

د افغانستان څلور ديموکراتيک جوند تاريخ ته يوه کتنه

ليکوال

عبدالقدوس غوربندی

ژباړن

نور محمد کراو

۱۳۷۹ ل - ۲۰۰۱ م کال

د افغانستان خلكو ديسو كراتيك كوند تاريخ ته يوه كتنه

ليکوال

عبدالقدوس غوربندي

ژباړن

نور محمد كراو

۱۳۷۹ ل - ۲۰۰۱ م كال

د کتاب خانګړنې

- کتاب : د افغانستان خلکو ديموکراتيک ګوند -
تاريخ ته يوه کتنه
ليکوال : عبدالقدوس غوربندي
ژباړن : نورمحمد کړاو
چاپشمبر : ۵۰۰ ټوکه
چاپکال : ۱۳۷۹ل - ۲۰۰۱م کال
کمپوز / ډيزاين : افغان کمپوزنگ سنټر -
ګل حاجي پلازه - دويم پوړ - 202B نمبر دفتر
کمپوزر : نجيب الله "وصال"

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نيوليك

مخ	سړليك	گڼه
الف	سريزه	۱
ه	وراندینۍ خبرې	۲
۱	سياست ته د لېوالتيا لومړنۍ زمينې	۳
۲۸	د پښتونستان ستونزه	۴
۳۲	پر ۱۳۴۸ لمريز کال د ا.خ.ډ.گک دويم بېلتون	۵
۸۸	د خيبر ترور	۶
۹۲	وروستۍ ليدنه	۷
۹۶	له خبرې نه تر عمله	۸
۱۰۱	بريد او د برید ضد	۹
۱۱۲	ناندرۍ روانه ده	۱۰
۱۱۴	د ا.خ.ډ.گک سازماني نوښت	۱۱
۱۲۱	د گوند حاکميت او اته گوني فرمانونه	۱۲
۱۲۸	اسلام آباد ته رسمي سفر	۱۳
۱۳۵	يوه ليکل شوې دوسيه	۱۴
۱۴۱	له تور څخه تر حقيقته	۱۵
۱۴۵	د امين سل ورځنی دوران	۱۶
۱۵۵	د حفيظ الله امين ترور	۱۷
۱۶۳	د تاج بېگ غونډۍ پرمانۍ يرغل	۱۸
۱۸۶	د نجيب الله د ملي روغې جوړې سياست	۱۹
۱۹۹	د ا.خ.ډ.گک د کنگرې رښتينې بڼه	۲۰
۲۰۲	کابل ته د کارمل بيا ستنېدنه	۲۱
۲۰۷	د کارمل له مړيتوب تر لتوب څخه د نجيب تر مېړني ...	۲۲
۲۱۸	په شمالي ولايتونو کې د عظيمي کارنامه	۲۳
۲۲۷	د حزب وطن د اجراييوي بيرو وروستۍ غونډه	۲۴
۲۳۵	نجيب الله د ملگرو ملتونو په حمايت کې	۲۵
۲۳۹	د ملي روغې جوړې د سياست برخليک او ...	۲۶
۲۴۶	لومړۍ او وروستۍ خبره	۲۷
۲۴۷	سرچينې	۲۸
۲۴۹	د افغانستان د جمهور ريس اعلاميه	۲۹
	مليانې (ضميمي)	۳۰

سريزه

(دوراست، سير آب در اين بادي هُندار

تا غول بيانان نه فريد به سرات)

د هر ملت تاريخ د خپل بهير په ځينو برخو کې تم کېږي، چې يو
عطفی ټکی جوړ کړي.

موږ ته هم هغه مهال رارسېدلی دی چې د تېر وخت په ځانگړي
ډول د خپل نږدې ماضي په سمه ارزونه دا ومومو چې د ځواکونو
سرچينه مو چېرې ده او د کمزوريو مو چېرې.

دا نقادانه ليکنه موږ ته دا رانښيي چې رښتيني لاسته راوړنې او
ملي برياليتوبونه وپېژنسو او پرې وويارو، همداراز د ماتې او
محرومیتونو راز او رمز مو هم په تم کېدو او سوچ سرد وپېژنو.

دې آرت ته د وررسيډو لپاره بايد نور هم پوهه ترلاسه کړو، لږه
تېرو او د هغوله تجربو څخه زده کړه وکړو او هغو بنسټيزو پوښتنو
ته دقيق او رانه ځوابونه وپلټو چې ملي ژوند مو وريورې تړل شوی
دی.

موخه د هغه ملت د کمزوریو او غوښتنو بشپړول دي. چې ډېر کلونه کېږي د خپل تاریخي ژوند په خونړیو پړاوونو کې تم دی. دې موخې ته رسېدل لومړی ژور سوچ او له تېر مهال سره هغه انتقادي چلند ته اړتیا لري چې زموږ د ملت اوسنی دردوونکی وضعیت یې حاصل او منطقي تداوم دی.

له نېکه مرغه ډېر وروستیو کلونو کې افغاني قلموال په بهر کې په ځانگړي ډول د غربي اروپا او امریکا له خونديتوب او آزادۍ څخه په گټه اخیستلو له خپل وس سره سم قلمونه اوچت کړي او د هغو پېښو پر لیکلو یې پیل کړی، چې د هغو د اطلاعاتو په قلمرو کې تر سره شوي دي. په دې لیکنو کې د غور ژوروالی او پراخوالی د لیکوال او د پېښو په ژورو هغوی له علمي بینش (لیدلوري) او خبرتیاوو سره متناسب دي.

د حقیقت په جوتولو کې مېړانه، افاقیت (نړیوالتوب)، عقلاني چلند، له رښتینولۍ سره وفاداري، د کینې په لومه کې نه رابښکېلېدل او له ذهني غوښتنو څخه خلاصون ددې لیکنو بل ارزښت په گوته کوي. په هر حال، دا ټولې هڅې په بېلابېلو کچو د پېښو په روښانتیا او د کړاوونو د جرړو په موندلو کې مرسته کوي چې د پوهانو دا هڅې د ستاینې او مننې وړ دي.

خو هغوی چې غواړي د نورو په خوښه څه ولیکي او جوړ کړي پر ملي ارزښتونو او معیارونو سترگې پټې کړي، نو د هغوی حساب د هېواد او خلکو له هغه څخه بېل دی، ځکه ډېر کلونه کېږي چې هغوی (د دښمن د متروکې (قمچینې) لاستی د خپل ورور له هډوکو څخه جوړوي) یوه بله شجاعانه لیکنه چې د ډېرو کتاب لوستو افغانانو له ستاینې او استقبال سره مخامخ شوه او د لنډې مودې (۳-۴) میاشتو په شاوخوا کې یې لومړی او دویم چاپ له تبلیغاتو او ډنډورو څخه تش وگڼل. او په لنډه موده کې نایابه شوه د ښاغلي عبدالقدوس غوربندي (د افغانستان خلق ډموکراتیک گوند تاریخ ته

یوه کتنه) نومى کتاب دى. ددې کتاب هر کلى دا په گوته کړه که حقيقت ته په درناوي کومه ليکنه خپره شي. پر وسپنيزو پنجره، ترلو دروازو او خنډونو سربيره د خپل نفوذ لار پرانيزي او د ابوالمعاني بېدل په قول:

فلک مشکل حريف منع پروازم تواند شد

چو آهنگ جرس گيرم قفس سازد ز فولادم

په دې کتاب کې لکه څنگه چې له سرليک نه يې څرگندېږي (د افغانستان خلکو ډموکراتيک گوند تاريخ ته يوه کتنه) او د هغه خليف (حزب وطن) يانې وطن گوند سره رانغاړل شوي او په ډېرو برخو کې انتقادي څرگندونې لري.

ليکوال چې په خپله دا.خ.ډ.ک. د مرکزي کمېټې سابقه لرونکی غړی، د وزيرانو او دا.ج.د انقلابي شوراگانو غړی و او وروسته يې د حزب وطن کمېټې ته نامزد غړيتوب درلود، همداراز يې د افغانستان د سولې شورا په مهمو برخو کې هم دندې ترسره کړې او د وخت په بېلابېلو پړاوونو کې يې له دولتي او گوندي رهبرانو سره نږدې همکاري درلوده، تر نورو کسانو يې د هغوی له شخصيتونو او څېرو سره ښه بلدتيا لرله او په هغو کې له کورنيو او بهرنيو ارزښتمنو سياسي پېښو او لاملونو څخه ښه خبر و. د سياسي زندان اوږد مهالي دوران او په بند کې د زرگونو هېوادوالو ليدل چې له هېواد دوستۍ او آزادۍ غوښتنې نه پرته يې بله گناه نه درلوده. دى د سياسي بهير له نورو ترڅو حقيقتونو او د شوروي تر واک لاندې د ټولنيز عدالت د مدعيانو له نورو وړانوونکو خصلتونو سره اشنا کړ. ليکوال له ټولو کتنو څخه په کار اخيستو چې د ستونزمن او کرکېچن ژوند د تجربو حاصل يې دى، دا کتاب ليکلى دى. خو لکه څرنگه چې حقيقت يوازې د يوه کس په انحصار کې نه شي پاتې کېدلى، نو هغه وخت رارسېدلى دى چې ښاغلی غوربندى لکه وړاندې چې دا.خ.ډ.ک. حزب وطن او د هغو دولتمدارانو په رهبرۍ

کې چې د افغانستان په اوسمهالي تاريخ کې يې د کيلی نقش درلود، پر قلم لاس پورې کړي او د خپلو اطلاعاتو په حدودو کې دې حقيقت بيان کړي، چې د دې خاطر او يادښتونو ټولگه (مجموعه) ورکړای شي د تېرو پېښو رښتيني بڼه انځور کړي او د افغانستان د اوسمهالي تاريخ ليکنې ته يوه سرريزه وي. ځکه ډېر دولتي او گوندي اسناد له منځه وړل شوي، همدا خاطرې او يادښتونه د نورو هېوادونو په پاتو اسنادو کې هم کولای شي چې د تاريخ د جعلکاری څنډه وي.

د غوربندي صيب او د نورو کسانو د نورو ليکنو په هيله چې د ويلو لپاره څه لري، تر هغه مهاله چې وخت شته او ژوند خپل وروستي پړاو ته نه دی رسېدلی، بايد قلمونه اوچت کړو. لکه (کافکا) چې وايي: (ليکل د مړوله کتاره بهر ته رادانگل دي).

والسلام
اذرخش حافظي

وړاندېنې خبرې

گران او بناغلی لوستونکيه! په دې ناخيز اثر کې مې وغوښتل د
توان تر حده دا څه ډېگ او حزب وطن د رښتينو پېښو يوه څنډه چې
په دريو لسيزو کې نه يوازې عيني شاهد، بلکې په مستقيم ډول په
کې دخيل وم، د خپلو تجربو او کتنو پر بنسټ يې ستاسو پر وړاندې
کېږدم. څرگنده ده چې د تاريخي پېښو ليکل ستونزمن او خطرناک
کار دی، چې د کار پېژندنې پر مهارتونو سربېره ډېرو نورو
مختصاتو ته هم اړتيا لري. نو دا غوره گڼم چې له پيله دا ووايم: زه
داسې ادعا نه لرم او هغه څه چې په دې کتاب کې لولئ، د ستونزمن
ژوند د يو عمر تجربو حاصل دی چې په صميمانه ډول يې رابرسېره
کوي. هغه څوک چې په دې ستونزمن او بحراني عصر کې د پېښو پر
ليکلو پيل کوي، اخلاقاً مکلف دي چې د پېښو په رابرسېره کولو
کې له هر ډول ذهني ترلتوب څخه تش وي و. د وجدان
پر حکم عمل وکړي، د حقيقت په دفاع کې دې له ستونزو او ځنډونو
څخه وېرېږي. د هغوی پاداش دا دی چې د خلکو او تاريخ په تجربو

او خاطر و کي يې څرگندونې د رښتيني صميمي او با اعتباره انسان په ډول چې قلم يې د حقيقت د بيان په خدمت کې دی ثبتېږي. د پېښو څرگندوونکي بايد هڅه وکړي چې حقيقت د ابهام په پرده کې پټ پاتې نه شي. دروغ او گناه د رښتيدولۍ پر گدی کېښي، خيانت د خدمت په نامه ونه ليکل شي او پېښې په بل ډول تشریح نه شي. زما په اند که څوک اراده (هوډ) کوي چې د تاريخي پېښو په اړه څه ووايي. د هر دليل پر بنسټ نه شي کولای ټول حقيقتونه ووايي، غوره دا ده چې لږ ووايي او هغه څه چې وايي حقيقت وي. که څه هم دا څرگنده خبره ده چې تاريخي حقايق آخر څرگندېږي. ارزښتمنه خبره دا ده چې څوک د ويلو لپاره څه لري بايد ويې نه سپموي او چوپ پاتې نه شي. پر دې بنسټ زه هم نه وایم که په دې برخه کې دندې په بشپړ ډول ترسره شوې هم دي. بيا هم د خبرو لپاره ځای شته. ځکه په ځينو برخو کې ځينې داسې خبرې چې د گوند په سياسي ټوليز حرکت کې به يې اغېزې نه وي، خو څرنگه چې شخصي او خصوصي بڼه يې درلوده، نو د قلم پټ ته په پام سره او له دې نه چې زموږ په دوديزه او مذهبي ټولنه کې يې ويل غوره نه و نو ترې ډډه شوې ده، هغه څه مې چې زه يې نېغ کتونکی وم يا مې د يرغلگرو د ځينو نظامي او سياسي صحفې د ځينو چلوونکو له کتابونو او اسنادو څخه ترلاسه کړي په دې خاطر اتو کې ورگډ کړي، تر هغه مهاله چې د ذهنيونو، بېلابېلو دليلونو او اورېدنو سموالي ثبوت شوی نه دی ترې نه کار نه دی اخیستل شوی. ډېره هڅه شوې چې په روايت او کيسو کې د امانتدارۍ اصل اوچت وساتل شي.

ددې ليکنو بله بنسټيزه موخه (هدف) د ځينو هغو څېرو انځورول او توپيرونه دي، چې د (۱۳۴۱-۱۳۷۱) ل کلونو تر منځ د ا.خ. ډگ په چوکاټ او وروسته يې په حزب وطن کې نقش درلود. په دې برخه کې عدالت او کفاف حکم کوي. هغوی چې په نږه هڅو او نېغو احساساتو د ټوليز عدالت، عمومي رفا، د منځنيو پېړيو له

قيد څخه د خوار يکښو خلاصون، د نارينه او ښځو د حقوقو برابري لپاره مبارزه وکړه، خو له بده مرغه د ټولنيزو گړنديو بدلونونو له وجې يې د کورنيو او بهرنيو بدنيتو دښمنانو په نسبت د خپلې فنا کېدو زمينه برابره کړه او نهيلي شول. د هغو کسانو له حسابه چې په سياسي لوبو کې د پرديو د لاس لې گرځېدلي، واک ته د رسېدو لپاره د پرديو په توره او اس زموږ سپېڅلې خاورې ته راودانگل، ويې بايلل، سره بېل يې کړل او سره تفکيک يې کړل، هڅه يې وکړه چې د خلکو د کړنلارو په اړه حقيقت مشخص او روښانه وي، که څه هم د ښو او بدو معيارونو سنجول منصفانه او دقيق نه وي. راتلونکي کسان به نه يوازې د دې تجربو له ښو او بدو څخه څه زده کړي بلکې د ورکېدو امکان هم شته. بايد په پام کې ولرو چې اوچت رغوونکي او سموونکي گډې هڅې زموږ د مذهبي ټولنې بيا رغونې ته چې د روڼاندۍ او فن جوړونې له لحاظه فقيره ده په يو صورت کې د عمومي منلو وړ گرځېدې شي، چې ستونزې د قضاوتونو او باور له لارې لري شي د انتقام اخيستنې روحيه بايد د همکارۍ اړتيا نفي نه کړي. گوندونه او سازمانونه د منسوبينو د عقيدو او اندېښنو لپاره چې په پرمختللي نړۍ کې ځانگړې آزادي لري په استبداد محکوم نه شي او غلظانه اصل (عيب دې چې ووايه، هنري هم ووايه) چوپ پاتې نه شي. سربېره پر دې د تاريخي پېښو حياتي ارزښت په دې کې دی چې د واک مشران او پردي جگړه ماران ورڅخه پند او عبرت واخلي. ازمويل شوي بيا ونه ازمويي او د دوست ډوله دښمنانو له خوا د هغو وسلوال اور څخه کار وانه خلي او خپل هېوادوال ونه وژني او د قوماندان سالارۍ خونړۍ پېښې تکرار نه کړي. په اوسنيو شرايطو او اوضاع کې د افغاني ټولنې سياستپوهانو او روڼاندو ته سترگې وراوړي. دا ويښ قشر چې د هرې ټولنې ويښ وجدان گڼل کېږي. هغوی چې په خوارۍ او نېستۍ کې هم د ژوند درانه پېټې لېږدوي او هغوی چې د هېواد په

ستونزمن او کرکبچن حالت کې د پردیو منتونه وړي، د دواړو پر وړاندې یو ډول دنده لري، چې تل د ستړیا له احساس نه پرته د حقایقو له بریندولو او توضیح څخه ډډه ونه شي او اکثریت غلي او زیانمن شوي خلک د خان د دفاع لپاره وځوځوي چې په هغو کې د فشار ځواکمنه قوه رامنځته شي، دوی دنده لري چې نه یوازې تېر وخت په رښتیني ډول بیان او رابرسېره کړي بلکې روان حال هم چې د گاونډیو د مداخلې له وجې په نامطلوب ډول پراخېدونکی دی رسوا کړي. دې بدغوښتونکو گاونډیو له بنده مرغه د خپل گاونډیتوب حق تر پښو لاندې کړي او لاهم د ورور وژنې اور ته لمن وهي. موږ ته پیسې رالېږي، او جگړه مارو ته خپلې هوایي اډې په واک کې ورکوي. بل لوری داوطلب جگړه ییز ځواک رالېږي، او درېیم لوری په دې ناروا لوبه کې د مذهبي اقلیتونو له پاکو احساساتو څخه گټه اوچتوي او هر یو په بېلابېلو ډولونو هڅه کوي چې خان ته منلي پلویان او زموږ په خاوره کې خان ته د نفوذ سیمې ترلاسه کړي. زموږ د روڼاندو تاریخي تقدیر دا دی چې ددې وضعې پر وړاندې چې د وخت جبر د هغوی پر غاړه وراچولې خپل نقش ومني او په خان تېرېدنې سره یې ترسره کړي او د پردیو پر راتپل شویو دسیسو بری ومومي.

گرانو هېوادوالو! افغاني ټولنه او د هغې تاریخ په حرکت کې دي. هره شېبه یې له تاریخي پېښو او بدلونونو څخه ډکه ده. د ټولني نبض هېڅوخت داسې په گړندي ډول نه غورځېده د مانیزي او مادي بربادۍ کچه مو د وروستیو کلونو د قوماندان سالاری د وړانوونکو برباديو تر حده نه وې رسېدلې.

په دې کرکبچ کې له نېکه مرغه د ټولنیز ترکیب او تاریخي لاملونو له برکته هغه څه چې پر خپل ځای نېغ پاتې دي د خپلواکۍ ساتنې، ځمکنۍ بشپړتیا او د افغانستان ملي حاکمیت ته د افغاني کثیرالمليتي ټولني عمومي عقیده ده، چې د پردیو او

بدغوبنتونکو گاونډيو پر دسيسو سر بيره عمومي بنسټ بدلون نه موندونکی دی، د دې لور و ارزښتونو پر وړاندې بايد هر افغان زون او څرگند تگلوری ولري.

دا بايد جوته کړم چې ملي استقرار او ددې ارزښتونو بشپړتيا په ناپوهۍ او د منځنيو پېړيو په ډولونو نه شي کېدی. خو اوس بايد له ناپاچاری نه دا ومنو چې د زده کړې حق هغه چاته مطرح دی چې د ژوند حق ولري، نه پرعکس که د ژوند حق د هېوادوالو ټول مدني حقونه په ځان پسې ونه لري او د هېوادوالو د نارينه او ښځينه وو د هراړخيزې ودې لار برابره نه شي دا به پټو نه وي چې د خلکو د ژوندانه رښتيني حق د هغه تر شا پټېږي. پر حق باندې بسنه (اکتفا) د زغم وړ نه دی، دا چارو دوی ظرفيت او وړتيا نه لري.

گران لوستونکيه! په پای کې د کتاب له نيمگړتياوو څخه وړاندې تر وړاندې معذرت غواړم، له تاسو او د نظر له خاوندانو نه دا غواړم چې په کره کتنه او د خپلو نظريو او وړاندیزونو په رالېږلو زما د کتاب د دويم چاپ منځپانگه ډېره کړئ.

په درنښت

عبدالقدوس غوربندی

جرمني - مونشن ۲۰۰۰م کال د جولای میاشت

سياست ته د لېوالتيا لومړنۍ زمينې

د خلق ډموکراتيک گوند د تاريخ ديوې څنډې د شنلو (تحليلولو) لپاره تر هغه ځايه چې د (ليکوال) او د هغه د ملگرو په سياسي ژوند پورې اړه لري، کولای شو خبره له هغه مهاله راپيل کړو چې د شرعياتو د مدرسې زده کوونکی وم. دا مدرسه د روانې لمريزې پېړۍ په درېيمه لسيزه کې د هېواد مينوروناندو (روشنفکرانو) د روزنې يو کانون گڼل کېده، ريس يې يو آزاد خياله مذهبي روڼاندی شاه محمد رشاد و، چې په ځانڅېرۍ يې د دې مدرسې د ښوونکو او زده کوونکو تر منځ د خبرو اترو زمينې اود خپلواکۍ غوښتنې د ودې لارې برابرولې. شاه محمد رشاد معتقد و: دين او مذهب له پوهې او فلسفې سره په تضاد کې نه دي، کولای شو دواړه سره ونغاړو. نوموړي په خپلو اوونيزو ويناوو کې د کلام فرآورد (طرزي وار) ته يې د انسان پر شعور او عقل تکیه

ورکوله او ویل یې له نورو ژوندیو څخه د انسان لوړوالی د همدې لوی فضیلت لرل دي، چې د هغه له برکته انسان د طبیعت د ږندو اصولو او یو نواختو قواعدو پیرو نه دی پاتې شوی. د تاریخ په هر حساس پړاو کې یې د ښه او بد انگېرلو ځواک موندلی او د چارو په ترسره کولو کې تر یوه بریده خپلواک دی.

کله چې انسان له خپلې پوهې څخه وړ کار واخلي هغه کمال ته رسېږي، چې د ټولو ادیانو غوښتنه ده. شاه محمد رشاد به په خپلو اوونیزو ویناوو کې د هغوی د تاریخي ارزښتونو او (اخوان اصفاء) یادونه هم کوله او د مدرسې زده کوونکو ته به یې روڼاندیزې (روشنفکرانه) دندې ورکولې، رشاد په ډېر ټینګار سره شاه محمود خان (د هغه مهال صدراعظم) او د معارف نور مقامونه دې ته اړ کړل چې د شرعیاتو په مدرسه کې د نورو دیني نصابونو ترڅنګ د یوې پرمختللي پوهې بنسټ هم کېږدي. د هغه په هڅو طبیعي پوهنې (فزيك، کیمیا، شمېرپوهنه، بیالوژي، جیالوژي) او نور، د شرعیاتو مدرسې په درسي پروګرام کې ګډ شول. هغه مهال په شرعیاتو پوهنځي کې د کورنیو لوړو ښوونکو ترڅنګ د عراقي او مصري ښوونکو یوه ډله هم د دیني ښوونې او نوې پوهنې چارې پرمخ بېولې. د کابل پوهنتون فارغان اړ وو چې د افغانستان د پوهنیزې سطحې ودې ته په پام سره یو بشپړ درسي کدر جوړ کړي.

په اوونیزو غونډو کې چې بېلابېل فلسفي او آن متضادي خبرې به هم رامنځته شوې، په استدلالونو او ناندريو غځېدې، دا به ډېره په زړه پورې او هراړخیزه خبره وه، زما په یاد دي چې (د دوست ګرایی تجدد) زموږ تر منځ څومره پېچلې موضوع رامنځته کړه او تر څو اوونیو د محصلینو پر ژبو ګرځېده. شاه محمد رشاد د غونډو په پای کې د محصلینو له ناستې نه پایله اخیستنه کوله، تل به یې ویل: تاسې ځوانان تر فراغت وروسته دې ته تیاری ولری

چې له ناپوهۍ او کرغېړنتیا سره شخړه وکړې، د خلکو د رښتیني ژوند د خرابۍ مخه ونیسي، په هودمن ډول د دین پلورونکو او گناه کارو غرض لرونکو لاسونه د هېواد له لمنې څخه لند کړي. ارواښاد رشاد د زده کوونکو د تاریخي رسالت په جوړونه کې د سید جمال الدین افغان په توگه چې د لویدیځ د ځوانانو په وینولو کې یې ډېر څه کړي او ټول جوت دي هېڅکله یې نه هېروله. ده څومره چې د روښانتیا په برخه کې د خبرو د آزاد چاپیریال پلوی و، په روزنیزو مسایلو کې به یې نیمه نظامي بڼه درلوده، د مدرسې پر فضا بشپړ نظم واکمن و. محصلین یې پر څو ډلو وپشلي وو. د ډلې غړي به د ځانگړو شرایطو او انضباطي دسیپلینونو تر سیوري لاندې د ډلې د مشر له اجازې څخه پرته له نورو ډلو سره اړیکې نه شوای نیولای. په وزگارۍ کې هم محصلینو دا حق نه درلود چې د مشر له اجازې پرته د محصلینو له نورو ډلو سره وگوري. پر دغو پوهنیزو نظمونو سربېره چې اکثر محصلین خپلواکۍ ته لېواله وو، د مدرسې چاپیریال ښه فضا درلوده، د مدرسې د مسوولینو نوښتونه دوی ته بوختوونکي او په زړه پورې وو، ځکه چې یو تفاهم په کې و.

د هغې دورې په محصلینو کې چې ما هم د محصلۍ ویاړ درلود شرعي جوزجانی، عبدالوهاب ساپی، نظام الدین تهذیب، غلام مجدد لایق (سلیمان لایق)، هادي کریم، محمد یعقوب کومک، فیضان الحق فیضان، شفیق وجدان، عبدالرحمن یعقوبی او یو شمېر نور هم وو، چې وروسته یې په روشنفرانه پاڅونونو کې د خرافاتو پر ضد برخه واخیسته. د دې ترڅنګ د دې مدرسې یو شمېر زده کوونکو له اسلامي پاڅونونو سره اړیکې درلودل.

د لومړۍ دموکراسۍ تر ماتې وروسته د مدرسې تئویري او ښوونیزه فضا ورو ورو بدله شوه، د لسيزې په پای کې له درسي نصاب څخه د طبیعي پوهنو د پرش مضامین وایستل شول. د

مدرسي نوم پر (د ابو حنيفي مدرسې) بدل شو او له پغمانه بگرامي ته ولېږدول شوه.

هغې روڼاندي ريس ارواښاد شاه محمد رشاد په يوه هوايي سفر کې له نورو فرهنگيانو او پوهانو له هغې ډلې څخه د افغانستان له فرهنگپال او اديب ارواښاد محمد حيدر ژوبل سره يوځای خپله وروستۍ ژمنه ترسره کړه. د فکري او فرهنگي خوځښتونو دغو دوو سرلارو ځايونه دې تل زرغون وي. د ارواښاد رشاد پوهنيزې موخې چې ډېره برخه يې د پوهې او دين روغه جوړه وه، نورنو د مدرسې په درسي نصاب کې گډې نه وې، له مينې ډکه فضا او د راتلونکي افغانستان د کدرنو روزنه چې هېواد مو ورته تل اړتيا لري ورو ورو له منځه لاړې او د هغوی ځايونه تاريخ ته سپارل شول زړو پوهنو ونيوه، خو د رشاد پاڅون، زده کوونکي چې د هغه مهال خاطرې ورسره ملې وې، دې ته اړ ويستل چې پروسې ته دوام ورکړي، لکه څنگه چې زيات شمېر يې د بدلون غوښتونکو روڼاندو په څېر ځانونه مکلف گڼل چې د اداري دستگاه د فساد پر وړاندې عملي مبارزې فعالې کړي.

د وينو زلميانو پاڅون، جمعيت وطن، د ملي شورا اوومي دورې، د وړ کسانو تر مشرۍ لاندې د محصلينو غورځنگ، مير غلام محمد غبار، ډاکټر محمودي، عبدالروف بېنوا او گل پاچا الفت د "تدای خلق"، وطن، انگار او يو شمېر نورو جرېدو په خپراوي سره د هېواد ناره پورته کړه، چې د بدلون غوښتونکو او روڼاندو قشري يې رامنځته کړ. همدغه د رشادي فکري مدرسې زده کوونکي وو چې څو ځلې يې په پلي (پياده) توگه په مارشونو کې له پغمانه د کابل د زړه د ستم تر مانيو نفوذ وکړ او په بريندوونکو شعارونو يې د افغانستان د برحقو خلکو، خپلواکي غوښته او روا حقوق يې رابرسېره کول. دې روڼاندو په غونډو او جرگو کې د روحيې د لوړاوي او د گډون کوونکو د پوهونې لپاره

د "شرعي پوهنو د مدرسې" زده کوونکو د کابل د چوب فروشی ساحې د مدرسې پر ځای بدلې کړې او ځانونه یې د مشروطه غوښتنې برحقه وارشان گڼل، لکه مولوي محمد سرور واصف، مولوي عبدالواسع، مولوي عبدالرب او سلگونو نور پاڅون غوښتونکي خلک چې د خپل هېواد دخپلواکۍ لپاره یې ځانونه وپنښدل.

یوځل په یوه مارش کې چې مشري یې د غلام مجدد (سلیمان لایق)، عبدالحکیم جوزجاني او زما پرغاړه وه، د یو لړ ډله ییزو غوښتنو او د ملي آزادۍ غوښتنې تر نامه لاندې د دولتي مشرانو له سخت غبرگون سره مخامخ شولو او ډېر یې وڅپلو. د دې تاریخي مارش ځینې کارنده غړي لکه غلام مجدد (سلیمان لایق) او نور له مدرسې څخه وایستل شول، چې وروسته د وینو زلمیانو په گډون یو شمېر بېرته مدرسې ته راوستل شول او نورو یې په نورو ښوونځیو کې د زده کړې چانس پیدا کړ. غلام مجدد (سلیمان لایق) د کابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي او ما (لیکوال) وړاندې په لوړ تخنیک کې نومونه ولیکل د دندې او ځای بدلون داسې څه نه و چې د رشادي روڼاندیز پاڅون مخه ونیسي، د دولتي کړنو پر وړاندې هم د زده کوونکو په پاڅون کې ژور غبرگونونه جوتېدل او د مبارزې رښتینوالي یې ورځ پر ورځ په ختمه کې جرړې غځولې او پیاوړې کېدې. د پغمان د شرعي مدرسې په یاد به دوستانه غونډې کېدې. په دې ناستو کې د یوه بل منظم گوندي (حزبي) سازمان د پرانیستې په اړه سوچ او غور کېده. چې وکړای شي د وخت د ظلم او استبداد د مشرانو پر ضد مبارزه وکړي او د قلم د بیان خپلواکي او ټولنیز عدالت وغواړي، د استبداد په پېر کې ناستې ولاړې او لیکنې قانوني جواز نه درلود دا هم په پټه تر سره کېدل. په ملکي هوانوردۍ کې تر حرفوي زده کړو وروسته مې د کابل منډوي د ودانیو ترڅنګ کوټه درلوده.

غلام مجدد (سليمان لايق) زما د مدرسې د بهير ملكري د (۱۳۳۶) لمريز كال پر ژمي له كابل- پلخمري څخه ادبياتو پوهنځي ته دانگرېزي ژبې د ازموينې وركولو لپاره راغلی و، هغه مهال انگرېزي مضمون د شرعي مدرسې په درسي نصاب كې ګډ نه و. دا په ادبياتو پوهنځي كې د ګډون يو شرط و. سليمان لايق د پوهنتون د ليليو د بندېدو له وجې څو ورځې له ما سره اوسېده. د ده د اوسېدو له كبله يو بل تن هم چې عبدالستار نومېده د لوګر ولايت اوسېدونکی او د كابل پوهنتون نظامي محصل و زما كوټې ته تګ راتګ پيل كړ. دی د سليمان لايق ټولګيوال و. عبدالستار له ما سره تر پېژندنې وروسته وړانديز وكړ چې هغه يو پوه سړی پېژني چې نوی له سياسي زندان څخه خلاص شوی دی، په انگرېزي ژبې ښې خبرې كولای شي او يو كتاب يې د "په اندلس كې اسلام" تر سرليك لاندې تر ژباړې لاندې دی. كه وغواړې له تا سره په دې كوټه كې د اوسېدو تر څنګ انگرېزي ژبه درزده كړي. ما او سليمان لايق دا وړانديز په ډېره مينه ومانه. په ځانګړې توګه چې هغه يو نظامي سړی و او څو كاله يې د سياسي زندان په سختو شرايطو كې تېر كړي وو، په هغو ورځو كې د دې سړي كتنه زموږ لويه هيله وه، آخر مو دا مهال پيدا كړ او دا ناپېژندل شوی كس له عبدالستار سره كوټې ته راغی، هغه مې د لومړي ځل لپاره په ساده وو هېوادنيو جامو او عسكري بوتونو كې چې كومه نظامي نښه پرې نه وه وليد. دا چې په انگرېزي ژبه كې پوه او برلاسی، ورسره نظامي منصبدار هم و، وضعه يې زموږ لپاره حيرانوونكې وه، هغه خپل نوم "ميراكبر" او تخلص "خيبر" راوېنوده. په ښه توګه مو د دود له مخې يو بل ته ځانونه وروپېژندل. د خبرو وړ پرانيستل شو، زموږ لېوالتيا دا وه چې مير اكبر خيبر د زندان له ورځو څه كيسې وكړي، هغه خبرې پيل كړې، له خبرو څخه يې پوه شولو چې له يوه واړه ورور (بسم الله) نه پرته

بل خوک نه لري. خيبر د خپل بندي کېدو په لومړيو ورځو کې خپله مور، مېرمن او ماشومان له لاسه ورکړي وو.

مير اکبر خيبر انگريزي لوست پيل کړ، د خپلې ښوونې په لومړيو ورځو کې يې پر موږ زښت اغېز وښوده، هغه ورو ورو او په احتياط خپلې سياسي او فلسفي نظريې مطرح کولې. زمونږ درې کسيزې ټولې ته د وخت په تېرېدو سره نورو ملگرو هم لازمونده. محمد اکرم عثمان، عارف اکبري، بشير رويگر، رحمت الله، محمد موسی اتش، ذبيح الله او سيلاني چې وړاندې يې له سليمان لايق سره پېژندل، يو په بل پسې زمونږ ټولې ته راگه شول. زما په ياد دي هغه لومړی ځل و چې محمد اکرم عثمان مير اکبر ته د استاد خطاب وکړ، تر هغه وروسته د خيبر له نامه سره د (استاد) توری ورغوټه شو. يوازې زمونږ په کړۍ کې نه، بلکې د گوند د ټولو غړو پر ژبه ولوېده او ټولو مير اکبر خيبر د "حربي پوهنتون" له هغو محصلينو څخه گانه، چې نظامي او سياسي تجربې يې لرلې او له دوزخي زندانونو څخه خبر و او د استاد په توگه يې د روڼاندو او زده کوونکو په منځ کې په ډېره لېوالتيا سياسي فعاليتونه پيل کړي وو. خيبر به "تدای خلق" او "انگار" جربدې په پټه حربي پوهنتون ته وړلې او دهغوی د مفکورو د دودولو لپاره به يې تبليغ کاوه. هغه به د حربي پوهنتون محصلين له بهرنيو سياسي بهيرونو څخه خبرول، له هغو کسانو څخه چې خيبر ورسره په زندان کې آشنا شوی و، يو بېرک کارمل او هغه بل چې له آره د تش په نامه ډيورنډ کرښې د هاخوا له خلکو څخه و او د څه مودې لپاره چين جمهوريت کې پاتې شوی وروسته يې په شاهي دارالتحرير کې د ژباړن په توگه دنده ترسره کوله او د ناڅرگند جرم له کبله زنداني شوی هم و. بېرک کارمل او مير اکبر خيبر لومړني کسان وو چې په زندان کې د دې سړي له افکارو سره آشنا شول. او "د پوهنيز سوسياليزم" ځينې ټکي يې زده کړل. د

همدې دليل پر بنسټ و چې بېرک کارمل به تل ويل: ما او خيبر د يوه استاد پر وړاندې گوندې وهلې دي" خيبر چې د خپل زنداني کېدو پر وخت خپله ټوله کورنۍ له خپل مشر ورور څخه پرته له لاسه ورکړې وه، د زندان پر مهال کوم پياوړه نه درلود. سربېره پر دې د ملگرو پر قول ولاړ او د روزگار او زندان د سختيو پر وړاندې زغم لرونکى او هوډمن و. د نفس له قناعت او عزت سره يې ژوند کاوه. تل به يې پاکې جامې چې په خپله يې مينځلې اغوستې، خوښ او ښه بنداري سړى و. د خپلو ښو اخلاقو او ښه چلند له مخې يې د نورو زندانيانو ملگرتيا او صميميت ځان ته گټلې وو. خيبر چې تواضع او څارېدنه يې د ټينگو ملگرو پر وړاندې ذاتي ځانگړنه وه، له زندانه تر خوشې کېدو وروسته د سياسي او تشکيلاتي فعاليت په بهير کې تر ۱۳۵۶ کاله پورې پر ټينگو نيوکو سربېره چې کارمل په ځينو برخو کې کولې، په مجموع کې يې پلوي کوله، خو کله چې پوه شو چې د کارمل ځان غوښتنه څه حد و بريد نه لري، هوډ يې وکړ چې ترې بېل شي، خو له بده مرغه وخت تېر و او دې کار يې سر وځوړ.

اوس يې يو ځل بيا له پېژندنې او د کابل منډوي له کوټې څخه راپيلوو، چې د ملگرو د کتنې ځاى و. د خيبر تر راتلو وروسته فلسفي او سياسي تاوده بحثونه همالته کېدل، خيبر محبوب شخصيت او زړه راښکونکې څېره درلوده، که څه هم د پاڅون په لومړيو کې يې نظامي جامې په ځان کې وې، ډېر روڼاندي، ځوانان او لېواله خلک يې پر شاوخوا راتول شول، هره ورځ به يې د زده کوونکو شمېره ډېرېده، دا رانه فعاليتونه يې د هغه مهال د حالاتو له سترگو څخه پټ پاتې نه شول. که څه هم هغه له حربي پوهنتون څخه فارغ و، په زوره د پوليسو پوهنځي ته وروپېژندل شو، هلته هم د ځلاندي ډيوې په څېر د سياسي رڼا پرڅپراوي چې ذاتي ځانگړنه يې وه بوخت شو. په لنډ مهال کې بريالى شو چې د

توسیري فعالیتونو مرکز شي او ډېر ښه استعدادونه پساخون ته راوکاږي. آخر خوست ته لري کړای شو، سربېره پردې چې په خوست کې ترخانگړې څارنې لاندې و خود يوه لارښود ښوونکي او خواږه ملگري حیثیت يې نورو ملگرو ته خوندي کړ. خیبر به که د کومې غونډې مشري پر غاړه لرله او که د سرپرستې کمېټې غړی و، د يوه لوی سازمان پر ایجاد يې ټينگار کاوه، په خانگړې توگه وروسته ترهغه چې د ۱۳۴۳ لمريز کال لويې جرگې د هېواد اساسي قانون د افغانستان د خلکو د ټولنيز او ملي ژوند د تنظيم په موخه تصویب کړ.

(د ۱۳۴۳ لمريز د تلې (میزان) پر نهمه پټ او ښکاره سینگاروونکي، نقاب لرونکي او بې نقابه له هغه جملې څخه مدح لوستونکي، کورني مزدوران، د ځواک جوت مبلغين د تبلیغاتي دستگاه پر غږولو پيل وکړ). که هرڅومره د ډموکراسۍ وارثان د اساسي قانون تر ټينگښت وړاندې، سم هغه مهال چې د خپلواکۍ وړمې او د نوي اساسي قانون جوت ارزښتونه د دولتي دستگاوو له ازمېنتي نرموالي سره احساسېدل، د مشروطه غوښتونکو افغاني ځوانانو، وینوزلميانو، ندای خلق او د وطن جمعیت د لومړي ځل لپاره ملي او ډموکراتیکې مبارزې د ۱۳۴۲ د سنبلې (وږي) پر ۱۸مه په نوي اساسي قانون کې له جوتو ډموکراتیکو ارزښتونو څخه په کاراخيستو د تدارک کمېټې په نامه (سرپرسته کمېټه) تاسیس او وڅوځېدل.

د دې کمېټې لومړنۍ غونډه په جمال مېنه کې د رضا مايل هروي په کور کې چې د بېرک کارمل په کرایه کې و، ترسره شوه، د دې سرپرستې کمېټې غړي وو: ښاغلی میر غلام محمد غبار (د جمعیت وطن مشر) نور محمد تره کی (د وینوزلميانو جوت غړی) علي محمد زهما (پوهاند علي محمد زهما د پوهنتوني قشر استازی) بېرک کارمل (د محصلینو د ټولنې له کارنده غړو

څخه) میرا کبر خیبر (د نظامیانو کارنده استازی) محمد طاهر بدخشي (د ځوان نسل له کارنده هغو څخه) محمد صديق روهي (د ځوان نسل له کارندو څخه) چې د هېواد د نسلونو په استازیتوب کې یې کارنده ونډه لرله. لکه څنګه چې په سرپرسته کمېټه کې ترټولو مشر میر غلام محمد غبار او تر ټولو کشر طاهر بدخشي وو. (پنجشېري ۱۴۹ مخ) عمومي روحیه دا وه چې کمېټه دې د کنگرې تر پرېکړو وړاندې له دولت څخه د یوې جریډې امتیاز ترلاسه کړي، مقصدي اصول او د ګوند تشکيلاتي اډانه دې وشنل شي او نظرونه وغوښتل شي. په ولایتونو کې دې هم توضیحي کار تر سره شي، تر دې حده چې هېڅ غونډه بهې برخې او بې خبره پاتې نه شي. ارواښاد میر غلام محمد غبار چې یو سیاسي، محبوب، د طبیعي اتوریتي او ارزښتمنو تجربو خاوند و، ټینګار کاوه چې د مشروطیت پاڅون د نیمګړو دندو بشپړول به زموږ له لویو دندو څخه وي.

ددې منلي او جوت شخصیت له فکري نفوذه د ګوند ټول داوطلبان په ځانګرې توګه بېرک کارمل ډېر خواشینی و، هغه په خپلو ځانګړو شویو مبلغانو د ده پر ضد وړاندوونکي او ناوړه فعالیتونه پیل کړل او ناسم تورونه به یې پرې لګول، چې ګواکې ارواښاد غبار له حکومته د سکوت حق غواړي، له بله پلوه د استثمار شویو طبقاتو د دفاع په نامه ناعلمي او ناسمې طرحې وړاندې کوي او په اصطلاح په یوه غشي دوه نشانه ولي. ځکه له یوې خوا یې ډېر تاوده ساړه لیدلي او څه له پاسه نیمه پېړۍ سیاسي تجربې لري او په طبیعي توګه یې د مشرتابه حق درلوده، هېڅکله یې کوچنیو او کړکېچنو غوښتنو ته پام نه ساته، له بلې خوا د کارګرانو او بزګرانو د حقوقو د دفاع او د ټولنیز یووالي د ټینګښت په نامه یې طبقاتي مبارزې ته تېرې ځوانان ځان ته رامت کړل. ارواښاد غبار به د مشروطیت د غورځنګ نیمګړې دندې د

هېواد د روڼاندو په دندو پورې تړلې. په داسې حال کې چې بېرک کارمل به دا دندې ملي ډموکراتیک انقلاب او د یوې سوسیالستي ټولني په جوړښت کې د "پر مختللو او نویو اندېښنو" پر بنسټ (پوهنیز سوسیالیزم) مطرح کاوه.

(د ارواښاد غبار او کارمل تر منځ د نظر اختلاف د کنگرې د پرانیستو له نږدې کېدو سره زور مونده) ارواښاد غبار په توضیحي غونډو او د حوزو په کتنو کې ویل "زه ستاسو د جمعیت د ریاست غوښتونکی نه یم او زما زوی حشمت خلیل هم په اوسنی کړکېچن حالت کې نه غواړي چې د ډموکراسۍ د موازینو پر خلاف لار ومومي" (پنجشېري، مخ ۴۹) دا چې ملګري ما د (حق السکوت) په اخیستو تورنوي، ناروا او د سیاسي اخلاقو له اصولو څخه لرې کار دی (پنجشېري، مخ ۱۵۰)

ارواښاد غبار به موثوق اسنادونه او شرعي قبالي د حوزې غړو ته ښودل، چې شکونه یې لرې شي. هغه په یوه مجلس کې چې کارمل، خیبر او لیکوال هم په کې ګډون درلود کارمل ته وویل: "کارمله! تر پښو لاندې ځمکه دې ډېره توده ده، زه نه غواړم پر پله دې لار شم، زه غواړم په خپلو ګامونو پر مخ لار شم او تاسو ته لارښوونه کوم چې دې حقیقت ته پاملرنه وکړئ او هغه کتابونه چې د اروپا په پرمختللو شرایطو کې لیکل کېږي، زموږ په قبیله یې او وروسته پاتې چاپیریال کې د تطبیق وړ نه دي"

دا اختلافونه وروسته په ډېرو ناستو کې څرګند شول او نورې غزونې یې وکړې، خو له بده مرغه چې وروسته وروسته یې د یو او بل پر تورنولو لاس پورې کړ. میر اکبر خیبر به که څه هم د غبار پر فکري لیکې مسایل وړاندې کول خو له دې نه چې لاپوځي جامې یې په تن کې وې، له فعال ګډون څخه لرې ساتل کېده.

کارمل به د خپلو ځینو موخو له مخې په یو لړ خبرو اترو کې خیبر ته ویل "تاسو دواړه محافظه کاره مشران یی" په دې توګه

غبار له سرپرستي کمېټې څخه بهر کړای شو، يانې د کارمل د ځينو تحرکاتو له کبله وايستل شو او نوې جوړې شوې حوزې د ودې پر مهال د يوه وړ او د الهام د سرچينې له شتون څخه بې برخې شوې چې په هماغه لومړي سر کې يې له سياسي لوبو څخه راز پرېدلی تور داغ پر تنډه درلود.

بناغلی علي محمد زهما د سرپرستي کمېټې بل غړي چې د کمېټې د پرېکړې له مخې يې له درې مياشتني بورس څخه کار اخيستی او اروپا ته تللی و، لرې کړای شو. بناغلي صديق روهي د دې بهيرونو په ليدو له مبارزې څخه لاس واخيست، خو تر پايه د گوند د دوست په توگه پاتې شو، مير اکبر خيبر هم چې د پوليسو سر تېری دی، د کنگرې له گډون څخه بې برخې کېږي. که څه هم په سرپرسته کمېټه او تدارکو کمېټه کې يې غړيتوب درلود. خو هغه تر کنگرې وړاندې او وروسته ثابت و او د گوند د لارښود په نامه يې شهرت درلود. په کنگره کې يې نه گډون د نظامي اوسېدو وجه د توجيه وړ نه وه.

پر دې بنسټ بېرک کارمل ته څه له پاسه ډگر تش شو. هغه د تره کي پر وړاندې هم ځينې پلانونه درلودل، چې وروسته به راشي. دا چې د کنگرې تر نيمايي زيات غړي په کنگره کې له گډون څخه بې برخې شول، د موضوع يوه خوا ده، بله خوا دا چې د پلاوي د منل شويو نورمونو له مخې په کنگره کې ډموکراتيک ښه وو. د ولايتونو هيئتونه په کنگره کې نه وو، يوازې په همدغو گډون کوونکو کې چې ډېره کي (اکثريت) يې له کابل ښار څخه ټاکل شوي وو، په کنگره کې ۴۰ سلنه (فيصده) د حوزو غړو گډون کړی و.

تر کنگرې وروسته ۵۰ سلنه غړي له مبارزې او سياست څخه لاس واخيست، دا حقايق د کنگرې رښتیني څرنگوالی چې په بېره

جوړه شوې وه څرگندوي، له هېواد مېشتو خلکو او ټولنو سره اړيکي ټينگ نه شول.

د کنگرې تر دايرېدو درې ورځې وړاندې د يوې دولتي دندې لپاره کندهار ته تلونکی وم. له تره کي څخه مې اجازه واخيسته، هېڅ يې هم راته ونه ويل چې کنگره دايرېدونکې ده او ته بايد په کابل کې واوسې. په داسې حال کې چې د نمايندگۍ حق بايد درې ورځې وړاندې په ټاکنو کې ځلېدلی وای. ځينې له يوې ۵ کسيزې حوزې څخه ۲ تنه ټاکل شوي وو، پر دې بنسټ لکه څنگه چې پېښې څرگندوي، په جمعيت کې د کارمل د پلانونو د بنسټ لومړنۍ تيره چې پر نورو يې د اغېز ماهرانه چل زده و، کېښودل شوه او د گوند د ودې نېغه لازمي محدوده وغوښته او انحرافېدو ته يې هڅه کوله. په سياسي چاپېريال کې له هماغه پيله د نفاق مايه خپره شوه. د دې کنگرې ټاکل شوي غړي وو:

نور محمد تره کی، بېرک کارمل، ظاهر بدخشي، دستگير پنجشېري، شهرالله شهپر، سلطان علي کشتمند، ډاکټر صالح محمد زېری، عبدالوهاب ساپی، ډاکټر محمد ظاهر، عبدالکریم میثاق، ډاکټر شاه ولي، آدم خان خاڅی، اکرم کارگر، انجنير خالقيار، سليمان لایق، عبدالحکيم شرعي جوزجاني، سيد نورالله کلالی، عبدالله خاڅی، عبدالحکيم هلالی، عبدالقيوم قويم، عبدالهادي کریم، عطا محمد شېرزی، ملا عیسی کارگر، غلام محی الدین زرمالوال، محمد حسن باریق شفیعی، محمد ظاهر افق، نوراحمد نور، عبدالقدوس غوربندي او اسمعیل دانش.

د پورتنی نیولیک له ډلې څخه لومړني اووه تنه د مرکزي کمېټې اصلي غړي او تر دوی وروسته تر يوولسو پورې د مرکزي کمېټې علی البدل غړي وو، چې د کنگرې له خوا وټاکل شول او وروستي دوه تنه له دې کبله چې په کندهار او د سمنگان ولايت په

صوف دره کې خدمتي وو، د کنگرې د تدويرېدو پر شپه کابل ته نه شول رسېدای خو په زيان رسولو کې يې کارنده ونډه واخيسته.

زه (ليکوال) پر بله شپه کابل ته لارم او نېغ د نور محمد تره کي کور ته چې د گوند د منشي په توگه ټاکل شوی و، لارم. د کنگرې بهيرونه او زيانونه يې تاييد کړل او خپلې نظريې مې ورته وويلې، په لومړۍ کنگره کې بايد بنسټليک او مرامنامه تصويبېدل او د رهبري هيات ټاکل کېدل دا چې تر تصويب وړاندې موخې او مبارزه همداراز د رهبري گوند د کورني ژوند نورمونه ټاکل شوي و، حيران شوم، تره کي هڅه وکړه چې په مهرباني سره زما اندېښنه لرې کړي. هغه وويل دنده راکړل شوې چې ډېر ژر د موخو ټوليز اصول طرح او تصويب شي. د يادونې وړ ده چې ارواښاد محمودي په لومړۍ ډموکراسۍ کې ځلانده کس و چې په خپلو مقصدي اصولو کې يې د "مشروطه شاهي نظام، پارلماني ډموکراسۍ، ټولنيز عدالت او د اداري فساد پر ضد مبارزه" شعارونه ورکول. خلکو په کابل ښار کې له ده سره ځانگړې مينه درلوده. ده نه غوښتل په هغو ناستو ولاړو کې چې کارمل په کې د کيلۍ نقش درلود، گډون وکړي.

ارواښاد ډاکټر محمودي په گوند کې د کارمل برخليک په زيان کې ليدله. هېڅکله چمتو نه شو چې ورسره اړيکي ونيسي. د يادونې وړ ده چې د کنگرې ځيني گډون کوونکي د کنگرې د کار په پای کې سره له دې چې په دې تاريخي شپه کې يې ددې جوړښت زيانونه د روغې جوړې او د هېواد گټو ته يو ضروري گام باله او يو اوبل ته يې مبارکي ورکوله، خو له مضمون، بڼې او د ترسره کېدو له نېټې سره يې يووالی نه درلود، د کنگرې د فضا پر څرنگوالي او د هغې پر وړاندېنۍ سناريو يې چې د ټاکلو کسانو لپاره يو ډول زمينه جوړول وو نيوکه کوله. زما (ليکوال) په ياد دي غلام محی الدين زرملوال پر دې بڼې چې د هغه په نظر زموږ د

سیاسي فرهنگ پر بنسټ یوه کرغېر نه او پردی صحنه جوړونه ده. سخته نیوکه درلوده او خپل اړیکي یې پر شخصي دوستۍ سربېره له نور محمد تره کي سزه پرې کړل.

ادم خان خاڅی، عبدالقیوم قویم، ډاکټر محمد ظاهر خدران او ملا عیسی ... تر کنگرې وروسته په لنډه موده کې د گوند په لیکو کې له مبارزې څخه لاس واخیست، یو شمېر نورو بیا وروسته له گوند سره مخه ښه وکړه، خو پردې نیمگړتیاوو سربېره گوند یو گام وړاندې ته. د کارگرانو، بزگرانو، خواریکښو او روڼاندی ځوان پور د (افغانستان خلق ډموکراتیک گوند) په وجود کې د ظلم او استبداد پر ضد مبارزې ته تېرې وو. چې ټولیزه پوهه یې باوري مشر او ډاډ ترلاسه کړل. گوند د انقلابي کارگرانو، بزگرانو او روڼاندو په تشکل او مینه کې وړاندې و. او پرې یې نه ښودل چې ډگر سازشکارانو او فرصت غوښتونکو ته چې د سلطنتي دستگاه د ستندو د ځواکمنېدو لپاره یې فرمایشي گوندونه جوړول، تش پاتي شي. په داسې حال کې چې له هر فرصت څخه یې د ټولنیزو ارادو او د خلکو غوښتنو او هوډ د دې غوښتنو ترسره کول په ټولو خلکو او روڼاندو پور کې ژوندی و هڅه یې کوله چې تظاهرات غوسو ته ونه غځېږي په ډېر احتیاط یې د خاني او مالي تلفاتو مخنیوی کاوه، د گوند خپرندوی اورگانونه چې د لومړي ځل لپاره په لوی تیراژ او څه له پاسه ټول نوي او په زړه پورې موضوعات خپاره کړل چې د الهام سرچینې وگرځېدې. د جریدې په سرلیک کې به لیکل شوي وو: "د افغانستان د مظلومو خلکو د لویو رنځونو لپاره" د ظلم او استبداد ستنې یې ولړزولې، هغه ورځ چې خلق جریدې، د گوند پېژندنه په پښتو او دري ژبو خپره کړه، سلگونو روڼاندو ځوانانو، د ځوانو کارگرو د طبقې استازو په داوطلبانه توگه د هغو د څرخلاو دنده پرغاړه واخیسته او په لوړ غږ به یې سرلیکونه لوستل. د هر یوه

پلورونکي چاپېر به ډېر خلک سره راغونډ وو. د جريدې مينه والو به په ډېرو ستونزو سره پلورونکي ته ځانونه رسول او گڼې به يې رانيولې، رښتيا هم خلق جريده د خلق په يوې ځواکمنې وسيلې بدله شوې وه، چې له بده مرغه دا ځلاند ستوری تر شپږو گڼو وروسته د آزادو مطبوعاتو په هسک کې د استبدادي نظام د استازو له خوا چې آزاد مطبوعات او ډموکراسي يې له خپلې واکمنۍ څخه بهر گڼل او اساسي قانون يې د نوي ټولنيز جوړښت د ځواکمنېدو لپاره په خپله گټه تفسير او تفسیر شو. تر دويم گوندي کنفرانس څخه وروسته پر ۱۳۵۶ لمریز کال پرچم جريده د گوند د دويم نشراتي ارگان په توگه ومنل شوه.

د ۱۳۴۷-۱۳۴۹ کلونو تر منځ د پرچم د چلولو چارې د بېرک کارمل پر غاړه وي، دې جريدې هم پر خلکو په ځانگړې توگه د ځوان او روڼاند قشر پر وينولو لوی اغېز وښوده او د پردې تر شا د لويغارو د لويو په بريندولو او په اصطلاح د ډموکراسۍ لسيزې ته يې ډېر ستر خدمتونه وکړل. د پرچم جريدې په پالیسۍ کې د بېرک کارمل او مير اکبر خيبر تر منځ اختلافونه پيدا شول. مير اکبر خيبر به د يوې ملي خپرنيزې ليکې د تعقيبولو پلوی و او د نړيوالو مسايلو طرحې يې هغه هم په يوازې خيز قضاوت سره د گوند ملي حيثيت او شهرت ته لوی او وژونکی گوزار گاڼه، د بېلگې په توگه به يې کينډۍ انقلابي گوندونه او نور هېوادونه يادول چې د خپلو بې خبريو له کبله يې د خلکو ملاتړ له لاسه ورکړی و.

پر ۱۹۶۸م کال چې کله شوروي پر چکسلواکيا باندي يرغل وکړ پرچم په بيره هغه نړيوال او ژغورنده وباله او تايد يې کړ، ليکوال د لومړي ځل لپاره د مير اکبر خيبر او بېرک کارمل د ناندريو شاهد وم. خيبر د نور او بريالي په ودانۍ کې د خروشنده رود ترڅنګ چې د گوند د مرکز په توگه ترې کار اخيستل کېده،

په غوسه ناکه خېره راننوت او پرچم جريده يې چې په موټو کې مرولې وه، په غوسې سره پر مېز ووهله. په داسې حال کې چې له قهره يې غږ رپږېده، کارمل ته يې غږ کړ او ويې ويل: د ليکنې کوم هيات پرېکړه کړې چې ستاينې (مديحې) وليکو او پر دې حرکت چې نړيوال اړخ لري، د نړيوال تاييد ټاپه ولگوو؟ زموږ گوند د دې مطلب په خپرولو سره په خپله خپلې پښې په تېشه ووهلې او دا ورته له خلکو نه تجريد او د هغو د ملي څرنگتيا د مغشوشېدلو په قيمت تمامه شوه. کارمل په زړه او ماهرانه انداز چې د وخت پېژندنې له ځانگړنو څخه يې و وويل: داسې وخت ډېر لږ راځي، بايد د ځان تشبیتولو ته ترې کار واخلو، تاسو دا مسئله جدي مه نيسئ بيا به سره وغږېږو. خيبر بيا هم په جدي توگه ځواب ورکړ: موږ بايد خپلو خلکو ته د خپل خلق په قضاوت کې دا تشبیت کړو، زموږ برخليک دلته په افغانستان کې تشبیتېږي.

په بريالي توگه مو د ملي دندو ترسره کول وړاندېنې څيز دی. هغه گوند چې ملي اعتبار ونه لري، لوی کار نه شي کولای. دا خبرې اتري پرته له دې چې يو لوری هم بسيا شي، تر نيمې شپې پورې روانې وې. د شپې په وروستو شپو کې زه (ليکوال) او خيبر له کوتې څخه ووتو، پر دې وضعې سربېره پرچم خپرونه بيا هم روانه وه. دوديزو ارزښتونو او ملي اندونو ته يې ډېر درنښت نه کاوه. لکه څنگه چې په يوه شعر کې "لينن" ته درود ويل شوی و. دې کار ډېر ملايان غبرگونونو ته اړ کړل او له ټولو په ځانگړي توگه کابل ته له نږدې ولايتونو څخه، ډېر شمېر په پلخستې جومات کې سره راټول شول. د پرچم او په ټوليزه توگه يې پر مطبوعاتو خبرې وکړې. دوی د جريدې بندېدل، د شاعر او مسوول مدير محکومول غوښتل. سليمان لايق د جريدې مسوول مدير په توگه که څه هم د دې شعر د خپراوي مخالف و، خو د کارمل د

ټينگار له کبله يې ونه شو کړای د هغه د خپرېدو مخه ونيسي، چې لويه هنګامه يې راوپاروله.

ګوند د کنگري تر جوړېدو، د ټوليزو موخو د اصولو تنظيم د خلق جريدې تر خپرېدو وروسته له پارلماني مبارزې سره مخامخ شو او د خپل طرحه شوي سياست له مخې يې د ۱۲مې او ۱۳مې دورې په ټاکنو کې ګاون وکړ او د سلګونو غونډو په جوړولو او د بيانو په ورکولو سره يې خپلې موخې په ښه توګه توضيح کړې. خو په همدې ترڅ کې د بېرک کارمل او نور محمد تره کې تر منځ پر همدې موضوع ناندري پيدا شوې، هر يوه به پر ۱۳۴۴ ل د افغانستان په پارلمان کې د ګوند مشرتابه څوکۍ غوښته. پر دې کال ګوند په کابل ښار او يو شمېر ولسواليو کې ټاکلې اغېز درلود. په ولايتونو کې يې شتون محسوس نه و، نور محمد تره کې استدلال کاوه چې زه د ګوند مشر يم، په کابل کې بايد زما د ټاکنو لپاره د ګوند ټول امکانات پر کار واچول شي. په داسې حال کې چې بېرک کارمل ويل: تره کې په کابل کې يوه پېژندل شوې سياسي څېره نه ده، نو ځکه په ټاکنو کې وړ رابنګون نه لري. برعکس زه د يوه پېژندل شوي سياسي کس په توګه د کانديد لپاره وړ يم، په درېيمه او څلورمه حوزو کې ډاکټره اناهيتا راتېزاد د يوه ځواکمن کانديد په توګه د ګوند پر ضد له خوځوونکو شعارونو او ويناوو سره ډګر ته راوتې وه او د ګوند امکاناتو په ځانګړې توګه د نجونو او مېرمنو بې درېغه مرستې او ملاتړ ورسره وو چې په پای کې له کابل بېرک کارمل او ډاکټره اناهيتا راتېزاد کانديد او بريالي شول. تره کې د غزني ولايت له "ناوه" ولسوالۍ نه ونه شول کړای پارلمان ته لار ومومي، که څه هم دا خبره د تره کې د ډېرې خواشيني سبب شوه، خو هغه چې د ګوند د وحدت تر څارنې لاندې د ګوند د مرستيالۍ لومړنۍ درجه مسووليت پرغاړه درلود، په دې هڅه کې شو چې دا خواشيني په

کدرونو او ټولنو کې بېلتون رامنځته نه کړي، خو گوندي څارنه او د ځواکمنولو مرکزیت دې ټینګ شي او پارلماني فرکسیون دې بېخي ددې مرکزیت تر واک لاندې کار وکړي او له هر ډول ناوړو خوځښتونو څخه دې ډډه وشي. د گوند استازي دې د گوند د مرکزي کمېټې تر پرېکړې وړاندې خپل وړاندیزونه او ویناوې وړاندې کړي. کارمل په دې پلمه چې د ورځنیو خبرو اترو په بهیر او د راتلونکي ژغور لپاره دا وخت نه لري او وروسته گزارش ورکوي. دا بندیزونه ونه منل او له همدې ځایه اختلافونه ډېر شول. له همدې امله کله چې بېرک کارمل او نور احمد نور په پارلمان کې د پارلمان د یو شمېر وکیلانو له ټکولو او گواښونو سره مخامخ شول، نور محمد تره کی له اړتیا پرته له زیاتې شهرت غوښتنې څخه راټوکېدلې پایله وگڼله او د گوند د غړو له اعتراضی مظاهرو سره یې مخالفت وکړ. خو طاهر بدخشي د بېرک کارمل په پلوي یوه اعتراضیه مظاهره جوړه او په کې یې گډون وکړ. پر همدې مهال نور محمد تره کی او بېرک کارمل هڅه کوله چې د گوند په دننه او هم د خپلو پلویانو کدرونو په غونډو او مظاهرو کې ځانونه وښيي، د کارمل پلوي کدرونو له خولې څخه اورېدل کېدل چې پر گوند قبیلې یې غرور حاکم دی، نور محمد تره کی په تصمیمونو او پرېکړو کې اکثریتو ته نه گوري، نور محمد تره کی وروسته پاتې طرحې لري. په دې توګه د دې دوو تر منځ اختلافونه تر حد ډېر سخت او په حوزو کې هم منعکس شول. لیکوال پر دې اختلافونو له پوهېدو سره او د هغو په اندېښنه کې میر اکبر خیبر ته چې هغه مهال خوست ته تبعید شوی و، لارم چې وضعه ورته وښیې او مشوره ترې وغواړم.

د شپې (۹) بجې خوست ته ورسېدم، هلته نابلد وم او د خیبر کور مې هم نه و لیدلی. په بازار کې کوم هوټل نه و، یوه سماوار ته وختم او چای مې وغوښت. د سماوار په بل کونج کې دوه ځوانان

په خپلو کې پر خبرو لگيا وو. له ځينو ټکو نه يې ښکارېدل چې سياسي خبرې کوي، اورېدلي مې وو چې خيبر په خوست کې تر يو ډول څارنې لاندې دی. ومې نه غوښتل چې له دوی څخه يې پته وپوښتم، کله چې راته ځير شول چې دريشي مې په ځان کې ده او د خوست له اوسېدونکو څخه نه يم رانږدې شول، تر روغې وروسته يې وپوښتم چې له کابله راغلی يې؟ ورته ومې ويل: هو!

- د رسمي دندې لپاره راغلی يې.

- نه

- څه موده وروسته سماوار تړل کېږي، ته ځای لري؟

- نه!

موږ په دې نږدې ځای کې کوټه لرو، که وغواړې زموږ مېلمنه شه، په خوښۍ سره مې ومنله او روان شولو. کوټې ته چې ورسېدو بيا يې راته ښه راغلاست ووايه او زياته يې کړه، موږ ښوونکو له دې کبله چې کورونه مو لرې دي او تگ راتگ ستونزمن دی. ترانسپورټ هم منظم نه دی دا کوټه کرايه کړې. ددوی دا خبرې او د نااشنایۍ په چاپېريال کې دوستانه وضعې ماته دا زړه راکړ چې د خپلې پردېسۍ وجه چې د يوه ملگري کتنه وه ورته ووايم. گوندې زما د ملگري پته ورته معلومه وي. د مير اکبر خيبر د نوم په اورېدو يې په مخونو کې د خوښۍ رڼا خوره شوه. دواړو وويل: ښاغلی مير اکبر خيبر زموږ درون استاد دی، په خوست کې د هغه تر راتگه وروسته پر محدود یتونو سربېره ځينې ځوانان ورسره گوري او له مجلس څخه يې خوند اخلي، چې په دې برخه کې ښوونکي تر نورو يو څه وړاندې دي. دوی په وار سره د هغه پوهې زده کوونکو ته رسوي. د استاد خيبر له برکته په دې لرې پراته گوټ کې سياسي خبرو دود موندلی او موږ ورته ډېر لېواله يو، تاسو د شپې دلته پاتې شئ، سبا به دې هغه ته بوزو. سبا ته يې تر چای څښلو وروسته په يوه بگۍ (د اس گاډۍ) کې چې دوی يې

کرایه ورکړې وه، د خیبر د ماموریت استوګنځي ته ور روان شوم. ښوونکو راته وویل: له دې نه چې د استاد کارځي ته ورځې هلته نور پوليسان هم دندې لري، د احتیاط له مخې چې استاد راته ویلي، موږ هلته نه ځو، سره بېل شولو. بګی روانه شوه تر نیم ساعت وروسته هغه ځای ته ورسېدم. دا خبره دود شوې چې خوست په یوه کال کې دوه پسرلي لري، د تلې میاشت هم د موسمي اوربنتونو له کبله چې د هند د سمندر له اغېزې د پسرلي تازه ګي او طراوت لري. استاد هم له ښې هوا څخه په کار اخیستو خپل مېز د ادارې مخې ته اېښی و، له لرې یې ولیدم، راغی. د ادارې شاوخوا ډېر وګرځېدو، د کابل له وضعې څخه مې خبر کړ، ویې پوښتلم: ستا په اند د نظر اختلافونه یې سیاسي څرنگتیا لري؟ ومې ویل: زه خو په دې منع کې د نظر کوم سیاسي اختلاف نه وینم، دوی چې یو بل تورنوي گومان کوم د ځان غوښتنې له وجې به وي. ښاغلي خیبر تر یوه ځنډ وروسته وویل: د بېلابېلو ښو خپلول او سیاسي موضعګیري د هرچا حق دی، چې د وضعې د ارزونې او شننې پر بنسټ باید په خپلواکه توګه ترسره شي. تاسو خپله تصمیم ونیسئ له ځنډا سره مې ویوښت: ستاسو هوډ څه دی؟ گومان کوم بېلتون به راغلی وي، د کوم اصولي اختلاف له نشتوالي سره سره هېڅ لوری چمتو نه دی چې د ګوند د ټولیزې روغې جوړې لپاره یو بل وزغمي، هره ورځ د وړانکارۍ او توروڼو لمن پراخېږي. زه غواړم د راروانو پېښو په اړه ستا پر نظر پوه شم.

خیبر د دې پوښتنې پر وړاندې چې بیا رامنځته شوه، یو څه غلی شو، وروسته په داسې حال کې چې زما سترگو ته ځیر شو ویې ویل: که په کابل کې وای په یوازې ځان به مې هڅه کوله چې لاتجه پای ته ورسېږي، خبره تر بېلتونه ونه غزېږي. او د ګوند ځواک بې ځایه لار نه شي. په دې شخړه کې کومه مهمه خبره هم نه تر سترگو کېږي، نه پوهېږم دوی څنګه جرات کوي چې په ګوند

کې بېلتون او لږوالی رامنځته کړي. دا بېلتون زموږ نوي جوړ شوي گوند ته جبران نه منونکی زیان رسوي. موږ له کینو او دینمینو څخه ډکو رقابتو سره مخامخېږو، اوس انتظار کارم چې دواړه لوري که دلیونه ولري واوړم، ما په زندان کې له کارمل سره وپېژندل، د اشنایي گډې خاطرې او ځانگړې ملگرتیا لرو، موږ د یو بل مالگه او ډوډی خوړلې او په اصطلاح له کارمل سره مې د جنټلمینۍ لاس ورکړی. زه پر خپلې ژمنې وفساداره یم. ارواښاد میر اکبر خیبر د نارینتوب یوه ستره ځانگړنه لرله یانې پر خپلې ژمنې وفا کول یې یوه ذاتي کړنه وه، د سیاسي فعالیتونو په بهیر کې به یې که څه هم ځینې وختونه پر کارمل سختې نیوکې کولې ان کله کله یې محکوماوه، خو په مجموع کې یې پلوی و. لکه څنگه چې پر ۱۳۵۶ لمریز، څیر شو چې د هغه ځان غوښتنه او قدرت غوښتنه حد نه لري، له پلوي څخه یې لاس پر سر شو ان د هغه پر ضد یې په گوند کې اصولي مبارزه پیل کړه، هر ډول ځاني اړیکي یې ورسره پرې کړل، خو له بده مرغه وخت تېر و او دې کار یې ژوند واخیست.

اوس راگرځو د ۱۳۴۵ او ۱۳۴۶ کلونو پېښو ته؛ د خیبر د خبرو تر اورېدو وروسته مې په بېرته ستنېدو کې خپل لوری او موضوع وټاکل، غوښتل مې چې زما انقلابي مینه او شور چې د قدرت غوښتونکو مشرانو د بېلتون غوښتونکې روحیې له وجې مړه شوي وو، بیا راویارېږي. یو ځل بیا مې ځان له خپلو سیاسي موخو سره ژمن احساساوه. کله چې کابل ته ورسېدم، نېغ د کارمل لیدو ته لارم چې د خیبر تړل شوی لیک او د خپل سفر گزارش ورکړم. هغه د خپل همېشني عادت له مخې په غېږ کې ونیولم او په ظاهره صمیمانه لهجه یې وویل: "غوربندي! رښتیا وایم که خیبر او د هغه ملگري د پټې مبارزې له پیله تر دې مهاله راسره نه وای، نه به کنگره وه او نه به داسې گوند. خیبر په ډېره مېړانه اوږه

راکړې، گومان کوم همداسې به ټاکل شوي وي چې زه او خیبر په
گډه د خپل هېواد په تاریخي برخلیک کې رغنده نقش ولرو. کېدی
شي مخالفین او سیالان به غواړي چې دا ملگرتیا خرابه کړي، خو
ډاډه واوسی، هېڅوخت به بریالی نه شي. زموږ ملگرتیا د روزگار
تودې سرې لیدلې او ښه ازمویل شوې ده. دا ملگرتیا زموږ د ژوند
د څو کلونو پانگه ده چې په دې پانگه کولای شو حیاتي پروژې
جوړې او د هېواد سیاسي بنسټ ودان کړو. او تر څنګ یې د
مخالفینو منفي او کینه گر حرکتونه شنډ کړو. باید تر هرڅه
د گوند کدرونو او کارنده غړو ته پام واپوو او په هڅو او هاند
ورسره مرسته وکړو چې د سیاسي مبارزې په لړۍ کې خپل وړ
ځای ومومي او له لارورکۍ څخه وژغورل شي. هغه راتلونکی مو
مخې ته پروت دی چې له ماتو او بریاوو څخه ډک دی، له موسکا
سره یې زیاته کړه: په یوه توره شپه کې پر نړۍ او ناموندل شوې لار
یو بل ته لاسونه ورکوو او پرمخ ځو "مایې په خندا خبره ونیوه او
ومي ویل: "د گناه گانو له بارسره مل پر صراط پله تېرېدل
ستونزمن دی، هغه ناوړه توروڼه چې گوندیان یې پر یو بل لگوي د
گناه گانو بار دی" په جدي توګه یې وویل: وروستنی موخه د
خلکو خدمت دی، په نوي انداز د خلکو د غوښتنو په خدمت کې
شي، د خیر، شر، گناه او ثواب د قضاوت چورلیز (محور) د خلکو
د خدمت په کچ کې نغښتی دی، تاسو پوهېږئ چې موږ په نیم
عینو شرایطو کې مبارزه کوو، د جلسو او خبرو اترو لپاره وخت
نه لرو. په بیره مې وویل: لږ تر لږه کدرونه خو باید ویوهول شي چې
له شخصي غوښتنو څخه لاس واخلي. وې ویل: ښه وایې، دا خبره
باید له تره کې سره شریکه کړو، هڅه کوو چې په شخصي اړیکو د
تېروتنو او کینو مخه ونیسو. په پام کې لرو چې په احتیاط سره
هغه شمېر گوندي کدرونه چې د غور او کړنې له مخې ورته والی
لري سېره راټول شي او تصمیم ونیسي، تاسو اندېښنه مه کوئ، په

ډېر بد حالت کې به هم د ملگرو له اورو څخه بار کمپرې او هر څه به په نورمال ډول پرمخ ځي. وروستی جملې يې داسې وويلې چې نه غواړي په دې برخه کې نور وحدي خبرو اترو ته ورگډ شي. او نوره شننه پرې وکړي. کله چې د کارمل له کوره ووتم، هڅه مې وکړه چې د خبرو اصلي مفهوم يې له ځان سره وارزوم، دا بايد ووايم چې پر هغه مهال د کارمل له کپرو ورو او ځانگړنو (خصوصيتونو) څخه په پوره توگه خبر نه وم. توندې خبرې، ښه لهجه او د هغه د سياسي طرحو لېږدونې سرعت مې خوښېده. کارمل د خلکو په ارواپوهنه کې برلاسي لرله او د خپلو رښتينو نيتونو په پټولو کې استاد و. گونديان يې په رياکاريو، چل او دوکې خپلول او تر هغه ځايه چې سياسي گټه به يې وه، ښه ملاتړ به يې کاوه، کارمل تلپاتي دوست او دښمن نه پېژندل، خلک به يې تل د هغوی د وفادارۍ د سطحې پر بنسټ بدلول او په سياست کې يې د اخلاقو ونډه ټيټه گڼله. د روسانو په ستاينه کې يې ان د غويي تر اوومې نېټې وړاندې له هېڅ ډول مبالغې څخه سېما نه کوله، د هغه د څو اړخيز کرکټر په اړه به پر خپل ځای وغږېږو.

کارمل د ۱۳۴۵ کال تر ژمي پورې موږ ته د ډگر اتل و او موږ په خلاص نيت او مينه د هغه ملاتړي وو، د هغه د لارښوونو په ترسره کولو کې به مو ناغېرې گناه گڼله. په حوزو کې مخالفتونه او ستونزې ډېرېدونکي وو. د مشرانو پر ضد تورونه لگېدل، د استبداد ضد ځينې رښتينې مبارزين به د دې وضعې په ليدو خورېدل او لوړو مقاماتو ته يې شکايت کاوه، خو کله چې يې گټه ونه لیده او خپله مشران يې له هغو سره برخمن وليدل، نهيلي شول او مبارزه يې پرېښوده، کارمل په يوه تحليلي غونډه کې په غوسه ناکه لهجه وويل چې په سياسي پاڅون کې ساده او د هغه ضد عنصرونه د نور محمد تره کې پر شاوخوا راټول شوي او په قبيله يي نورمونو غواړي د ادارې او گوند پر چارو مشري وکړي.

دې خبرو پر تره كې د چاپېرو سيمه ييزو كدرونو توند غبرگون راوپاراوه. كارمل تر لومړي بېلتونه وړاندې د خپلو گوندي پلويانو درې غونډې د ۱۳۴۵ په ژمي كې وكړې، يو ځل د هادي كريم په كور د كابل په شهرارا كې بل ځل د سلام جان (كلان) په كور مراد خانۍ كې چې خپل وړاندېنى مطلب ښه توضيح كړي. دا غونډې د كارمل پلوي كدرونو د ۱۶ تنه گډون كوونكو له خوا كېدې، هغه غونډې چې د كارمل تر نېغې مشرۍ لاندې د گوند له عمومي منشي (نور محمد تره كې) څخه په پته تر سره شوې، په حقيقت كې د ۱۳۴۶ المريز كال د غويي د ۱۴مې نېټې د بېلتون پيل دى، چې په هغو كې كدرونو او كارنده گډون كوونكو ته د گوند د لويې برخې پر ضد تبليغاتي فارمولونه وركول كېدل. په زغرده ويلای شو چې په گوند كې د لومړني بېلتون او د لس كلنې لويې غميزې پرته د برك كارمل پر غاړه ده.

تر بېلتونه وروسته د دواړو غاړو ځواكونو د دې پرځاى چې د سلطنتي نظام د ظلم پر ضد اوچت شي. فاسدې دستگاوې ړنگې كړي او سياست ته لېوال ځوانان راجلب كړي د يو او بل په وړاندې پسې يې ملاوې وتړلې، د پاڅون فضا د پروپاگاندا په زهرجنو لوڅو زهرجنه شوه. د لړم د درېيمې، د مې د لومړۍ، د وږي د لومړۍ نېټې مظاهري او د پښتونستان جشن د دوو گوندونو د شخړو پر ډگر بدل شو او په ټوليزو (عمومي) ذهنونو كې يې اعتبار لږ شو. ورو او له عقدو څخه ډكو ټولنو څه د پوهنتون په علمي چاپيريال او څه په لېسو او څه هم په كارگرانو كې د تبارز وخت پيدا كړ.

لنډه دا چې د يوه داسې گوند اختلاف او ټكر چې هېڅ ډول عقیده يې او سازماني بنسټ يې نه درلود او يوازې د وگړو د ځان غوښتنې او ځاي غوښتنې محصول و، نه يوازې د لس كلنې بې ځايې ناندرۍ سبب شوه، بلكې تر هغه وروسته يې له دواړو غاړو

څخه ډېرې قربانۍ واخيستي چې تر ننه يې دروندوالی او اغېز پر
 موږ راپرېوتی دی. پرچم تر دې بېلتونه وروسته يو څه کمزوری
 شو، رحمن بابا، خوشال خان خټک، ^{نور} دارالمعلمين او د کابل
 پوهنتون سيمه ييزو محصلينو په يوې بې سارې تلوسې او ډېر
 څومره والي په مظاهرو کې گډون وکړ او پرچمي کدرونو ته يې د
 خبرو کولو وخت نه ورکاوه، دا مسئله که څه هم ډېره ارزښتمنه نه
 وه خو کارمل يې چې تل يې ځانښودنې ته ارزښت ورکاوه،
 وخوراوه او يوه کمېټه يې وټاکله چې د خلقيانو، په ځانگړې توگه د
 نور محمد تره کي پر ضد د پروياگندې توکي (مواد) برابر کړي.
 کمېټې د محمد حسن بارق شفيعي په کور د ټايمني په سيمه کې
 غونډه وکړه. د کارمل په غوښتنه يې د تره کي ژوند ليک د
 شبنامې په څېر په پراخ ډول خپور کړ. په شبنامه کې يې راوړي وو
 چې نور محمد تره کی څنگه د عبدالمجيد زابلي په خدمت کې و.
 شبنامې به ويل: هغه د يوې امريکايي موسسې له خوا استخدام
 شو او هند ته لاړ، هلته يې په يو امريکايي ښوونځي کې لوست
 وکړ او د وينو زلميانو په غورځنگ کې يې گډون درلود. خو کله
 چې د وينو زلميانو غړي زندان ته واچول شول، نور محمد تره کی
 په امريکا کې د افغانستان سفارت د مطبوعاتي مشر په توگه
 وټاکل شو. کله چې سردار محمد داود خان د خپل صدارت پر
 مهال شوروي اتحاد ته نږدې شو او په يوه مطبوعاتي مرکه کې يې
 د هغه پر ضد وويل: هغه د اختلاس دوسيه لري. له دې جعلياتو
 څخه دا پايله لاسته راځي چې نور محمد تره کی د امريکا جاسوس
 او د (سي. آي. اي) غړی دی. کارمل عادت درلود چې خپلو
 مخالفينو ته (سي. آي. اي) ووايي چې دا لفظ يې نورو ته هم ډالی
 کړی دی. چې پر خپل ځای به ورته کتنه وکړو. د کارمل په لارښوونه
 دا پېژندليک د شبنامې په توگه خپور او په مرکز او ولايتونو کې
 گوندي غړي د هغه خپراوي ته مکلف شول. د تره کي د پېژند ليک

خپرېدل د خلقيانو او پرچميانو ترمنځ د منفي او متقابلو تبليغاتو
نوې څپه راوپاروله، په پوهنتونونو او ښوونځيو کې محصلين او
زده کوونکي همدا راز گوندي کارکوونکي په ادارو، توليدي
موسسو او فابريکو کې د خپل مشر د پلوي په نامه د يو بل پر ضد
هڅې کولې، تورونه يې لگول ان خبره به فزيکي و هلو ټکولو ته
هم رسېده، د منطقي سوچ^{ځاوندان} او باسويه کسان دې حالت ته په کتلو
سره له خپلو دندو څخه لرې شول او يو شمېر يې له نورو
سازمانونو او گوندونو سره يو شول. د دې ټولو گډوډيو او ناسمو
حالاتو پرته د گوند د غړو پر غاړه وه، چې په ډېر زغم يې د خپل
مشرانو د گناهونو کفاره ادا کړه خو په خپل هوډ کې ښه په زغم
سره پر مخ تلل، کورنيو غړو به په مظاهرو کې خپل خپلوان هم له
ځانه سره راوستل او د پښتونستان بېرغونه به يې په لاس کې له
ميوند واپ څخه په شعارونو سره غازي لوبغالي ته روانېدل اولوی
شور به يې جوړاوه، په دې مارشونو کې د پښتونستان غورځنگ
مشر پاچا خان به تر ټولو وړاندې روان و.

د پښتونستان ستونزه

له دې نه چې د پښتونستان ستونزه د افغانستان يوه تاريخي توده ستونزه ده او د گوند په پنځم ټوليز مقصدي اصولو کې د پښتنو د دفاع د يوې ملي او استعمار ضد ستونزې په توگه، همدا راز د ډيورنډ په ټپل شوي مزي (۱۸۹۳) او د دې ستونزې اوارول د پښتونستان او افغانستان د خلکو په غوښتنو پورې تړلې دي. پرې څه تم کېږو.

ارواښاد مير غلام محمد غبار ليکي (زمور هېوادوال پوهېږي چې په نولسمه پېړۍ کې د ابدالي دولت له ړنگېدو او د محمد زايي دولت له ټينگښت سره سم د افغانستان حدود له هر لوري په ځانگړې توگه له ختيځې او لويديځې جبهې څخه پرې کړل شول، چې د افغانستان نننۍ بڼه يې خپله کړه چې د سند له رود او د سيند له خوا نه شاته وتمبول شو، او په وچه پورې چاپېر شو. په دې توگه د شاه محمود ابدالي په پېر (دوره) کې د افغانستان په شمال لويديځ کې خراسان ولايتونه پر ۱۸۰۳ د ايران قاجاري حکومت لاسته ورغلل. د سند تر څنگ د اټک کلا هم پر ۱۸۱۲ د پنجاب سکه حکومت ته پرېښودل شوه، د ملتان ولايتونه پر ۱۸۱۸ سکه

حکومت ته لاسته ورغلل، په محمد زايي پېر کې د کشمير ولايتونه پر ۱۸۱۹ د پنجاب په دولت پورې اړوند شول، د دېره غازي خان ولايت پر ۱۸۲۱ پنجاب ته پاتې شو، اسمعيل خان دېره پر ۱۸۲۱ سکانو ته په لاس ورغله او سکانو پر ۱۸۲۳ پېښور ونيو، همداراز انگرېز دولت پر ۱۸۴۳ د سند ولايت ونيو. انگرېزانو پر ۱۸۵۴-۱۸۷۶ کلونو بلوچستان ونيو. د زاري روسيې دولت پر ۱۸۸۴ د مرو ولايت ونيو، د فوشنج سيمي تر کوژک، کورم او کوتل پورې پر ۱۸۷۸م د گندمک د پرېکړه ليک له مخې د امير محمد يعقوب خان له خوا انگرېز حکومت ته ورکړل شوې سوات، باجوړ، چترال ولايتونه او ارنري، وزيری، داوړچاگي او چمن سيمي پر ۱۸۹۳ د ديورنډ پرېکړه ليک له مخې له امير عبدالرحمن خان څخه انگرېزانو ته ورکړل شوې.

پنجاهه سيمه پر ۱۸۸۵ د روسيې دولت لاسته ورغله، سيستان ولايت (قسماً) پر ۱۸۷۲ د انگرېز د پلاوي په حکم ايران ته پرېښودل شو. (افغانستان در مسير تاريخ، مخ ۶-۷) د محمد علي جناح او د افغانستان د ځانگړي استازي نجيب الله خان تر منځ تر پرېکړه ليک وروسته چې په کراچۍ کې لاسليک شو او پاکستان منځته راغی، د آزادو قبایلو سيمي له سويه سرحد او بلوچستان څخه بېلې وگڼل شوې. خپله محمد علي جناح غوښتل په دې اړه د پاکستان د راتلونکي شورا رايه وغواړي، خو د هغه تر مړينې وروسته نظام الدين راغی او اعلان يې وکړ چې سرحدي آزاد قبایل د پاکستان ننه بېلېدونکې برخې دي. دې اعلان د افغانستان او پاکستان اړیکو ته زیان ورساوه، په سر کې د افغانستان دريځ د پښتونستان او بلوڅو خپلواکي غوښتنه وه، خو له بده مرغه د استبداد د پېر غیر ملي حکومتونو د دې غوښتنې تر سره کېدو ته هېڅ عملي اقدام ونه کړ او د پښتونستان ستونزه د سيمي د کرکېچ د لامل په توگه پاتې شوه انقلابي او پرمختللو

ځواکونو لکه د افغانستان د خلق ډموکراتیک گوند تر واک وړاندې او وروسته د کارمل په مشرۍ د خپلو ټولیزو قصدي اصولو په اډانه کې دا ملي ستونزه ونيوله (د پاکستان د نظامي دولت ریس جنرال محمد ضیاالحق ایران ته د خپل سفر په بهیر کې د کابل نړیوال هوایي ډگر ته راکوز شو او په بیره یې د افغانستان صدراعظم او د انقلابي شورا ریس نورمحمد تره کي ته پغمان ته ځان ورساوه، په دې کتنه کې محمد ضیاالحق د پاکستان او افغانستان تر منځ د ټولو ستونزو د اوارۍ لپاره، د سرحدونو ساتنه یو عملي گام وباله او زیاته یې کړه، هر مهال چې د افغانستان لوری چمتو وي، پاکستان تیار دی چې د گډو پولو ساتنه پر غاړه واخلي، د پاکستان مشر د دې ډیپلوماټیکو خبرو په بهیر کې د پاکستان بنسټیزه موخه یانې د ډیورنډ د استعماري کرښې په رسمیت نه پېژندنه په ډېره ظریفانه توگه رامنځته کړې وه خو نور محمد تره کي د ضیاالحق په ځواب کې په زغرده ویلي وو چې ډیورنډ کرښه یوه استعماري او راتپل شوې کرښه ده، چې د هند د وېش او د پاکستان د نوي دولت په تشکیل کې ۱۹۴۷ د پښتونخوا او بلوچستان خلکو ته د برخليک ټاکنې حق ورنه کړل شو) (درېمه گڼه، منابع) ضیاالحق د دې لنډ او جوت ځواب په اورېدو سره وپوهېده چې اوس هغه مهال تېر شوی چې پاکستانی پوځیان د پښتونستان کلي او د پکتیا مغولگي بمباري کړي، یا هم د چارصدې پر لویې جرگې ډزې وکړي او بې غبرگونه پاتې شي او د کابل ظالم واکمنان په نرمه ژبه ووايي: هیله لرو زموږ اړیکي له پاکستانی وروڼو سره خراب نه شي. یا هم د افغانستان د خلکو د تېرايستني په موخه صحنې جوړې کړي او په یوه کال کې یوه ورځ د پښتونستان د جشن په نامه وپېژني او یو شمېر خلک یې په سیمه ییزو مېلمستونونو کې ځایونه کړي او د دې دعوې رښتیني او برحق مبارزین په کابل او پاکستان کې تر څارنې لاندې ونیسي.

ضیال‌الحق د انقلابي دولت د ریس له خولې څخه دا جمله هم واورېده: د ډیورنډ کرښه یوه استعماري او راتپل شوې کرښه ده. پوه شو چې دا خبره له نورو هغو سره چې په ننداره یې رابلنو او غونډو کې کېدې توپیر لري. د دې خبرو تر شا د یوه گوند او لوی خلق هوډ نغښتی چې دا گوند باید له منځه لاړ شي. ایله هغه مهال پاکستان کولای شي تر ډیورنډ هاخوا په ټوله سیمه کې خپل سیاست ټینګ کړي. ضیال‌الحق پوه شو که دې انقلابي دولت خپلواکي ومونده او له خپلو چارو نه وزگار شو، د پاکستان د پښتو او د خپل ټینګښت سببېږي، نو په پرېشانی سره یې چغې پیل کړې، دې او بل وره ته یې وځغستل چې تودو اوبو ته د روسانو د رسېدو خوب رښتیا کېږي.

د کمونستانو!؟ په لاس د هندو کش سمالول پر خلیج فارس یې د روسانو د برید گواښ نږدې کړي، چې پاکستان یې لومړنی پړاو دی، باید مرسته وشي، په پایله کې د لیکوال د اعتراف له مخې د (تلک خرس) او (خاموش مجاهد) (د آی، اس، آی او سي، آی، آی) او (ISI او CIA) په نامه کتابونه خپاره کړل، د تنظیم کړې پروژې او په پاکستان کې یې د افغانستان د نوي گوند ځواکمنول په پام کې ونیو، پر همدې مهال یې فرهنگي او اقتصادي مرستې وغوښتې ورسره یې د ترانزیتي اسانتیاوو وړاندیز هم وکړ او خپل د تجارت وزیر یې کابل ته ولېږه.

په دې توګه پاکستان که څه هم په برسېرنه توګه یې له افغانستان سره د ښو اړیکو، مرستو او د نور گاونډیتوب ژمنه کوله، په باطن کې یې په پټه توګه ټول وسایل او سرچینې درلودلې لکه پیسې، وسلې، استخبارات او د انقلابي دولت مخالفینو ته هراړخیزې مرستې، چې رهبران یې هغه مهال د داود خان په حکومت کې پاکستان ته تښتېدلي وو، د هغه د وپړولو په موخه یې دلته او هلته یو لړ نظامي ستونزې پاروونکي حرکتونه کول.

پر ۱۳۴۸ لمريز کال د ۱.خ.۵.گ دويم بېلتون

د لومړي بېلتون زخمونه لادرمل شوي نه وو چې په گوند کې دننه بله جگړه او ستونزه را پيدا شوه، د گوند هم عقیده او سره يو ملگري د گوند د موخو سرته رسېدو لپاره هر ډول قربانۍ ته چمتو وو. له وېرې پرته به يې د گوند په رغونه او ځواکمنولو کې برخه اخيسته خو بيا هم له بې گټو او هوايي بریدونو او دعوو سره مخامخ شول.

د هغو بداغېز په هغې فضا کې چې د گوند په لومړي بېلتون کې تته شوې وه، تر دې مهاله د گونديانو ذهنونه بوخت کړي او د گوند د غړو سياسي او تشکيلاتي يووالی يې وړاندې نور هم کمزوری او زیانمن کړ. چې وروسته د گوند د راپرېوتو سبب شو. دې تجربو او هېښوونکو پېښو ته په پام سره د راتلونکي نسل لپاره د سمې لارې ټاکنې يوه گټوره لار گڼل کېدی شي، خو د

هغوی له څنگه څخه باید په پټه خوله تېر نه شو او پر هغو زړو
تورو شخوند ووهل شي، چې ژوند پرې د بطلان کرښه راکښلې ده
ځکه ځان باید تېر نه باسو.

وايي داسې شخصیتونه شته چې ان پر خپل سر باندي کوم
هسک نه مني، نيوکه څه چې لارښوونه هم نه شي زغملای. بېرک
کارمل هم له همدې ډلې څخه و او هيله يې درلوده چې د ځان له
ستايښې پرته بل څه وانه وري، په رهبري مشرانو کې شهرالله شهپر
د لهجې په رانه توب او د حقيقت په څرگندونه کې ځانگړې نوم
درلود. هغه به له پښتنو سره مسوولانه چلند کاوه له ځانگو او
خبرو څخه بېزاره و، هغوی ته به يې چې پر سياسي مسايلو له
(خو) او پلمو سره گونگ غږېدل، ويل زموږ دا ملگري په پرديو
ژبو خبرې کوي زه پرې نه پوهېږم، کښتمند به يې لايتم (اورلگيت)
او نور احمد نور به يې د کارمل باډي گارډ بلل او د افغانستان په
د وځيرې ټولنه کې به يې اخلاقي ځورتيا د سياسي اعتبار بلا او
گواښ بلله. بېرک کارمل به هغه (رئيس) نه سمېدونکې کچه باله او پر
خبرو به يې خندل، د دې اختلافونو په بهير کې پر ۱۳۴۸ لمريز
کال د افغانستان پارلمان ته ټاکنې وشوې، عجب اطرافي له لوگر،
عبدالقدوس غوربندي له غور، سليمان لايق له پلخمرې، هادي
کریم له پنجشېر او قادر بختيار له کندوز څخه کانديد وو، کارمل
بيا هم د کابل انتخاباتي حوزه چې گونديانو په کې نومونه ليکلي
وو ځان ته ځانگړې کړله، په دې دوره کې کریم او قادر بهيار د
ټاکنو په بهير کې چې بری يې جوت و له غلام دستگير پنجشېري
سره چې له هادي کریم سره يې په کمپاين کې گډون درلود بنديان
شول، دې حرکت اختلافونه نور هم پسې زيات کړل، هادي کریم او
پنجشېري په خپل بنديتوب کې کارمل ملامتاوه، هادي کریم په
زندان کې (د شکنجو له وجې) بې روحيې شو او د خپل خلاصون

لپاره يې بېلې هڅې پيل كړې. خو پنجشېري له ځواكمنې روحيې، آرامو اعصابو او خندانې څېرې له گوندي پاوازانو سره چې كتلو ته يې د دهمزنگ زندان ته ورتلل، دا سلا كوله چې په سياسي مبارزه او انقلابي غوښتنو كې ځواكمن او ټينگ وي. د كسانو پېژندنه او له څيزونو سره اشنايي كړ كېچن او ستونزمن دي. سياست تلپاتي ملگري او د بنمن نه لري، په حقيقت كې دا خبرې له فركسيون څخه د كارمل د بېلتون لومړنۍ پړاو و. كله چې دا خبرې تر زندان بهر واورېدل شوې، كارمل هڅه وكړه چې له شتو امكاناتو څخه په كار اخيستو له پنجشېري سره په زندان كې په پته توگه وگوري او له بېلتون څخه يې وژغوري، چې پايله يې ورنه كړه او پنجشېري خپل تصميم نيولى او بېلتون يې حتمى و. له لیکوال سره تر دې مهاله دا كړنې څرگندې نه وې چې ښاغلى دستگير پنجشېري ولې (ددې پېښو څرنگوالى او څومره والى پټ كړي) او په خپل (ظهور و زوال ح. د. خ. ا.) نومي كتاب كې يې دا مهمه تاريخي پېښه نه ده ياده كړې. خير، تر زندان بهر د گونديانو د جذب او جلب لپاره هم بل نوى كمپاين پر كار واچول شو. شهرالله شهپر او شرعي جوزجاني دووقسوي او له رابنكونه ډكو كسانو له گوند سره پراخ اړيكي لرل، دوى د شمال ډېركي كدرونه پرځان راټول كړل، ميراكبر خيبر بيا هم پر خپل قول ولاړ پاتې شو او د كارمل پلوي يې پرې نه ښوده او د كارمل د ماتې مخه يې ونيوله، چې له ده نه پرته به له څو تنه محدودو ښاريانو او كورنيو خلكو سره چې كنوم مانيز رابنكون يې هم نه درلود، يوازې پاتې كېده.

سليمان لايق (غلام مجدد) او زوى يې چې له كارمل څخه مو ډېر شكايته درلودل، د ارواښاد خيبر له ليكې څخه بېل نه شولو او د كارمل پر ژمنې مو چې نور يې ځان سم كړى او د ملگرو

لازېښونو او د ټوليزې مشرۍ اصولو ته به غاړه ږدي، باور وکړي. او په همدې برخه کې مو خپل فعاليت ته دوام ورکړي، کارمل يو ځل بيا دا هڅه وکړه چې وکړای شي شهرالله شهپر او شرعي جوزجاني راضي کړي چې خپل مورچه بدله نه کړي، سره بېل نه شي او له پرچم گوند څخه بهر ونه وزي، کارمل د دې موخې لپاره د شهپر کور ته لاړ، شهپر او جوزجاني يې له ځان سره هغې غونډې ته راوستل چې د کابل په (ده بوري) کې د سلطان علي کشتمند په کور کې جوړه شوې وه (پر دې مهال هادي کريم او پنجشېري بنديان وو) د خبرو په ترڅ کې کارمل هغوی ته وويل "وواياست ځان او خپلو کدرونو ته څه غواړئ؟" شرعي جوزجاني په ځواب کې وويل: "بيا دې موږ ته کومه لومه اېښې ده؟" نور هغه وخت تېر دی چې موږ تېر وو او ته مو په دې لومو کې وتړې. موږ سوډاگر نه يو چې له تا سره د همکارۍ د دوام پر بڼې چنې ووهو، بس دي، نور بس دي. تر دې وروستۍ جملې وروسته جوزجاني او شهپر د کشتمند له کوره وتل او دويم بېلتون رامنځته شو.

د کشتمند په کور کې د دې تاريخي جلسې تر ماتې وروسته، شهرالله شهپر او شرعي جوزجاني له گڼ شمېر نورو خلکو سره چې وړاندې يې گوند پرې اېښی و او "د خلق کارگر" بنسټ يې اېښی و پر تشکيلاتي او گوندي فعاليتونو بوخت وو. دې خلکو تر وروستيو روغجوړو وروسته په ځانگړي ډول هغه مهال چې پنجشېري له زندان څخه ووت او له خلق سره مل شو، له خلق سره د شهپر او جوزجاني تر يو کېدو وروسته اوچت شخصيت او پر ځان ډاډمن طاهر بدخشی د خپلو کړاو خپلو خلکو له ارمانونو سره مل له "خلق" څخه بېل شو او د "مستقل جوړوونکو سازمان" بنسټ يې کېښود.

(ظهور و زوال) او شهرالله شهرهم له خلق سزه خپل اړیکي وشلول. تر دې بېلتون وروسته لومړنۍ مظاهره چې تر سره شوه، پرچم گوند ونه توانېد چې د تېر په څېر دا ډېر خلک تر شا کړي، له دې نه چې کارمل د مظاهري څومره والي او څرنگوالي ته ارزښت ورکاوه او هغه يې د پرستيژ په مسئلې پورې اړوند بلله، تل به يې لارښوونه کوله چې د خلکو د لاپاملرنې لپاره نوښتونه وکړي، د مارش د لوري په ټاکنه کې د خبرو اترو د ترسره کولو سيمې، د ډېرو بېرغونو وړل، پر سيارو وسايلو د لوړغږو (لوډسپیکرونو) نښلول او د مارش کوونکو ډلبندي، په دې ډول چې نجونې او مېرمنې يې په ښکلو جامو کې وړاندې روانې وي. د هېوادنيو سندرو ويل او د ورځنيو شعارونو ورکول به ډېر پاموړ کارونه وو. د ښه په جدي توگه لارښوونه کېده چې له هر ډول غوسې څخه ډډه وشي، همدغه وجه وه چې په يوه لږ لوستي او تر يوه بريده له سياسي تجربو څخه بې برخې ټولنه کې د استبداد د اوږدمهالې واکمنۍ له کبله د پرمختللي ډموکراتيک ژوند له نورمونو اوله خپلو حقوقو څخه هم لرې پاتې شوي وو. د لږم (عقرب) د درېيمې له تاريخي ورځې نه پرته نورې مظاهرې به په ښه توگه له ستونزې پرته تر سره کېدې. ويندويانو به اداري فساد، ظلم، د مشرانو د قدرت اصلي څرنگتيا او طبقاتي تړونونه په ملي او نړيواله کچه پر پخو دلايلو شنل، چې ډېرو به يې هرکلی کاوه، وينا کوونکو د دولت دروغ پرمختيايي پروگرامونه په زغرده محکومول او په سياست کې يې د گڼو خلکو گډون غوښت، نطاقانو به هغه ډلې چې د مذهب نقاب يې پر مخ وهلې و او په چل و دوکې به يې زموږ د خلکو له معنوي او عقیده يي ارزښتونو څخه سوا استفاده کوله، په تاريخي مثالونو سره رسوا کول او له هېوادمينو ځواکونو څخه يې غوښتنه کوله چې په ټول يووالي سره ددې لويې او وژونکې بلا

مخنيوی وکړي او پر بې بنسټو اختلافونو چې د مشرانو له ځان غوښتنې او ځای غوښتنې څخه سرچینه اخلي یرغل وکړي. لڼده دا چې گوند د پوهنتون د محصلینو او زده کوونکو د مظاهرو په ترسره کولو او د کارگرانو په مارشونو کې جوته برخه اخیسته او د خلکو د سیاسي شعور په راوینولو کې له هر ډول وسیلې څخه کار اخیستل کېده، خو دواړه غاړې په ځانگړې توگه پرچم د پرله پسې بېلتونونو له کبله په یوه ځانگړي پاشلي او بې روحيې حالت کې و.

په همدغو ورځو کې د امریکا د جمهورریس مرستیال (سپيرواگینو) په یوه رسمي سفر کابل ته راغی، کابل ته د هغه په راتلو سره نور احمد نور د هغه د سفر پر ضد د مظاهري مساله رابرسېره کړه. بېرک کارمل چې د خپلو ملگرو د پاملرنې په موخه پر جدي مسایلو غږېده دا طرحه ومنله او بشپړ تیاری ونیول شو، اعتراضیه مظاهره پر هغه د چرگانو د هگیو په ویشتلو سره پیل شوه اخر د گوند څو تنه غړي چې نجیب الله هم په کې و بندیان شول او د کابل په نظارتخانه کې شپږ میاشتې پاتې شول، که څه هم تر هغه وروسته په کابل کې د امریکایي ضدو احساساتو له کبله دې پېښې په روڼاندو کې د گوند موضوع یو څه پیاوړې کړه او د گوندیانو د روحيې د لوړوالي لامل شوه او نوي کسان هم گوند ته راننوتل، خو نوي اتحاد (کارگر خلق) له خلقیانو سره خپل انډول (توازن) ته د خلقیانو په گټه بدلون ورکړ، د کارگر خلق اتحاد له خلقیانو سره د خلق گوند له بدن څخه د نویو بېلو شویو ټوټو د دوی یووالي اړتیا بې له وینې کړنلار وټاکله او د یووالي غوښتنه د ورځې پر غوښتنې بدله شوه، په همدې حال په خلقي گوند کې د خلقي یا ملي دموکراسۍ په اړه هم تود بحث روان و، د دواړو غاړو پلویان د خپلې رښتینولۍ د زیات لپاره د گڼو

هېوادونو له کلاسيکو او نوېو ايدیولوژیکو آثارو څخه گټه واخيسته او شواهد يې ارایه کول، پرته له دې چې يې د پوهنيز انطباق زمينو ته پاملرنه وکړي. آخر د ملي ډموکراسۍ پلويان چې د گوند په مقصدي اصولو کې منل شوي وو برلاسي شول او زرغون د خلقي ډموکراسۍ د طرحې پلوی له گوند څخه ووت، خو په خلق کې تر پایه کارمل د وفادار ملگري په توگه پاتې شو.

پر دې مهال چې په کدرونو کې تيوريکي خبرې ښه ځلښت موندلی و او يو شمېر خلکو هغه د گوند د بلوغ نښه گڼله، په پرچميانو کې د رهبرۍ په سطحه پرمختللي چې (ملي روحيه) او (انترناسیونالیستي) روحيه کوم يوه ته ځانگړې کړي، ناندری پيل شوه، میراکبر خيبر د ملي روحيې پرپالنې ټينگار کاوه او د بېلگې په توگه يې د ايران ولسي او د هندوستان کمونسټ گوندونه يادول، چې له اړتیا نه پرته يې له (انترناسیونالیستي) روحيې سره د خپلو غړو په اقداماتو، نشراتو او د کدرونو په روزنه کې له خلکو څخه تجريد شول او ويې نه شول کړای چې پر يوه پراخ تيزو ولسي گوند بدل شي. آخر په هېواد کې دننه ونه توانېدل له ټولنيز لوی مورچل څخه برخمن شي او په نړيوال ډگر کې يې هم کوم اعتبار ونه موند خو پر عکس بېرک کارمل په دې څرگندونې سره چې د ټکنالوژۍ د پرمختگ له وجې يې اطلاعات او اړیکو ته پراختيا ورکړه او د ملي پراختيا سرچينې او زموږ د نړيوالو مرستو پراختيا ډېره محدوده شوه او هره پېښه که وړه هم وي نړيوال غبرگون لري. د ملي انزوا خوښونې مهال تېر شوی او د راتلونکي برخليک د زېږځواکونو په لاس کې دی، موږ بايد په سوسيالیستي لوري غوره کولو او گوندي پېژندنه کې له هغه سره سجاړنه موضوع ولرو او کدرونه په همدې روحيه وروزو، خيبر به تل په غوڅه توگه د ملي دندو پر ترسره کولو ټينگار کاوه او زياتوله يې تر هغه وخته چې گوندي عنصر د خلکو د باور ترلاسه

کولو ته وړ اعتبار ونه لري، په نړيواله کچه هم واک نه لري،
 گوندي پېژندنه مو بايد د ملي پېژندنې زېږنده وي. يوه گوند ته
 چې په خپل بيرغ کې يې حماسه زېږه جمله (د خلکو د لويو
 کړاوونو لپاره) ليکلې ده د ملي مورچل نشتوالی لويه فاجعه ده،
 دا خبرې د مرکزي کمېټې په مشورتي او منظمو غونډو کې کېدې
 او کله کله د گوندي کدرونو او د خبري نمايندگانو ترمنځ يې هم
 لازمه کوله او دا تورونه اورېدل کېدل، چې گواکي خيبر يو متعصبه
 ناسيوناليسټ دی او کله کله د خيبر د موضوع کمزوري کولو ته
 له يو شمېر غړو څخه د صفونو پر عقيدې د پوهېدو په کچه
 فرمايشي نظرونه غوښتل کېدل او پايله تر راتو وړاندې په خيبر
 پورې تړل کېده، خو خيبر په خپله موضوع کې ټينگ و. د يادونې
 وړ ده چې دا خ. د. گ. د خپل سازمانې جوړښت د ...
 اوکړنلارې پر بنسټ ځان منظم کړ او د هغې د لارښوونو په رڼا کې
 يې له ټولنيزې وضعې، تاريخي لرغونتيا، دوديزو موسسو او په
 اصطلاح د ملگرو هېوادونو له استخباراتي لاسوهنو څخه د وړ
 تجربې په نه لرلو سره تل وده کوله او سياست ته د لېوالو خلکو په
 راټولولو کې وړاندې و. په ټولو روانو پروسو کې يې له ځانه داسې
 غبرگون ښوده او د دوو عمده ډلگيو او له ځانه په دوو بېلو شويو
 څانگو کې هرځای اوسېده، تر ممکنه حده يې پېښې سېمالولې او
 وضعې ته يې په خيبر سره کتل. خو دا اعتراف بايد وکړو چې ټولو
 شيانو عادي او طبيعي بڼه نه درلوده، ځان غوښتونکو او ځای
 غوښتونکو چې په زور څرگندولو او ډېر غوښتلو عادت لري،
 ځانونه د هېڅ اصولو پيرو نه بلل، کړنلار چې په حقيقت کې په
 گوند کې د ژوند د قانون په څېر پر ټولو يو شان پلي کېده، د
 هغوی لپاره لکه موم بدلون موندونکې وه، په دې لړ کې (له
 ډموکراتيک مرکزيت) نه چې تشکيلاتي آر بلل کېږي تل ناوړه گټه
 اخيستل کېده، د رهبري ټاکلي عناصر په تېره کارمل خپل ټول

انحرافات د کړنلارې له متن څخه په دې آر لري کول. تر قدرت نیولو وړاندې په ۱۴ کلونو کې د چا نه دي په یاد چې د ډموکراسۍ قطب دې عمده شوی وي. تل د مرکزیت قطب عمده و مرکزیت یانې د مشر هوډ عمده و. پرچمي مشري یانې کارمل هوډ وکړ په گوند کې دوه نور گوندونه پلي کړي، هغه عادت درلود چې خپل هر پلان د خپل کوم سیاسي ملگري له خوا وړاندې کړي. نور احمد نور او سلطان علي کشتمند یې تر نورو ښه باوري خلک وو. په یاد مې دي یوه ورځ د کابل ښاروالۍ پر مخامخ مې د پرچم په دفتر کې له نور احمد نور سره څه کار درلود، تر یوې اوږدې سريزې وروسته یې زیاته کړه: یو شمېر لوړ پوړي مامورین او بیروکراتان چې زموږ مینه وال دي، غواړي زموږ د غړیتوب ویاړ هم ولري. خو د ځانگړو شرایطو له مخې ټول گوندونه نه شي کولای حوزو ته حاضر شي، په مظاهرو کې گډون وکړي او ځان په بشپړه توگه د گوند د انضباط تابع کړي. باید یوه چاره ولټول شي، زما وړاندیز دا دی چې هغوی د سیاسي بیرو له غړو سره ځاني اړیکې ولري. د هغوی له خوا په دولتي ادارو کې جذبونکي دي، سربېره پر دې چې ډکرونو په ځای پرځایولو کې له اداري دندو څخه کار اخلو، پر دوترشا هم لومړني معلومات ترلاسه کولای شو او له مانا لرونکې موسکا سره یې زیاته کړه، کله چې مو قدرت ونیوه دا خلک مو چې اداري تجربه او مسلکي مهارت لري په درد خوري.

باید همدلته زیاته کړو چې د حسن شرق، شاه محمد دوست، غلام جېلاني باختري، نجیب الله مسير او آدینه سنگین غونډې خلک له همدې ډلې څخه وو. ما د دې وړاندیز په ځواب کې وویل ملگریه! په یوه نوي جوړ شوي گوند کې چې استثنا نه پېژني او یو بام او دوه هوا گانې نه مني، څنگه کولای شو دا غوښتنه ومنو او داسې کسان دې د گوند د غړیتوب ویاړ ولري چې تراوسه یې

حوزه او انضباط نه دي ليدلي، سبا هم چې گوند واكمن شي، سند راوكارې او د مسلکي مهارت او تجربي په نامه پر څوكيو كېني او د عادت له مخې د راتلونكي په سوچ په بل ځای كې نومونه وليكي او خپل حال گټور او راتلونكي يې خطرته كړي. دا بس دي چې هغوی د گوند د ملگرو په توگه پاتې شي. د گوندي مسووليت او حقوقو سپارل هغو كسانو ته چې په حوزو كې گډون خان ته وړ نه گڼي نه يوازې د كړنلارې سپكاوی دی، بلكې د رښتينو گوندیانو پر حق هم چې د دندو دروند بار يې پر اوږو دی جفا ده. د دې لنډو خبرو په پای كې نور احمد نور په خواشينې څېره وويل ومې وپېژندلاست، دا به سياسي بيرو ته ورسوم، زه غواړم له تاسو سره چې د كابل په ولايتي كمېټه كې كار كوی یو بل ټکی هم شريك كړم، له دې نه چې هغه ستونزه هم تشکيلاتي څرنگتيا لري او ماته څرگنده شوه چې ستاسو د منلو وړ نه ده، نو شريكول يې وړ نه بولم. له خندا سره مې وويل وپېرېم د دې موضوع ردول شكونه راولاړ نه كړي او په گوندي ژوند كې مې د وروسته والي سبب نه شي او تر دې وروسته له پرېكړو او تصميمونو څخه بې خبره پاتې نه شم، نور احمد نور پوه شو چې د هغه مطلب په اړه چې غوښتل طرحه يې كړي چوپتيا ښه پايله نه لري او منفي تعبير رامنځته كوي، په بيره يې وويل هېڅكله داسې نه دي لكه تاسو چې پوهېږئ، له اخوان المسلمین، شعله يي او د گونده له بېلو شويو ډلو سره رقابتونه او مبارزه ورځ پر ورځ ډېرېږي او كله-كله د سختو پېښو او فزيكي چلندونو سببېږي. موخه دا ده چې موږ يو شمېر ځواکمنو، عيارو او سمبالو خلکو ته اړتيا لرو چې د گوند له خپلوانو يا مينه والو څخه وي او پر گوند يي د باډي گارد غوندي چاپېر كړو، دا هم د ځانگړو رواني څرنگتياوو له مخې نه شي كولاى د كوم كړنلارې نورمونه ومنې، هغوی بايد د ځوانمردی،

شخصي دوستی او گوندي نورمونو له لارې د گوندي موخو خدمت ته چمتو کړو.

په ارامه او دوستانه لهجه يې خواب راکړ: ددې کار زیان تر گټې ډېر دی، کله چې تاسو د هر رشوت خور، باغي او کوڅه ډبي پر وړاندې د گوند وړ پرانیزی، څنگه کولای شئ نورو گوندي غړو ته د رښتینولۍ او تقوا لوست ورکړئ، دا کار رسوايي رامنځته کوي چې باید ترې ډډه وکړو. د گوند په دننه کې باید قانوني موازين په داسې بې غورۍ سره تر پښو لاندې کړو او د گوند موخو ته د خدمت نوم ورکړو؟ دا لویه تېروتنه ده، د گوند موخه د ټولنیز عدالت ټینګښت او د وگړو د یووالي حقونه دي چې په دې توګه له منځه ځي او د یوې ناسمې بېلګې په ډول د ټول منفي اغېز لري. نور احمد نور زما خبرې غوڅې کړې او ویې ویل اندېښنه مه لرئ ستا نظر به لېږدوم، تاسو په خپله هم په نېغه توګه کولای شئ خپل نظر کارمل ملګري ته ورسوئ او د هغه پلوي وکړئ خو وروستی تصمیم به په سیاسي بیرو کې اخیستل کېږي، بله ورځ مې کله چې له کارمل سره ولیدل وړاندې تر دې چې د نور احمد نور د طرحو او د خپل نظر په اړه څه ووايم، راته یې وویل: هغه خبرې چې نور درته کړې دي هغه یې خپل نظر دی، دا په سیاسي بیرو کې اصلاً مطرح نه دېمما هغه وخت په ناپامۍ پر دې خبرې باور وکړ، خو وروسته پوه شوم چې دواړه طرحې په پټه توګه د ځانګړو کدرونو له خوا د خیبر، لایق او (لیکوال) له نظره لرې د کارمل د باور وړ وګرځېدې او عملي شوې، هغه مهال چې کارمل لاپولیس او زندان په واک کې نه درلودل، په گوند کې دننه به یې د مخالفینو ګواښولو او ځورولو ته ترې کار اخیسته؛ د باوینګاره د ډلې کارنامې به پر خپل ځای وشنو.

په نظامیانو کې د کار په اړه باید وویل شي چې د پرمختللو او انقلابي گوندونو په اند نظامیان د خلکو یوه برخه ده او په

سیاسي ژوند کې باید له گډون څخه ډډه ونه کړي، په گوند کې د هغوی جلب او جذب یو روا کار دی یو لوستی (باسواده) سرتېری تر نالوستي، د هېواد او خلکو له گټو څخه ښه دفاع کوي، پر سیاست باندې پوهه او خبرتیا یې د ځان تېرېدنې روحیه پیاوړې کوي، د تاریخ په اوږدو کې لیدل شوي چې لوی نظامي کسان د جگړې پر فن سربېره د ملي، هېوادني او تاریخي دندو د درک له کبله سیاسي پوهه هم درلودله، د قدرت نیولو او انقلابي مبارزې لپاره باید د یوه سوچه عسکري پاڅون او د یوه بل گوند چې د خلکو ملاتړ ورسره او موخه یې قدرت ته رسېدل دي توپیر وکړو. د گوندونو په جوړښت کې د نظامي څانگو شتون په ډموکراتیکو هېوادونو کې هم خنډ نه لري، په کارگري پاڅونونو او انقلابونو کې هم د نظامیانو گډون اوږده سابقه لري. د همدې نظر له مخې و چې د څلوېښتو کلونو په دویمه نیمایي کې خلق او پرچم د نظامیانو په منځ کې د کار په سوچ کې شول. په پرچمیانو کې د لومړي ځل لپاره ذبیح الله زیارمل د گوند د سرتېرو او عبدالصمد ازهر له پولیسو سره کار ته ټاکل شوي وو، د دواړو څانگو مسولیت د امیر اکبر خیبر پر غاړه و. په خلقي گوند کې دا دنده د دستگیر پنجشېري، عبدالکریم میثاق او شرعي جوزجاني پر غاړه وه، چې وروسته حفیظ الله امین دا دنده وغوښته او هغه ته وسپارل شوه. په دې توگه گوند پر مخ روان و او په دواړه اړخونو کې کار جریان درلود کودتا زموږ له مبارزې او ایدیالوژۍ څخه بېل څیز و او موږ د سوچه نظامي پاڅون له خوا د یوه گړندي بدلون په تمه نه وو، څنگه چې وړاندې وویل شول گوند د خلق د یوه نه بېلېدونکې څانگې په توگه نه شواي کولای د غورځنگ له اغېزو څخه لرې پاتې شي او د بل نسل ظالم واکمنان ترېښه د خلکو په ټکولو کې د درنې وسیلې په توگه کار واخلي. دلته یوه پوښتنه پیدا کېږي چې ښاغلی حسن شرق د خپل اعتراف له مخې

له ۱۳۳۰ کلونو راهیسي له مسلکي پلوه یو بې تجربې ډاکټر و، خو د محمد داود په برکت یې اداري څانگې او د صدارت څانگې قلم تر خپلې پراخې څارنې لاندې درلودل (د پېښو خوندي کول هم د صدارت په اډانه کې و) د محمد داود د کودتا په درشل کې یې معلوماتي ډلې رامنځته کړې، لسه ملي ساتندویو ادارو، استخباراتو او شاهي دارالتحریر څخه یې د لوړو مسوولینو په واسطه معلومات ترلاسه کول او په منظمو اوونیزو اړیکو یې مشران هم ترڅارنې لاندې وو. (کرباس پوشان، مخ ۹۵-۹۱) د گوند له پراخ کار څخه چې په اردو کې یې درلود څنگه بې خبره پاتې شو؟ حقیقت دا دی چې هغه غافلله او بې خبره نه و، بلکې دنده یې لرله چې خپل ولي نعمت محمد داود غافلله وساتي، د خپلې ذاتي څرنگتیا له مخې د دویم گام اخیستو په سوچ کې و، هغه نه یوازې له محمد داود سره د پرچم او خلق گوندونو د مشرانو کتنې برابرولې، بلکې د محمد داود له ارواپوهنې څخه یې خبرتیا لرله، د هغې په مرسته یې ببرک کارمل ته لارښوونه کوله چې د څه لپاره څنگه ورسره اړیکې ونیسي، چې محمد داود ډاډه شي او پر دې خبرې یقین ومومي چې گوندیان د اردو په منسوبینو کې جلب او جذب نه لري، د حسن شرق دې خبرو ته پاملرنه وکړي: 'دا. د. خ. د. گ. مشران کودتا یوه ځایانه کار بولي' (کرباس پوشان مخونه ۹۱-۹۵) هغه له محمد داود سره د خبرو اترو پېژنڅ کې د کارمل له خولې نه ویلي: "زموږ ایډیالوژي له کودتا سره متضاده وه، هغه یو ځایانه او د ملي گټو پر ضد کار گټو، هرڅوک چې دا کار کوي موږ یې پر ضد درېوو".

ښاغلی حسن شرق د محمد داود په پروژه کې چې د هغه په وینا د خبرونو مشر هم و، د خپلو مواضعو د ټینګښت لپاره یې له پرچمي مشرانو څخه مرسته غوښته، چې ښاپېژندل شویو نظامي کسانو اړیکې په غیر مستقیمه توګه له کودتاچیانو سره ونښلوي،

لکه څنگه چې له کمانډو قطعې څخه ارواښاد فيض محمد په خانگړي ډول له حسن شرق سره وپېژندل. ښاغلي حسن شرق چې اوس يې په ریاکارانه ډول نارې سورې پیل کړې وې او د پرچميانو له هر ډول اړیکو څخه لرې کېده، ولې يې په لومړیو هیجاني ورځو کې د پرچم له مرکزي کمېټې څخه بری وغوښت، چې "خلکو ته خطاب" نومې مسوده ولیکي، هغه يې خپله محمد داود ته ورکړه چې یوازې د دوو درېیو جملو تر بدلون وروسته له راهیو څخه خپره شي، که ښاغلي حسن شرق له گوند سره د ملگرتیا ژمنه نه درلوده، نو ولې د هغه په پلان څو تنه والیان او تر ۸۰ زیات ولسوالان د گوند له کدرونو څخه وټاکل شول، که ښاغلی حسن شرق د رښتیا ویلو جرات ولري، باید اعتراف وکړي چې له هرچا سره و او له هېچا سره نه و، هغه به چې خپله خولې یوځای کېښوده، سر به يې بل ځای بنوراوه. خو ښاغلي شرق باید پوه شي چې خلک يې په اړه قضاوت کوي، د خبرو توره يې د دې ماتې خوړلي شرق پر لوري نېغه نه ده، چې اوس پر خپل راتلونکي نارې توکي، د ا.خ.د.ګ. ته کنځاوې کوي او مجاهدین په غوره مالۍ سره ستایي، بلکې موخه يې حسن شرق دی، چې په خپله ځوانۍ کې يې هغه مهال چې په "ملي کلوپ" کې غړی و هڅه وکړه چې د کابل د خلکو محبوب شخصیت او ځلاند مشر ارواښاد ډاکټر محمودي له منځه یوسي. په ۱۳۲۰ کلونو کې د صدارت په خانگړي قلم کې د پېښو په ضبط يې له خلکو څخه ازامې واخلي او په څلوېښتو کلونو کې لکه جولگۍ لومې وغوروي او انتظار وباسي، پر شپېتمو کلونو کله چې شورویانو پر افغانستان تیرغځی وکړ د سفارت، وزارت او صدارت څوکیو ته ورسېږي او له شوروي مشرانو څخه دا غواړي چې د ا.خ.د.ګ. له مشرۍ څخه يې لرې او د تلیپاتي دندې لپاره د ځینو نومونه شوروي مشرانو او استخباراتو ته ورکړي. دا حسن شرق د افغانستان د خلکو په

منصفانه قضاوت کې يقيناً محکوم دی او خلاصی نه لري، د
بناغلي شرق بې گټې او ناکامه هڅه چې د شوروي استخباراتو
(کي، جي، بي) په مرسته يې غوښتل د ډاکټر نجيب الله پر ضد
کوډتا وکړي، د بناغلي فقير محمد ودان په (دشنه های سرخ)
نومي کتاب کې له رڼو دلايلو او تفصيل سره راغلي ده.

بيا هم بناغلی شرق پوښتو چې تاسو د شوروي له خوا د
افغانستان تر نظامي ولکې وروسته او د حفيظ الله امين تر بې
رحمانه وژنې او له کورنۍ سره يې تر ترور وروسته، ستاسو د
خپلې وينا له مخې (هېواد ته د بې مینو، بې بنسټو، بې مایو او
گمارل شويو) واکمنول او د هېواد مینو نوماندو شخصیتونو
زندانون او د بې برخليکۍ او کوټه قلفۍ تر حده تر يوې لسيزې
پورې غيايي محکمه او ^{پراخه} ډېرو شمېر نورو خلکو پر ^{پراخه} محکومول
مصيبت باره نه و؟ پر عکس ستاسو نوم بيا هم په هېڅ يو لست
کسې نه و او تاسو بيا هم د سفارت، وزارت او صدارت رتبې
ساتلې وې، غوښتل دې چې مشر دې (کي، جي، بي) واک دوه
چنده کړي، بناغلی شرقه! مهرباني وکړئ وواياست (کي، جي،
بي) له چا نه د همکارۍ تمه درلوده؟ ^{چېرته} د باور وړ کېدی
شي؟ تاسو ته او که پر غيايي اعدام محکوم شويو او زنځير شويو
ته کيف دی؟

موضوع بيا له سره پيلوو: په اصطلاح د ډموکراسۍ په لسيزه د
۴۲-۵۲ کلونو په بهير کې پنځه حکومتونه او بېلابېلې ډلې چې
هر يوه پر خپل وار يو او بل وړانداوه او يو په بل پسې يې غيبت
کاوه راغلل او لارل، خو نېستي، وزگاري او د خلکو بېچارگي مخ
پر ډېرېدو وو، د ۴۸-۵۱ کلونو قحطي په غور، فارياب، هرات
او بسادغيس ولايتونو کې او د هغې زيانونو زموږ سلگونو او
زرگونو هېوادوال د يوې گولۍ ډوډۍ په موندلو پسې له خپلو
کورونو څخه لرې کړي او د زرگونو ښو او بدو خلکو دروازې يې د

نړۍ په گوټ گوټ کې وډبولې، که څه هم یو څه خواږه او د نړۍ د بېلابېلو هېوادونو مرستې پر خپل مهال افغانستان ته راوړسېدې، خو د خلکو حکومت نه و چې دا مرستې اړو کسانو ته ورسوي. که له خلکو څخه جوړ شوی حکومت وای کولای یې شول دا توکي په بېرته وپوښي او د مړینې او قحطۍ مخه ونیسي او خلک له حتمي مړینې څخه وژغوري. خو د اداري فساد او د نظام د خرابۍ له وجې د ملي دندو په ترسره کولو کې پاتې راغلل، د حکومت دا ماتې او کمزوري لاد خلکو د نهیلۍ سبب کېده، محصلینو، ښوونکو، کارگرانو او روڼاندو د مظاهرو او غونډو په ترسره کولو سره د ویدو او عیاشو واکمنانو پر رسوا کولو خبرې کولې. په داسې شرایطو کې چې لارورکی او پاشلتیا د ادارې او دربار چارچاپېره نیولې وه.

د کورنیو او بهرنیو دوستانو سلا پر دې وشوه چې ډگر ته یو بل تېره کس راووخې، چې دا با استعداده ځواکمن او د فکري مکتب خاوند ښاغلی موسی شفیق و، محمد موسی شفیق د دې پرځای چې د چارو سمون له کوره پیل کړي له بهره یې را پیل کړ، هغه عقیده لرله چې ټینګښت او استقرار هغه وخت راتلای شي چې له پاکستان او ایران سره مو اړیکې ښه شي همداراز د پښتونستان او د هلمند د اوبو ستونزه د حل لار پیدا کړي، البته دا باید په پام کې ولرو چې دا د کار برسېرن (ظاهري) جوړښت و، په حقیقت کې دې لویې ملي او تاریخي مسالې ته اقدام نه شو کېدی چې د موسی شفیق نېغ نوښت وي. ښاغلی شفیق د (تاجدارې ډموکراسۍ) په اډانه کې یوازې د دربار د غوښتنو ترسره کوونکی و، خو یو جسور او کارنده کارکوونکی و، هغه وکړای شول د هلمند د اوبو پرېکړه لیک د ایران له صدراعظم سره لاسلیک کړي، دواړو غاړو د رضایت له څرګندولو سره اعلان وکړ چې د ایران-افغانستان د اړیکو په پراختیا کې کومه ستونزه نه

شته د افغانستان استازی دې د ایران اقتصادي او فرهنگي مرستو ته ډاډه واوسي. موسی شفیق هڅه وکړه چې په ناراضي او اړوندو وکیلانو د دې پرېکړه لیک پر وړاندې د پارلمان د مقاومت مخه ونیسي، هغه خپلې لورې زده کړې د مصر په الزهر کې ترسره کړي او د حقوقو څانګه یې په امریکا کې لوستې وه، همداراز په یوې روحاني او نوماندي کورنۍ پورې اړوند و. د هغې پیژندنې له مخې چې له چاپېریال او د اخوانیانو له ډلو سره یې درلوده د هغوی په منظمولو کې یې په غیر مستقیم ډول ونډه اخیسته او غوښتل یې چې ټولنیز بنسټ ته په پام سره سیاسي اتکا ولري، البته د هغه اقدامونه، هڅې او تدبیرونه له نورو ملي ځواکونو څخه پټ پاتې نه شول، تر ټولو پېښو وړاندې کین اړخي په یوه متحده جبهه کې د هلمند د اوبو پرېکړه لیک پر ضد نیوکې وکړې او پرېکړه لیک یې خیانت، اوبه پلورنه او بې پټي وباله، ټاکل شوې وه چې د متحدې جبهې له خوا دا غونډه د ښاروالۍ تر څنګ چې د ښاریانو سمبولیک ډوله کورونه ورنږدې دي، تر سره شي او د پرېکړه لیک پر ضد یوه بله قطعه نامه صادره شي او د نیوکو غزېدنه په بېلابېلو ښو وټیکل شي. موسی شفیق چې خپله د اساسي قانون طرحه کوونکی و او د هغه پلوي یې کوله، کله چې واک ته ورسېد د اساسي قانون پر ځای یې غوښتل چې حکومت، یا یې خپل فکرونه لارښود او سپړد جبهې په دننه کې یې د ګډ خوځښت پر وړاندې سخت غبرګون وښوده حکومت ګوتڅنډه نه وکړه چې د مظاهرو تر سره کول غیر قانوني کار دی او له مخالفینو سره به د قانون له مخې چلند کېږي.

هماغه سهار میر اکبر خیبر، بارق شفیعي او (لیکوال) د پرچم دفتر ته چې ښاروالۍ ته مخامخ و، د مظاهري د شعارونو پر جوړولو بوخت وو، د تلیفون زنگ اوجت شو، خیبر غوړې اوچته کړه، مقابل لوري وویل: زه حکیم کتوازی د پولیسو او عمومي

ژاندارم عمومي قوماندان یم، ننسی گډوډی او د زهرجنو تبلیغاتو خپرولو ته به وخت ورنه کړل شي. ستاسو مظاهره غیر قانوني ده، ځانگړې قطعې ته امر شوی چې د هغې مخنیوی وکړي او د اړتیا پر مهال ډزې هم وکړي. خیر، لایق او ما حکیم کتوازی پېژنده، موږ درې واړه په سرای غزني کې سره یوځای ژوند کاوه، هغه په ده بوری کې: زما گاونډی او د سلیمان لایق وطندار و، له دې نه چې دواړه له کتوازو څخه دي، حکیم کتوازي له نبي خان فراهي سره په ترکیه کې د گوند ارکان لوستي و، په ۱۳۳۰ او ۱۳۲۰ کلونو کې مو سره راشه درشه درلوده، حلیم خان کتوازي هغه مهال له غیر عادلانه سیاست څخه د گوند د منسوبینو پر ممنوعیت او محرومیت پوهېده، سیاسي خبرې یې خوبښېدې او سیاسي کتابونه یې لوستل، موږ چې په سیاسي بنډارونو کې گډون کاوه له سیاسي ځلکې سره د نظامیانو تماس جرم گڼل کېده او سخته سزا یې درلوده نو خپل اړیکي مو غوڅ کړل، خود کسانو له خوا مو اړیکي روان وو، هغه د خپلې اکاډمیکې زده کړې، جوتو ځانگړتیاوو او رانېښکې خبرې له مخې د سردار ولي پامور وگرځېد او د هغه په مرسته لوړو نظامي مقامونو ته ورسېد، اوس یې نو له موږ سره اړیکي بېخي پرې شوي وو، خیر یې په ځواب کې وویل: کتوازی صیب! تاسو چې یو وخت له سیاست څخه د اردو محرومیت غیر عادلانه گانه، اوس څنگه له سیاسي گوندونو څخه مرکبې جبهې ته د سیاست حق نه ورکوئ، کتوازي په ترڅه لهجه، په لنډ ډول ځواب ورکړ: ستاسو مظاهره غیر قانوني ده، پولیس موظف دي چې د قانون خلافو حرکتو مخه ونیسي، که اړتیا وه له وسلو څخه به هم کار اخلي، خیر په ځواب کې ورته وویل، اساسي قانون مو په ټولو نورو قانونو کې شته، فرعي قانون ترې بېلېدی نه شي موږ د اساسي قانون په اتکا سره چې د بیان حق د حقوقو د یوې ستنې په توگه د ټولو لپاره په

رسمیت پېژني، نن خپله مظاهره ترسره کوو، له پولیسو څخه هم چې د قوانینو د ټینګښت دنده پرغاړه لري نه وېرېږو، حکیم خان غوړې اېښې وه په کابل کې وضعه ناسمه وه، کېدونکې مارش او هغه ځای چې غونډه په کې کېدونکې وه د امنیتي قطعاتو له خوا تر څارنې لاندې وو، وېرې پر زړونو منګولې ښخې کړې وې او د لړم (عقرب) درېمې پېښه چې د سردار ولي په امر به پر بې وسلو او بې گناوو مظاهره کوونکو ډزې کېږي په ذهن کې ژوندي کېدله، وسلوالو پولیسو پر هر بام او په هره کوڅه کې څارنه کوله، سرېږه پر دې هم د گوند غړو د ا.خ. ډ.ګ. دواړو غاړو ځانونه د غونډې ځای ته رسول او ډېر ترسره راغونډ شوي وو، پولیسو په لوړ غږو (لوډسپیکرونو) کې په پرله پسې ډول گواښونه کول چې مظاهره کوونکي دې خواره واره شي، گڼي وروستی مسوولیت به یې پرغاړه وي. د جبهې مشري چې مظاهره یې هم سمبالوله، پرېکړه وکړه چې د گواښ د مخنیوي په موخه دې د هلمند د اوبو د کرغېرن پرېکړه لیک د شنډولو لپاره وړکوټی پرېکړه لیک د موسی شفیق د حکومت له خوا لاسلیک او صادر شي او مظاهره کوونکو ته دې د خورېدو امر وشي.

په دې ډول د وینو تویېدو څخه ډډه وشوه، خو دواړه خواوې (حکومت او سیاسي گوندونو) له دې برسېرنو چارو څخه خپل وړ درس واخیست، سیاسي گوندونو په ځانگړي ډول د ا.خ. ډ.ګ. ته جوتنه شوه موسی شفیق هوډ لري د خپلو پلانونو د ترسره کولو په موخه په خپله خوښه له امنیتي ځواکونو څخه کار واخلي او تر خپلې څارنې لاندې تندروې د اسلامي غورځنگونو په نامه ډلې جوړې کړې. له شوروي سره د ملگرتوب دودیز سیاست له امریکا سره د دوستۍ پر سیاست واړوي، د انقلابي غورځنگ فعالیت په ځانگړي ډول د هغه زړه چې د ا.خ. ډ.ګ. و، محدود کړي او په بل گام کې د افغانستان او پاکستان د تاریخي او ملي اختلافونو حل

چې هماغه د ډيورنډ تر کرښې هاخوا د پښتنو د برخليک څرگندول دي، د خپل کار په کړنلار کې ونيسي. هغه په دې زمينه کې د پاکستان له صدراعظم "بوټو" سره هم يو لړ ليدنې پيل کړې وې. په کابل او سياسي کړيو کې دا اندېښنه راپارېدلې وه چې ښاغلی موسی شفيق غواړي د پښتونستان ستونزه هم د هلمند د اوبو غونډې د پاکستان په گټه حل کړي. پر همدې مهال موسی شفيق د بې نظمۍ او تشدد د مخنيوي په پلمه په حقيقت کې په دې موخه چې خپله د خپلو پلانونو په چارو کې ساهو (ازاد) لاس ولري غواړي په اساسي قانون کې سمون وکړي، لنډه دا چې موسی شفيق چې په ښه اغوستو او (غرب زده گۍ) يې شهرت درلود غوښتل يې په ټولو چارو کې د دوران خپلواک وي او د اساسي قانون له خوا چې خلکو ته د خپلواکۍ ساحې ورکړل شوې وې په عمل کې ورځ پر ورځ محدودې کړي، موسی شفيق په خپلو بې سارو او هڅاندو فعاليتونو سره چې ډېر به د کيڼ اړخ پر ضد د ښي اړخي سياست پر لیکه روانېده، هغه موخې به يې تعقيبولې چې له توانه يې وتلې وې. ځکه هغه کومه ټولنيزه ستن يا هم کوم سياسي ځانگړي سازمان نه درلود، چې پرې ډاډه واوسي، خو پر عکس کيڼ اړخو د ځانگړې ايډيولوژۍ په لرلو سره منظمو تشکيلاتو او تجربه لرونکې رهبرۍ چې تر يوې لسيزې ډېره مبارزه يې کړې وه گواښ ځان ته نږدې وليد او د دفاع لپاره يې ځانونه چمتو کړل، د گوند په ځانگړې توگه د سياسي ځانگړې فعاليتونه به پرته له دې چې لږ شي نور هم پراخ شول. لکه وړاندې چې وويل شول په نظاميانو کې د لومړنۍ کنگرې تر کلونو وروسته کار پيل شوی و او پايله يې لکه څنگه چې ښاغلی دستگير پنجشېري وايي (په اردو کې هم د فکري، سياسي او د اړخ ډگ د منظم کار په وجه ملي، پرمختللي او ډموکراتيکي

غوښتنې راتوکېدلې او د ټولنيزو اوج موندونکو مبارزو په بهير کې يې وده کوله او ولسوال ځواک ډېر بده. د وړو ظابطانو تضاد له آمرانو، ضابطانو او لوړ پوړيو افسرانو سره، د هېواد مين انقلابي اردو تضاد له وروسته پاتو ډلو سره نور هم جوتېده، له ژورو څخه سطحې ته راته او په دې توگه ذهني شرايطه په اردو کې انقلابي بدلونونه برابر او د بنسټيز او ټولنيز بدلون لړۍ گړندۍ کېده، د پوليسو په پوهو افسرانو کې هم زموږ د پېر (دورې) پر مختللو اندېښنو ځای نيولې وه خو پرمختگ خوبوونکي پوليس د گوتو په شمار وو"

پر دې بنسټ کله چې د ا.خ.ډ.گک اعتبار او واک د پراختيا په حال کې وو بناغلي شرق د نن خلاف چې له ټولو رياکاريو څخه انکار کوي، د نظام د بدلون د اړتيا په اړه يې د محمد داود خان گزارش چې هغه ته يې د اعتبار له مخې ويلی و، د پتو ليدنو کتنو په ترڅ کې بېرک کارمل ته ولېږد او، گوند بناغلي شرق او فيض محمد ته چې دواړه د خپلو دندو د حساسيت له کبله پټ غړي او په انفرادي اړيکو کې وو، وړ لارښوونې وکړې چې په طبيعي ډول او په ځراکت سره ترسره شي. دلته وړ گڼو په روښانه توگه دا حقيقت وويل شي چې د پرچم مشرتابه يا کوم بېل کس له محمد داود سره کوم تفاهم نه درلوده، په خپله محمد داود خان د کودتا پلان د ا.خ.ډ.گک او پرچم له مشورې او مرستې نه پرته جوړ کړی و، پرچميانو په غير مستقيم ډول د حسن شرق او فيض محمد په واسطه د پروسې له بهير او پراختيا څخه خبرتيا لرله او د لومړنۍ خبرتيا له مخې انتظار کېده چې د چنگاښ پر لسمه نېټه د گوند د ړنگېدو هڅې وشي، خو په وروستيو وختونو کې دا نېټه د ځينو عذرونو او سو تفاهم په نسبت دوه اونۍ وځنډېده. د چنگاښ پر ۲۶مه، د کودتا پيل به د "اردو و سياست" نومي کتاب

له ليكوال څخه ولولو چې وايي: "د جولای ۱۶مه مازيگر د ۱۲۵۶ لمريز كال د چنگاښ پر ۲۵مه نېټه د عراق په سفارت كې د هغه هېواد د ملي ورځې په مناسبت يوه غونډه جوړه شوې وه، يو شمېر لوی كسان لكه سردار عبدالولي او د دفاع وزير ستر جنرال خان محمد خان په كې گډون كړی و. په پای كې د هغې ورځې په ماښام د امريكا د سفير په كور كې د امريكا له نظامي چارو څخه د خبرېدو په موخه سره راټول شول، چې خان محمد خان هم له گډونوالو څخه — — و، هغوی تر ښې ډوډۍ او خوندور څښاك وروسته مست او خوشحاله د بې خبرۍ په غېږ كې كراړه غزېدلې وو او خوندونه يې اخیستل، د شپې پر يوه نيمه بجه د داود خان له خوا د حركت د پيل امر وشو (اردو و سياست، نبي عظيمي، مخ ۸۹).

د کودتا په بري او په وروستۍ ساتنه كې زموږ د گوند برخه او غير مستقيمه مرسته شعوري وه، موږ هېڅكله په دې عقیده نه وو چې محمد داود يو ماركسيست يا كمونست دی، د هغه نظر سياسي، نړيوال او ملي و، د سياسي او ټولنيزې وضعې د ارزونې او شننې له لحاظه او د پروگرامونو د سمونې له پلوه افغانانو ته نږدې و، په حقيقت كې يو شاهزاده و. د سلطنتي كورنۍ تر هر غړي ښه شاهزاده، هغه د هېواد او د خپلو خلكو د ښكمرغۍ په سوچ كې و، له سردار ولي سره يې ضدیت نږه (خالصه) شخصي بڼه نه درلوده، هغه سردار ولي ناپوه، له ځانه راضي، ځان غوښتونكی او ظالم گانه، پلويان به يې چې بدنامه، فاسده، استفاده كوونكي او رشوت خواره خلك وو، غنډل د هېواد د مينې احساسات او ملي غرور يې له هېچانه پټ نه وو، د همدې ځانگړتيا له مخې يې د پښتونستان د ستونزې حل د خپلو غوښتنو جدي مسله بلله، هغه د ټولنيز عدالت د تامين او سمون

پلوی و، دا ټولې مثبتې ځانگړتیاوې بس دي، چې گوند یې په ځانڅېرې کې پلوی وکړي او س. نظامي څانگه په غیر مستقیمه توگه د حسن شرق او فیض محمد په واسطه د همکارۍ لارښوونه وکړي.

حسن شرق د کودتا تر بري وروسته له سلیمان لایق څخه چې گاونډی یې و، وغوښتل چې د پرچمیانو "خلکو ته خطاب" مشري چې باید محمد داود یې د خپلې کړنلارې په توگه ارایه کړي، دا کړنلار ولیکي او حسن شرق یې په خپل نوم د محمد داود مرکزي کمېټې ته ورکړي. دا وینا د پرچمیانو د سیاسي بیرو د غړو له خوا د محرم څیز په توگه جوړه او د سلیمان لایق له خوا حسن شرق ته چې د صدراعظم مرستیال و ورکړل شوه، سربېره پر دې د داخله وزیر فیض محمد په وسیله او د حسن شرق په لارښوونه د ۸۰ تنو په شاوخوا کې ولسوالان او څو تنه والیان د ا.خ. ډ.گ. د پرچم له مینه والو څخه وټاکل شول، د کرنې په وزارت کې د جېلاني باختري له خوا چې هغه هم د حسن شرق په څېر له کارمل سره شخصي اړیکې لرل، گوندي کدرونه لوړ کړای شول، باید څرگنده کړو چې په مجموع کې گوند د "خلکو ته خطاب" نومې بیانيې د موخو په څېر نه پلټتابه کې په رښتینې توگه هڅه کوله او د نوې جوړې شوې جمهورۍ ملاتړ یې وکړ، چې د کینې ضد او بڼي خوښوونکو په توطیو کې زیانمنېدونکې وه.

د کودتا بري په سیاسي ژوندانه کې د گوند نقش په ښه توگه ډېر کړ، ټول گوندونه لکه چې له درانه خوښه پاڅېدلي وي، په اردو، قطعاتو او جزتامونو کې د ځوانانو جلب او جذب ته له عجیب رقابت سره پاملرنه وکړه، حفیظ الله امین په خلق گوند کې چې د خلقیانو له یوې ځواکمنې ډلې سره ډاډه او خپله په اردو کې د کار مینه وال و، له وېرې پرته د نظامي وسلوالو په نظم کې ډېر

کارنده او هڅاند و، هغه له هوایي ځواک او زره دار څخه کار پیل کړ، د جمعې پر شپو به خپله د بگرام هوایي ډگر ته تلو او ټوله شپه به یې د سیاست له مینه والو سره تېروله او ډېر خلک یې راماتول.

امین دا څه ډېر ښه له ټولو غړو څخه مرسته غوښتې وه، د خلقي گوند هر غړي د کورنۍ له نظامي غړو او خپلوانو سره کار کړی و او سیاست ته یې د ډاډ وړ مینه وال پېژندلې وو او پېژندلېکونه یې هم ورته ورکړي وو. په دې توگه د گوند ټول ملکيان د نظامیانو د جلب او جذب په کار کې گډون وکړ، چې پایله یې په گوند کې د ډېرو نویو خلکو ننوتل وو، یوه ورځ مې له ښاغلي پنجشېري څخه وپوښتل: تاسو چې له حفیظ الله امین سره چندانې جوړ نه وئ، څنگه مو د اردو ارزښتناک او له مسوولیته ډک کار هغه ته وسپاره؟ هغه له خدا سره وویل: "په دې ساده دلیل، چې د گوند د ډاډ وړ دی پرېږده کار وکړي، کنه ښه دی چې ددې قانون خلاف کار گواښ موږ ته متوجه نه وي؟"

خو په پرچم ډله کې یې دا مسوولیت له میر اکبر خیبر څخه واخیست او نور احمد نور ته یې وسپاره، کله چې مې له خیبر څخه علت وغوښت، ویې ویل: "کارمل غواړي په ظاهره کې دې پروسې ته په اصطلاح نوی خوځښت ورکړي او په حقیقت کې له سیاسي کارو چل څخه پر راولاړو شویو نظامي اختلافونو چې په ځانگړي ډول موږ کې پیدا شوي نور باور نه کوي او په پام کې لري چې ما په کړکېچ کې پرېږدي" ومې ویل: ددې اختلاف په اړه کولای شم یوه پوښتنه وکړم، ویې ویل ټول څیزونه به د پلینوم په غونډه کې حل شي.

جورج ارنی په دې اړه لیکي: "که څه هم پرچمیان لومړنۍ ډله وه چې په وسلوال ځواک کې یې پر جلب او جذب پیل کړی و، خود ۱۹۷۷م کال په منځ کې د خلقیانو نفوذ ډېر شو. د ۱۳۷۳ المریز د

کودتا بري د خلقيانو (او اسلامي توند چلندو) سترگې دې حقيقت ته پرانيستلې، چې واک موندل يوازې له پوځ کارونې څخه کېدی شي او بس (جورج ارنې، مخ ۷۴) د اردو و سياست نومي کتاب ليکوال زياتوي: "حفيظ الله امين په چالاکۍ سره د چنگاښ د ۲۶مې د ځينو کودتاچيانو چې له محمد داود خان له خوا شړل شوي وو له تاثراتو څخه کار واخيسته او په نظامي قطعو کې يې گوندي هستې جوړې کړې، هغه د افسرانو ناسيونالستي، قومي او ژبنيزو احساساتو ته پاملرنه وکړه او له بهرې پرته يې دا کار په سختو پوليسي او سياسي شرايطو کې پر مخ يووړ" (اردو و سياست، مخ ۱۱۷) پر دې بنسټ د ا.خ. ډ. گ. دواړه ډلې په داسې حال کې چې په اردو کې يې خان ځواکمناره، د پرله پسې دسيسو په بربنډولو او ټکولو کې يې هم چې د داود خان د جمهوريت پر ضد ترسره کېدې کارنده (فعاله) ونډه درلوده، بايد زياته کړو چې پرچم گوند ددې توطيو په شنډولو کې ډېره کارنده ونډه درلوده د داود خان مخالفين کوم ځانگړی سوله نه منونکی تضاد نه درلود، کله چې به ددې په اصطلاح تندروو، کندروو، ميانه روو گوندونو مشرانو په عيني ډول د طبقاتي گټو او کورني تړون، مذهبي عقايدو او ذهني مينې له مخې د محمد داود شخصيت وړاندېني تلقيني تحليل ته په نه پام تجزيه او تحليلاوه، په يقيني ډول دې پايلې ته رسېدل چې د بې طرفۍ انتظار سياست ورته تر ټولو غوره دی، په ځانگړې توگه د سلطنت د يوې شپې تر سقوط وروسته په ورځو او مياشتو کې چې په اصطلاح د جمهوري ځواک د غسل مياشت او له انقلابي تلوسو څخه ډکه فضا وه، خلکو په ډېرو هيلو سره د اقتصادي وضعې بڼه کېدو او د مدني خپلواکۍ لاسته راوړلو ته خوښي کوله او يو بل ته يې مبارکي ورکوله، په داسې شرايطو کې د کودتا هر ډول هڅه د ځانوژنې حکم و. خودا حقيقت بايد و منو چې انساني ډلې د بېلابېلو وجو له کبله له

زهرجنو تبليغاتو څخه نيولې تر بهرنيو لاسوهنو او شخصي انگېزو پورې چې ډله ييزې گټې د قضا يا وو په نسبت واحد ليدلوري نه لري. په اکثرو ټولنو کې چې د ټولنيزې او تاريخي ودې له لومړنيو پړاوونو څخه اوښتي، دا اختلافونه په طبيعي ډول په هره ټولنه کې شته، کېدې شي د روغې جوړې، د افکارو او اندېښنو په چلند د حل لار پيدا کړي، غوسه او زور د ستونزو په حل کې کوم نقش نه لري. خو له بده مرغه زموږ په هېواد کې د زور بازار په پټه يا ښکاره توگه او د خيالي يا رښتینو دښمنانو ټکول لاروان دی، تاريخي او رواني زمينې ورته برابرې دي، موږ د خپل تاريخ په اوږدو کې له داسې پېښو سره ډېر مخامخېږو چې په هغو کې اختلافونه د بين الافغاني تفاهم له لارې په رښتینې توگه حل شوي وي. ان داسې ځواکونه چې د فکر او عقيدې له پلوه يو ډول تگلاره لري، نه دي توانېدلي چې د تفاهم او استدلال د حق ورکولو له لارې له مقابل لوري سره خپل اختلافونه حل کړي، د اسلامي، خلق او پرچم تنظيمونو خونړي چلندونه زموږ افغاني کثيRALمليتي ټولنې ته نږدې بېلگې دي او ټوله ۱۹مه پېړۍ يې د قدرت غوښتونکو شاهزاده گانو له خونړيو پېښو څخه ډکه ده او يو څه ارامي به (هغه به هم په بشپړ ډول نه) کله کله رامنځته کېده " ځواکمن به يې پر دې بل برید کاوه، البته ياده شوې څرنگتيا نه شي کېدې د جگړې او جگړه غوښتنې جواز وي، خو پوره درملنه تر تشخيص وروسته کېدې شي. چې له بده مرغه په هره پېښه کې دا زمينه ډېر وروسته برابرېږي.

بيا هغو پېښو ته راگرځو چې موخه يې د کودتا له لارې د محمد داود جمهوري سقوط و. په دې برخه کې محمد هاشم ميوندوال چې د لږ امتياز بايلوگوله کتاره يو زوړ سياستپوه او د ټولنيزو پراخو اړيکو لرونکی او ښه نطق و، لومړی هڅې پيل کړې. ښاغلی حسن شرف په دې برخه کې وايي "لازموږ تر ستوني

په اصطلاح اوبه تېرې شوې نه وې، چې د افغانستان پخوانی صدر اعظم میوندوال د ۱۳۵۲ لمریز کال د زمري پر څلورمه د خپلو یو شمېر پلویانو (خان محمد مشهور په مرستیال) په مرسته چې د کودتا په لومړیو کې یې دفاع وزارت تر خپلې ولکې لاندې راوستی و، د گوند د یو شمېر صاحب منصبانو په مرسته یې د جمهوریت پر ضد چې څو میاشتې او څو ورځې یې له جوړېدو نه تېرې شوې وې، کودتا کړې وه. د میوندوال کودتا چې د یو شمېر ناپېژندل شویو پوهانو او څو تنو روحاني او سوداگرو له خوا ملاتړ کېده، دا ټول خلک ونيول شول (کریاس پوښان، مخ ۱۹). که څه هم د حسن شرق څرگندونې نه شي کېدی سمې وي، خو څو مطلبه ترې څرگندېږي،

۱- نوی جوړ شوی جمهوریت په خپلو لومړنیو اونیو کې زیانمنېدونکی و.

۲- تېر لوړ پوړي صاحب منصبانو او پوهانو چې د بې ارزښتی لپاره به، (د ناپېژندل شویو) په ترکیب کې زیات کړای شوي وو، پر نظامي غبرگون نه لاس پورې کړ، په بله وینا، سیاستوال، صاحب منصبان، پوهان، روحانیون او سوداگر د جمهوري نظام د سقوط لپاره په افغاني دولتدارۍ کې یو گام وړاندې وو، پر نظامي عمل او اقدام یې لاس پورې کړ، چې دا ډله پر هماغه وخت ونيول شوه.

پایله دا چې د جمهوري نظام پروړاندې په کتارېدو کې د ټولني ډېر قشرونه گډېدل. که دا څه ډېر د دواړو ډلو په ځانگړې توگه د پرچم ملاتړ او مرسته نه وای، له شکه پرته جمهوریت له ځانه د دفاع توان نه درلود. لکه څنگه چې پرچم گوند د میوند وال د ډلې په رسوايي، نیولو، څېړنې او محاکمې کې نقش درلود، زموږ گوند د خپلو موخو د احکامو له مخې د محمد داود د رژیم او اصلاحي پروگرام له بدلون څخه چې د عملي کېدو ژمنه یې کړې وه، ملاتړ کوي. تر هغه مهاله چې د امکان تر بریده (حده)

حرکت و زموږ ملاتړ هم دوام درلود. د جمهوري نظام پر ضد مخالفتونه، مقاومتونه، وسلوالي توطيې او ناپايه پاڅونونه روان وو، بنسټپالو کړيو پرېکړه وکړه چې د محمد داود قهرجن سقوط خپله موخه وگرځوي، پر دې بنسټ په لومړني گام کې له يوه لوري د جوماتونو له منبرونو څخه د تبليغاتو د خپرولو لپاره کار واخيستل شو او ملاامان يې چې خلکو ورته ډېر درناوی درلود، د خپلو موخو پر خبريالانو واپول له بلې خوا (د قانون د انفاذ له ارگانونو) څخه له وېرې پرته د خپلو فعاليتونو له لارې د داود خان پر ضد د هغوی په اند ملي او کافرو ناولې دښمنۍ تجريك کړې او هغوی يې په خپل تشکيلاتي اډانه کې هر ډول سرښندنې ته چمتو کړل، د بوټو حکومت چې کلونو وړاندې ددې شېبې په لټه کې و له دې مساعدي زمينې څخه کار واخيست او خپلې دروازې يې په اخلاص سره د ناراضيانو په اصطلاح (خوابدو) پر مخ پرانيستې او نظامي روزنه او ښوونه يې پر غاړه واخيسته، فرانتر پوست اخبار د ۱۹۹۵م کال د اکتوبر پر ۲۲مه نېټه ليکي: "د پاکستان صدراعظم ذوالفقار علي بوټو پر ۱۹۷۴ د يوه اسلامي متعصب کس (گلبدين حکمتيار) تر مشرۍ لاندې پنځه زره تنه چمتو کړل، چې په افغانستان کې د عامه نظم پر ضد او د پښتونستان له داعيې څخه د داود خان د پام اوښتو لپاره کار وکړي، پر ۱۹۷۹م کال د امريکا سي. اي. اي (C.I.A) له پاکستان څخه وغوښتل چې د افغانستان د مخالفو ډلو يو مشر چې ډېر د باور وړ وي وروپېژني. پاکستان گلبدين حکمتيار وروپېژنده، (اشيا-افريقا مجله، نهمه گڼه، کال ۱۹۹۳ ميلادي د سپالينکوف ليکنه) له محمد داود خان سره پراخې مبارزې په پرله پسې ډول روانې وې، تر ميوندوال وروسته د ۱۹۷۳ پر دسمبر محمد رسول د احوالاتو د ضبط پخواني ريس پر توطيې لاس پورې کړ، چې د جمهوري نظام له خوا وټکول شو. د ۱۹۷۵ پر چنگاښ

په اصطلاح الحاد محمد داود پر ضد تر شعار لاندې يو بل پاڅون په كابل او څو ولسواليو لكه پنجشېر او پلخمرې كې د گلبدين حكمتيار تر مشرۍ لاندې پيل شو، چې د ا.خ.ډ.گك په ځانگړي ډول د پرچم په مرسته په بېرته وځپل شو، څه موده وروسته بيا هم د اسلامي بنسټپالو له خوا د مولانا فيضاني تر مشرۍ لاندې يوه بله توطيه كشف او شنډه شوه، د ۱۹۷۴ پر ليندۍ يوه بله دسيسه دا ځل د جنرال ميراحمد شاه د دفاع وزارت د توپيچي ريس له خوا جوړه شوه، چې هغه هم د وينو ځواكونو له سترگو نه، چې جمهوري دفاع يې د خلكو او د هېواد گټه گڼله پټه پاتې نه شوه، پر خپل وخت كشف او له منځه يووړل شوه، له دې ټولو ناسمو كودتايي خوځښتونو څخه چې ټول له ماتې سره مخامخ شول دا منطقي پايله لاسته راځي، تر هغه مهاله چې د جمهوري مشرتابه د كين اړخو سياسي، ټولنيز او اقتصادي طرحه شوي پرگرام ته د وفادارو همكاري له ځانه سره لرله، هېڅ ځواك به پر دوی د يرغل توان نه ولود.

كله چې پر كين اړخو ځواكونو شك پيدا كېږي او اعتبار يې ختمېږي نه يوازې د جمهوري نظام موخو ته له خدمت څخه بې برخې كېږي، بلكې د جمهوري نظام پرمختللي موخې بېلېږي، پر عكس بڼې اړخو افراطي ډلو چې د پاكستان له پراخو نظامي او لوژستيكي مرستو څخه برخمنې وې، خپلو صفونو ته نور نظم هم ورکړ او د جمهوري رژيم له سقوط او د ا.خ.ډ.گك له لښمنۍ وروسته څخه پرته يې بله څه نه غوښتل، بېخي اړخي بيا هم تر غور وروسته وايي د محمد داود سازشونه او تر شا كېدل، د هغه د خپلې مبارزې پايله ده. محمد داود خپل ژغور په هيله بڼې اړخو افراطي ځواكونو ته د پښو او برېښو گوزارونو په مقابل كې امتيازونه ورکوي. كابينه له كين اړخو انقلابي ځواكونو څخه تشوي، د كودتاچيانو مركزي كمېټه ورکېږي او د اردو او امنيتي مقاماتو په

وروستنیو سطحو کې تصفیه پیلېږي، انتصابي لویه جرگه جوړېږي؛ ډموکراسي او ملي ځواکونه یې له گډون څخه په ظالمانه توگه محرومېږي. د ملي انقلاب گوند د ډگر اتل کېږي، پر سیمې کرغېړنه فضا واکمنه کېږي او د ټولو گوندونو د ازاد فعالیت مخه نیول کېږي، د اسلام اباد، تهران او ریاض سفرونه پیلېږي او د ساعت ستن پربنې لوري گرځي. له ایران او پاکستان سره د اړیکو بڼه کېدو ته په ډراماتیکه توگه یاملرنه کېږي او د دولتي رسنیو تبلیغات ددې سیاست رېښتینولي ته ځانگړي کېږي. د شخص هوډ د قانون پر ځای واکمنېږي. په دې تنگه فضا کې ستونزمنه ده چې د ا.خ.ډ.گک په لور پورې کې روغې هیلې ولیدل شي، دا هیلې عملي بڼه نیسي او د کارمل لارښوونه د رهبري پرېکړې په نامه د ولایتي کمېټې په مشورتي جلسه کې چې (د لیکوال په کور کې) جوړه شوې وه د ارواښاد میر اکبر خیبر او بارق شفيعي له خوا ابلاغ او له سختو غبرگونونو سره مخامخېږي. ډاکټر نجیب تر ټولو وړاندې د اعتراض په ډول وویل ملگري کارمل ته وواياست ستاسو لپاره گوند منحل دی، ځکه چې گوند د پرېکړې او لارښوونې حق تاسو ته درکړی، اوس چې گوند ستاسو لپاره نه دی، دا حق هم شتون نه لري. د راتلونکي په اړه هر څوک تصمیم نیسي، د خیبر له خبرې نه ښکارېدل چې د ډاکټر نجیب له خبرو سره مخالفت نه لري، جلسه په کر کېچنه فضا کې پایته ورسېده او نیم ساعت وروسته نجیب الله اکثره ناراضي کډرونه زما کور ته راوستل او د کارمل د لارښوونې تر تحلیل وروسته مو پرېکړه وکړه چې گوند په لارښوونه منځته نه راځي بویه دستور نه ورکېږي؛ گوند خپلو انقلابي مخالفتونو ته ادامه ورکوي او خپله منظمه بڼه د زنجیر په څېر یو په بل پسې سموي، د کابل ولایتي رهبري کمېټه دې په بیره د گوند د مشرۍ دندې پرغاړه واخلي او یوه کمېټه دې وټاکل شي، چې ددې پرېکړو له څرنگوالي څخه

معلومات واخلي او په سباني غونډه کې دې چې همدلته به ترسره کېږي گزارش ورکړي. موږ لادري کسيزه کمېټه چې حقيقت ومومي نه وه ټاکلې، ځم. بارق شفيعي تر څو دقيقو وروسته په دې پلمه چې له غوربندي سره يې ضروري کار و، زه يې بهر وايستم او کراره يې راته وويل، تر دې وروسته ددې ډول غونډو د جوړولو مسووليت ستاسو پر غاړه دی، بيا له کوره ووت. وروسته مې واورېدل چې د ولايتي کمېټو مقاومت او وړاندېنۍ پرېکړې يې له پامه غورځولې وو. او کارمل يې وارخطا کړی و، هغه د خپل ايجنټ په مرسته له لوړو مقاماتو سره په تماس کې شو او دا يې څرگنده کړه چې "موږ له واکه خلاص شولو، خو گوند پاتې شو" کارمل سبا ته بيا په تايمني کې زهالیکوال کور ته راغی او ويې ويل له بده مرغه تاسو ته پرېکړه ناسمه رارسېدلې ده. موږ د گوند د سختې څارنې له کبله چې د گوند پر ضد پيل شوې، پرېکړه وکړه چې د اړيکو سازماني جوړښت بدلون ومومي، د څو کسيزو حوزو پرځای دې افرادي او يا دوه کسيز اړيکي جوړ شي. سخته پاملرنه وکړې چې د هر ډول غرض لرونکي تعبير او تفسير مخه ونیول شي. د پرېکړو ارزښتونه لږ نه شي او د سياسي کړنلارو ځينې لږې زيانمنې نه شي.

له اجازې سره مې وويل: موږ په پرېکړو کې د گوند د ورکېدو خبره واورېده چې مانا يې روښانه ده، کارمل په جدي لهجه وويل دا خبره په پوره مانا نه ده کارول شوې، د گوند د خوندي کولو اومقابل لوري ته د ډاډ ورکولو لپاره له کلیمو څخه کار اخيستل عادي خبره ده، بايد ډپلوماسي ژبه زده کړو، له دې تبليغاتو څخه چې گوند ورکېږي، مه وېرېږئ موږ بايد د گوند تر پوښ لاندې گوند ته منظم نوښت ورکړو، نننۍ غونډه دې وروستۍ وي، ستاسوله وفاداری څخه چې په گوند کې مو له غبرگون څخه ښکارېده د گوند د مسوول په توگه مننه کوم، په داسې حال کې

چې له هریوه سره یې ښه تود روغبړ کاوه تر مخه ښې وروسته له کوره ووت او کډرونو هم له مانا دارې موسکا سره خدای پاماني وکړه او خواره شول.

دستگیر پنجشېري وايي ".... په داسې یوه ککره سیاسي فضا کې چې هرچا د ټولنې د بدلون غوښتونکو طبقو د حکومت د بیروکراتیکې او اداري دستگاه د ظلم بد بوی په بېلابېلو ښو احساساوه او د دې سیمې او نړۍ پر ډموکراتیکو او ملي ځواکونو په مستقیم یا غیر مستقیم ډول گوزارونه کېدل او د دولت کورني او بهرني سیاست ورځ پر ورځ ارتجاعی ښه خپلوله، د خلکو د حقوقو تامین او د ډموکراسي ازادۍ لپاره مبارزه د ټولنې بدلون غوښتونکې طبقې د یوه شعار په توگه په لومړي گام کې د ا.خ.ډ.گ په مرکزي شعار بدل شو او بیا زیاتوي چې گوند هیله من کوونکې هڅې پیل کړې چې ټولنیزې فعالې عرصې ته ننوزي او افغانستان خلق ملي او ډموکراتیکې مبارزې د درو تر ژورو، کلیو او د ښارونو تر مرکزي صنعتونو په ټولیزه توگه د افغانستان په گوت گوت کې خپرې کړي. له خلق سره یو شوي، د خلق اود هغه له وړو ملي ډلو څخه هم دفاع وکړي د خلکو زړور او رښتیني بچي وپېژني او له سره یې وروزي. د دستوري (ملي انقلاب) گوند د فعالیت په پیل کې د ا.خ.ډ.گ د ځینو پوهو خلکو د نفوذ زمينې ته د دې فرمايشي سازمان په دننه کې غونډې جوړې کړې او ډموکراتیکو طبقاتو ته یې خپلې گټې ورسولې او خپلې انقلابي دندې یې په هراړخیزه توگه د ډموکراتیک د قشرونو په گټه اود تاریخ د بشپړتیا لپاره په هڅانده توگه ترسره کړې (ظهور و زوال، مخ ۱۲، دویمه جمله).

خو په پرچم کې تر وړانۍ غوښتنې او د هغې تر شنډولو وروسته د پرچم د مرکزي کمیټې پراختیا د ا.خ.ډ.گ د بیا یووالي د ضروري شعارونو په توگه مطرح شوه چې ډېر پر زړه پورې وو، په

دې اړه له بنار او کلیو څخه په لسگونو وړاندیزونه رارسېدل او په هغو کې یې د دې دوو طرحو تحقق غوښت.

په مرکز کې د ګوندیانو تر منځ دا دود شوې وه چې ویل یې "د مرکزي کمېټې په پراختیا سره ګوند ته نوی ځواک ورکړئ او د ارتجاعی بدلونونو پر وړاندې د بریمنې مقابله لپاره د ا.خ. ګ. بیا یووالی ټینګ کړئ" هېچاهم د دې دوو طرحو مخالفت نه شو کولای، دې دوو غوښتنو په سیاسي بیرو او د ا.خ. ګ. په مرکزي کمېټه کې هم جدي غبرګون درلود، خیر د دواړو هغو پلوي کوله او دواړه یې د ګوند په دندو کې دوه ضروري کړې بللې، خو کارمل نه غوښتل چې په پرچم باندې موجود انډول چې د هغه په ګټه و خراب شي او یا هم د ا.خ. ګ. له یووالي سره د وړاندې لسو کلونو غوندي دویم کتار ته لارې شي. خود ټولیز هوډ پر وړاندې مقاومت بې ګټې و، د دواړو خواوو هڅې پیل شوې، په لومړي ګام کې پرېکړه وشوه چې له پولیسي څارنو سره سره دې ګوندي غوندي په احتیاط ترسره شي او د عملي دندو د ارزونې په ترڅ کې دې د تکتیکي او ستراتیژیکي موخو مبارزه هم په اوسنیو شرایطو کې روښانه شي او مرکزي کمېټه دې پراختیا ومومي، د غونډو استازي له مرکز او ولایتونو څخه وټاکل شول او ټاکل شوي ځای ته راغلل، غونډه د نور احمد نور د کورډې په پوښ کې چې هغه مهال د بارق شفیعي له لور سره شوي وه، د ۱۳۵۴ په ژمي کې د څلورمې کارتې (کارتې چهار) په سیمه کې ترسره شوه. د شرایطو د پېچلتیا او ستونزوله کبله وپتېیل شوه چې غونډه باید په یوه شپه کې خپلې ټولې دندې ترسره کړي. د پولیسو د برید مخنیوي او د ګډونوالو د امنیت لپاره وړ تدبیرونه نیول شوي وو. د سالون په منځ کې یوه لویه بخاری ولاړه وه او ټاکل شوي خلک چې پر موسیقي پوهېدل، موظف وو چې د خطر پر مهال په دې پلمه چې په کورډه کې یې

گډون کړي پر سندرو غږولو پیل وکړي. پر بامونو هم خلك درول شوي وو چې خارنه وکړي اود کور پر شاوخوا هر ډول حرکت وڅاري. چې گډونوال ونه نیول شي. غونډې د محمد داود خان مطلقه جاکمیت چې د گوندونو فعالیت یې ترلی، د کارگرانو اورویانندو روا غوښتنې ځپلې دي د هغه نوي مواضع یې چې د ښي اړخو تنظیمونو د بریدونو او پاکستان، ایران او سعودي عربستان تر نظامي فشار لاندې په ډراماتیکه توگه بدلون موندلی و وغاښده، د دې ستونزمنې وضعې د خلاصون لپاره د ډموکراسۍ او یووالي لپاره نوې مبارزه د دوو پایته نه رسېدونکو دندو په توگه دوه عملي او ضروري شعارونه وټاکل شول.

په دویمه برخه کې غونډې په پټو شرایطو او تشکیلاتي برخو کې د کار د ښه والي لپاره اوږدې خبرې وکړې، د مرکزي کمېټې پراختیا د تایید وړ وگرځېده، د مرکزي کمېټې او پرچم په خوښه او غږیتوب ورته څو کسان وټاکل شول. سرور یورش، عبدالقدوس غوربندی، عبدالمجید سربلند، عبدالوکیل او محطود بریالی. غونډه هغه مهال پایته ورسېده چې سهارې مهال ملایانو د الله اکبر په تارو خلك لمانځه ته رابلل، د کدرونو په ذهن کې یوه پوښتنه پاتې شوه هغه دا چې: کارمل تر خانگري فشار لاندې په (ملي انقلاب) کې د گوند ورکېدل غوښتل او دهغه د تطبیق لارښوونه یې د رهبرۍ پرېکړې تر نامه لاندې ورکړې وه. اوس څنگه چمتو شو چې د غونډو جوړولو او د هغو پرېکړو ته د انقلابي مبارزې په توگه څه ونه وایي؟ د دې پوښتنې ځواب وروسته وموندل شو، چې هغه د گوندي تولیدي هوډ تر فشار لاندې د دې گواښونو له وهرې چې کدرونه په یو مخیز ډول یو کېږي د خپلې غوښتنې خلاف دې سیاست ته غاړه اېښې وه. ځکه دواړه دلې د بلوغ پراو ته رسېدلې وې او غوښتل یې چې خپل سیاسي مقدرات په لاس کې ولري. مشرانو ته شخصي تراوونه پر فکري او

عقیده یی پیوندونو بدل شول، پلویانو سیاسی او ایدیالوژیکي بڼه خپلوله. اړیکو ضابطو ته ځایونه تشول... د دواړو گوندونو مشری نور نه شول کولای چې د کدرونو پر وفاداری ډاډمن شي. هرڅوک باید د خپل حساب له مخې خپله خبره په دلیلونو ثابته کړي او بل لوری وجداناً راضي کړي.

نو که خلکو خپل اعتبار نور هم له لاسه ورکاوه، د اکثریتو غوښتنو ته نه پاملرنه د منلو وړ نه وه، د "یو شو چې نابود نه شو" شعار پر زړونو کېناست او دواړو گوندونو همدې ته ورته غبرگون درلود.

لنډه دا چې ټولې زمینې برابرې وې (چې د یووالي ونه غوټی. راوسپړي) او دا څه چې د بریادۍ مخه چې لیدونکې وه پسر خپل وخت ونیول شي. په دې توگه لومړنۍ گام سم اوچت شو او څلورکسيز پلاوي چې دوو دوو تنو د هرې غاړې استازیتوب کاوه مذاکرو او د خنډونو لري کولو ته وټاکل شول. دوی مکلف وو چې د خپلو مذاکراتو په پرمختگ کې د دواړو گوندونو مشري وکړي. په پرچم کې اصلي محرک میراکبر خیبر و، هغه کارمل ته گواښ وکړ که د یووالي په پروسه کې بهې ځایه خنډ رامنځته شي، له قید او شرط څخه پرته به د بېلتون غمیزې ته پای بښي. یوه ورځ (نور) (لیکوال) په دې برخه کې د دوی د خبرو اترو شاهد وم، خیبر د یووالي د پروسې کراره پر مخیون او د ځینو خلکو د بهې ځایه پلمو په ځانگړې توگه په غونډو کې د دواړو گوندونو د دوو پلاویو په اړه سختې نیوکې درلودې. کارمل چې په اوپراتیفي ژبو کې برلاسی استاد و خپله خیبر یې د موضوع په توگه رامنځته کړ او ویې ویل تره کی پرتا باور نه لري او تا د سیاسي بیرو په توگه نه مني. خیبر په لږې غوسه ناکې لهجې په ځواب کې ورته وویل، له تاسو څخه هیله کوم چې ما مه پلمه کوئ، په گوند کې زما مقام مهم نه دی، هغه څه چې ډېر ارزښت لري نوی یووالی دی، که

اړتيا وي زه چمتو يم چې د گوند ازموينتي غړيتوب د زړه له كومې ومنم، چې تاسو د يووالي په پروسه كې كومه ستونزه ونه لرئ. د يادونې وړ ده چې كارمل تر تره كې په سياسي بيرو كې د مير اكبر خيبر شتون د خان لپاره سمون نه باله، هڅه يې كوله چې په يوه غشي دوه نښانه وولي، له يوه لوري بهرو ته د مير اكبر خيبر له ننوتو څخه مخنيوی وكړي، له بلې خوا د تره كې مخالفت پلمه كړي او د بې باورۍ زړې وكړي. او د اړتيا پر مهال ترې كار واخلي هغه تر يوه حده په دې توطيه كې بريالی شو چې د سياسي بيرو له سندونو او د ا.خ.د.گ له انتصابي دارالاشا څخه د خيبر نوم وايستل شي. يووالی، چې خيبر په كې جوت رول درلود ورته د ډاډ وړ و او له دې نه چې په سياسي بيرو كې له غړيتوب څخه بې برخې شوی و كومه نيوکه يې نه درلوده، خو د غوندې او د ا.خ.د.گ د يووالي له كار څخه ناراضه او زيانمنېدونكي يې گڼل، سره له دې يې ويل: يو كمزوری يووالی تر بېلتونه ښه دی، بايد ټينگه يې كړو او خپل يووالی وروزو.

د ۱۳۵۶ لمريز د چنگاښ پر ۱۲مه د يووالي سند د خلق او پرچم گوندونو تر منځ د ۹۰ استازو له خوا لاسليك شو. د مركزي كمېټې غړي چې د ۱۳۵۶ د چنگاس د ۱۲مې نېټې په غونډه كې چې د خلق او پرچم له فرکسيون څخه جوړه شوې وه دا دي:

احد ولسي، اسمعيل دانش، اكبر خيبر، اناهيټا راتيزاد، بارق شفيعي، بېرك كارمل، حسن پيمان، حفيظ الله امين، حكيم شرعي، دستگير پنجشېري، رشيد ارين، سرور يورش، سلطان علي كشمند، سليمان لايق، شاه ولي، صالح محمد زېري، قدوس غوربندي، كريم ميثاق، مجيد سريلند، محمود بريالی، محمود سوما، منصور هاشمي، نجيب الله، نظام الدين تهذيب، نور احمد نور، نور محمد تره كی، وکیل، ياسين بنيادي، فدا محمد دهنشين او قيوم نورزی. دا په اصلي غړو كې راتلل،

وروستي دوه تنه د مرکزي کمېټې د علي البدل غړو په توګه له دواړو فرکسیونونو څخه ټاکل شوي وو، خو له بده مرغه د پوليسي څارنو او ناسمې فضا له کبله دا (۹۰) تنه ونه توانېدل يوځای سره راټول شي او په پرمختللي ډول پر طرحو شويو موضوعاتو او سياسي تگلارې ازادې خبرې وکړي او د رهبري پلاويو په ټاکنو کې خپل هوډ څرګند کړي. د بېلتون مسوولين وپېژني، لس کلن بېلتون او بې شمېره زيانونه يې وارزوي، د غونډې استازو ته وخت ورنه کړل شو چې د غونډې اصلي بيانیه او تگلار په ژوره توګه مطالعه کړي او خپلې نظريې څرګندې او د ګوند په نويو ټاکنو کې برخه واخلي. د غونډې مشران چې اجنډا يې نوي يووالي و، د څو ډلو په توګه په بېلابېلو سيمو کې راټول شول او د ويناوو تر اورېدو وروسته يې کليشه يي ژمنې او د يووالي ستاينه کوله، دا يې ويل چې بايد د سترګو د کسيو غونډې يې وساتو.

په دې توګه د موسس تر کنګري وروسته د ګوند د بنسټ دويمه ډبره هم په معاملو کې کېښودل شوه، چې مومن، سرسپارل، انقلابي او هېواد مينې ګونديان يې کفاره ورکړه، هغوی د ټولنيز عدالت د تامين لپاره په اتلتوب سره مبارزه وکړه او تر ځانه تېر وو. خو پرعکس د قدرت تېري په چل او دوکې سره له دې قربانيو څخه په خپله ګټه کار واخيست. کله چې واک ته ورسېدل له ګونده بېل شول. بېلتون او غميزه يې رامنځته کړه، کله چې سطحي او شکلي يووالي ته چمتو شول چې خپلې ګټې يې په سر کې شمېرلې، د ټولو نارضايتونو، بدمرغيو او بېلتونونو لامل د داسې يوه سړي له ځان غوښتنې څخه سرچينه اخيستي وه، اوس يې څه ناڅه خبرې او کړنې رسوا او نقابونه لرې شول او تېر وخت په رښتيني توګه توضیح شو.

نوي يووالي ته راگرځو: ټاکل شوې وه چې د مرکزي کمېټې ۲۸ تنه اصلي غړي په څلورمه کارته کې د نور محمد تره کې په کور کې په درې کسيزه توگه پر ټاکلي مهال راشي او د غونډې سند لاسليک کړي. ليکوال او سرور يورش دواړه کور ته ننوتو، نور محمد تره کې او بېرک کارمل يو د بل تر څنگک ناست وو، يو وړکوټی مېز او يوه څوکۍ يې مخې ته پراته وو، په لاسليکونکو کې موږ دوه وروستني کسان وو دواړو مشرانو د جنگياليو يووالي د گټو په اړه لنډې خبرې وکړې، تره کې زياته کره په رود کې چې اوبه لږې شي نو د اوبو بهير سره بېلېږي اوڅو خانگې او ټاپوگانې جوړوي، خو کله چې واوره ويلېږي او چينې ډکېږي، رود له خپله بستره جگېږي او ټاپوگانې پټوي، د دښتو او ځمکو خړوبولو ته روانېږي، هرڅه ته ژوند او تازگي بښي، زموږ بيا يووالی هم د رود غونډې دی. ما په خواب کې وويل، له دې نه چې د ډېرې مودې تراوښتو وروسته مو په يو ډول نه يو ډول يووالی ترلاسه کړ خوشحاله يم، موږ تر ډېرو سختو کلونو وروسته له بې ماناوو رقابتونو بڼه درسونه واخيستل، سرور يورش هم زما خبرې تاييد کړې، موږ دواړو د يوې پانې په پای کې چې گڼ لاسليکونه ورباندې شوي وولاسليک وکړ او تر مخه بڼې وروسته له کوره ووتلو، کله چې د څلورمې کارټې عمومي سرک ته ورسېدو د داروگانو د عمومي ډيپو پر وړاندې د کابل پوهنتون يو کارنده گوندي چې اشنا خبره يې وه، موږ ته رانږدې شو او ويې ويل. ملگري په جمال مېنه کې د کریمزاده په کور کې راغونډ شوي دي، ماته يې لارښوونه کړې چې تاسو ته ووايم او تاسو هم ورشئ. موږ گومان وکړ هلته تلل به د يووالي د پروسې يوه برخه وي. له کومې پوښتنې پرته د هغه کور خواته روان شولو، کله چې هلته ورسېدو په حيرانۍ سره مو وليدل چې د پرچم **مخکښې** گوند د مرکزي کمېټې څو غړي ناست دي. موږ هم کېناستو او تم شولو،

خيبر هم ترخه شېبې وروسته راورسېد، وروستی کس کارمل و چې کور ته رادننه شو. د هغه له رسېدو سره ډاکټرې اناهيټا ټول کسان د هغه گړدي مېز شاوخوا ته راوبلل چې د سالون په منځ کې پروت و، موږ ټول له ځايه رااوچت شولو، لاد مېز چا پېره ځای پرځای شوي نه وو چې په حافظه کې مې شپاړس کسيزې غونډې راژوندی شوې چې کارمل به د لومړي بېلتون لپاره جوړولې، ورپرېدېم، حال مې بدل شو، په رېږدېدلي غږ مې چې لويه انډېبنه ترې ولاړېده، وپوښتل: موږ ولې او دڅه لپاره دلته راټول شوي يو؟ خو شېبې وړاندې مو تر لس کلن تخريب او بېلتون وروسته پر يوه سند خپل لاسليک وکړ، لامو د قلم رنگه وچ شوی نه دی. چې بيا هم يو فرکسيون جوړېږي او بله غونډه ترسره کېږي. کارمل مې په خبرو کې راوړېد او ويسې ويل، ډاکټرې اناهيټا غوښتل د وروستي ځل لپاره دلته راشم او ټولې تېرې گونډې غونډې هېرې کړو، خيبر وويل، ښه وو که د يووالي د سند تر لاسليکېدو وړاندې دا غونډه ترسره شوې وای، همدا اوس که تره کې نه خبر شي چې د يووالي تر غونډې وروسته موږ په جناحي ډول سره راټول شوي يو، حق لري چې زموږ پر رېښتینولۍ شک وکړي او د يووالي ستن چې هسې هم لړزانده ده ماتې وخوري. د غوربندي نيوکه پرځای ده، بيا هم چې موږ د خرابو شرايطو د شتون په نامه او د اصل مرکزيت د عمده اوسېدو له کبله ونه توانېدو چې يوځای سره راټول شو، اوس څنگه دلته دا څوارلس کسيزه غونډه جوړېږي، دا کار په هېڅ ډول د توجیه وړ نه دی، پر دې مهال کارمل اوچت شو پرته له دې چې څه وايي د خيبر خواته يې خپل لاس دمخه ښې لپاره اوږد کړ او د ملگرو ډله خوره وړه شوه، دې حقيقت يوځل بيا وښوده چې د کارمل او د هغه د ډلگيو له نظره يووالی يو مصلحتي کار دی او هېڅ اعتبار پرې نه لري.

خود هغوی لپاره چې ټینگ هوه یې درلود دا وړ و، چې له یووالي څخه ملاتړ وکړي او نور پرې نه ږدي چې د سپېڅلو او سرتېرو گوندیانو پر برخلیک لوبې وشي، د دې لپاره چې مقام او واک ته د تلو زینه کار اخیستو ته چمتو شي، تصمیم یې ونیوه چې له بېلتون غوښتونکو او فرکسیونبانانو سره روغه ونه کړي او غوندې د مجرمینو د اخلاقي، سیاسي او سازماني انحرافاتو پر محکمې بدلې کړي او له هغه حق څخه له وېرې پرته کار واخلي چې کړنلار یې یوه گوند ته ورکوي او د زیان رسوونکو له احکامو سره غوڅ چلند وکړي.

هغوی چې په دې اړه تر نورو زیات د مسوولیت احساس کاوه پټ نه وو، دا کوم تصادف نه دی چې: دستگیر پنجشېري، سلیمان لایق، عبدالحکیم شرعي جوزجاني او عبدالقدوس غوربندي څارنې په مرکزي کمیسیون کې وټاکل شول، چې هڅې یې نور قانوني بنسټونه هم پیدا کړي. د گوندي څارنې لومړنۍ غونډه د زمري پر ۲۸مه چې د افغانستان د خپلواکۍ له ورځې سره یې سمون خوږ ترسره او د کار پروگرام تثبیت شو. په پروگرام کې پر لومړي گام وپتېیل شوه چې د څارنې کمیسیون له خوا د گوند د تشکیلاتي یووالي په گړندیتوب کې وړ تدبیرونه ونیول شي او له دې اړخه راولاړ شوي شکایتونه حل او وڅېړي.

اوس له گوند څخه بهر د محمد داود مطلقه حاکمیت ته یو نظر اچوو او هغه اوضاع څېړو چې د گوند پر ټولو کارونو یې اغېز ښوده، د محمد داود سیاستونه په ټولو جهتونو کې ښي لور ته چورلېده، "جارج ارنی" په دې اړه وايي "داود چې خان یې له مسلمانو تندروانو او کمونستانو څخه لرې ساته، سیاسي فعالیتونه او مخالفې څېرونې بندې کړې او خپل ملي گوند یې جوړ کړ، هغه پر ۱۹۷۷م کال په داسې وخت کې چې د مخالفت هر غړی یې غلی کړی و، د یوه گوند د مشرۍ پر لوري پرمخ ته. داود پر

ټولو کيڼ اړخو گوندونو چليپيا وکښله (جاج اړني، گذرگاه، کشور گشايان، مخ ۷۱-۷۲) جورج اړني زياتوي: "په عين وخت کې يې په هند او مصر کې د نظامي افسرانو روزنه هم تنظيم کړه، په همدې ډول هغه د شوروي روزل شويو سرتېرو پر سپيناوې چې دهغه په واکمنولو کې يې مرسته کړې وه پيل وکړ، په دې توگه يې د لويديځ پر لوري مخه شوه، (د هماغه کتاب په ۷۲ مخ کې زياتوي): (داود خان همداراز له نفت توليدوونکو او امريکا پلويو هېوادونو لکه عراق، کوېټ او سعودي عربستان سره خبرې اترې پيل کړې، پر ۱۹۷۶م کال د امريکا د بهرنيو چارو وزير (هنري كيسنجر) د کابل کتنه وکړه او د داود خان له وړانديزونو نه يې ملاتړ څرگند کړ). په دې توگه د واحد گوند پر ضد د داود خان بريد پېښېدونکی و.

د نظامي څانگو مسوولينو هم خپلو فعاليتونو ته نوي خوځښت ورکړ، د اردو په قطعاتو او جزوتامونو کې د کيڼ اړخو خوابدي، د نويو سرتېرو په را جذبولو کې ډېره اسانتيا رامنځته کړې وه، امين چې د گوند ډېر تنظيم او د موخو په تبليغ کې يې ډېر مهارت درلود اردو يې له خلق څخه بېلېدونکی گانه، د سرتېرو په جلب و جذب کې ښه پر مخ روان و، د ښې حافظې او ټينگ هوډ خاوند و، امين د خلق گوند ټول نظامي غړي په پوره توگه پېژندل، ان له څانگرو اړيکو او ډوقونو څخه يې هم خبر و.

خو په پرچم گوند کې په دې برخه کې له مضر احتياط څخه کار اخيستل کېده، نور احمد نور چې ددې برخې دنده يې د کارمل د پلان له مخې له خيبر څخه پر غاړه اخيستې وه، له نظامي کدزونو او اردو سره يې چې د ولايتونو په شاوخوا کې به وو پېژندنه او لاسرسي درلوده. په دې توگه په وسلوال ځواک کې د دوو گوندونو نفوذ د اړيکو د څرنگوالي په اړه ناباوري او ناانډولي رامنځته کړه او په دې سختو شرايطو کې د يووالي لپاره

خوځښت يوه بنسټيزه ستونزه شوه، گوند تر خپل يووالي وروسته ځان د داود التر ناتيف باله او سياست يې داسې و چې کله محمد داود د بني او کين اړخو افراطي ډلو تر بريد لاندې راشي، بايد په کلکه ترې دفاع او د سقوط مخه يې ونیول شي. خو کله چې محمد داود لکه څنگه چې له نښو څخه ښکارېده پر گوند بريد وکړي او د مشرانو فزيکي نابودۍ ته ملا وتړي، د گوند نظامي سازمان حق او دنده لري چې د خپل ژغور او مشرۍ لپاره له ځانه په مېرانه دفاع وکړي او د ظالمو وحشيانه بريد شنډ کړي. د دستگير پنجشېري په وينا "د دواړو رهبري گوندونو تر يووالي وړاندې د وسلوال پاڅون دستور ابلاغ شوی و، " مخ ۷۹، خو لکه وړاندې چې وويل شول د نظام رهبري واحده نه وه او د دواړو گوندونو هماهنگ پاڅون نه شو ترسره کېدی، دا يوه بنسټيزه ستونزه گڼل کېده چې د گوند په تاريخ کې يې جرړې درلودې

بلوېستونزې چې د گوند په وده کې يې منفي اغېز درلود او د بېلتون مایه وه، له هغو ابهاماتو څخه سرچينه اخيسته چې د گوند په پېژندنه او د غړو په فکري نوښتونو کې گډه وه. د ا.خ.د.گ ماهيت د موخو د اصولو او د کړنلارې د جوړښت له مخې يو بېل څانگړی گوند و، چې د کړنلارې مواد دا مطلب داسې روښانوي "د ا.خ.د.گ تر ټولو ښه سياسي سازمان او د افغانستان د څوارکښې او کارگري طبقې مخکښ دی، دا گوند د کارگرو، بزگرو، کسبگرو او روڼاندو پر يووالي ولاړ دی، د گوند په لومړنۍ کنگره کې دموکراتيک، ملي، پرمختللي او عدالت خوښوونکي خلک رگډون کړي و. د ساري په توگه د گوند د کنگرې لنډ مهالی ريس ادم خان ځای "يو سخت دريځي مسلمان" د لمانځه لپاره خو دقيقې رخصت وغوښت او د کنگرې د ډېرو غړو په څېر يې کمونستي زده کړه نه درلوده، هغه کسان چې نوي گوند ته ننوتل د فکري او عقيدوي پيوند له مخې په

خانخبري کې گوند ته نه راتلل چې د خپلو موخو لپاره مبارزه وکړي. بلکې دا د هغه کسانو له خوا راجذب شوي وو چې قومي، سيمه ييز او ژبنيز تړاو يې ورسره درلود او د گوند په کورسونو کې يې له سوسياليزم او ورو- ورو له ايديالوژيک سره تړاو مونده. خو هغه کس ته به يې ايديالوژيکه وفاداري ډېره وه چې دوی يې د گوند غړيتوب ته هڅولي وو. سر بېره پر دې افغانستان يوه دوديزه او بشپړه مذهبي ټولنه وه او کمونستان يې له بې دينو خلکو سره يو گڼل. هڅه کېده چې گوند او دهغه غړي په دې نامه ونه پېژندل شي. د گوند اکثره جوت غړي په رېښتيني توگه کمونستان نه وو، د ساري په توگه سليمان لايق هېڅوخت د کمونستي دعوې نه وه کړې او نه يې کوي. په بله وينا د گوند اصولي ماهيت او د مشرانو د رېښتيني خصلت ترمنځ يووالی نه و. دا څه چې تر ټولو مهمه او بنسټيزه ستونزه د شوروي کمونست گوند تر څنگ د دې واره گوند د ډموکراتيک آر مرکزيت نړيوال يووالی و، که څه هم د (کامنټرن) تر پاشلتيا وروسته په پرنسيپ کې دا مسئله له منځه تللې وه، خو د گاونډيو وړو گوندونو لپاره يې لاشتون درلود. شورويانو د اوس په څېر له کمونيزم څخه د خپل نفوذ د پراختيا لپاره کار اخيسته او چلند يې داسې و چې خپل لاسپوڅي او غلام کسان چې د کي، جي، بي د غلامۍ حلقه يې په غوږ کې درلوده لوړ کړي. خو د خلق سرلوړي او خپلواک خدمتگاران يې که څه هم د اعتبار او ځواک خاوندان وو لکه شهيد ميراکبر خيبر، شهيد حفيظ الله امين او وروسته شهيد نجيب الله چې په ډېره مېړانه يې شورويان يرغل کوونکي وبلل او د شوروي پوځونو د وتلو وروستۍ ورځ يې د افغانستان د ژغورنې ورځ اعلان کړه، څنگه په ناخوانۍ او جنايتکارانه ډول له منځه يووړل. يو هېواد يې وران او يو ملت يې په وينو کې ډوب کړ.

له دې نه چې دا څه ډېر گڼو ستونزو سره مخامخ و، يو هغه ستونزې دي چې د يو سياسي بهران په وده کې په عادي ډول رامنځته کېږي او بل هغه ستونزې دي چې د سياسي استفادو په موخه قصداً رامنځته کېږي، د څارنې مرکزي کميسيون بايد دې ټولو ته ورسېږي اود گوند په دننه کې پېښې په بې غرضۍ سره وشي، حقايق کشف او برېښه کړي، د احکامو په تطبيق کې څارنه وکړي او يووالی ټينگ کړي، کميسيون د منظمو غونډو له لارې گزارشونه، تحريري او شفاهي نيوکې واورې او دحل قناعت بڼونکې لارې خپله کړي. خو گوند د خپلو پرېکړو ټينگولو ته کومه اغېزناکه وسيله نه درلوده. د ۱۳۵۶ لمريز کال د وږي مياشتې د وروستۍ اوونۍ په يوه ورځ کې سرور يورش زموږ کور ته راغی، په داسې حال کې چې د يووالي له تگلارې څخه ناراضي و د نيوکې په توگه يې راته وويل: "سره له دې چې د گوند له يووالي څخه دوه مياشتې تېرېږي، دويم مرکز تراوسه په عادي ډول خپل کار پر مخ بيايي. خو د کنفرانس د پرېکړې له مخې لا نور محمد تره کی عمومي منشي دی" بېرک کارمل تفرقه اچوونکې لارښوونې کوي "ومې ويل ستاسو ځانگړې او مستنده نيوکه څه ده؟ يورش په ځواب کې وويل سربېره پر دې چې د کتنو لپاره د پل-سرخ مرکز د تېر په څېر فعال دی او بېرک کارمل د گوند غړي هلته غواړي او لارښوونې ورته کوي چې د واحد گوند د روغې جوړې خلاف دی، په دې لړ کې يې زه هم غوښتۍ وم، کله چې مرکز ته ننوتم، نجيب الله او مجيد سريلند مې هم وليدل چې هلته ناست وو، کارمل موږ ته وويل د دې لپاره چې په گوند کې واحد او ځواکمن پاتې شو منظمې ليدنې کتنې ته اړتيا لرو، يووالی هله ساتل کېږي چې موږ قوي واوسو او قوت په يووالي کې دی.

ددې يووالي بڼه به بدله شي خو مضمون يې بايد په هر حال کې وساتل شي. لنډه دا چې ليه دې خبرونه د تفرقې او بېلتون بوی

راته، د څارنې کمیسیون باید موضوع وڅېړي، یوه پلانه یې هم
 چې دا مطلب پرې لیکل شوی و راوسپاره او ویې ویل له دې نه
 چې تاسو د مرکزي څارنې په کمیسیون کې غړیتوب لرئ، زه دا
 اعتراضیه یادښت ستاسو په وسیله رسماً کمیسیون ته سپارم چې
 په دې ترڅ کې ضروري اقدام ترسره شي (الیکوال) دا لیکل شوی
 شکایت د جلسې کمیسیون ته چې دورانې رییس یې ښاغلی
 پنجشېری و وړاندې کړ، په کمیسیون کې تر خبرو اترو وروسته
 پرېکړه وشوه ښاغلی پنجشېری ته دنده وسپارل شوه چې له کارمل
 سره په دې اړه خبرې وکړي او پایله یې په بله جلسه کې کمیسیون
 ته وړاندې کړي. دا کتنه ترسره شوه او پنجشېری په بله جلسه کې
 د خبرو د گټې گزارش داسې ورکړ: "کارمل د سرور یورش یادښت د
 څان پر ضد یوه توطیه گڼي، چې د مخالفینو له خوا یې لارښوونه
 شوې... دا چې د سیاسي بیرو فوق العاده کمیسیون په کندوز
 ولایت کې د امین فرکسیوني فعالیتونه تر درخواست لاندې
 نیولي، حفیظ الله امین په دې وروستیو کې خیبر ته نږدې شوی
 دی، چې په دې تور ما، چې ستاسو تر څنگ، د حفیظ الله امین پر
 ضد ولاړ یم کمزوری کړي او خپله گټه ترلاسه کړي. دستگیر
 پنجشېری له دې توضیحاتو سره د مسلې له تعقیبولو څخه پوره
 ډډه وکړه او د خپلو خبرو په پای کې یې ویل و پرېم چې ترکاسې
 لاندې نیم کاسه نه وي. د څارنې کمیسیون د غړو ټینگار د دې
 سبب شو، چې عبدالمجید سربلند او نجیب الله د شاهدانو په
 توگه کمیسیون ته وغوښتل شي او وپوښتل شي. شاهدانو په
 نوموړي مرکز کې خپل شتون تایید کړ، خو د سرور یورش د
 یادښت محتوا یې د بېرک کارمل د خبرو پر بنا پته کړه تر هغې
 وروسته د سرور یورش د یادښت موضوع ډېره تعقیب نه شوه
 مسلې پای وموند او سیاسي بیرو ته هم ونه رسېده.

دې مسلي د كارمل، مير اكبر خيبر او (ليكوال) تر منځ اختلافونه زيات كړل، كارمل نه يوازې خپل مخالفين بلکې خپل لارښوونکي هم چې مشوره يې ورکوله نه بښل. هغه په پرچم گوند کې د عمومي منشي تر يووالي وړاندې د واک خاوند او ځان يې له خطا څخه پاک گناه، دا يې خوښېدل چې تل دستور ورکړي او (هو) واورې، هغه غوښتل له مرکزي کمېټې څخه يوه کورنۍ غونډه جوړه کړي او خپله د ټولو پلار وي. د خپلواکو ديکتاتورانو غوندې عمل وکړي، دا ورته ستونزمنه وه چې په نويو شرايطو کې تر يووالي وروسته چې بل عمومي منشي نه شته، ځان منظم او گوندي انضباط پرځان ومنې، اروايي جوړښت يې داسې و چې تر ځان يې بل لوړ کړن نه مانه، کله به چې په جبري توگه په دويم پور کې راته هغه يې مصلحتي او لنډ مهالي بڼه گڼله.

کارمل د گوندي واک (قدرت) سرچينه له گوند څخه بهر لټوله او د هغې منبع د باور لاسته راوړلو لپاره يې در ډول هڅه و هاند کول، بايد اعتراف وکړو چې کارمل د روسانو په رښتينې پېژندنه کې بېساری استاد و او په هغه هېواد کې يې د واک ټول مراتب تر نورو بڼه درک کړي وو، هغه پوهېده چې هلته د (کي، جي، بي) د يوه واړه ضابط واک تر سياسي او اداري لوړ مقامه ډېر دی، د همدې هوښياری او چالاکی له مخې يې وياړ کاوه او په خپله اصطلاح يې ويله د واک د زخیر بنسټيزې کړۍ ته يې لاس اچولی او په دې ډگر کې يې بل حريف نه شته، کارمل د شوروي سفارت د څانگرو غړو له مناسباتو څخه په گټه اخيستلو يې هغوی ته (مور) غالی چې مخ به يې د لېښن په انځور ښکلی شوی و له نورو عتيقه څيزونو سربره ډالی کول، دا اړيکي يې تر ټولو ځواکمن او تر معنوي پيوندونو لوړ بلل. هغه په گوند کې دننه مخالفين د انترناسيونيالستي ورورولۍ د روحيې دښمنان بلل او اصلاح نه منونکي ناسيونيالستان يې يادول. هغه کله کله له هغه

اعتباره غږېده چې په اصطلاح ورور گوندونو پر ده لاره او په ضمني توگه يې حريفان گواښول. کله چې پر دې ډول فعاليتونو نيوکې کېدې، کارمل هغه ورځنی سياسي او فرهنگي دوديزه دنده بلله او خپل خپلوان يې په ملکي او نظامي برخه کې په ظاهره د زده کړې، خو په حقيقت کې د دساتيرو د ترسره کولو لپاره شوروي ته لېږل. دا چې کارمل پراخه شبکه پر کاراچولې وه چې تر هغه بل ښه نوکر نه شته او هماغه ډول چې يې دگوندي واک سرچينه تر گوند بهر پېژندله، ملي واک ته د رسېدو امکان يې هم تر ملي هوډ بهر لټاوه، دا څه تصادف نه دی چې شوروي د يوې لويې نړيوالې رسوايي په منلو سرې لښکرې وخوځولې او د ټولو بشري نورمونو پر خلاف يې پر يوه برينده تېرېږي. لاس پورې کړي. يو دولت يې نسکور کړي، د هغه ريس ته يې چې د شوروي ملگري و خود شوروي لاسوهنه يې په خپلو کورنيو چارو کې نه غوښتله، لومړي زهر ورکړي بيا يې ترور کړي او خپل لاسپوڅي غلام يې د واک پر گدی کېناوه. کارمل پر همدې ليکې روان و، خو دا څرگنده ده چې د دې خوځښت او موخې څرنگوالی پر هغه مهال دنن په څېر څرگندې نه وې. هغه په خپلو بناطني بنسټونو او تگلارو کې مشهوره او ماهرو، کارمل د خلکو روان تر نورو ډېر پېژانده او د پوهونې هېښوونکي ځواک يې درلود. د بيان جاذبه او د خبرو منطقی يې په زړه پوري وو، هغه کسان چې له هغه سره به يې د لومړي ځل لپاره ليدل، اکثر به د هغه د ظاهري خبرو تر اغېز لاندې راتلل، هغه له خپل ځانه ډېر راضي و په هر کار کې يې ځان پر حقه گانه او که څوک ترې خواښې کېده، د هغه د قناعت لپاره به يې شفاهي خبرې کولې، تر هغه مهاله به چې په بشپړ ډول نه نهيلی کېده، نه يې پرېښوده. د همدې ځانگړنې د اړتيا له مخې کارمل ما

ته هم يو پيام راولېږه چې کتلو ته يې ورشم خو (ليکوال) چې د پلسرخ دفتر مې موازي مرکزيت گانه او د هغه بنسټ بدل مې

غوښتي وو، له بلې خوا تر يووالي وروسته عمومي منشي نور محمد تره كى و د ————— تر اجندا بهر خبرې مې يو ډول فركسيون گانه، د هغه له كتلو نه مې ډډه وكړه.

يوه ورځ چې نجيب الله د كارمل لومړى پيام راته راوړى و وې ويل: د كارمل ليدو ته نه لاړې؟ له تا نه ډېره گيله لري، وړاندې تر دې چې خوابدى پر دښمنۍ بدلې شي، ښه ده چې سره وگورئ. زه او نور احمد نور په پام كې لرو له خيبر سره هم خبرې وكړو، چې له هغوى سره د خبرو اترو زمينه برابره كړو.

ددې خبرو په اوږدو مې په داسې حال كې چې د نجيب الله له هڅو څخه مننه وكړه ومې ويل ښه ده چې سبا پر دوو بجو يې كتلو ته ورشم او خپل تصميم مې خيبر ته هم واوراوه. د دې لپاره چې پر خپل وخت ورسېږم تر غرمې وروسته پر يوه بجه د پلسرخ پر لوري روان شوم، ۵ كم دوه بجې تر دروازې ورسېدم، دا كور يوه زړه لويه ودانۍ وه، ډېرې كوتې او لرگينې زړې المارى يې درلودې. د پنځو د ډموكراتيك سازمان د ريسې ډاكټرې اناهيټا دفتر هم همدلته و، د دې سازمان غونډې همدلته ترسره كېدې، خو په دهليزونو كې به يې تل گڼه گڼه وه او د پټو كارونو نورمونه اصلاً نه مراعاتېدل. ته واهرڅه په بل چاپېريال او تر نورو شرايطو لاندې روان دي. د ننوتو لويه دوازه پرانيستې وه او د رسمي دفترونو غونډې تگ راتگ په كې په عادي ډول روان و،

دروازې ټكولو او پوښتنې ته حاجت نه و. انگرې دنه څارنې له وجې له خس و خزلو نه ډك و. وايښه ژېر رنگه برېښېدل، زه ښځ كور ته ننوتم له دهليز نه تېر شوم او د كارمل د كوتې وړ مې وډباوه، كارمل په خپله وړ پرانيست، كله چې يې وليدم له خندا سره يې وويل ستا په اړه عجيبه خبرې اورم، وايي تر يووالي وروسته خلقى شوى يې، ومې ويل: ښه، خلقيان ټول پرچميان شوي دي. دا ددې لپاره دي چې ټول ښه گونديان واوسو، ډېر ښه ستا حاضر خوابي

مې خوښه شوه، خو اندېښنه مې دا ده او وېرېرم د ډېر وخت
عاطفي اړيکي مو چې د ځوانۍ د گډو سياستونو او معاشرتونو
محصول دي، له لاسه ونه وزي.

ومي ويل عاطفي اړيکي په دواړو برخو کې منځته راغلي دي.
خو له بده مرغه په بېل بېل ډول هغه ته بايد د گډ ميراث په توگه
درناوی وکړو، سره وې نښلوو او ځواکمن يې کړو، رهبري چلند
به په دې برخه کې ټولو گوندیانو ته روزنيز او يوه بېلگه وي.
کارمل د خپل مېز تر شا کېناست او د سترگو په اشاره يې
کېناستو ته وهڅولم، وې ويل: زمونږ يووالي، ځينې ملگري
اندېښمن کړي دي، هره خبره او کار له شک سره سنجوي او
بېځايه اندېښنه راولاړوي. چې تاسو د څارنې کميسيون غړي دنده
لري د هغه مخه ونيسئ نه دا چې خپله پر دې ناروغۍ اخته شئ.
ومي ويل کارمل ملگريه! د خلکو متلونه د نسلونو د وېش او د
حکمت رسوبي بڼه ده چې وايي مار چيچلی له پري څخه هم
ډارېږي. څوک چې په شيدو سوزېدلی وي تروې پو کوي. په دې
برخه کې احتياط مضر نه دی. خو بې احتياطي خطرناکه ده. لس
کلنې تفرقې او بېلتون غورځنگ ته نه جبرانېدونکي زيانونه
اړولي او ترخې تجربې يې پرځای پرې اېښې دي، خو له لږ څه پام
او ځان تېرېدنې سره کېدی شي د هغه مخه ونيسو. تاسو ته ښه
خرگنده ده، د گوندي ژوند معيارونو خبرو اترو او د نظر تبادلې ته
ډېره پراختيا ورکړې او د هغې په اډانه کې کولای شو ډېر جدي
تيوريک او سياسي کارونه وکړو. که شرايط اجازه راکړي.
کنفرانس جوړ شي او کلتوري اړيکي ونيسو د تبليغ کميسيون
دنده لري چې دا ډول فعاليتونه تنظيم کړي. له گوندي بېلو غونډو
څخه زمونږ اندېښنه د هغو د فرکسيون په بڼه ده، چې ښې پايلې نه
لري. کارمل چې په خېره کې يې غوسه له ورايه ښکارېده له خندا
سره وويل: ستاسو له لارښوونو څخه مننه، خو دا بايد هېره نه کړئ

چې زه د گوند دویم منشي یم او د هغه مسوولیت له مخې چې لرم یې، هرکس چې وړ ويولم غواړم یې او هره خبره چې وغواړم کوم یې. د کنترول کمیسیون زما د خبرو او اړیکو د سانسور حق نه لري. د خپلو خبرو په پای کې یې له مانا لرونکې خندا سره زیاته کړه ته ملامت نه یې، زه پوهېږم چې فتنې له کومه ځایه پیل شوې دي، ما ډېر کلونه میرا کبر په خپل ورغوي کې وساته، نور نو بس دي، ډېر ځل د ملي غوښتنو په معیارونو کې ډوب شو او ومې ژغوره، په شخصي او سیاسي لحاظ مې هېڅ ترې سپماونه کړه اوس چې یې تره کی په سیاسي بیرو کې د ننوتو خنډ شوی دی او له ما څخه لرې کېږي، هغه خپلو خبرو ته دوام ورکړي: په ځوانۍ کې مې چې پوليسي ناولونه لوستل، لیدل مې چې ملگري کله کله څنگه یو د بل پر وړاندې درېږي او دسیسې جوړوي. ان د ملنگرو فزیکي نابودۍ ته هم چمتو کېږي، حیرانېدم او په رښتیني ژوند کې به یې پېښېدل راته ناشوني وو، خو اوس دا درک کوم چې هغه یوازې فانتیزي نه دي، دا ډول پېښې په رښتیني ژوند کې ترهر پوليسي ناوله ستونزمنې او پېچلې دي. له دې خبرو سره یې غږ اوچتېده او لهجه یې ترخه کېده چې په گاونډیو کټو کې هم اورېدل کېده. هغه خپله گواښوونکې وینا نه وه ختمه کړې چې ورپرانيستل شو او ډاکټره اناهیتا رانوته. ویې ویل: تاسو د ملاقات ژمنه کړې وه، شل دقیقې اوښتې دي. د دې خبرې مانا روښانه وه، ما د خدای پامانۍ لپاره لاس وراوږد کړ او رخصت مې وغوښت، په ساره ډول یې لاس راکړ او د خدای پامانۍ پرځای یې وویل خیر ته ووايه چې هغه ما ته اړتیا لري، نه زه. له کټو نه راووتم، له عجیب حالت سره مخ وم. سرمې گنگس و. د کارمل تهديد امېزې خبرې مې پر ذهن د سوتک غونډې لگېدې. پرځان مې فشار راوړ چې پر مانا یې وپوهېږم. خو لکه زما د پوهې له سطحې نه چې لوړې وي څه مې ترې نه مونده د هغه جملې (خیر

مې د ملي غوښتنو له كندې څخه وژغوره، (پولييسي ناولونه چې په هغو كې به ملگرو يو د بل د بربادۍ هڅې كولې) ټول له دښمنۍ او گواښونو څخه ډكې وې. هغه څه مې چې اورېدلي وو د باور وړ نه وو.

پرېشانه فکرونه او حال مې بدل شوي وو، ډېرې پوښتنې مې په ذهن كې راټوكېدې، كارمل څنگه خاتمه اجازه وركوي چې په دې ژبه خبرې وكړي؟ د دې گواښونو او پراتيفي ستنې څه دي؟ كله چې د دې خبرو تر شا هېڅ كومه موخه پرته نه وي ايا د چلند دا ډول په سياسي فرهنگ كې وړ دي؟ د ماضي په اړه مې سوچ كاوه، د هغې ورځې خاطره مې يادوله چې نورا احمد نور غوښتل له بې بنده بارو او خپلسرو خلكو څخه په اصطلاح د گوند بادي گارډه ډله تر خپل فرمان لاندې جوړه كړي. د كارمل خبرې مې يادې كړې چې ويل يې د واك د زنجير كړۍ ته مې لاس اچولۍ او په دې ډگر كې مې بل څوك حريف نه دۍ... او سلگونو نورې خبرې مې د سينما د پردې په څېر له نظره تېرېدې، هېڅ يوې پوښتنې ته مې روښانه ځواب نه درلود، هوډ مې وكړ نېغ د خيبر كور ته لاړ شم او هغه څه چې مې اورېدلي ټول ورته ووايم او ددې معما ډوله خبرو په حل كې ترېنه مرسته وغواړم. خو تياره وه او د زړه خواله ته وخت نه و. له ځانه سره مې پرېكړه وكړه چې كور ته لاړ شم، كه وتوانېدم د شپې وځلم او سبا په ارامه له استاد خيبر سره وگورم او هڅه وكړم له كارمل څخه اورېدلي مطلب په خراكت او امانت ورولبېږدوم او كه راته ممكنه وي د دوى ترمنځ د دوستانه اړيكو فضا رامنځته كړم، خود شپې خوب رانه غۍ، بېلابېلو خيالونو مې ذهن نيولى و. سهار وختي پاڅېدم، يوه شپه مې ځان بوخت كړ، وروسته د مكروريان پر لوري روان شوم، د لسو بجو په شاوخوا كې د خيبر كور ته ورسېدم. هغه د خپلې مطالعې په كوټه كې ناست و او څه يې ليكل، كله چې كور ته ورننوتم هغه هم

سالون ته راغلی و، لاس یې را کړ او په مهربانۍ یې راته ښه راغلاست ووايه، خيبر يو منظم، متواضع او د نرمې خبرې خاوند سپری و، غوره اخلاق، نافذې سترگې، برگ و پښتان، منځنی قد یې درلود، ډېر یې اورېدل او لږ یې ویل. عادتاً به یې مقابل لوري ته وخت ورکاوه چې د خپل زړه . . . ټولې وکړي. هغه په خپل ملگرتوب او شخصي ژوند کې ډېر صميمي و. له ساده جامو څخه به یې چې اکثر به د هېواد له محصولاتو څخه وو کار اخیسته. له بازاری حرکتونو او اخلاقي انحرافاتو څخه به یې چې په کدرنو او مشرانو کې لیدل کېدل کرکه لرله او ویل یې د ټولنې له اخلاقي اصولو څخه اوبتدل د گوندپه‌زیاڼه دي، هغه زما له رواني حالت څخه پوهېده چې اندېښمن یم، علت یې رانه وپوښت، ومې ویل هېڅ هم نه شته، یوڅه شوگیر مې کړی دی. ویې ویل شوگیر هم یو علت لري او زیاته یې کړه کارمل دې ولید؟ ومې ویل: هو!

- څه یې ویل، څه فرمایشتونه یې درلودل؟ له تا څخه یې گيله کوله، که له ما څخه؟

ومې ویل: ډېره گيله یې له تا څخه وه، خو پر ما یې هم چندانې لطف نه درلود. خيبر وویل ماچې ټول عمر ورته ځان پل کړ، څه گيله به راڅخه ولري؟ غوره ده چې له مور څخه خپلې غوښتنې د گوندي متقابلو اړیکو په چوکاټ کې محدودې کړي. او دا تمه دې ونه لري چې څوک منل شوي حدونه د هغه تر غوښتنو څار کړي. له بده مرغه لیدل کېږي چې د کارمل د دايمي رضایت موندنه ډېره سخته تمامېږي، چې نور نو زموږ له توانه پوره نه ده! ښه مهرباني وکړه، څه خبرتیا یې لرله؟

ما د کارمل هره کليمه او جمله له احساساتو پرته په آرامه لهجه وويلې د خيبر ځواب او نظر راته څرگند شوي نه وو چې دروازه وټکول شوه، نور احمد. نور کورته راننوت او ښغ سالون ته راغی تر روغې وروسته د سالون فضا په چوپتیا کې ډوبه شوه.

نور چې نابللی مېلمه گڼل کېده خپل موقعیت درک کړ او ویې ویل، هیله لرم چې مزاحم شوی نه یم او زیاته یې کړه: زما د ناخاپه راتلو وجه دا ده چې وړاندیز وکړم وړاندې تر دې چې ستا او د کارمل تر منځ اړیکې خراب او کړکېچن شي، یو له بل سره روغه وکړئ، د دې اړیکو خرابېدل د هېچا په گټه نه دي. که اجازه وي دا کار به زه سم کړم او نن شپه به تاسو سره وگورئ، استاد خیبر نور ته وویل: موږ پر کومې شخصي مسئلې اختلاف نه لرو چې د لرې کولو لپاره یې په کوم کور کې مېلمانه شو، زموږ اختلافات سیاسي بڼه لري او باید د مرکزي کمېټې تر څارنې لاندې په غونډو کې حل شي. زه چمتو یم چې هلته د گوندي نورمونو له مخې له کارمل سره حساب خلاص کړم، کله له کارمل سره به په ځانگړي ډول هېڅوڅه د یوه مېز یا دسترخوان پر وړاندې کېنم، له جدیتوب او تاکید سره یې نور ته وویل: ستاسو کارمل ماته د مرگ گواښ لري، زما له خوا ورته ووايه چې زه له مړینې څخه نه وېرېم، دلته ما ډېر ژر مداخله وکړه ومې ویل د کارمل له خبرو او د مړینې له گواښ څخه مو چې ماته یې ویلي وو، څه پایله واخیسته؟ ما هېڅکله دا برداشت نه درلود، استاد خیبر په ځواب کې وویل نه. په هغو خبرو کې چې تاته یې کړي کوم جوت مطلب نه و، که څیرنه (دقت) وشي ځینې اشارې په کې کتنې شو. کارمل ماته په نېغه او جوته توگه د بل چا په وسیله د مرگ گواښ کړی دی، هغه د دې پرځای چې د یوه زړه سواندي مشر فضیلتونه په ځان کې وروزي، غواړي د یوه درېیمې درجې بانډ د ریس په نقش کې ځان ازمويي. د استاد او نور تر منځ ناندري ډېره شوه او ما احساس وکړ چې نور ځینې خبرې لري او نه غواړي چې زما په شتون کې یې وکړي. نو د مزاحمت د لرې کېدو لپاره مې رخصت واخیست او یوازې مې پرېښودل او له کوره ووتم، د یووالي د سند له لاسلیک څخه اووه میاشتې تېرې شوې وې خو پرمختگ او

پراختيا يې د هېچا لپاره قناعت وركوونكي نه وو. د تشكيلاتو د چارو پلويانو هڅه كوله چې ډېر خلك په لوړو سطحو كې معرفي كړي، چې د څومره والي له لحاظه حريف ته كم رانه شي. هغه كسان چې هېڅ ډول سياسي سابقه نه لرله ان د گوند له موخو نه به هم پردي وو، د اصلي غړو په سطحه به يې لست وركول كېده، هغو كسانو چې څرنگوالي ته ارزښت وركاوه د هغوی په اند د زاړه حكمت له مخې لس جنگيالي كسان تر سلو زرو غوره وو، ډډې زيانمنوونكي مسابقې له كتلو څخه رنځېدل او هر ځای چې به يې گيله كوله گټه به يې نه درلوده او په اصطلاح اوبه د چينې له پيله خړې وې، نور احمد نور چې د پرچم له خوا د يووالي په پروسه كې د تشكيلاتو مسوول و، په هېښوونكي توگه ټیو جانبه او غرض لرونكي لارښوونې او پېښې يې كولي، يوه ورځ محبوب شاه سنگر چې يو تكړه كارگر، ځوان او با استعداد شاعر چې په ننگرهار كې هم د گوندي سازمان مسوول و راته راغی او د گيلې په ډول يې وويل، خلكيان د پرچميانو په پرتله ډېر وو، په گډو تشكيلاتو كې موږ نه شول كولای مساوي ونډه واخلو، له كابله لارښوونه كېږي بايد هڅه وكړو چې كمبود، د كورنۍ او خپلوانو ناگوندي غړو څخه بشپړ كړو او مساوي حالت ته راشو، زه راغلم چې ملگري نور له نږدې نه وگورم او ووايم چې دا خلاف كار زما له لاسه پوره نه دی او امکان هم نه لري موږ بايد يو بېسواده كس په حوزه كې د يو كارنده گوند تر څنگ ودروو، سره له دې جلال اباد يو وړكوتی ښار دی، روڼاندي او زده كوونكي يو او بل پېژني، دا تقلب او ریا كاري ډېر تېست كار دی. ناباورې زېږوي، يووالي ته زبان رسوي او د مقابلو اړيكو فضا زهرجنه كوي. خورفيق نور ته مې قناعت ورنه كړای شو، امر يې راته وكړ چې ډېر ژر جلال اباد ته ستون شم. ومې ويل له استاد خيبر نه مې د مطالعې لپاره څو كتابونه اخیستي وو، سبا هوډ لرم چې سره وگورو هغه كتابونه

ورکړم او نوي ترې واخلم، سبا ته به لاړ شم، په غوسې سره يې چې زما لپاره بې سابقې وه وويل: استاد خيبر کتابتون نه لري، کتابونه دلته پرېږده خپله ورکړل کېږي! موږ هڅه کوو چې ستاسو د مطالعې لپاره نوي مواد درولېږو. له ځنډه پرته حرکت وکړه، که په ټولو ولايتونو کې تشکيلاتي پالیسي په دې ډول وي، راتلونکی ډېر په تورتم کې وينم، غوښتل مې د گوند عمومي منشي ملگری تره کی وگورم او له وضعې څخه ورته شکايت وکړم دا ورڅخه وغواړم چې په دې اړه جدي پاملرنه وکړي. خو کله چې مې د نور غبرگون وليد چې نه يې غوښتل له استاد خيبر سره وگورم، د شک د مخنيوي لپاره مې ترې ډډه وکړه او هوډ مې وکړ چې له تا سره خبرې وکړم.

محبوب شاه سنگر د ملکي هوانوردۍ د ښوونې او روزنې د مرکز يوزده کوونکی و چې زه هم هلته ښوونکی وم او هغه مې گوند ته را جذب کړی و، زما په ياد دي چې تل به يې د ټولوزده کوونکوله حقوقو څخه دفاع کوله او د ادارې پر وړاندې به د سپر غوندي درېده، سنگر تخلص ما ورکړ زموږ عاطفي او خواږه اړيکي تلپاتې وو، کله چې يې د هېواد د خواریکښو ارامونو نه يې له شاپه خنجر ووهل او شهيدان يې کړل، زه د څرخي په وپروونکي زندان کې د خپل اعدام په انتظار کې وم، د محبوب شاه له خبرو نه پوه شوم چې د خيبر په اړه د کارمل په قهر او غوسې کې کمې نه دي راغلی او لا ډېر د هغه د رسوا کولو هڅه کوي او نه غواړي چې څوک ورسره فرهنگي اړيکي ولري، يا هم ورسره د کتابونو راکړه ورکړه وکړي. د استاد په اړه يې په خپلو منځو کې ناوړې او له دښمنۍ نه ډکې خبرې کولې، د گوند نظامي سازمان يې چې د باوري کس په توگه يې په سرتېرو کې د مشر په توگه نوم درلود. په بېلابېلو پلمو لکه "د گوندي تر څارنې لاندې باسټ" له هغوی څخه واخيست او نور ته يې ورکړ. خو

نظامي حوزې يې چې له ما سره يې کار کاوه او ما خپله را جذب کړي وو، په نورو پورې اړوند وبللې، يوازېنۍ سرې چې د کارمل، د هغه د پلويانو او خيبر د اړيکو له خرابوالي څخه خبر و سلیمان لایق و. لایق چې په ټولو پېښو کې گډ و او کارمل يې پېژنده، تل يې خيبر پر حقه گانډه. کارمل هم د لایق په اړه وړ نظر نه درلود او ويل يې: زموږ شاعر (سلیمان لایق) غواړي د هېواد چارې په شاعرانه خيالونو سمې کړي.

دلته: خبرې، اټکلونه، ذهنیتونه، اخیستنې او بېلابېل دلیلونه چې په دې چارو کې شته تر څېړنې لاندې نیسو، له حفیظ الله امین څخه يې راپیلوو: بناغلی دستگیر پنجشېري په خپل کتاب (ظهور و زوال ح. د خ. ۱، لومړي ټوک) کې وايي: "له مرکزي کمېټې څخه زما د ایستلو موضوع او په لومړۍ درجه کې زما د دندې اخیستل او له پټ نظامي سازمان څخه لرې کېدل، په یوه شپه کې د یوه سیاسي دفتر په غونډه کې د کریم میثاق له خوا ولیکل شول، خو نور محمد تره کي د امین ایستل وځنډول، چې د یوې میاشتې په موده کې د نظامي سازمانونو لوړ پوړي سرتېري او عناصر د امین له نفوذ څخه بهر کړي، (ظهور، ج ۲، ص ۵۶-۵۹)، پنجشېري زیاتوي: "... د بارق شفیعي او سلیمان لایق په وینا په هماغو ورځو کې د بېرک کارمل تهديدوونکې خبرتیاوې د نور احمد نور له خوا خيبر ته رارسېدلې چې له خپل تگلار څخه ډډه وکړي. (پنجشېري، ص ۳)

د خيبر ترور

دا دوه جوت مطلبه د دوو کسانو په اړه ددې حقيقت څرگندوی دي، چې امين او خيبر د بېلابېلو انگېزو له مخې تر فشار لاندې وو، يو يې د مصوبې له لارې چې ژر بايد پرېکړه وشي، بل په گواښوونکي توگه چې ژر بايد ترسره شي، خو دا د عقل خلاف او له منطقه لرې ده چې حفيظ الله امين د کارمل گواښونه ترسره کړي وي. ځکه ټولو ته څرگنده ده چې امين او کارمل د يو او بل سخت او نه پوځلا کېدونکي دښمنان وو او تاريخ هم ددې دښمنۍ شتون ثابت کړ، د ساده محاسبې له مخې دښمن او له دښمن سره دوستان دي خو څوک خپل دوست نه تروروي. خو که منل يې سادگي نه وي، له غرضه ډکه ښکاري. د عظيمي د خبرې يو بنسټ "ناهيता راتيزاد د کارمل تر واکمنېدو وروسته په دې پېښه کې امين هم گډ بولي"

دا هغه هڅه ده چې دا ډلې يې د خپلو پلونو د ورکولپاره کوي. دا گواښوونکي خبرتيا نوره هم شنو: په ظاهره کې دا گواښ

ددې لپاره و چې گواکي خیبر د ملي انقلاب له گوند سره همکاري ته لېواله دی، که داسې وي دا له عقل او سیاسته لرې خبره ده چې داود او د هغه دستگاه په ټولو مشرانو کې هغه څوک وټاکي چې په ټولنه کې پر ډېرې سابقې او نفوذ سربېره همکاري ته هم چمتو وي. که داود او د هغه دستگاه د هر دلیل له مخې هوډ کاوه چې د ا.د.خ. ډگ له مشرانو څخه کوم یو ترور کړي، بې له شکه وړ کس به یې ټاکه، نو په څرگنده دې پایلې ته رسېږو چې په دې ترور کې داود او دهغه دستگاه گډون نه لري. که له دې بې ځایو او بې بنسټو تورونو څخه تېر شو او په دې هکله حقیقت پلټو او په موږ کې حقیقت پلټنه او رسواکول ژوندي وي او پښه مو په کوم (تلک خرس) کې بنده نه وي. ډېر دلیلونه شته چې د وجدان په بشپړه ارامتیا یې حکم وکړو، چې د کارمل د ناسمو معلوماتو له مخې خیبر د کې، جی، بی له خوا ترور شوی دی.

یو شمېر څرگند دلیلونه یې دا دي:

۱) بارق شفیقي: سلیمان او زه شاهدان وو چې ببرک کارمل میراکبر خیبر ته د نور احمد نور په واسطه گواښونکې خبرتیاوې لېږلې وې.

۲) (لیکوال) لکه وړاندې مې چې یادونه کړې ده، دخیبر په کور کې وم چې خیبر نورته وویل: کارمل دمرگ گواښ راته کړی دی، ورته ووايه چې زه له مرگ څخه نه وېرېږم او په رسمي غونډو کې له هغه سره تر یوه چت لاندې نه کېنم.

۳) د خیبر د ترور پر شپه کارمل نور محمد تره کي ته ویلي وو "څوک چې ډیل لوبه کوي سزا به یې همدا وي" نورمحمد تره کي د ثور د پاڅون تر بری وروسته چې د دود په څېر به یې هره شپه یو وزیر راباله، د خیبر د وژونکو په موندنه کې پر نه پاملرنې زما د نارضايتی له کبله او یا دا چې یوې موسسې یا سیمې ته د خیبر نوم ورکړو، ویې پوهولم چې د خیبر ترور د کي، جی، بی، په

مرسته د کارمل کار دی هوکې! کي، جي، بي، د کارمل د واکمنولو لپاره نړيواله ستونزه راولاړه کړه او خپل ټول نظام يې په قمار کې کېښود، د يوه کس ترور ورته آسانه و.

۴) کارمل چې د ارواښاد خيبر په جنازه کې يې په مکاری سره خواشيني څرگندوله ان د هغه له جنازې څخه يې هم غوښتل چې په ناخوانۍ سره کارواخلي، هغه د خپل اوږد مهالې واکمنۍ پر مهال يوځل هم ددې جوت او ښه استاد د ظالمانه ترور يادونه ونه کړه او کاليزه يې ونه لمانځله. ددې شهيد جنازه يې د شهيدانو غونډۍ ته ونه لېږدوله، د هغه قبر يې جوړ نه کړ، د هغه هڅې او کارونه يې هم ونه لمانځل.

۵) د خيبر کورنۍ هم په دې پېښه کې د کارمل او د هغه د پلويانو لاش بولي.

۶) تر ترور وړاندې پر وروستۍ ورځ له خيبر سره په وزير اکبر خان کې گرځېدم او د کارمل د گواښونو او زورويلو په اړه مې چې په سياسي فرهنگ کې عجيب او هېښوونکي دي يادونه کوله، په داسې حال کې چې په څېره کې يې د راتلونکي په اړه ډاډه ښکارېده ويې ويل: "زه نه پوهېږم کارمل د کوم مېخ په زور الوزي او په ډېر ښه او نامتعارف ډول اقدام او سوچ کوي. په دې ډول به وکړای شي موږ خپل تابع کړي، چې هېڅکله به هم داسې ونه شي".

په قبيله يي، تېريز او وروسته پاتو فيوډالي نظامونو کې ډېر ځل ليدل شوي چې واکمنان هغه کس چې ورته مزاحم وي وژني او ورور يې د وژونکي په تور محکوموي، چې په دې توگه د دواړو له شره خلاصون ومومي. ښاغلی حسن شرق دا انگېري چې د مشرانو نقابونه يې په دې مسله کې لرې کړل شوي او په دې ترڅ کې دوزخي سازمانونه لکه کي، جي، بي په شوروي سفارتخانه کې د خيبر په مرگ کې گډ دي، خو بيا هم هڅه کوي په خپلو

مهارتونو د همکاري په نوم د قدم وهلو په پلمه له کوره د خيبر په
رايستلو کې يو رښتيني ورور او دوست په کې گډ ونيوي.
يوځل بيا غواړم له ښاغلي حسن شرق څخه خپله وړاندېنۍ
پوښتنه بيا وکړم.

ښاغلی شرقه! د سرو پوځونو تر يرغل او واکمنۍ او ستاسو
د ملگري بېرک کارمل تر واکمنېدو وروسته زه د پلچرخني
و پروونکي زندان ته واچول شوم او کلونه-کلونه په کوټه کې بند او
له حشرو سره مې سختۍ تېرولې، بېلابېل روحي او جسمي
شکنجې مې ليدلې دي، په فرمايشي محکمه کې پر مرگ محکوم
شوم، کلونه له خپلې کورنۍ څخه بې خبره پاتې شوم. ډېرې ورځې
مې د خپل اعدام د ترسره کېدو لپاره تېرې کړې، تحقير او
وگواښول شوم، که به په نړيوال او ملي سياست کې کوم بدلون نه
راته، اوس به چا واکمن نه لیده، خو برعکس تاسو ښاغلو پر
افغانستان د شوروي تر يرغل وروسته د نيمې قارې مهم هېواد
يانې هند ته د سفير په توگه ولېږل شوي، له هغه ځای څخه د
صدراعظم په نامه رابنکاره شولاست او تاسو پر هغه هم قانع نه
واست او غوښتل مو چې (هسک ته والوزي) ستاسو په وينا له
شوروي مشرانو څخه مو دا خ. ډ. گک د مشرانو لري کېدل وغوښت
او ټول پوهېږي چې کي، جي، بي ستاسو په گټه يوه کودتا
جوړوله، اوس څنگه ثابتولای شئ چې د کي، جي، بي همکار نه
واست؟ ښاغلی شرقه! متوجه شه چې د افغانستان دخلکو محکمه
له تاسو سره دا حساب او انصاف غواړي. خو له تاسو څخه د
انصاف غوښتل له لرم څخه د شفقت غوښتل دي "د لرم نېش د
دېمنۍ لپاره نه دی، باور ولري چې د طبيعت غوښتنه مو همدا
وه، نو د افغانستان خلك بايد له تاسو څخه بله تمه ونه لري.

وروستی لیدنه

کارمل او د هغه پلویانو هڅه کوله چې خیبر په بشپړ ډول لرې کړي او له هغه سره د گوند د ټولو غړو اړیکې وشلوي. د کور پر شاوخوا یې یوه پټه محاصره جوړه کړې وه، د هغه تگ راتگ یې تر څارنې لاندې نیولي وو، د ځینو چارو ترسره کولو لپاره ځینې کسان کابل ته راتلل او ځینو به تر تگ وړاندې د استاد له خبرو او کتنو څخه گټه اخیسته، نوره اجازه یې نه درلوده چې کتنې ته یې ورشي. نور احمد نور چې په تشکیلاتو کې یې کار کاوه، د ولایتونو او مرکز له کدرونو سره یې پراخ اړیکې درلودل، د خیبر اخلاصمندان یې هم پیژندل او د استاد په لرې کولو کې یې هم عمده نقش ترسره کاوه او په دې پلمه یې چې د استاد کور تر څارنې لاندې دی د امنیت په نامه یې لارښوونه کړې وه، چې څوک له استاد سره ونه گوري.

په دې وضعه او مهال کې لیکوال ځان مکلف ګاڼه چې له استاد سره په منظم ډول لیدنه کتنه وکړم او پرې نه ږدم چې د یوازېتوب احساس وکړي. البته زه یوازې نه وم چې د کارمل او د هغه د پلویانو په غوښتنه به له استاد سره وگورم، نور کسان هم د استاد کتنې ته ورتلل او د هغه له لارښوونو څخه برخمنېدل، د همدغو دودیزو اړیکو په لړ کې هغه ورځ یې هم لیدلو ته ورغلم، تر چای څښلو وروسته مو وغوښتل چې د پسرلي له تازه هوا څخه کار واخلو او یوه شېبه وگرځو. د حسن شرق د لیکنې له مخې چې عظیمي رانقل کړې گویا گوندیان په ځانگړي ډول پرچمیانو ورته ویلي چې "موږ د قدم وهلو او د نوي بنا په غونډه کې د گډون په

پلمه پر درېيو بجو او ۱۵ دقيقوله كوزه ووتو" دا دروغ د هغه خلاف چې د شرق موخه ده دا څرگندوي چې موږ تر سختې څارنې لاندې وو، چې تروريستان ددې خونړي او وپروونكي جنايت د تر سره كولو لپاره وخت پيدا كړي او د شپې په تياره كې تر شا ډزې وكړي او يولو كس په وينو او ځايرو ولري. ليكوال د افغانستان ددې ځلاندې خبرې دا وروستۍ جملې او لارښوونې هېڅكله نه هېروم چې ويل يې يو شمېر انحرافات زموږ غورځنگ گواښوي. په دې ترڅ كې له بده مرغه د گوندونو له برخليک څخه چې بېځايه قرباني يې وركړه او اړ شول چې خپلو كپسولونو ته ننوزي، بل پند او عربت وانه خيست. مطلب دا دی د ملي او عقیده يي ارزښتو تر منځ پوله ناليدلې نيول شوې دواړه د غورځنگ په ژبه سره گډېږي. ملي اعتبار چې د يوه گوند د سياسي تبارز بنسټيزه ستن ده، تر نمايشي لارښوونې قرباني كېږي او خرابېږي. زما او د كارمل تر منځ بنسټيز اختلاف پر همدې ټكي دی. زه وایم زموږ د گوند سياسي او استراتيژي تكتيك دې زموږ د هېواد د ملي او ټولنيزو غوښتنو پر بنسټ تر سره شي. كارمل پرعكس ټينگار لري ځان له شوره ډك انترناسيونالست او ما تنگ نظره انترناسيونالست معرفي كړي. په ډېره بېشرمۍ سره دلته او هلته گزارش وركوي او تبليغات كوي. ما غوښتل چې د كارمل پر گواښونو او گوتځنډنو وغږېږم، هغه مې تش بازاړي او د عصبانيتونو زېږنده وبلل، موږ د وزير اكبر خان د حلقه يي واټ په شمالي برخه كې د انستيتوت تر څنگ وو مخه ښه مو وكړه، كورته ورسېدم، خو خيبر د دښمن په گوليو ووژل شو او كورته ونه رسېد، كورته مې له رسېدو څخه څه كم يو ساعت تېر شوی و، چې ور وډبول شو، لور مې چې ور پرانيست ويې ويل نور اكا راغلی دی، له تاسره كار لري. د شپې په دې شېبه كې د نور راتگ ته هېښ سوم، ورغلم، هغه په بيړه وويل: له بده مرغه ملگري خيبر

یې ترور کړې، سر مې پر وڅرخېد، دېواله ته مې تکیه وکړه او بې ارادې مې چغې کړې. خاینانو! ترور مو کړې. مېرمن او اولادونو مې له شپارلسو کلونو نه راپه دېخوا خیبر پېژنده، په سرای غزني کې مو کلونه یو ځای ژوند کاوه کله چې یې دا هېښوونکی خبر واورېد ټولو پر ژړا پیل وکړ، ملگري په ټکسي کې په تمه وو، نه پوهېږم څنگه مې ځان چمتو کړ او د تره کې په کور کې د پلینوم غوندې ته لارم. وړاندې تر دې چې پلینوم پیل شي، سلمان لایق ته مې په دهلیز کې وویل، زه، ته او نور ملگري د کارمل د څو ورځې وړاندې گواښ په یاد کې لرو، له ما سره کارمل متهم دی. زه پلینوم ته دا خبره کوم، سلیمان لایق وویل په دې کار کې باید بیرې ونه کړې، دا جنایت پټ نه پاتې کېږي. پرېږده چې گڼ اسناد راټول کړو، تر وخت وړاندې ددې مهم مطلب څرگندول گوند په ژورو ستونزو کې نېبسي. لوی مسوولیت او عواقب لري. د غورځنگ د بنمنان ترې گټه پورته کوي. د اوس لپاره چوپیتیا غوره ده، چې نوي شواهد ترلاسه شي.

د شپې وروستی شېبې وې چې پلینوم دایر شو، ما په داسې حال کې چې په بدن کې مې غم او اندېښنې اېښېدلې، جسماً په غونډه کې وم، د هغې له پرېکړو څخه مې د خیبر د ښخولو لپاره د کمیسون ټاکل په یاد دي او بس.

خو وروسته د غونډې فېته د یوه څارندوی سرتېر له خوا ښاغلي پنجشېري ته په واک کې ورکړل شوه، چې هغه له دې غوره تاریخي سند څخه کار واخیسته، چې د هغې ارزښت ته په پام سره یې دلته ځینې برخې لولو.

په سند کې راغلي دي:

کریم میثاق د تدارک د کمیسون په مشرۍ (د ۱۳۵۷ المریز د وري پر ۲۹مه نېټه له گوند سره د شهید د مخه ښې ورځې په نامه اعلان کړه) هغه د جنازې مراسم پر دې تورو پیل کړل ویاړو

چې له امپرياليزم او ارتجاع څخه د هېواد د خپلواکۍ د ژغور پر
لاز قرباني ورکوو... هغه زياته کړه: موږ بايد له زغم او يوې داسې
مانا لرونکې چوپتيا سره د خپل گران هېواد افغانستان لپاره تر
توپان وړاندې خپل زغم وساتو او د خپل دې لوی او اتل ملگري
جنازه له عظمت او بدرگې سره چې په تاريخ کې ثبتېږي، خاورو ته
وسپارو... هغه زياته کړه: زموږ د لويې رهبرۍ په لارښوونه دې
ټول ملگري او هېوادوال له ختيځ څخه د لويديځ پر لوري ډله-ډله
ورو- ورو زموږ د خواږه شهيد ملگري د جنازې پر وړاندې د
درناوي وروستني مراسم ترسره کړي او د حوض تر څنگک دې
خپلې ډلې د وړاند پنی لارښوونې له مخې د جنازې د ښخولو
لپاره تنظيم کړي، ددې لارښوونې له مخې نجونو او مېرمنو د
تابوت پښو ته پر گل اېښودلو پيل وکړي، وروسته گونديانو او
ناگونديانو په ځانگړې د خيبر مينه والو او ملگرو د پوليسو له
بنديزونو سره سره د خپل ملگري د تابوت پښو ته گلونه کېښودل
او له اوبنکو سره مل يې مخه ښه کوله... کريم ميثاق د شهيد
خيبر په جنازه کې د کابل د زيارکښو گډون د تور ضدو د ملي
گټو، د دښمنانو، امپرياليزم او د هغه د پلويانو پر وړاندې ښه
ځواب وپاله... "گډون کوونکو د درناوي په دود يوه دقيقه چوپتيا
غوره کړه، د پلینوم د طرحه شوي پلان له مخې د شهيد خيبر
جنازه د دولتي مطبعې، امريکا سفارت، پلخشتي، سپاهي
گمنام، جاده، ميوند او کابل د تاريخ بالاخص له مخې په داسې
حال کې چې په لسگونو زرو نارينه او ښځو يې په بساري ډول
ملتيا کوله، تېره کړې شوه او د امان الله خان په دولت کې د هغه
د يوه تن پلوي دکاکه طاهر زوی (فاروق تلگرافي) په کورنۍ هديره
کې خاورو ته وسپارل شو.

په پای کې د دې غميزې وروستني پېښې ته تم کېږو او له
شهيد خيبر سره مخه ښه کوو.

له خبرې نه تر عمله

میر اکبر خیبر د هېواد دا ستر شهید او سرسپارلی مشر د ا.خ. ډ. ګ. بنسټپال او د افغانستان د کارګرې طبقې مخکښ و. نوم به یې تلپاتې وي، خیبر به د افغانستان د سره بیرغ په اړه خپلو همسنگرو ملګرو ته په ډېره عاجزی سره ویل، ملګرو! ستاسو لوړ شرف او ویاړ د افغانستان په خ. ډ. ګ. کې ستاسو ګډون دی. باید د غریتوب وړتیا یې ترلاسه کړئ. بیرغ یې اوچت کړئ او پاک یې وساتئ. دخپل وجدان او شرف په څېر یې ساتنه وکړئ.

ملګرو او ګرانو هېوادوالو!

خیبر زموږ خوږ ملګری چې ځان یې د هېواد او خلکو د نېکمرغۍ لپاره قربان کړ، په سختو شرایطو کې زموږ هڅې په مېړانه دا څرګندوي چې ملګري د خلق پر غدارو د ښمنانو چې د امریکا د امپریالیزم د مسلکي ملګرو لاسپوڅي دي بری موندلی، د افغانستان د خلق ډموکراتیک لار د وخت د اندېښنو، د هېواد ګټو ته د خدمت لار ده، هغه خپلو ملګرو ته ویل: "دستمګرو

حاکمو طبقاتو د ارتجاعی ځواکونو، د دروغجنو حکومتونو، دولتونو او امپریالیزم پر ضد اوږده هڅه او ستونزمنه مبارزه غواړي.

زموږ پر وړاندې سختې، خونړۍ او طبقاتي مبارزې پرتې دي. خو زموږ شهید ملگري ویل د افغانستان خلق د انقلابي ځواکونو بری د ا.خ. ډ.گک په مشرتابه کې د سولې او ملي استقلال لار، د خلق آزاده ډموکراسي، پوهنیز پرمختګ او سوسیالیزم دی. میراکبر خیبر د افغانستان خلق دا لوی بچی د خپلې هستۍ ارزښتمن جوهر یانې ژوند او خپل ځان د کارگرې طبقې د ارمانونو پر لار له لاسه ورکړل.

ملگرو ته د خیبر معنوي میراث، علمي سوسیالیزم ته ټینگ ایمان، له استثمار او ملي ستم څخه د یوې پاکې ټولني د جوړولو پر لار د کارگرې طبقې دندې ته باور دی.

ارواښاد خیبر په خپل ځانڅيري او ویاړمن ژوند کې د غوسې او وحشت په شرایطو کې د خلق د گټو د دفاع پر لار هېڅ ډول ناغېرې او وېره ونه کړه، هڅاند خیبر د ارتجاع، امپریالیزم، د وخت د واکمنو خلقي ضدو او ډموکراتیک ضدو پر ضد نه پسخلا کېدونکی و. چې نوم یې زموږ د خلق د مبارزې په سره بیرغ کې تلپاتي نښه لري. د خیبر نوم له پاکۍ، هڅې، رښتینولۍ او مېړانې سره مل دی. خیبر د ملگرو استاد، پوه او د خلق خدمتگار و. هغه د افغانستان د ځواکمنو د افغانستان د خلق د ستونزې او مبارزې زوی و.

هغه د افغانستان د ځواکمنو او د افغانستان د خلق ډموکراتیک گوند په یووالي کې ډېر هڅاند و، "دا خبرې به د ښاغلي پنجشېري په وینا" د شوروي مشرانو له قسمونو څخه به تقلید لیکل شوي وي" په څو مخونو کې روانې وي، چې دلته مو د

بېلگې په ډول يوازې دهغو يوه برخه راوړله. ښاغلی کارمل د هغه د جنازې په مراسمو کې دا خبرې کړې وې چې د تاريخ په حافظه کې ثبت دي. خو اوس گوندیانو او ناگوندیانو ته له مينې او کرکې نه پرته دا پوښتنې مطرح دي چې ولې؟ او په کومه وجه؟ کارمل په خپل شپږنيم کلنې واکمنۍ کې د هغه کس نوم چې د هېواد د شهيدانو "اکبر" يې ورته ويلی و، يو ځل هم ياد نه کړ، ولې؟ او په کومه وجه؟ خپله خبره يې هېره کړه، چې ولې؟ "زموږ وپلورنه خيبر د افغانستان خلق سور بيرغ دی" دا سور او د افغانستان خلق سور بيرغ يې تر شهيدای صالحين پورې ونه رساوه او قبر ته يې ډبرليک ونه ليکه، ولې؟ په کومه وجه؟ د هغه د درناوي په موخه يې کومه موسسه، ښار، واټ او سيمه د هغه په نامه ونه نوموله او سل نورې "ولې" چې يوازې يوځواب لري او هغه دا چې د کارمل ریاکاري حد او اندازه نه درلوده، هم يې وژل، هم يې ژړل په دواړو فنونو کې استاد و. خيبر هم بايد ددې تېرايستني لومړنی او وروستنی قرباني ونه گڼل شي. حفيظ الله امين او نجيب الله هم په نورو وختونو کې په نورو بڼو د هغه د واکمنولو لپاره د هغه په اشاره "د کي جي بي" دمارگيرانو له خوا (ظهور و زوال، ص ۲۰۹) اسير او له منځه يووړل شول، خو خپل سر يې له ټولو پېښو څخه خوندي پاتې شو.

د ۱۳۵۷ لمريز کال د سياسي پسرلي اسمان له برېښنا او تالندو څخه ډک و. سردار محمد داود خان په بېرنيو سفرونو او سياسي جبهې د نويو مزيو په ترڅو قربانيو کې خان له اسلام آباد، تهران او رياض سره نښلولی و او د ډېرو گټو ژمنه يې اخيستي وه! ددې هېوادونو په مرسته د امريکا غېږې ته رسېدله او د هغه هېواد له اسانتياوو څخه کار اخيستل ورته ستونزمنه نه وه، هڅه يې کوله چې د نويو دوستانو د خوښۍ لپاره له ملي او

ډموکراتیکو ځواکونو څخه لرې شوي او د هغوی سیاسي او ایديولوژیک افکار وغندي. له هغو ځواکونو څخه فاصله واخلي چې د هغه په واکمنولو کې یې ډېر کار کړی و. او هغو فکرونو ته دې وارداتي ووايي چې په خپله یې یو وخت پرې څرگندونه کوله، چې "خلکو ته خطاب" نومې وينا یې ښه بېلگه ده.

محمد داود په دې بدلون او لږوالي کې دومره زیاتې وکړې، چې هېره یې کړه د یو دولت په توګه د امنیت ټینګښت او د خلکو ساتنه له لومړنیو دندو څخه ده. امنیتي ارګانونه د یوه سپړندل شوي کس په ترور کې چې کابل ښار او ټول افغانستان یې ولرزاوه کوم مسوولانه او جوړوونکي غبرګون ونه ښوده، په داسې حال کې چې ډېرو پوهو خلکو دا ترور د محمد داود په دولت پورې نه تړاوه. دا تمه کېده چې دولت به د خپل استازي له لارې په جنازه او فاتحه کې خواخوږي څرګنده کړي او یا هم ددې سیاسي وژنې د څېړنې په اړه یو هیئت وټاکي او د جدي اقداماتو په اړه اعلامیه صادره کړي. خو له بده مرغه د محمد داود د کار ډله له هغو خلکو څخه جوړه شوې وه چې ددې سیاسي چلند کفایت او ظرفیت یې نه درلود.

محمد داود ته به یې د سوچ مواد ټول ناسم، دروغ، غرض لږلي او ناقص ورکول، سربرېره پر دې د یوه دکتاتور چلند ښه همکاران دفع کوي او له رښتینو ښه ځانګړو سره چې د حقیقت ویلو جرات هم لري نه پښه خلا کېدونکي دي. د همدې نه پر ځای یې په لږ کې ادارو ته لارښوونه وشوه هغه کسان چې د جنازې ښخولو پر ورځ غیر حاضر دي د معاش په کمولو سره جزا ورکړل شي. کله چې سړی دا له تعجبه ډک کار ته ګوري، باوري کېږي چې سردار محمد داود پلمه لتوله چې د خپل هوډ له مخې ضربه وارده کړي او دا څه څه څه مشرتابه ته ماتې ورکړي، د هغه جوړښت په

خپله خوښه واپروي او د خپل نوي سياست په اډانه کې يې په خپل ملي او انقلابي گوند کې د خپلو ظالمانه موخو په خدمت کې چمتو کړي. چې دا ظالمانه کار ورته نور ناشونی و. ځکه له يوې خوا "د ملي دودونو بېلوالی، اخلاقي او د خلکو مذهبي تعاملات (ظهور و زوال، ص ۷۸) وو، له بلې خوا د گوند نظامي سازمان نه يوازې د خپلې دفاع وړاندېنۍ لارښوونه درلوده، بلکې مېړانه او اوپراتيفي امکاناتو ددې مغرور سردار غاښ ماتوونکي ځواب ته هم لار پرانيستې وه، سردار محمد داود له دې حقيقت څخه غافله و چې سروکار يې له منلو ځانگړو سره نه دی چې د موم په څېر يې په ورغوي کې هره بڼه خپله کړي. د گوند هوډ او ځواک يې لږ گڼل، گومان يې کاوه چې په يوه ضربه به يې کار ور خلاص کړي او ترې بېغمه کېږي به هغه په پام کې درلود چې له غرب سره په نږدېوالي کې په ظاهره خپل سياست په نويو معيارونو ښکلی کړي او په حقيقت کې هر ډول مقاومت شنډ کړي، : يوې ډلې خپل زور ونيوي او خان د افغانستان لوی مشر وگڼي. خو ددې کورنۍ لپاره نيمه پېړۍ واکمني بس وه چې خلک نور په دې ناجيانو تېر نه وزي او له ځانه وړ غبرگون ونيوي.

بريد او د بريد ضد

د غويي ۶/۵مه نېټه د سه شنبې ماښام بشير روښگر په خپل کور کې د شهيد خيبر د جنازې مراسمو د فیتو پر سمولو بوخت و، چې د گوند پر ضد د سردار محمد داود له لېونتوبه ډکه حمله پيل شوه، د زهبري د نيولو خبر په تحقير وونکې لهجه خپور شو، د مرکزي کمېټې او جوتو غړو کورونه د پوليسو تر سختې څارنې لاندې راغلل، بايد وويل شي چې حفيظ اله امين، سليمان لايق او بارق شفيعي د ورځې تر ۱۱ بجو پورې بنديان شوي نه وو، خو ښاغلي پنجشېري دواړه د (۱-۸) شماری کوټو کوټه قلفيان بللي دي. گوندې مطلب يې (د غويي ۷مه) تر ۱۱ بجو وروسته وي. د مسلې ارزښت په دې کې دی، چې که حفيظ الله امين د رهبري له نورو غړو سره مل د ۶/۵ مې نېټې پر شپه نيول کېده او د پنجري تر شا تر سختې څارنې لاندې راتلل. د پاڅون قوماندده ورکول او د پاڅون کوونکو د تنظيم همکاري به يې هم نه شوه کولای، په دې صورت کې به ټولو پېښو بله بڼه غوره کوله. نور احمد نور، سليمان لايق، بارق شفيعي، کریم ميثاق او نور د ۶/۵ مې نېټې پر شپه د روښگر په کور کې وو، چې نيول رانيول پيل شو، د

سليمان لايق کور ته مو زنگک وواهه چې ترې معلومات وغواړو، پوليسو غوږۍ (گوشي) پورته کړه، پوه شولو چې پوليسو د زور او شکنجې په زور پته موندلې او په موږ پسې به هم رارسېږي. له کوره ووتلو او د تايمني واټ د کرنيزو ځمکو له لارو مو ځانونه قلعه موسی ته ورسول، هلته د حليبي ساز کارگر (حميد کارگر) په کور کې پټ شولو.

له بهر سره مو د بشير روپگر، سرور منگل او داود رزميار په مرسته اړيکي ټينگ کړل، کله چې مو د شپې د راډيو اعلان واورېد او د سردار پر غوسې پوه شولو چې هوډ لري گوند له منځه يوسي، موږ ته له مقاومت او متقابل بريد څخه پرته بله لار نه وه پاتې. خو نور احمد نور چې په دې ځای کې له موږ سره مل و، امکان او وخت يې هم درلود چې د پرچم گوند نظامي مشرتابه ته د پاڅون ځانگړی دستور صادر کړي. د هغوی په ملاتړ ورته لارښوونه وکړي. ددې ناپوهۍ له وجې پرچمي نظاميان په بې تصميمۍ، لارور کې او په غير فعال حالت کې له پاڅون کوونکو سره په خطرناک مخالفت کې پاتې شول. دا چې ولې نور احمد نور سره له دې چې بندي نه و په دې برخليک جوړوونکو شېبو کې يې (ونه غوښت) يا يې (ونه شول کړای) له ځانه نوښت ونيسي، هغه زموږ د پوښتنې په ځواب کې زياتول چې د هغه ځواب په تمه دی چې د سرور منگل له خوا جيلاني باختري ته لېږل شوی و... يوازې جگړن رفيع او جگړن داود په خپل مسووليت په آزاده توگه په پاڅون کوونکو او د پاڅون په بري کې برخه واخيسته.

اوس وينو چې په خلق گوند کې چې مسووليت يې د حفيظ الله امين پر غاړه و وضعه څنگه وه. امين د وړاندېني دستور له مخې چې که د گوند پر رهبرۍ بريد وشو د گوند د نظامي سازمان

رهبري دنده لري چې مقاومت يا پاڅون وکړي، بيا يې هم په دې دستور کې واک درلود. سربېره پر دې امين ناڅاپه يا هم د جنرال عمرزي په مرسته د هغه په وينا "شبهای کابل- عمرزی" د گوندي احساساتو او عواطفو له مخې يې هر ډول مسوليت پرځان ومانه او په شپه کې يې امين ته اجازه ورکړه چې په کور کې يې پاتې شي او د هغه زوی عبدالرحمن ته يې مخه وتلو اجازه ورکړې وه. په داسې حال کې چې عبدالرحمن نظامي رهبري ته د پاڅون د دستور لېږدوونکی و.

سره له دې صاحب جان صحرايي او ظريف له نظاميانو سره دوو تنو اړيکي لرونکو، عناصرو په داسې حال کې چې د پاڅون دستورونه يې له خان سره لرل، د پولي تخنيک د محصلينو په نامه يې اجازه موندلې وه چې له کوره ووزي، امين د ۱۲ ساعتونو په بهير کې چې په کور کې و، ډېر وخت درلود چې د پاڅون د قوماندې پلان په ځراکت سره په مستقل ډول طرحه او د خلق د نظامي سازمان رهبري ته يې ورسوي.

لکه څنگه چې (سليک هربن) او (ديگوکوردوين) په دې اړه چې په دې کودتا کې شورويانو برخه درلوده که نه. يا د کودتا پلان د هغوی له خوا جوړشوی و که نه، ليکي: "د غويي داومې کودتا د جزئیاتو مطالعې دا جوتوي، چې کودتا په وروستيو شېبو کې د افغانانو له خوا تنظيمېده او په بله پاڼه کې زياتوي "شوروي اتحاد يوې ناڅاپي پېښې ته په بيره ځواب ورکړی دی" (حقايق پشت پرده، ص ۴۷، ۵۲، ۵۳).

د الکسندر موروزوف په وينا چې د خپل ماموريت په دوران کې يې د کي، جي، بي د معاون په توگه د اپرېل له ۲۶مې نه وړاندې چې مياشتې او اوونۍ هم په کې گډگډي ليکي:

کي، جي، بي وروسته وپوهېده چې امين ته د کودتا په لارښوونه کې دا دستور هم گډ و چې موضوع دې له روسانو څخه په ټينگه پټه وساتل شي (حقايق پشت پرده، ص ۱۴۹) د (اردو و سياست) او (تجاوز) کتاب ليکوالان هم داسې ليکي "... موږ وروسته دې پايلې ته ورسېدو چې د اپرېل د ۲۷ مې نېټې بدلون د شوروي دولت لپاره بېخي ناڅاپي و، هغوی په دې اړه هېڅ کوم پلان نه و جوړ کړی" په دې اړه به بده نه وي که د بال. ن گوريلو مرکه هم ياده کړو، چې ويلې يې وو "هغه او د هغه سرترېرو له گوند سره هېڅ ډول اړيکي نه درلودل اونه يې شول کولای چې وې لري، پر عکس له داود خان سره مو اړيکي ښه وو، لکه چې داود خان خپله هم ويلي وو: "که د روسي مشاورينو يو ويښته هم کم شي، مجرم له منځه وړم" (اوردو و سياست، ص ۱۴۶) په دې توگه په ۲۱ کلونو کې چې د غويي د اوومې له کودتا څخه تېرېږي د بدغوښتونکو پر هڅو او هاند سربېره د شوروي پېر (دورې) له ارشيفونو څخه يو وړکوتی مدرک هم لاسته راځي چې د شورويانو مستقيم يا نا مستقيم لاسوهنه په دې پاڅون کې څرگنده کړي. پر عکس لکه وړاندې مو چې وويل ډېر شواهد او اسناد شته، چې د کودتا په اړه د امين په هدايت کې دا دستور هم گډ و، چې موضوع بايد له روسانو څخه پټه وساتل شي.

ددې جملې شتون (موجوديت) په دې دستور کې روسانو ته د امين د نه باور څرگندوی دی. چې رښتينولي يې وروستنی پېښې، تجاوزونه، اشغال او لاسوهنې چې تر ننه روانې دي په زبات رسوي.

د کيسې ادامې ته راگرځو: نور احمد نور، سليمان لايق، بارق شفيعي، کریم ميثاق او قدوس غوربندي د غويي پر لسمه د

شپي ۱۱ بجې د حليې جوړوونکي (حميد کارگر) په کور قلعه موسی کې پټ وو.

څارنه ډېره جدي شوې وه، د کور پر شاوخوا شکمن کسان ليدل کېدل، نور هم د قلع فتح الله د عمومي سرک پر غاړه و، موږ هم نه غوښتل چې يوکارگر موږ ته د پناه راکولو په گناه وځورېږي، هوډ مو وکړ چې سره خواره واره شو او هرڅوک پوليسو ته د تسليمۍ په اړه د خپل نوبت پر بنسټ تصميم ونيسي، هغه څه چې به لوستونکو ته په زړه پورې وي دا حقيقت دی، چې موږ پنځه تنه د رهبري غړو د نور احمد نور په گډون د ثور د اوومې د پاڅون له دستور څخه د سهار تر ۱۱ بجو هېڅ ډول خبرتيا نه لرله. نور چې د پرچم گوند د نظامي سازمان مسوول و، دنده لرله په دې ډول حالت کې تصميم ونيسي او ځانگړی دستور صادر کړي. زموږ مشوره هم همدا سې وه، پرته له دې چې موږ ته قناعت راکوونکی ځواب ولري، چوپ و. زموږ د تينگار پر وړاندې چې د پرچم نظامي رهبري ته مو د دستور صادرول غوښتله (بايد وضعه هم مطالعه کړو) جملو به يې دا څرگندوله، چې په دې خطرناک اقدام کې مشورو ته اړتيا لرو. جېلاني باختري موظف شوی چې له وضعې څخه پوره معلومات راکړي. او ځينې گونگ مطالب به يې هغه مهال له لاسه ورکول چې پاڅون پيل شوی و. بېچاره انتظار ويست، د ۱۱ بجو په شاوخوا کې سليمان لايق او بارق شفيعي پرېکړه وکړه چې ځانونه پوليسو ته ورتسليم کړي. کريم ميشاق او نور د داود رزميار کور، کارته ولي (شش درک) ته لاړل، زه په تايمني واټ کې دغروال جومات تر څنگ د يوه گوندي په کور کې پټ شوم، په مخفيگاه کې مې له تلو څخه څو دقيقې تېرې شوې نه وې چې د تانگ لومړنی ډزمې واوږېد، له

دې نه چې د پرچم نظامي سازمان له آماده گۍ او د حفيظ الله امين له روحيې څخه خبر وم، پوه شوم چې پاڅون پيل شوی دی خپل ملگری مې چې زه يې په کور کې پټ وم د عمومي وضعې د معلومولو لپاره د ښار مرکز ته ولېږه، د ماسپينين درې نيمې بجې د کابل پر هسک الوتکو د جمهوري رياست گارډ بمباراوه، کابل ښاريان او گونديان پوه شول چې د ا.خ.د.گ نظامي سازمان د خپلو مشرانو د ژغور لپاره پر مقاومت او پاڅون لاس پورې کړی دی، له ښار څخه د څلوو بجو پر شاوخوا رارسېدونکي خبرونه ددې څرگندوي وو، چې د سالنگک واک په سړک کې کابل ښاريان په شور او ولولو د گوندي مشرانو له خپلواکۍ څخه استقبال کوي او خوښي څرگندوي، مشران د (رحيم سرياز)، دې فداکاره سرتېر په تانگ کې د شوروي تر بريده وروسته د څرخي زندان ته واچول شو او اته کاله کوټه قلعي وو راډيو افغانستان ته ولېږدول شول د پاڅون سياسي مشري يې پرغاړه واخيسته، هېوادني شعارونه او خبرتياوې يې خپرولې.

خو د جمهوري رياست په ارگ کې څه تېرېدل؟ د جمهوري رييس محمد داود په ماڼۍ کې د وطنجار د (۸۱۰) تانگ ډز چې د دفاع وزارت پر مخامخ پر ۱۱ بجو او پنځه څلويښتو دقيقو اوچت شو، نه يوازې يې د نظامي پاڅون پيل اعلان کړ، بلکې محمد داود يې چې د گلخانې ماڼۍ په لوی سالون کې يې د وزيرانو غونډه جوړه کړې وه او د گوند اسيرو مشرانو په اړه يې تصميم نيوه ولېږاوه. محمد داود د وزيرانو مجلس رخصت کړ، امر يې وکړ چې د کورنۍ ټول غړي يې په ارگ کې دننه ځای پر ځای شي. د جمهوري گارډ قوماندان صاحب جان د دفاعي تدابيرو لپاره چمتوشو، هغه ځان يوې سختې دفاع ته چمتو کوي او په دې

هيله دى چې د حيدررسولي په هڅو به (۷-۸) مې فرقي او محمد داود ته نور وفادار ځواکونه سې ډېر ژر مرستې ته راودانگي (له ارگ څخه دفاع هغه مهال تونده شوه، چې د محمد عمر محاربوي ماشين په لاسي راکټ انداز اور واخيست او هغه خپله هم ووژل شو) د عظيمي په وينا (د جمهوري گارډ مقاومت او له لاسي راکټ اندازونو څخه کار اخيستل چې له لنډ ځاي څخه به يې د ارگ له برجونو او دپوالونو څخه ټانکونه بنکارول دي کار زور واخيست، پرچمي سرتېري نه پوهېدل چې مقابل لوري څوک دى، د هغوى شمېر په گارډ کې لږ نه و، له صاحب جان سره يې د گارډ په دفاع کې مرسته کولای شوه، د دې سرتېرو مقاومت ډېر توند و) (اردو و سياست ص ۱۴۲) لومړى دا د محمد داود جمهوري رياست قوماندان صاحب جان سره له دې چې له وطنجار او قادر سره يې اشنايي درلوده، په تليفون کې يې ډاډ ورکړ او له هغه څخه يې مرسته وغوښته، خو هغه ونه منله او ويې ويل زه دنده لرم د گارډ د قوماندان په توگه د خپلې وينې تر وروستي څاڅکي له محمد داود څخه دفاع وکړم، تر هغه مهاله چې د ټانکونو (چينونه) زما له ټټر څخه تېر نه شي. محمد داود ته نه شي رسېدلای. اوس به ددې زړور او باشهامته سړي خبرې او عمل د نجيب الله د گارډ له قوماندان سيد اعظم سره پرتله کړو، چې څنگه يې په تيسټ سرى اوخوارى له کودتا چيانو سره مرسته وکړه او په دې توگه په تاريخ باندې يو ځل بيا د خلکو ژوند ثابتېږي، چې د نارينه او غيرنارينه وو تر منځ له کومه ځايه تر کومه ځايه توپير شته.

يوازې د پرچمي گارډ سرتېري نه وو خبر چې مقابل لورى څوک دى، خو مقاومت يې د پاڅون کونکو پر ضد د عظيمي په وينا ډېر تېزو. بلکې په نورو قطعاتو کې هم نه پوهېدل چې مقابل

لسوری څوک دی، په څو مواردو کې گوندیان یو د بل پر وړاندې ودرېدل او یو پر بل یې ډزې وکړې، چې د ساري په توگه د بالاحصار کومانډو قطعه او د مهتاب قلعه توپچي یادولای شو.

د پرچم گوند په دستور رسولو کې د نظامیانو غفلت که قصدي وي یا ناقصدي، د عواقبو له پلوه بې تفاوته دی، په داسې حال کې دی، چې بېرک کارمل د مساویانه واک د خپلولو لپاره ټینګار کوي، یانې پرته له دې چې د پاڅون له سیاست سره موافق وي او په چارو کې یې برخه اخیستې وي، د نیمایي واک د ترلاسه کولو لپاره گوند له ستونزو سره مخامخوي. سره له دې چې د مدني سیاست لومړني نورمونه حکم کوي چې سیاسي مخالف په اپوزیسیون کې پاتې کېږي او په سیاسي تطبیق کې هېڅ ډول سیاست چې مخالف دی نه مني. خو کارمل ته سیاسي گټې مطرح وې نه اصولي سیاست. د کارمل خبرو ته به څیر شو چې له محمد داود سره یې کړې وې:

"کودتا: زموږ د ایدیولوژۍ او مبارزې تگلار له کودتا سره متضاده ده، هغه یو ځایناښه او دملي گټو ضد کار گڼو، هر څوک چې پر دې لار اقدام کوي، موږ یې پر وړاندې درېږو" (کریاس پوشان، ص ۱۷۰) خو په عمل کې ټول شاهدان وو تر هغه وخته چې محمد داود د چنگاښ پر ۲۶مه کودتا وکړه پرچم گوند یې مرستې ته راوبلل او دستور یې ورکړ چې د واک د ټینګښت لپاره له هرې ممکنې لارې نه هڅه وکړي. له دې کبله چې خپله یې په ځواک کې د گډون جرات نه درلود خپله برخه یې په خپلو دوستانو د پرچمي وزیرانو په نفوذ سره په پټه توگه ترلاسه کړه. خو نور محمد تره کي د دې لپاره چې د بحران مخنیوی وکړي او لږزانده یووالی د واکمنۍ په لومړیو ورځو کې ټینګه او له ماتې څخه یې وژغوري، د واک برابر وېش یې ومانه، خو ستونزه روانه

وه، مورې يې هم تعقيبوو او د څرگندونې ټول ډولونه يې څېړو، د
 ا.خ. ډ. ګ. د (ظهور و زوال) ليکوال په ۸۷-۱۰۸ مخونو کې د
 قدرت د وېش په اړه ليکي: "له مسالې سره دوه چلنده، دوه
 متضاد چلنده، په دې هکله دوه متضاد غبرګونونه او نور" چې
 (ليکوال) د خلکو د هوډ د غبرګون دا خام او ذهني جوړښتونه او
 اراده د توليزې (عمومي) پرېکړې تر څټه نه شي رسولای. د ډلو او
 ګوندونو د غړو تر منځ په طبيعي ډول غبرګونونه او چلندونه
 کېدې شي بېلابېل، نوبتګرانه او متضاد وي. خو کله چې د عمل
 او غوښتنې د تطبيق وخت راشي، غالب غبرګون پر توليزې ارادې
 د تطبيق وړ دی او د هغه پر وړاندې مقاومت يوه ستونزه ده، نه
 غبرګون، له دې نه چې (ليکوال) په دې ټولو چلندونو کې خپل
 دريځ درلودد کارمل او د هغه د پلويانو کارونه ستونزې او د
 ګوندي نورمونو او معيارونو خلاف ګڼم او د دوه غبرګونونو يا
 چلندونو په نامه يې نه منم. زه (ليکوال) يې ځکه سمونزې بولم چې
 د کارمل له وچې ځای غوښتنې څخه يې سرچينه اخیسته او له بده
 مرغه وروسته د ژورو اختلافونو، توندو بېلتونونو، دښمنيو او
 بېرحمانه غچ اخیستنو زمينه پراخه شوه. په دې ترڅ کې تر هغه
 ځايه چې په پېښو کې حاضر او ناظر وم او يا هغه څه چې مې
 اورېدلي دي او پر سموالي يې باور لرم په زغرده يې وایم چې د
 ا.خ. ډ. ګ. د تاريخ يوه وړه برخه هم روښانه کړم. په دې اړه بيا هم د
 پاڅون له نومړيو وړځو څخه پيل کوو او د کارمل کارنامه چې د
 ګوند د حاکميت په ټوله موده کې يې نقش درلودسره راپوو. دا
 طبيعي خبره ده چې سختي ورځې د انسانانو ذاتي ځانګړتياوې،
 هر ډول ظاهري پوښتونه او نقابونه لرې کوي او د انسانانو فطري
 جوهر څرګندېږي. دهمدې قانون له مخې په دې ورځو کې کارمل
 په يو ډول روحي بحران کې راتګېدل و. هغه د کودتا ماتې او بری

په خپله گټه نه لیدل او ځان یې د دوو تیرو تر منځ احساساوه. په ماتې او بري کې یې ځان قرباني شوی لیده او درېیم چانس ورته څرگند نه و. هغه د حفیظ الله امین او محمد داود تر منځ نه شول کولای یو وټاکي نو اندېښمن او ناراحت و. تل به چوپ و او په کوټه کې به گرځېده. قهر او هیجان یې په څېره کې ښکارېدل، هغه یو وخت وړاندیز کاوه چې سیاسي رهبري باید پټه شي او پاڅون یې یو فتنه اچوونکی کار باله، چې د هغه په اند له ماتې سره مخامخ دی، خو کله چې به د ځواک توازن د پاڅون کوونکو په گټه بدلون مونده، ویل یې گوندیانو (د پاڅون له مسوولیت منلو څخه اوږه تشه کړې) په هر صورت پاڅون بریالی شو او گوند د تره کي په غوڅو خبرو پر دې بنا چې "گوند به د رهبري، اردو، غورځنګ، ټولني او دولت دندې پر غاړه واخلي، (پنجشېري، ص ۲۰۱) او د اسلم وطنجار خبرې پر دې بنا چې "موږ د خپل گوند سپاهیان وو او یو، یوازې گوند او د هغه رهبري کولای شي او باید غورځنګ، ټولنه، انقلاب، دولت او په ټولو کې اردو رهبري کړي" د حکومت او دولت رهبري یې پر غاړه واخیسته، خو ستونزه لاروانه وه او وده یې موندله، تر دې نویو نظامي او سیاسي لاسته راوړنو او ددو وروسته طبیعي ده چې نور بریدونه او موازنې ثابت نه شول پاتې کېدی. گوند چې د دولت او ټولني د رهبري لوی مسوولیت پکې غاړه اخیستی و، باید په رهبري ارگانونو کې هم نوي، تازه نفس او باوري ځواکونه جلب و جذب کړي وای. په دې اړه لومړی د مرکزي کمېټې پراختیا مطرح وه، د غويي د اوومې تر بري وړاندې د تعصبونو او ناندريو او عمدتاً د نظامي سازمان د رهبري پر یو بل دنه باور له کبله د اردو منسوبينو په مرکزي کمېټه کې غږیتوب نه درلود. خو تر بري او ددې حقیقت تر اثبات وروسته چې اردو خپل هېواد خوښوونکی نقش د کارپوهی،

زپورتوب او ليد په کمال سره په بېساري ډول نندارې ته کېښود او د پاڅون په اداره او تايييا کولو کې يې د ځواکونو پر نه مساويتوب سربېره له ځانه مهارت او ځلښت وښود او په سياسي ساحه کې يې هم په مات نفس سره د بهرني گوند د سپاه په توگه له ځای غوښتنې او ځان غوښتنې څخه واک انقلابي شورا ته ورکړ، خو په مرکزي کمېټه کې د هغوی حضور نه يوازې د هغوی حق و. بلکې د هغوی دنده د خپل ماموريت په اډانه کې پراخ گڼل کېده خو له بده مرغه دلته هم گټه غوښتونکې محاسبه او له مکارۍ نه ډکې پلمې د دوستانه استقبال ځای ونيو او په دې نامه چې (اتلو خلکو ته مه الونه او لقبونه ورکړئ، خو په مرکزي کمېټه کې لا وپولسي پوځوالی نه لري) که څه هم د سياسي بيرو د اکثريتو پرېکړه مرکزي کمېټې ته د ډېرو سرتېرو د لور تيا لپاره موجوده وه او د کارمل نظر په اقليتو کې راته، بيا يې هم له جنجال څخه لاس وانه خيست او غوښتل يې د اعتراض په ډول غونډه پرېږدي.

د يادوني وړ بولم چې د کارمل انگېزه په دې چلندونو کې هېڅوخت اصول و پر نسپ نه و. د هغه د اثبات لپاره دا پوخ دليل بس دی چې رايادېمې کړو، هغه مهال چې د جدي پر ۶ مه د هېواد پلورنې او تجاوز د سيمبول په توگه پر شوروي تانک سپور د افغانستان سپېڅلې خاورې ته ننوت، همدغه په اصطلاح ناپاڅه (اومه) افسران يې مرکزي کمېټې او سياسي بيرو ته ومنل او اسدالله سروري هغه کس يې چې پر حقو خلکو بېرحمه قصاب لقب ورکړی و. په انقلابي شورا کې د خپل مرستيال په توگه ومانه، شايد شريکان يې وايي دا کار د هغه له صلاحيته لري و، هو! که دوی تر گناه دا بد عذرونه وايي، بيا هم خلك پوهېږي.

ناندري روانه ده

د غويي د اوومې د پاڅون تر بري او د افغانستان د دموکراتيک جمهوري تر تشکيل وروسته د رهبري پر وړاندې چې مهمه دنده پرته وه، هغه د انقلابي جمهوريت د استقامت او لوري خانگري کول و. چې خپلې دندې په حاکمو شرايطو کې د خپلو موخو له مخې ترسره کړي. دولتي گوندي او ناگوندي کارکوونکي په بشپړه اورگانیکه روښانتيا، يووالي او همکاري کې يو د بل مرستيالان شي او د چارو په ترسره کولو کې هېڅ ډول ابهام د سکتگي او ځنډ لامل نه شي. پر دې بنسټ د گوند رهبري په گړنديو او پرله پسې غونډو کې يو شمېر مهم تاريخي سندونه د (د انقلابي دندو بنسټيز مزي) په نامه تصويب کړي او پرېکړه وشوه چې نور محمد تره کي يې په پښتو ژبه د افغانستان راهيو له لارې

خپاره كړي او دري ژباړه يې د راډيو افغانستان د يوه تكړه نطق له خوا ولوستل شي. په دې چارو كې بيا بېرك كارمل د ټولو ژورنالستي اساسونو پر خلاف د راډيو افغانستان له لارې د نطقۍ غوښتنه وكړه چې د انقلابي دندو اساسي مزي ولوي، سياسي بيړو كه هرڅومره د كارمل دا غوښتنه د معمول او داخ. ډ. ډ. ډ. د دوو فركسيونونو خلاف و ارزوله، خو كارمل له خپل دريخ څخه يو ملي متر هم تر شانه شو. آخر د ۱۳۵۷ لمريز د غويي (ثور) پر ۱۹مه شپه د انقلابي دندو اساسي مزي تر پښتو قرائت وروسته د بېرك كارمل له خوا يې دري متن ولوستل شو، په دې ډول د هېواد گوندي او خلقي كدرونه داخ. ډ. ډ. ډ. د دواړو وړاندېنيو گوندونو پر يوالي تر حد زيات بدگومانه شول" (پنجشېري، ص ۱۰۷)

په دې توگه د جمهوري ډموكراتيك دوه اونۍ تېرې شوې نه وې، چې په هر گوندي او ناگوندي محفل كې د تبصرې د موضوع دوه والي د دوست او دښمن د تبصرې موضوع شوه او ملگرو اندېښنه يې راوپاروله. سبا ته ما (ليكوال) له سليمان لايق څخه چې د راډيو ټلويزيون وزير و، وپوښتل چې ولې مو مخنيوی ونه كړ؟ هغه وويل: ما ترېنه هيله وكړه چې زما خبره واورې، دري قرائت يې شخصيت ته زيان رسوي، ځان دې د يوه نطق تر حده نه راتپتوي، خوويې نه منله، د منل شويو نورمونو پر خلاف يې په لجاجت او ناندرۍ په خپل زيان هغه قرائت كړ.

د ا.خ.ډ. گسازماني نوبت

څرگنده وه چې گوند تر خپلې واکمنۍ وروسته په نوي موقف کې و او د خپل نوي خطرناک مسؤوليت له مخې يې چې نوي يې پر غاړه اخیستی و خاتمه سازماني نوبت ورکړی وای، هغه برخې چې په وړاندېنيو دندو پورې اړوند وو او د خپل شتون منطق يې هم له لاسه ورکړی و، منحل کېدلې، د وخت له غوښتنې سره سم وړ تشکيلات رامنځته کېدل، په دې لړ کې تر ټولو حساسه برخه نظامي سازمانونه وو، چې تر واک وړاندې يې اعتباری له کبله په رقابتونو کې وو، اوس هغه وخت رارسېدلې و چې ددې سازمانونو دواړه غاړې د سياسي چارو د هراړخيز رياست په واحدو تشکيلاتو کې يو شي. همداراز له تره کي سره د کارمل د يووالي بې خايه هڅه چې وړاندې مو د هغې څو وړو بېلگو ته اشاره وکړه وضعه پېچلې کړه حفيظ الله امين د خپل موقعيت برتری څخه په کار اخیستو د خپل نفوذ د پراخوالي او د پرانيستونکو مواضعو د لاسته راوړلو لپاره هڅه کوله. په سر کې تره کي په دې عقیده و

چې دکارمل او امین د فکتورونو ساتنه چې د یو او بل موازنه او په اصطلاح چک او بیلانس کوي، هم د ثبات د ساتنې هم د هغه په گټه دي نو هوډ یې درلود چې د هغوی تر منځ د منځگړي نقش ولوبوي. او تل قاضي وي. خو امین چې د "اگسا" په نوي سازمان کې یې نفوذ درلود او د پردې له شا او مخ نه خبر و، اسناد بڼیې چې کارمل خپل نظامي سازمانونه نه یوازې منحل کړي نه وو، بلکې لایې پراختیا ورکوله او په نږدې راتلونکې کې پر لوی گواښ بدلېده، تره کې ته یې ارایه کوله، ددې اسنادو په کتنه تره کې ومنله چې پرچم بېل پلان او پروگرام لري، تصمیم یې ونیو اعلان کړي چې پرچم یو مساوي الحقوق فرکسیون نه دی، ما د ۱۳۵۷ د جوزا د ۱۴مې د اعلامیې تر خپرولو وروسته د تره کې لیدلو ته لارم. او له نوې وضعې څخه مې سر وټکاوه، تره کې په ځواب کې وویل، ډېره اوسيله مې وکړه، هڅه مې وکړه چې کار دې ځای ته ونه رسېږي، خو کارمل چې پر مخامخې څوکی ناست و، په نیمه گواښونکې لهجه یې راته وویل: تر هغه وخته چې د امین د ځان غوښتنې مخه ونه نیسې، پوه شئ چې یوه ورځ به تانگک له تانگک سره وجنگېږي. زه د خپلو خلکو د متل له مخې پوه شوم چې "په یوه سیمه کې دوه پاچایان نه ځایېږي" یا "په یوه هېواد کې دوه اردو نه ځایېږي" نو د تانکونو د جگړو مخنیوي لپاره باید یو اقدام شوی وای. چې تر ډېر سوچ وروسته مې مجبورا دا تصمیم ونیو، که رښتیا ووايم ناباوره وم، کارمل چې د داود پر ضد که څه هم د گوند او رهبري بربادي یې غندله کوم اقدام ونه کړي، اوس څنگه د گوند د حاکمیت پر ضد پر توطیې او کودتا لاس پورې کوي. په دې وسوسې کې ډوب شوم. گومان مې کاوه چې دا تورونه به د امین له خوا جوړ شوي وي. چې غواړي

حريف ته ضربه ورکړې او تره کی په خپل پلو کې ونیسي. یوه ورځ نجم الدین کاویني په سوداګرۍ وزارت کې راته راغی او ویې ویل، تاسو پوهېږئ چې زه غېڅوخت له کارمل سره نه وم، اوس نه غواړم چې د هغه لپاره پر ما شک پیدا شي له تا څخه هیله کوم چې دا حقیقت امین ته وواياست او له ما څخه ملاتړ وکړي، ما پر هغه وخت جداً د مسوولیت احساس وکړ او نېغ امین ته ورغلم، موضوع مې ورته بیان کړه او زیاته مې کړه چې زه د هغه ضامن یم، امین مې په ځواب کې وویل: زه د هغه په اړه ډېر اسناد لرم چې د هغه نه رښتینولي ثابتوي، هغه غواړي ستاسو تر شا پټ شي او په نظامي سازماندهي کې خپل فعالیتونه روان وساتي، اوس زما خبره ومنه، زه به په نژدې راتلونکي کې د هغه په اړه انکار نه منونکي اسناد دروښیم د امین له دفتر څخه هم پرته له دې چې قناعت مې ترلاسه کړې وي ووتم، دا غوتې هغه مهال راته خلاصې شوې چې د ۱۳۵۸ لمريز پر مرغومي (جدي) تر شوروي يرغل وروسته نجم الدین کاویني په باتو پر دې فعالیتونو ویاړ کاوه او د تره کي او امین د خبرو پر سموالي پوه شوم، خو د کارمل د نظامي ګوند څانګې د پراخو فعالیتونو ګوټونه د ا.خ. ډ.ګ. د حاکمیت پر دویمه میاشت هغه مهال روښانه شول، چې ښاغلي عظیمي پر خبرو پیل وکړ او په (اردو و سیاست نومي کتاب کې یې یوه برخه داسې رسوا کړه) یوه ورځ مې یوه ملګري له کابل څخه تلیفون راته وکړ او ویې ویل مور دې ناروغه ده ډېر ژر کابل ته راشه، هغه ورځ د جون میاشتې ۲۸مه نېټه وه، کور مې په خیر خانه مېنه کې و، په بیړه مې ځان هغه ځای ته ورساوه، مور مې بشپړه جوړه وه، ورور مې راته وویل رهبر له تا سره لیدل غواړي. یوه ساعت وروسته عبدالوکیل چې هغه مهال د بهرنیو چارو

وزارت مرستیال و راغی، هغه عذر و غوښت چې زما اندېښنه یې
 ډېره کړې وه، هغه وویل وضعه ډېره خرابه ده، ما نه شول کولای
 تاته تلیفون وکړم، اړ شولو چې په دې پلمه دې دلته راوغواړو او له
 پېښو څخه دې خبر کړو. هغه وویل زموږ د رهبرۍ هڅې او هیلې د
 ا.خ. ډ.گک په یووالي کې د حفیظ الله امین اود هغه د پلویانو د
 دسیسو او توطیو له کبله له ماتې سره مخامخ شوي او هغه له نور
 محمد تره کې څخه تر واک اخیستلو وروسته په گوند کې د فردي
 کانون پر مرکز اوښتی دی" وکیل وروسته له دې چې د امین د
 پلانونو په اړه یو شمېر مطالب بیانوي، زیاتوي "دا زموږ د گوند پر
 ضد د سیاسي کودتا په مانا ده، خو رفیق کارمل مقاومت کوي او
 تصمیم نه لري چې هېواد پرېږدي، موږ د گوند له اکثرو افسرانو
 او غړو سره یې خبرې کړې دي. نظرونه بېلابېل دي. خود (پرچم)
 گوند د غړو نظر دا دی که امین پر خپل هوډ ټینگار وکړي، باید
 وسلوال پاڅون د امین پر ضد پیل کړي. هغه وویل ما غوښتل چې
 ملگري کارمل ته د اردو د وسلوال پاڅون لپاره د ځان او ۱۴مې
 فرقې د ملگرو د چمتووالي خبر ورکړم، څه فکر کوې؟ آیا کولای
 شې هلته د فرقې خپلواکي اعلان او زموږ د غوښتنې په صورت د
 کابل پر لور مارش وکړې؟ یوه شېبه په چورتونو کې لازم، ځکه د
 لومړي ځل لپاره مې له خلقیانو سره د بېلتون او ناسازشۍ نغمه
 اورېده، د هغه وخت احساس او هیجان هېڅوخت نه شم هېرولی
 خو چاره نه وه، دا تریخ واقعیت و چې باید ویې منم، وکیل ته مې
 وویل: که بله وسیله یا لار نه وه معلومه ده چې زه چمتو یم، خو
 ټینگار کوم چې ددې لار ټاکل ډېرې وینې بهوي او پایله یې ډېره
 تیاره ده. وکیل په غوسه شو، زموږ تر منځ رمز وټاکل شو او
 وپتېیل شوه چې د تلیفون یا د کوم کس له لارې به ماته راوړسېږي

اوزه به پر خپل کار پیل کوم، هغه رمز داسې و (د ناروغ وضعه خرابه ده، په بیره ورسره مرسته وکړئ) عظیمي زیاتوي، زه د شپې غزني ته ورسېدم، پرچمیان مې ځان ته راوغوښتل، موضوع مې ورته وویل، هغوی هم له کوم شک څخه پرته چمتو شول چې د دستور له رسېدو سره به له امین څخه د غچ اخیستلو او د بېرک د پلوي لپاره اقدام وکړي (اردو و سیاست، عظیمي، ص ۱۵۸-۱۵۹) د عظیمي هېښوونکي اعتراف د هغه سړي چې په څو رژیمونو کې یې د فساداری قسم کړی دی، خو وروسته یې له وسوسې نه پرته تر پښو لاندې کړي او له نوي مشتری سره یې بل قول او معامله وکړه او په عین حال کې د بل مشتری په لټه پسې وي، چې د معاملې دوام د بازار د قانون په حکم وساتل شي. او له خپل فطري استعداد څخه ګټه واخلي. د همدې راکړه ورکړې په لړۍ کې د ډاکټر نجیب د دوران بهرنیو چارو وزیر وکیل له کرکټر سره زموږ هېوادوال آشنایي لري، د کارمل خبرتیا عظیمي ته رسوي، چې د هغې له مخې اردو د امین پر ضد وسلوال پاڅون پیل کړي. د ۱۴ مې فرقي خپلواکي اعلان کړي او د شمال پر لور مارش وکړي.

عظیمي وايي، له دې نه چې د کارمل دستور و، د هغه او د هغه د ریباز د خوشحالی لپاره سره له دې چې پوهېدم په دې لاز کې به ډېرې وینې و بهېرې له ناچاری نه مې ومنله او د ۱۴ مې فرقي بل قوماندان مې هم دې وینې بهونې ته چمتو کړ، هغه د خپلې ناچاری دلیل د کارمل امر باله چې دې وینې بهونې ته یې رابللی و، هغه کودتا ته د خپلې لېوالتیا په اړه او د هغه له برکته یې چې ترفیع گانې او رتبې اخیستې دي او د اجیرو سرتېرو عادت یې خپل کړی هېڅ هم نه وايي. هغه دلته غواړي له امین

څخه غچ واخلي، چې ولسې يې کارمل په پراگ کې د ډ.ج. د افغانستان ډموکراتيک جمهوري) د لوی سفیر په توگه مقرر کړ او اناهيټا راتيزاد يې په بلگراد کې.

له امين څخه غچ که د افغانستان له خلکو څخه پر غچ بدل شي عظيمي ته بې تفاوته دی. هغه د کارمل د پلوي لپاره لکه خپله چې وايي چمتو دی د کارمل له ټولو مخالفينو څخه هر ډول چې وي غچ واخلي. دلته ددې مطلب يادول ضروري دی وړاندې تر دې چې عظيمي د ۱۴مې فرقي خپلواکي اعلان کړي او د کابل پر لوري مارش وکړي. په کابل کې د توطيې رمز رسوا شو، کارمل وارخطا کېږي او په بهرنيو چارو وزارت کې په امين پسې دانگي، په داوطلبانه ډول د پراگ سفارت مني او د خپل نوي ماموريت پر لوري چې په حقيقت کې د شوروي د پلوي کسبول و، نه د پراگ سفارت، روانېږي. هغه ماموريت چې کرغېرنه پایله يې د شورويانو له برېښه تېري سره چې د ټولو نړيوالو نورمونو خلاف وخته شوه. هېوادوال او نړيوال پوهېږي چې (د تاريخ دا تراژيډي) هم د کارمل د پلوي يا په سمه توگه د پلوي تر نامه لاندې د کارمل د پلوي او له امين څخه د غچ اخیستو لپاره تر سره شو. خو له بده مرغه دا پلوي او غچ لومړنی او وروستی نه و. وينه توبېدنه روانه وه، لکه څنگه چې د افغانانو د دوديزې لويې جرگې ټاکل شوي جمهورريس نجيب الله هم په دې کړۍ کې د پلوي او غچ اخیستلو د سياست يو بل قرباني دی، چې پر خپل ځای به پرې وغږېږو. عظيمي د کارمل تر ټلو وروسته او د هغه تر بياراتلو پورې د سره پوځ پر اوږو په ظاهره کې يې له نويو شرايطو سره انطباق وکړ، په دې ډول چې هېڅ زيان يې نه لیده او دا ثابتوي چې زيان نه منونکی او غنيمت دی، خير دی که توره وفا نه لري، د خبرو او

قلم زهر يې دا تشه ډکوي. دا ډول انسانان که د خپلو بریاوو قرباني نه شي او د ماتې خوړلو فاتحانو او څيرکو مارغانو غوندي د خپلو هونياريو په کړۍ کې بند پاتې نه شي، کولای شي تل هم غاږيان وي هم شهيدان او هم په روغ ډول پر صدر کېني او خپلو گړنديو دندو ته دوام ورکړي. د هغه په وينا "رمز تعينوي" د نظامي پاڅون پلان جوړوي، يوازې د تلفوني يا شخصي مخابراتې په تمه د پلان د ترسره کولو لپاره خبرتيا لېږدوي. بيا هم د امين په بڼنه کې ورگډېږي.

او خپله د هغه په وينا د زندان يا اعدام انتظار يې درلود، چې د غزني له ۱۴ مې فرقي څخه په حربي پوهنتون کې د پياده پوهنځي د قوماندان په توگه ډېر آرام او د درنساوي وړ ځای ته يوازې بدلېږي (اردو و سياست، ص ۱۵۹)

د گوند حاکمیت او اته گوني فرمانونه

په داسې حال کې چې گوند او نوی جوړ شوي ډج دولت له بهر او داخل څخه د دښمنانو د بر بندو او پستو گوزارونو هدف و. گوند او دولت د هغه پروگرام پر ترسره کولو پیل وکړ چې له خلکو سره یې ژمنه کړې وه. په دې اړه یې د ۶-۷-۸ مو فرمانونو تطبیق د یېلگې په توګه یادولای شو او د دې ضروري سمونونو په عملي تگلار کې د کار نیمګړتیا ته پاملرنه کوو. ددې فرمانونو اصلي انگېزې تر نوي د زیاتواکثريتو خراب حالت (په نوموړي ګام کې د بې ځمکو بزګرانو او زراعتي مزدورانو سخته وضعه وه) چې له یو نسل نه په بل پسې په ورته یې ډول د خانانو تر ظلم لاندې وو، سره له دې چې د تخنیکي وسایلو د نشت له کبله به یې کرنیز محصولات، د خپل مټ په زور تولیدول، خپله برخه به یې ډېره لږه

وه، هر کال به يې خپلو خانانو ته ډېر څه برابرول خو خپله کورنۍ به يې وږې وه، د خپل وړ حق غوښتل ورته د قانوني جرم په توگه ښکارېدل. د هر کموزلي بزگر په کور کې د هغه خپله خوښي او غم بس وو چې د بزگر لږه ځمکه به هم د ځينو پورونو او اړتياوو له مخې د خانانو په برخه کېده، ډېره گټه چې په اسلام کې ناروا هم ده د دوی له خوا شرعي پوښ ورته جوړ شو او په گروي ډول به يې او بيا اجازه يې د سود خورو په واک کې وه او د دې ډېرو روپو ورکول به هغه ته ناشونی و، د هغه ټوله کورنۍ به د خان کېده، له دې کاره سرغړونه دهغه گناه گڼل کېده. د غويي د اوومې د پاڅون تر بري وروسته چې شعار يې ټولنيز عدالت او د منځنيو پېړيو له خرابو شرايطو څخه د خوار کېدو خلاصون و. له سياسي او اخلاقي لحاظه د ظالمو سود خورو د ستم دوام له سپکې محافظه کارۍ او تېرايستې پرته بل څه نه شول کېدی. چې د آخ. ډ. گي رهبري يې په هېڅ ډول د خان وړ نه بلل نو په ښو نيتونو، شريفو احساساتو او صميمانه هڅو يې کوښښ وکړ چې په لنډه موده کې پر ملي ژوند حاکم انساني اړيکي د ۹۰ سلنې (فيصده) د اکثریتو په گټه واړوي. په لومړي گام کې د لږ ځمکې او نېستمنې بزگران او مزدوران چې خپل پورونه يې د ربح په ډول سود خورو ته خوځو ځلې ورکړي وو، له دې بردگۍ څخه وژغوري او د سود او گروي پېسې يې يا لږې يا هم لغوه کړې. دا يوه رښتيني لاسته راوړنه وه او خپله يې عيب نه درلود. عيب او نيمگړتيا يې د تطبيق په ډول کې وو چې په خیر غوښتنه کې يې له بې تجربه گۍ څخه سرچينه اخيستې. چې د خواخوږيو په مرسته د ورکېدو وړ و. خو بهرنۍ لاسوهنې او د بنسټپالو تخريبات چې په امتياز بايللو کې يې هېوادنی بنسټ درلود، ان د محمد داود پر وخت يې په پاکستان

کې مرکز نیولی و. تر جوړښت وروسته له ماتې سره مخامخ شو، خو ټولنیز عدالت او هوسایي چې د هر سیاسي نظام وروستنی موخه ده آخر بریالی کېږي او تلپاتې پر شا تمبول یې ناشونی ښکاري. خو اووم فرمان د ښځو او نارینه وو د حقوقو د برابرۍ په اړه صادر شو. په دې حقیقت کې شک نه شته چې ښځې د ټولني نیم نفوس جوړوي. د هغوی برابري د کار او تولید په چارو، روغتیا او سیاست، اداره او مدیریت یې د پرمختګ ضامن دی. د انسان حقوقو ته پاملرنه چې نن د نړیوال سیاست او تبلیغاتو د ثقل مرکز دی د اووم فرمان پنه وجود کې په ښه او عالی بڼه افاده او بیان شوی او عملي زمينې هم ورته برابرېږي، زموږ د هېوادوالو په یاد دي چې نور محمد تره کي د انقلابي شورا ریس ښځه او نارینه د یوې کوترې دوه وزرونه گڼل، چې د همکارۍ او ملګرتیا په مرسته حرکت او الوت کولای شي. ښځو چې په ټولنیزو سازمانونو کې د ګډون وخت پیدا کړی و، له خپل ګډ ځواک څخه به یې د ورځنیو ستونزو په حل کې کار اخیسته. د ژوند او کار چاپیریال له خوښیو څخه ډک شوی و. ډېر ولنور چې د هیله منو ځوانانو د نیکمرغیو مخه یې نیوله، غیر اسلامي او انساني کار و، په دې فرمان له منځه لاړ د بشري حقوقو او د بشري نېکمرغۍ په ضروي اسانتیاوو کې څوک دا نه شي ثابتولای چې دا فرمان په خپل ذات کې ناسم دی. له دې قانوني امکاناتو نه پرته ټولنیز عدالت ناشونی دی، هغه نیمګړتیاوې چې د هغه په تطبیق کې رامنځته شوي تر یوه حده طبیعي او د اصلاح وړ وې. خو د نه سمون وجه یې بهرنۍ لاسوهنې دي. که ردول یې د سمون او ښه کېدو هڅه وي، نو د طالبانو د ادارې له تگلارې څخه شکایت بېځایه دی. د یوه لوی سړي یوه حکیمانه وینا ده چې خدای (ج) هر ملت ته

حکومت ورکوي چې د هغو وړ وي، هغوی چې تر ننه دا سپېڅلې هڅې او هاند ردوي، باید د طالبانو له حاکمیت څخه گیله ونه لري او په اصطلاح متحدې نړۍ ته چې د سرو جگړو په فضا کې د خپلو گټو او زیانونو پر بنسټ، د ناپوهو بنسټپالو مرسته یې وکړه نن باید اخلاقاً ځواب ویونکي وي. اتم نمبر فرمان چې بې ځمکې او کم ځمکي بزگران یې له بردگۍ او له تېلو زمیندارو څخه (چې له یوه نسل څخه بل ته پاتې شوي) ژغورل، یو مثبت گام و چې د اکثریتو ۸۵ سلنې د ژوند د ښه والي لپاره پورته شو.

دا د بهغوری کمال و چې بزگر پر خپلې ځمکې تر یو کلن زیار وروسته، په تش لاس خپلې وږې او اړې کورنۍ ته ستون شي او حاکم په راحت خیال خوشحاله واوسي. چې څو ملیونه فقیر رعیت لري. دا بهغوري د ا.خ.د.گ په شان کې عفو کېدونکې نه وه، خو دې فرمان دا غیر انساني او اسلامي چلندونه ختم کړل او هرچاته یې د دفاع حق ورکړ، (خو دا باید واضح کړو هغه څه چې دلته له وړ او ناوړو نه یادوو، د افغانانو د حاکمیت او د غویي د پاڅون په لومړنۍ مرحلې پورې اړوند دي.) خو د روسانو تر یرغل او د هغو پر ضد تر عمومي پاڅون وروسته نورمونه او معیارونه بدلون مومي، د گمارل شویو پر ضد د ملي حاکمیت او ځمکنۍ بشپړتیا د مدافعانو د لښکري بل څپرکی دی، چې پر خپل ځای به پرې وغږېږو.

اوس به د سوداگری چارو ته راوگرځو چې څه له پاسه شل میاشتې زما مسوولیت و، په دې برخه کې د ۱۳۵۷ لمریز کالۍ د اسنادو په گواهي د لومړي ځل لپاره زموږ د تجارت بیلانس مثبت ارزول شوی دی او د بهرنۍ سوداگری ټول دوران ساری نه درلود، بهرني اسعار چې د ممیزو (کشمشو) له پلورلو څخه لاسته

راغلي وو سل مليون ډالره كېدل، چې په ټولو صادراتي محصولاتو كې لومړنۍ قلم و. په آزاد بازار كې د يوه ډالره بيه ۳۵-۳۸ افغانۍ وه. بيې څارل كېدې، د عامه اړتياوو د اجناسو بيه مزد او معاش ته په پام سره په مطلوبه سطحه كې ساتل كېدله. د كارگرانو اوږه او د ژوند لومړني مواد ډېر شوي وو، د وچو او لمدو مېوو بيه چې شوروي ته لېږدول كېدې د نړيوالو بازارونو له بيې سره برابر شوې وه، د نفتي موادو د بيې د لوړوالي په اړه به يوه خاطره ياده كړم چې د ۱۹۷۹م كال له خزان (مئي) سره اړخ لگوي.

پر دې مهال شوروي تجارتي هيات كابل ته راغی، د نفتي موادو د بيې د لوړوالي په اړه يې يو سند راوپاره په دې دليل چې په نړيوالو بازارونو كې د انرژۍ بيه دوه چنده شوې، سند يې راکړ. د سند په پای كې يې زياته كړې وه، كه دا سند د سبا ورځې تر لسو بجو لاسليك او قيمت تثبيت نه شي، دا بيه اعتبار نه لري، موږ به نوې بيې وركړو، چې تر دې به هم لوړې وي، ما (ليكوال) د دې سند گټې چې په اولتيماتوم لهجه ليكل شوي و د شكايت په ډول د تليفون له لارې حفيظ الله امين ته ووايه، هغه وويل ته څه وړانديز كوي؟ پر موضوع غور وكړئ، خپل ځانگړي وړانديز جوړ او زموږ سره اړيكي ونيسئ، ما د بهرني تجارت پلان او د تجارت د پراختيا ريسان راوغوښتل، چې د يوه با دليله وړانديز پر جوړولو نظرونه تبادله كړو.

پر دې وخت د ځانگړي قلم مدير خبر راکړ، چې شوروي سفير درسره كتل غواړي، ومې پوښته له شوروي سفارت څخه يې تليفون كړی و، كه د بهرنيو چارو وزارت له لارې راسره گوري؟ هغه وويل هغه خپله راغلی په هغه بله كوټه كې درته په تمه دی،

زه حيران شوم چې سفير څنگه د پرېکړه لیک او دوديزو تشریفاتو خلاف، له خبرتیا نه پرته په بیره راځي او د کتنې په تمه دی، کله چې کوټې ته راننوت، که څه هم هڅه یې کوله چې نورمال حالت ولري، خو له خبرې څخه یې تلوسه له ورايه ښکارېده، کله چې یې ولیدم د عادت خلاف چې (بوزانوف) له وزیرانو سره د غېږې روغې کوي، په خپل ترجمان یې وپوښتم. وزیر صیب تاسو لومړی وزیر صیب ته څه ويلي، چې هغه یې التیماتوم گڼلی دی؟ ما هم د روسي هیات د بیې د ټاکنې پانې چې د ۱۹۸۰م کال د نفتي موادو په اړه رسماً راته سپارل شوې وې او په پای کې یې لیکلي وو، که د سبا تر لسو بجو دا بیې تایید او لاسلیک نه شي دا بیې اعتبار نه لري او موږ نوې بیې ټاکو، چې له شکه پرته به لوړې وې. وربکاره کړې، هغه وویل دا مسئله همدلته سره حلوو، هیله کوم لومړي وزیر صیب ته ډاډ ورکړئ، پر دې وخت د تلیفون زنگ راغی، غوږې مې اوچته کړه حفیظ الله امین و، ویې پوښتم: سفير درغی؟ ومې ویل هو، تراوسه دلته دی ویې پوښتم متقابل وړاندیز مو جوړ کړل؟ ومې ویل د شوروي تجارتي هیات د خپلو نفتي موادو سل په سلو کې لوړتیا راتلونکي کال لپاره یې د انرژي بیه په نړیواله کچ دوه چنده ذکر کړې، گاز خو انرژي ده، اوس له نړیواله کچ څخه درې چنده لږ شوروي ته لږېږدول کېږي، موږ یې بیه چې اوس ۳۹ ډالره کلیرس ده. له نړیوال بازار سره سم لوړوو، دا لوړتیا د نفتي موادو د بیې لوړوالی جبرانوي.

حفیظ الله امین په خوښۍ سره ومنله او زیاته یې کړه، د معادنو او صنایعو همداراز مالیې وزارتونو ته لارښوونه کوم چې په درېیو ورځو کې ستاسو لپاره قانع کوونکی وړندیز د نړیوالې بیې له نور مونو سره سم جوړ او شوروي هیات ته یې وسپاری. د

معادنو او صنایعو، مالیې او تجارت وزارتونو د نړیوالې بیسې کچې، په ځانگړې توگه د گاز بیسې ته په پام سره چې د دوو گاونډیو لکه د مکسیکو او امریکا، یا کاناډا او امریکا تر منځ معامله کېده، معیار جوړ کړ، ویې سنجاوو او د هغه له مخې یې یو متر مکعب گاز ته ۱۱۵ ډالر کلیرنس بیه ورکړه او شوروي هیات ته یې په رسمي ډول وسپاره.

له هغه ځایه د ۱۹۷۹م کال د ډسمبر پر ۲۷مه نېټه تر نوي میلادي کال درې ورځې وړاندې د روسانو تر تېرې وروسته زه د څرخي پله په زندان کې کوټه قلفي وم او څه له پاسه اووه کاله له بهر څخه بې خبره وم، ددې وړاندیز له برخلیک څخه چې نالیدلی منل شوی و بې خبره پاتې شوم.

خو غواړم پر دې حقیقت یو ځل بیا ټینگار وکړم چې امین د معادنو او صنایعو او تجارت وزارتونو ته تل دستور ورکاوه، چې له شوروي تصدی گانو سره په معاملو کې پر هرې بیسې چنې ووهي او د سیاسي ملاحظاتو په نسبت هېڅوخت له خپلې گټې څخه تېر نه شي هغه ویل د زراعتي، مالدارۍ، لاسي صنایع او د مختصرو محصولاتو لېږدول زموږ خپل اسعار دي، هغه وکړې چې په غربي هېوادونو کې بازار پیدا کړې اوله گډو بازارونو څخه واخلي.

په تجارتي راکړه ورکړه کې د آزاد رقابت اصل په پام کې ولری، که په پرتلییز ډول د امین او کارمل کار سره مقایسه شي، د سیاسي نظر ډېر ځاوندان د ښاغلي مبارز له دې خبرې سره همغږي دي چې خلقیانو خپله تصمیم نیوه او عمل یې کاوه، خود کارمل په اداره کې به روسانو تصمیم نیوه او دوی پرې عمل کاوه، یانې امین د برژنیف له خوا طرحه شوی محدود حاکمیت ونه مانه، خو کارمل هغه په خوښۍ سره ومانه عمل یې پرې وکړ (تحلیل واقعات سیاسي، ۱۹۱۹-۱۹۹۶م، ص ۴۴۸)

اسلام آباد ته رسمي سفر

د افغانستان او پاکستان مناسبات چې د چنگاښ (سرطان) تر ۲۶مې وروسته حساس شوي وو، يو وخت د ښه والي پر لور تلل، خو ۱۳۵۷ د غويي د اوومې تر پاڅون وروسته نور هم پېچلي شول، دا وضعه د دواړو غاړو په ځانگړې توگه پاکستان ته د ډيورنډ د تپل شوې او استعماري کرښې په اړه چې د ا.خ.ډ.گک د مشرانو عقیده ور ته څرگنده وه ډېر د اندېښنې وړ گرځېدلې وه او ناوړه غبرگون به يې پر تجارتي ترانزيتي چارو (له کراچۍ څخه تر پېښوره د مالونو په لېږدولو کې) د ځنډ په ښه څرگندواوه، ارتزاقی او خدماتي مواد په ځانگړې توگه غنم پر خپل وخت خلکو ته نه رسېدل. هغه شيان او څيزونه چې په افغانستان کې به د اړتيا وړ نه وو په دوديز ډول به تر د ماليې او ټکس ورکولو وروسته د افغانستان له گمرکونو څخه بېرته صادرېدل، دا صادرات چې د گمرکي عوايدو ډېره برخه يې جوړوله، لسېدل. همدا راز د ډېرو افغاني تجارانو مالونه چې په د (ډيمرج) (تاجايي) پيسې يې د

جامو خو برابره کېدې او اصلي خاوندانو پرې اېښي وو، جدي پاملرنه غوښته، پر دې سربېره د ۱۳۳۸ لمريز کال د ترانزيت او تجارت پرېکړه ليک زموږ د مخ پر ودې هېواد د اړتياوو ځوابونکي نه و. هغه خدمتونه چې ټاکل شوي وه ددې پرېکړه ليک له مخې د افغاني غاړې لاسته راځي، که سل په سلو کې هم ترسره کېدل بيا به هم محدود او لږ وو. ما دا ټولې ستونزې د ډيلي د تجارت په منعقد کونفرانس کې د پاکستان د تجارت له وزير سره شريکې کړې، هغه د همکارۍ او د نورو اسانتياوو د برابرولو ژمنه وکړه، له دې سره يې مېته وښوده که کابل ته راغی د ستونزو پر بنسټيز حل به مذاکره او مفاهمه تر سره شي. چې دواړه غاړو ته گټور دي. البته دا يو نېک کار و. له ستنېدو سره مې ستونزې او د هغو ضروري حل د مذاکرو او همکارۍ له لارې د وزيرانو مجلس ته رامخته کړې او کابل ته مې د پاکستان د تجارت وزير د سفر لېوالتيا هم بيان کړه، د وزيرانو مجلس پرېکړه وکړه د پاکستان د تجارت وزير ته بلنه ورکړل شي، چې د هغې له مخې د يوې مياشتې په اوږدو کې کابل ته راغی او يو ستونزې تر يو حده غوڅې شوې.

خو پر دويمې او عمده برخې بايد د موضوع پر خپل ځای بحث کېده. پر دې بنسټ د پاکستان د تجارت وزير په غوښتنه د ۱۳۵۸ د پسرلي په لومړنيو ورځو کې مې پاکستان ته رسمي سفر وکړ، په اسلام آباد کې له افغاني هيات څخه په ښه ډول هرکلی وشو، د پاکستان د سوداگري وزير پر هوايي ډگر کې زما هرکلی وکړ او هيات لېږدوونکي موټر د افغانستان او پاکستان په بيرغو ښکلی شوی و او په تشریفاتي موټر سايکلونو هم بدرگه کېده، د هيات خبرواترو ته هم ډېر ښه او وړ ځای ځانگړی شوی و. افغاني

هیات درې ملاقاتونه او خو کاري جلسې درلودې، لومړنۍ ملاقات د پاکستان د بهرنیو چارو له وزیر آغاشاهي سره ترسره شو.

په دې کتنه کې په اسلام آباد کې د افغانستان لوی سفیر عبدالرشید آرین هم گډون درلود، وروسته له دې چې آغا شاهي موږ ته ښه راغلاست ووايه، هیله یې وکړه چې دا سفر به د متقابلو ښو اړیکو په ګټه وي، بیا یې د ترانزیتی آسانتیاوو په برابرولو کې د پاکستان پر چمتووالي خبرې وکړې او له اشارې سره یې ماته د خبرو وخت راکړ، ما وروسته له دې چې د پاکستان له دوستانه چلندونو څخه مننه وکړه او دا کتنې مې د دواړو هېوادونو د دوستانه اړیکو د ټینګښت لپاره ګټورې وبللې، د اقتصادي او فرهنگي اړتیاوو پر همکاري مې ډېر ټینګار وکړ او ترانزیتی آسانتیا مې یو ګړندی ضرورت وښوده، زیاته مې کړه افغانستان په وچو ځمکو د یوه چاپېر هېواد په توګه د نورو وچو هېوادونو په څېر باید له مسلم حق څخه برخمن وي او دا حق باید په سیاست کې لاهو نه شي. آغا شاهي په داسې حال کې چې زما خبرې یې تاییدولې او په ټولو چارو کې یې ژمنې کولې د پاکستان تجارت وزیر ته په اشارې سره یې وویل، د ستونزو د حل لپاره د دواړو خواوو نېک نیت شته، زه د موانعو په لرې کولو کې ستاسو بری غواړم. له آغاشاهي سره د افغاني هیات تعارفي کتنه پایته ورسېده، پر څلورو بجو مو د پاکستان له جمهور ریس ضیاالحق سره د کتنې ژمنه کړې وه، چې باید ځانونه مو چمتو کړي وای، پر څلورو بجو د جمهوري ریاست د مانه وړه ته ورسېدو، ضیاالحق د خپل ښایسته دفتر په دروازه کې د افغاني هیات هرکلی وکړ او ویې ویل خدای (ج) دې وکړي چې په پاکستان کې مو سفر ښه تېر

شي او بڼې پايلې ترې ترلاسه كړي، د افغاني هيات د ريس په توگه مې ورته وويل: موږ په پاكستان كې د پرديتوب احساس نه كوو گډه، ژبه، فرهنگ او تاريخ هغه ټينگ پيوندونه دي چې له پېريو راهيسې يې سره نښلولي يو. ضيالحق چې ښكارېده له دې خبرو څخه چندانې راضي نه دی د سر په ورو اشاره يې زما خبرې تايد كړې او كېناستو ته يې راوبللو، جنرال ضيالحق چې تل د افغانستان په اړه د ستونزو پلوی و. ظاهره په مهربانه څېره، لويو ننوتو گړديو سترگو چې د مخ ډېره برخه يې نيولې وه او كركه ترېنه وړېده، مقابل لوري يې اړويستل چې هره جمله او كليمه چې وايي جداً پرې غور وكړي او ځواب يې بايد لنډ او بشپړ وي، هغه د خبرو واگي په لاس كې واخيستل، د دېواله لويې نقشې ته يې په اشارې سره وويل: دا بهرني سرحدونه له كنټروله وتلي دي، لږمه ده چې گډه هڅه وشي، چې په دې سيمو كې د خلكو د تگ راتگ مخه چې تل روان دي په داوطلبانه ډول ونیول شي، په دې برخه كې تاسو هم خپل مسووليت ومنئ، د افغاني هيات له لوري مې ځواب وركړ: تاسو په جريان كې ياست چې په افغانستان كې انقلاب بريالی شوی دی او د هر انقلاب په پراخو برخو كې يو نوی بشپړ تنظيم ناشونی دی، يو څه په كار دي چې خلك، قشرونه او څيزونه خپل طبيعي ځای ومومي، افغانان چې په څو پېښو كې د پاكستان له بوختياوو څخه سو استفاده نه ده كړې، اوس د پاكستان وار دی چې په اصطلاح له ژوبلې گوتې څخه مو ونه نيسي. تر انقلاب وروسته موږ يو څه وخت ته اړتيا لرو، گومان كوم دلته مو دوستانو ته دا اړتيا د فهم وړ ده او هغه څه چې د سرحداتو په ساتنه كې گډه هڅه غواړي، زموږ په اند دا مسئله په عام وتام ډول ددې سيمو د خلكو د حقوقو پر پېژندنې او د هغوی تر

همکاری وروسته کېدی شي. خو دا کار وخت غواړي. اوس مو له جلالتمآب خڅه گړندی غوښتنه داده چې نظامي روزنيز کمپونه دې وتړل شي. پردې ځای ضیاءالحق زما خبرې غوڅې کړې او ویې ویل: په دې سیمو کې کوم نظامي کمپ نه شته. خو هلته یو شمېر کېوال له خپلو خپلوانو سره ژوند کوي، د مېلمه پالنې دود چې په افغانانو کې ډېر دي، نو ما ته د دوی شتون ډېر عادي او طبیعي دی. زموږ لپاره امکان نه لري چې مداخله وکړو، سر بېره پر دې مو په کابل کې زموږ مخالفینو ته پناه او ټول تبلیغي وسایل مو په واک کې ورکړي دي. چې په کابل کې د اجمل خټک شتون او په پاکستان ضدو نندارو کې د هغه گډون ښه بېلگه ده، خو په عین حال کې تاسو له موږ څخه غواړئ هغه مېلمه چې په خپل کور او قوم کې ژوند کوي وشړو، په ځواب کې مې وویل: له جلالتمآب څخه زموږ هیله دا ده چې د هغوی د وړانکارۍ مخه ونیسي او مېلمنو ته اجازه ور نه کړل شي چې د گاونډي هېواد سوله او امن خراب کړي. زه د گوندي رهبرۍ له خوا اجازه لرم جلالتمآب ته ډاډ ورکړم چې موږ به پاکستانی ناراضیانو ته اجازه ور نه کړو او هغه څه چې د اجمل خټک په پناه ورکولو پورې اړوند دي، لکه تاسو جلالتمآب ته چې څرگنده ده هغه یو روڼاندی او شاعر دی، خپل عقاید په خپل هنر کې بیانوي، د هغه په څېر خلک د نړۍ په ډېرو هېوادونو کې د منلو وړ دي. بیا هم ددې ستونزې حل ډېر آسان دی او د دوه اړخیز تماس له لارې کېدی شي. غواړم یو ځل بیا ټینګار وکړم چې زه د افغانستان د گوندي او دولتي رهبرۍ د ښه نیت د پیام لېږدوونکی یم او عقیده لرم چې د هغه په رڼا کې ټولې ستونزې غوڅېدونکې دي.

جنرال ضیاء الحق د وروستیو جملو تر اوږدو وروسته چې هڅه یې کوله لهجه یې نرمه او دوستانه وي وویل: ډاډه واوسی، چې دوه اړخیز حسن نیت شته. اوس په عملي توګه موږ څه مرسته کولای شو؟ ومې ویل: د سیاسي مسایلو حل به د بهرنیو چارو وزارتونو دوه اړخیزو مذاکراتو او تماسونو ته پرېږدو، زموږ غوښتنې دا دي:

۱- د کراچۍ په بندر کې د انبار شویو مالونو په اړه له دیمرج پیسې څخه معافیت او د هغوی د لېږدوني اجازه.

۲- د ترانزیت او تجارت د پرېکړه لیک نوی کول، چې زموږ د اړتیاوو ځواب وپوښي، تر هغه وخته چې دا نوی پرېکړه لیک چې یوه کاپي یې زموږ له خوا ترتیب او پاکستان لوري ته وړاندې شوی دی، د ورځې دې لږ تر لږه (۷۰) اضافي رېلګاډي په کراچۍ بندر کې د افغاني موادو د لېږدوني لپاره موږ ته په واک کې راکړل شي.

۳- د یوه باروړونکي ګډ شرکت جوړول، چې افغاني او پاکستانی مالونه له پېښوره کابل ته او بالعکس له کابله پېښور ته ولېږدوي.

۴- په کراچۍ بندر کې د ځمکې د رانیولو اجازه، چې د افغاني مالونو تحویلځانې، ګدامونه او زېرمې د دیمرج له ستونزې څخه خلاصون ومومي.

۵- که د رېلګاډي د نشتوالي له کبله مو په کراچۍ بندر کې مالونه په ګدامونو کې زېرمه شي، اصولاً باید د دیمرج له پیسې څخه معاف وي.

ضیاء الحق پنځه واړه وړاندیزونه ومنل او د پاکستان تجارت وزیر ته یې لارښوونه وکړه، چې اداري او حقوقي مسایل یې تنظیم کړي. له خندا سره یې راته وویل د دغو پنځو وړاندیزونو منل تره کې ته زموږ متقابل ښه نیت دی، هغه ته هم دا وواياست. په مننې

له دفتر څخه ووتو، هغه د ماني تر وره پورې بدرگه كړو. د
پاكستان تجارت وزير چې تل يې همكاري له موږ سره درلوده له
دې كتنې څخه ډېر خوښ و، بله ورځ مو د كراچۍ پر لور پرواز
وكړ، په هوايي ډگر كې مو د سند ولايت د مشرانو له خوا هر كلي
وشو، د شپې د كراچۍ د ښاروالۍ په كلوپ كې د ښاروال مېلمه
وو. په مېلمستيا كې كراچۍ مېشتو ډېرو پښتنو گډون كړی وو،
چې ټولو د افغانستان د انقلاب په اړه دوستانه احساسات لرل، په
مفصل ډول مو د كراچۍ كتنه وكړه، هغه ځمكې چې بايد په
راتلونكي كې پرې زموږ گډامونه او تحويلخاني جوړې شي، د
كراچۍ بندر د ريس له خوا مشخصې شوې، تر غرمې وروسته
اسلام آباد ته ستانه شولو، سبا ته د تورخم- جلال آباد له لارې كابل
ته راغلو او د يوې مياشتې په موده كې د كراچۍ انبار شويو
مالونو په سلگونو رېلگاډو كې چې د ديمرج له پيسو څخه معاف
شوي وو، د لېږدونې اجازه ترلاسه كړه.

يوه ليکل شوې دوسيه

د ۱۳۵۸ لمريز کال د دوبي په يوه توده ورځ کې امين راته تليفون وکړ او ويې ويل چې له ما سره وگوره، تر يوه ساعت وروسته يې دفتر ته ورغلم، هغه تر لنډ روغې وروسته يوه پنډه دوسيه راکړه او زياته يې کړه، مخامخې کوټې ته لاړ شه چای يا قهوه وڅښه او بيا په آرامه دا دوسيه تر پايه په دقت سره مطالعه کړه، وروسته راشه چې دواړه پرې وغږېږو. دوسيه مې په بيسره پرانيسته او پر لوستلو مې پيل وکړ، په منځنۍ پاڼه کې يې په غټ خط د پرچم د لسو تنو لويو کدرونو د څېړنې لنډيز ليکل شوی و، خو نومونه يې د شفر په ډول قيد وو. په پاڼو کې د پرچميانو د پتو ملکي او نظامي تشکيلاتو پر شتون هم خبرې شوې وې.

د پرچميانو د وسلوال پاڅون او په کابل کې د تحريکونو او مظاهرو خبره هم په کې راغلې وه، د پرچميانو له پلان څخه هم خبرې شوې وې چې د هغو له مخې به د شورونو او پاڅونونو اوز

ته لمن وهي او بېې نظمي جوړوي. د پروياگندی او تبليغاتي گروپونو يادونه هم شوې وه چې امين فاشيست او سي، آي اې (CIA) اود افغانستان د انورالسادات په توگه تبليغ کړي. د کارمل په دستور کې دا راغلي وو چې شوروي يې پلوی دی او شوروي سفير دنده لري، چې د پرچميانو ملاتړ وکړي او په دې اړه ډاډ هم ورکړل شوی و. د امين د سقوط د نږدېوالي تذکر هم په کې راغلی و، وروسته دې لسو تنو اعتراف کړی و، چې دنده يې درلوده د گوزارونو سطحه نوره هم پراخه کړي چې ټول پرچميان، روپاندي او کين اړخي په کې راگډ شي. خويه ټولو اعترافونو کې دا يو مطلب تر سترگو کېده چې غوربندي له موږ سره و، هغه د پياوړتيا او ريبار حيثيت درلود، موږ د امنيت لپاره خپلې ډېرې جلسې د هغه په کور کې کړې دي. (۹) تنو يې په تحقيق کې ويلي وو چې غوربندي د چکسلواکيا په سفر کې له کارمل او د ليننگراد په سفر کې د کارمل له لور سره کتلي دي. د کارمل دستور او خبرتيا يې پرچميانو ته رسولي دي. په هغه کې ويل شوي وو چې کارمل به ډېر ژر بېرته راشي. هيله من و اوسئ اوسپله له لاسه مه ورکوئ، هغوی په خپل تحقيق کې ويلي وو، د هغو معلوماتو له مخې چې د غوربندي له لارې ورسېدلي دي نظامي افسرانو د غويي د اوومې په کودتا کې عمده او بريمن نقش درلود. اوس له کارمله دستور اخلي او په اردو کې وړ واك لري. هغوی ويلي وو، موږ چمتو يو چې تر زندانبندو وړاندې خپلې خبرې اتري چې د غوربندي په کور کې او د هغه په مشرۍ مو کړې دي د هغه پر مخامخ تکرار کړو.

لنډه دا چې دا دوسيه له دې ډول تورونو څخه ډکه وه، دې تورونو دوه علتونه درلودی شول:

۱- حاکم مقامات زما د نیولونیت لري، نود "اگسا" کارکونکو ته یې دستور ورکړی چې په خپله خوښه په شکنجه راڅخه اعتراف واخلي او هغه اعتراف د دلیل په توگه راوړي.

۲- کارمیلانو لکه له اعتراف څخه یې چې څرگند پري، د کارمل د تجرید لپاره یې په گډه دا تورونه لگولي دي. ځکه دا ډول مسایل که وړاندې، تر زندان بهر تنظیم شوي نه وي، په زندان هغه هم د یوه گروپ د مهمو کدرونو له خوا نه شي کېدی. یوازې په یوه صورت کې کېدی شي، چې د لیدنې کتنې او مشورې زمينه ورته برابره شوې وي. چې بیا یې هم تر شا روغ نیت نه ښکاري. ماپه داسې حال کې چې هڅه کوله ددې ناسم مطلب اصلي انگیزه پیدا کړم، د امین دفتر ته ورغلم. دوسیه مې د هغه پر مېز کېښوده هغه د مېز تر شا راوچت شو او زه یې پر کوچ کېناستو ته وبللم. هغه مې پر وړاندې کېناست او نېغ مې سترگو ته څیر شو، ویې ویل: څه فکر کوې؟ په آرامۍ او سره سینه مې ځواب ورکړ، شاید پرچمیانو به تر ځانگړو شرایطو لاندې یا د کوم پلان پر بنسټ یې دا خبرې کړې وي. نه پوهېږم د هغوی موخه څه ده؟ امین وویل: که ستا خوښه وي ډاکټر فاروق او عزیز چمتو دي چې ستاسو په حضور کې دا خبرې داوطلبانه بیا تکرار کړي. په ځواب کې مې وویل: هغوی چې دا تورونه په لیکلې بڼه کېښلي، شک نه شته، چې په شفاهي ډول به یې تایید او تکراروي. تاسو پر دې خبرو باور لرئ، امر وکړئ چېرې لاړ شم، کور که څرخي پله ته؟ امین په نرمه لهجه وویل: غوربندي ملگریه! زه ستا پر صمیمیت او رښتینولۍ هېڅډول شک نه لرم، دا دوسیه مې ځکه درکړه چې د مخالفینو پر دسیسه کارانه پلانونو او توطیو پوه شې. زه درته

وايم که دا عترافونوانگېزه هرڅه وي، خو مطالب چې د تحقيق له لارې روښانه شوي، له حقيقت څخه تش نه دي.

د ساري په توگه دا نظامي افسران چې د غويي په انقلاب کې يې له خانه اتلتوب ښودلی، دهغه په بدل کې غواړي چې خپلواکه واوسي او هرڅه چې يې زړه غواړي هغه وکړي، هغوی ځانونه د هېڅ نورم او معيار تابع نه گڼي "اگسا" په رښتيا هم په حکومت کې حکومت گرځېدلی دی، تر هغه بهر د ملامتی گوته زما خواته نيول شوې، هېڅوک نه پوهېږي چې اسدالله سروري ماته د گزارش راکولو لپاره ځان مکلف نه گڼي. خو موږ بشپړ معلومات لرو چې خپله اگسا د حاکميت پر ضد يو شمېر شبنامې وپشي. دلته مې په بيسره وپوښتل: اسدالله سروري څنگه جرئت کوي چې اگسا د رژيم پر ضد وکاروي؟ له پوزخند سره يې ځواب راکړ: له بده مرغه لکه څنگه چې ښکاري "د مزيو سرونه په شوروي سفارت کې دي. شوروي ملگري زموږ خپلواک دريځ نه خوښوي، هغوی غواړي چې په ليکلي او شفاهي بڼه د مشورې په نامه پر موږ امر وکړي. شوروي سفير پوزانف زما په اړه تره کي ته تحريکونکې خبرې کوي او هڅه کوي زموږ تر منځ اختلافونه رامنځته کړي، زما د معلوماتو له مخې پوزانف زموږ په ضدیت کې دومره پرمخ تللی، چې آن زموږ مخالفينو ته په خپل سفارت کې ځای ورکوي. له شوروي دولت څخه مو هيله کړې چې پوزانف او صولت شاه مسيرگن د سفارت سفير او کارکوونکی دواړه وغواړي، هغوی په رښتيا هم زموږ لپاره نامطلوبه کسان دي، زه هڅه کوم چې تره کی قانع کړم چې د سروري په څېر د خلکو له ملاتړ څخه لاس واخلي. د هغوی شتوالی، د يوه کورني سياست تعقيبول، د بهرني سياست له تعقيبولو سره نرمنيت ناشوني دي. ټاکل شوې ده يو شمېر روڼاندي په ځانگړي ډول پرچميان چې بنديان شوي دي خوشې شي، دا تورونه چې تا ولوستل يوازې پر

تا نه دي تپل شوي، بارق شفيعي ته هم همداسې خبرې اوډل شوې دي چې زه يې پر سموالي باور نه لرم، "کله چې يې خدای پاماني کاوه له خدا سره يې وويل: ما وړ وگڼل چې د ځينو پېښو له بهير څخه دې خبر کړم، خو غوره ده چې په دې اړه بل څوک خبر نه شي، چې موږ خپله د دېمنانو د تبليغاتو وسيله نه شو په هرحال، اندېښنه مه کوئ، په ډېره زړورتيا سره خپلې دندې پرمخ بيايه، د خدای پامان". که رښتيا ووايم دا خبرې او موضوعگانې زما لپاره بېخي نوي وې، زه د امين او تره کي پر اختلاف ترهغه مهاله خبر نه وم. دا چې اسدالله سروري د امين پر ضد اگسا راپارولې او شبنامې خپروي، راته له پوښتنو څخه ډکه خبره وه. تر ټولو مهمه: شوروي سفارت دريځ او د سفير نقش و چې طبعاً يې د خپل دولت د پاليسۍ نمايندگي کوله. ټول د معما په څېر وو. که څه هم د پوزانف لېوالتيا چې غوښتل يې زموږ د هېواد په چارو کې د مشورې په نامه امر وکړي په دوو اړخونو کې راته څرگنده وه.

پوزانف په ټينگار سره هيله درلوده چې (سلام خان) د مرستيال او (جلال) د تجارت وزارت د مشاور په توگه وټاکي، د افغانستان د بهرنيو چارو له وزير ډاکټر شاه ولي څخه يې هم شوروي ته د سفر پر مهال دا غوښتنه کړې وه. له دې نه چې دا دواړه کسان مو پېژندل نو چندانې پاملرنه ورته ونه شوله. خو اوس د امين په وينا خبره دې ځای ته رارسېدلې چې پوزانف، سفارت د مخالفينو په څانگې د کارمليانو پسر پناه گاه بدل کړي او د انگرېزانو په څېر چې پر نولسمه پېړۍ يې زموږ لپاره شاه شجاع د پاچا په توگه خوندي وساته چې د اړتيا پر وخت فشار راولي او امتياز ترلاسه کړي. اوس شورويان په همدې موخه ټيړاگي کې د کارمل مېلمستيا کوي، دا تاريخي ورته والی او قرينې بايد په جدي توگه په پام کې نيول شوې وي، امين داسې تصميم درلود؛ خو له بده مرغه د شوروي د نظامي او سياسي مرستو له کبله په

کار کې غوټه موجوده وه، چې پرانیستل یې ډېر وخت غوښت، په لنډه موده او په ناڅاپي ډول یې خلاصول ناشوني وو. له دې کړکېچ څخه وتل هم ډېرو لگښتونو ته اړتیا لرله، دې ستونزې د جواهر لعل نهرو له حکمته ډکه دا خبره سپړي ته وریادوله چې خپلې لور ته یې د لارښوونې په ډول کړې وه.

"په کور کې هېڅوخت د فیل بیجی ونه روزې، ځکه که لوی شو له وره څخه وتلای نه شي او د کور د پوال وړانوي" له همدې کبله د واړه او لوی نېستمن او شتمن هېواد تر منځ عادلانه او برابر مناسبات ستونزمن دي. دا حقیقت باید ومنو چې په نړیوالو مناسباتو کې مدني ارزښتونه لکه څنگه چې په منشورونو کې ویل شوي، نه عملي کېږي. د ځان په گټه له تاریخي برتریو څخه گټه اخیستل ورځنی کار ونه لري.

د طبیعت قانون او د ځنگله اصول چې داسې دي د هغو له مخې پیاوړې ونې په پراخو څانگو او ژور جرړو د لمر رڼا او د ځمکې انرژي اخلي دا په خلکو او ملتونو کې هم عمومیت لري. او لاد زمري په برخه پاچایي پاتې ده. که یې غوښتنه په ډپلوماتیکه ژبه هم وي. هغوی چې ددې حقایقو په پوهېدو سره بیا هم ټېرونه سپر گرځوي د خپل ژوند په بایللو سره د خلکو د حقوقو او د ځمکنۍ بشپړتیا ساتنه کوي. سرور کوي خو چاته یې نه ټیټوي. دا خلک به زموږ د هېواد په حماسه زېږ تاریخ کې تلپاتې وي او بایلل (باخت) د هغو کسانو په برخه دی چې د پردو په زور لنډ مهالی بری مومي او تلپاتې بدنامي گټي.

له تور څخه تر حقیقه

هغه څه چې مې په دوسیه کې ولوست او وروسته مې له امین څخه واورېدل، تر یوه حده پوه شوم چې د امین او تره کې اړیکې خراب شوي او پر یو او بل یې اعتبار کمزوری شوی دی. خو دا چې گویا پوزانوف پېژندل شوي نظامیان چې هر یو د اګسا ریاست، داخله وزارت او د مخابراتو وزارت په څېر حساسې او مهمې دندې لرلې مخالفت او بغاوت ته هڅوي، یا تره کې د امین ضدیت ته پاروي یا یې هم له سفارت نه د مخالفینو پناه گاه جوړه کړې، زما په اند بې منطقي خبرې ښکارېدې، چې عقل یې له منلو څخه عاجز و. د امین دا دلیل سم دی چې دوست هېواد شوروي زموږ خپلواک دریځ نه خوښوي او ټول کارونه د هغوی په لاس کې دي. ما ته پر هغه مهال هېښوونکي او ناباوره وو. ځکه گومان مې کاوه هېڅ هېواد باید د هېڅ دلیل پر بنسټ ځان ته دا

حق ورنه کړي چې دا ډول کارونه وکړي، خو د وخت تېرېدل له هر ډول پټولو نه پرته ټولو پوښتنو ته ځوابونه وايي. شک او ناباوري د حقایقو په رڼا کې له منځه ځي، د تورونو له لوخړو نه رښتینولۍ راڅرگندېږي. ددې حقایقو په اړه د پوزانوف خبرې چې د صحنې د پردې تر شا اصلي لارښود دی زموږ لپاره په زړه پورې دي، هغه وايي: تره کې ته مې وویل: ملگری تره کې! په هېواد کې وضعه خرابه شوې، کورنۍ جگړې پیل شوې دي، په دې لوبه کې پاکستان، امریکا او عربي هېوادونه هم راډگه شوي دي. وضعه دا ایجابوي چې تاسو باید په دې حالت کې د هېواد او رهبرۍ ټولې چارې په لاس کې واخلي... تاسو ولې بیا هم په هېواد کې امین د نظامي مسوول په توګه وټاکه؟ هغه، لکه چې زما خبرې یې نه وي اورېدلې راته وویل: هو! د انقلابي شورا په خوښه موامین د دفاع وزیر په توګه ټاکلی دی. هغه به خپلې دندې په ښه توګه پرمخ بیايي سیافرمان لاسلیکوو" (تجاوز بر افغانستان، ص ۲۵)

جورج ارنی د سروري د نقش په اړه لیکي: "سروري مسکو هم له توطیو څخه خبره کړې وه، چې وروسته یې بریښیف هم تایید وکړ چې هغه تره کې ته هم گواښ کړی و. د سروري معلومات بس وو چې مسکو متقاعدې کړي، چې امین برطرفه کړي، ځکه له وړاندې نه د هغه په اړه شک موجود و. د پرچم لرې کېدونکي مشر چې بېرک کارمل نومېده، له هاوانا څخه مسکو ته د تره کې د راتلو پر وخت همالته و، چې بریښیف او انډره گرومیکو ددې دوو افغاني مشرانو تر منځ پټ مذاکرات جوړ کړل (افغانستان گذرگاه کشور کشایان، ص ۹۶)

څرګندېږي چې سروري هڅه کوله د امین لرې کولو ته مسکو راضي کړي، یانې ښاغلی سروري د افغانستان د مشر ټاکل او لرې

کول د مسکو صلاحیت گانه، کله چې یې ولیدل مسکو په دې کار کې پاتې راغله، خپله یې د امین د نابودۍ هوډ وکړ، اوس به د (حقایق پشت پرده) نومي کتاب لیکوال (سلیک هریسن) خبرو ته ځیر شو "سید محمد گلابزوی او اسدالله سروري چې غوښتل یې امین ووژني" د پلان له مخې کله چې امین ارگ ته ننوزي، لاس او پښې به یې ورتړي او په تشناب کې به یې بندوي. بیا به په تشناب کې ساعتی بم چوي (حقایق پشت پرده، ص ۸۲) دی په همدې مخ کې لیکي: "امین خبر نه و چې سروري د تره کي دوو مخالفینو ته دستور ورکړې چې هرچاد جمهور ریس د استوګنځي پر خوا د تلوڅخه وکړه، ډېر ژر به ووژل شي (حقایق، ص ۸۲) تردې دستور وروسته د پوزانف په وینا سروري مزدوریار، وطنجار او گلابزوی د کي، جي، بي ډگروال ولادیمیر ایلیسن ته راغلل (اردو و سیاست، ص ۲۰) پوزانف په سفارت کې ددې څلورو کسانو په لیدو تره کي ته ځي او پوښتي (تاسو خبر یاست چې څلور تنه وزیران برطرفه شوي دي؟ تره کي پوهېده او وټاکل شوه امین هم راوغواړي چې زموږ په مذاکراتو کې گډون وکړي تره کي امین ته تلیفون وکړ او په پښتو یې ورسره خبرې وکړې، غوږۍ یې کېښوده او یې ویل اوس به راشي" همالته زیاتوي "پر همدې مهال له لاندې نه د ډزو غږ اوچت شو، گلورېلف د کړکۍ پر لوري منډه کړه او چغې یې کړې: امین تښتي! موږ ټولو د کړکۍ پر لوري منډه کړه تره کي تر ټولو وړاندې و. باډي گارډان یې راغلل، تره کي په پښتو څه ورته وویل، بیا یې زیاته کړه زما ملگری سید داود ترون ووژل شوی دی. تره کي غوږۍ اوچته کړه خو تلیفون بند و".

دا وه زموږ د تاریخ یوه له پېښو څخه ډکه برخه، د پردې تر شا محرکان او پلان جوړوونکي یې پردي، خو تر سره کوونکي یې

هېوادنسي ځان غوښتونکي او قدرت غوښتونکي وو. کيسه دا يې وه چې "سروري، د تره کي باډي گارډانو ته د ډزو امر کوي، خو خپله د احتياط لپاره په سفارت کې د کي، جي، بي ډگروال ته پناه وړي، امين د پوزانف په منځگړتوب د مذاکرې لپاره تره کي ته بلل کېږي د سروري د وړاندېني دستور له مخې ډزې کېږي، د امين پر ځای سيد داود تړون وژل کېږي، امين تښتي او ځان خپل استوگنځي ته رسوي. تليفونونه بندېږي، د پنجشېري د وينا له مخې "امين په اوښلنو سترگو د سياسي دفتر جلسې ته ننووزي او له هيڅانه په دې ډکه فضا کې د تړون د مړينې د زيرک د دوو نورو ملگرو د تېپي کېدو گزارش ورکوي. نور محمد تره کي د خپل ملگري د مړينې لامل گڼي او وړانديز کوي چې هغه دې له ټولو دولتي او گوندي مقاماتو څخه لرې کړل شي (پنجشېري، ص ۱۱۲) هغه په بل مخ کې زياتوي، جلسه دامين په گټه پايته ورسېده، له ځنډه پرته د مرکزي کمېټې پلینوم داير شو او تره کي له دولتي او گوندي مقاماتو څخه لرې کړل شو. امين د ۱۳۵۸ د وږي (سنبلي) پر ۲۵مه د گوندي او دولتي لوړ مقام ته لوړ شو" په دې توگه د اندروپوف او بريژنيف د پلان لومړنۍ مرحله چې امين تر ورکړي او هرڅنگه چې کېږي امين برطرف او پرځای يې کارمل واک ته ورسوي. ناکامه شوه.

د امین سل ورځنی دوران

حفیظ الله امین ان د هغه دښمنانو په وینا یو ناسیونالست، خپلواک، مغرور، پر نفس متکی، جسور او ښه اغوستی سړی و، خو ځل مې ترې اورېدلي وو چې ویل یې شوروي ملګري زموږ خپلواک سیاست نه خوښوي، زموږ له فکري خپلواکۍ څخه ناراضه دي. هغه شوروي سفیر پوزانوف د افغانستان په کورنیو چارو کې د لاسوهنې له کبله نامطلوبه شخص وګاڼه او له شوروي دولتي مقاماتو څخه یې وغوښتل چې په کابل کې د هغه ماموریت پایته وروسوي. امین د کي، جي، بي له خوا له خورو شویو لومو څخه څو ځلې وژغورل شو، خو تسلیم نه شو، خو خپل حریف یې هم له لاسه ورنه کړ.

یو امریکایي تحلیلګر سلیک هرېسن چې څو ځلې یې له امین سره کتلي دي وایي "امین یوه ځواکمنه ناسیونالیستي څېره وه، د یوه لاسپوڅي په نقش کې لوبې ته چمتو نه و، د هغه چلند دا

خرگنداوه چې له روسانو سره څنگه معامله وكړي، ځكه هغوی ورته ډېره اړتيا درلوده او ده هغوی ته هېڅ اړتيا نه درلوده.

امین چې له (تلك خرس) څخه خبر و، له واكمنۍ سره يې هڅه كوله چې خپل سياست متوازن كړي، له غربي هېوادونو په ځانگړې توگه له امریکا سره د هېواد مناسبات ښه كړي او د هغوی اقتصادي مرستې راجلب كړي او د شوروي له لومو څخه ځان لرې كړي امین پاکستان امریکا ته د ورننووتو دروازه گڼله، له همدې كبله د پاکستان د بهرنیو چارو له وزیر آغاشاهي څخه يې وغوښتل چې كابل ته سفر وكړي، هغه په پام كې درلود چې د پاکستان پر وړاندې خپل سياست بدل كړي او د پاکستان له لارې امریکا اړ باسي چې د سیمې وضعه له سره ارزوي او نوي واقعیتونه په پام كې ونیسي.

دا حقیقت باید هېر نه كړو چې امین له گڼو كورنیو او بهرنیو ستونزو سره لاس وگرېوان و، له بلې خوا په شوروي سفارت كې د پټې شوې څلور كسیزې ډلې له خوا هم په نظامیانو كې تحریكات ترسره كول، له كارمل سره مل يې دلته او هلته نظامي بغاوتونه او پاڅونونه جوړول. چې د ریشخوز د پیاده فرقي پاڅون يې ښه بېلگه ده، له بلې خوا د شوروي نظامي او اقتصادي مرستې د جنگي شرایطو یوازېنۍ سرچینه وه. خو ددې انحصارې كړې د سستولو لپاره امریکا د امین پر غوښتنو سربېره هېڅ چمتووالی ونه ښوده.

سربېره پر دې گوند خپله گټه د شوروي په پلوي كې لیده، په زرگونو مؤمن او پر حقانیت معتقد گوندیان له انقلابي زده كړو نه پرته د خپلو موخو په لارو كې په اتلتوب سره جنگېدل او له حاکمیت څخه يې دفاع كوله، هغوی ته د دوست او دښمن

ورپېژندل ډېر وخت غوښت او دا يوه داسې موضوع وه چې بايد په احتياط ورسره چلند کېدې. د لوړې او ټيټې طبقې کليشه يي شعارونه لاهم يو مقصدي کار و. د سياسي فرهنگ ټيټه طبقه د نړيوالو اړيکو د پېچلتياوو د درک ځواب ويونکې نه وه اود شوروي مشرانو نيتونه يې نه پلټل... لنډه دا چې عقیده يي چاپېريال او روزنيز سوابق خپله د وضعې په بدلون کې لوی ځنډونه وو، چې درملنه يې د هرچا تروسه وتلی کار و. دې مجبوريتونو د سمونو بهير ټکنی او خواږدي يې ډېره کړله.

خو د امين لويه تېروتنه او گناه د نور محمد تره کي وژنه ده. هغه په دې کار په حقيقت کې له خپلو دښمنانو سره مرسته وکړه چې د هغه سقوط ته سره يو شي. هغه که په دې کار کې هره موخه درلوده خو د هغه په زيان تمام شو. بريژنيف هم ځان توهين شوی وگانه او هوډ يې وکړ چې د لښکر کشۍ پلان چې وړاندې مطرح شوی و، گړندی او تصويب کړي. خو امين له دې کار سره د ملي، سيمه ييزو او نړيوالو عيني محدوديتونو له کبله د سياسي تگلارې ټاکل چانس نه درلود، له ناچاري نه يې په تيارو کې د سمون لار خپله کړه، لومړی يې د يوې نوې فضا د رامنځته کولو او د (مصونيت، قانونيت او عدالت) د شعارونو په وړاندې کولو سره يې امر وکړ چې دولتي او گوندي اورگانونه ترې ملاتړ وکړي همداراز خپل عمل هم له خپلو خبرو سره سم برابر کړي.

ددې لپاره چې د دولت عمل قانوني ستن ولري، د پوهو، تجربه لرونکو، روڼاندو او د پوهنتون د استادانو په گډون يې چې غوڅ اکثریت يې غير گونديان وو، يو کميسيون جوړ کړ، چې ډېر ژر د هېواد د اساسي قانون مسوده تياره کړي. هغه هڅه کوله چې د بيا رغونې زمينې برابرې او د ورځني ژوند فضا هم ورسره ښه

کړي. هغه د پټ پوليسي سازمان (اگسا) نوم پر "کام" واړاوه او ژمنه يې وکړه چې ماهيت ته به هم بدلون ورکړل شي. کام يې موظف کړ چې په خپلو ټولو اجراتو کې بنسټيز سياسي اصول چې مصوونيت، قانونيت او عدالت وو، په پام کې ونيسي او د کام مخالفين به هم د همدې ارزښتونو له مخې پوښتل کېږي، هغه له انقلاب څخه د دفاع لپاره ملي سازمان جوړ کړ او ژمنه يې وکړه چې بېغوري به ختموي. د جوماتونو له ملامامانو سره مالي مرستې وشوې. او د ټولو مذهبي او ديني چارو لپاره اسانتياوې برابرې شوې. ښاري جوماتونه په دولتي لگښت رنگ شول، د پرچميانو په گډون يو شمېر مخور او د ولايتونو نفوذ لرونکي کسان له زندانونو څخه خوشې شول، نورې دوسيې له سره تر غور لاندې ونيول شوې. خو کارمليانو او د امين دښمنانو دا سمونې عوام تېرايستنه او ریاکارانه بلل او دستور يې درلود چې د هغو مقابله وکړي.

او "هر بد شی- ښه شی" شعار يې د خپل عمل د لارښود په توگه وټاکه.

پرچمي مشرانو چې په مسکو کې د شورويانو د يرغل او د امين د سقوط په تمه وو، په کابل کې يې خپلو پلويانو ته لارښوونه کړې وه چې د امين د (C.I.A) اوسېدو او له روسانو سره د هغه د ضدیت په اړه کيسې او داستانونه جوړ کړي، د هغه له دښمنانو او مجاهدينو څخه معلومات راټول کړي او د هغو پرچميانو له لارې دې چې په سفارت کې پټې شوي، کارمل، نور او اناهيستا ته يې مسکوته ولېږي. وکیل وروسته د اندروپوف کارت له جيبه ايسته او په دروغو به يې ويل د نامه، جامو او قوارې په بدلون څو ځلې کابل ته راغلی او په شوروي سفارت کې اوسېدلی دی. دا چې

ددې داستانونو او تورونو، د امین د ظلمونو او د گل آقا (د اردو سیاسي ریس) او وکیل (د کارمل مالیې وزیر او د نجیب د بهرنیو چارو وزیر) له خوا یې د لېږدولو موخه څه وه. په دې وروستیو کې روسي مشاور الکساندر مایوروف په خپل کتاب (په افغانستان کې رښتیا څه تېرېدل) کې ترې پرده پورته کړې ده، چې د هغه په وینا (د افغانستان په سختو پټو شرایطو کې جنرال گل آقا د کارمل پټ رېبارو، هغه د افغانستان د وضعې او د امین د ظالمانه کړنو، د پرچمیانو د وژنو په اړه ټول معلومات بېرک کارمل، نور اواناهیتا ته ورکول، بېرک کارمل، نور او اناهیتا به دا ټول معلومات راټولول او مایوروف ته هم رسول کېدل. کي، جی، بی د همدې معلوماتو پر بنسټ راتلونکي احتمالي مشران تشخیصول. د ۱۹۷۹م کال پر ډسمبر د شوروي تریرغل وروسته د کي، جی، بی د استخباراتو استازو خلقي امین لري او ویې واژه، اندروپوف د سیاسي دفتر په لارښوونه د ا.خ.ډ.ګ رهبري پرچمي بېرک کارمل او د هغه نږدې ملګرو ته ورکړه (مایوروف، ص ۱۱۴)

ددې شوروي لوړ رتبه چارواکي داستان له دې ناوړو پېښو څخه پرده اوچتوي او د هر یوه دنده چې د سرطان د جرړو غونډې غزېدلې وو جوتوي، د دوی د دندو وېش په زړه پوری دی، په دې مانا چې گل آقا دنده لري چې دروغ او رښتیا اطلاعات او معلومات راټول کړي او کارمل، نور یا اناهیتا ته یې ورسوي. کارمل، نوراو اناهیتا دنده لري چې دا معلومات سره بېل د ځان او اربابانو له ذوق سره یې سینګار کړي او د کي، جی، بی ریس اندروپوف ته یې ورکړي، چې د همدې معلوماتو پر بنسټ د کي، جی، بی ریس راتلونکي رهبران تشخیص کړي. او د استخباراتو د پرسونل په ګانګرو ډلو خلقي امین ووژني او ګوند پرچمي بېرک او

د هغه نږدې ملگرو ته وړاندې کړي. دا خبرې تبصرې ته اړتیا نه لري په خپله رڼې دي، د شوروي پخواني خارجه وزیر (ادوارد شواردنازی) لس کاله وروسته د شوروي په عالي شورا کې وویل "موږ د انساني ارزښتونو پر وړاندې ودرېدو، په قانون، گوند او مدني نورمونو کې مو لویه تېروتنه وکړه."

هغه تصمیم چې زموږ هېواد ته یې دا پایلې وزېږولې، د گوند او خلکو د غوښتنو خلاف نیول شوی و" (انټرنیشنل هیرالډریبون، ۱۹۸۹، اکتوبر) شاید د ځینو لوستونکو په ذهن کې دا پوښتنې مطرح شي، چې د شوروي له یرغل څخه (۲۱) کاله تېرېږي او په دې موده کې په سلگونو کتابونه او لیکنې خپرې او زرگونو غونډې او مرکې وشوې چې پر بېلابېلو اړخونو یې رڼا اچوې، غوره به دا وي چې دا شرموونکې ډرامه تاریخ ته وسپارو او پر بیارغونې یې سوچ وکړو، زموږ ټولنه چې هسې هم ډېره خواږه ده په یوه نوي پیل سره د ډېرو نورو پاشلتیاوو مخه ونیسو، د روغی جوړې سوچ ډېر ښه دی، خو له بده مرغه پر اوس مهال نه شته، موږ موظف یو چې په تاکید او ټینګار د خپل هېواد پر وړاندې د شوروي د دې وپروونکي جنایت غندنه وکړو. او نوي حقایق چې د کي، جی، بی د ارشیف له صندوقونو څخه رابهر کېږي، د خپلو خلکو پر وړاندې کېږدو. تر ټولو وړاندې د دې یرغل نه کبله رامنځته شوی بحران لاروان دی. خو په بله بڼه او د نورو خلکو په وجود کې خو نیت او پلان هماغه دي چې وو. په افغانستان کې د جگړو په دوام له یوې خوا غواړي د مرکزي آسیا هېوادونه له اسلامي بنیادګرایۍ څخه ووېروي، له بلې خوا په افغانستان کې د یوه متمرکز او ځواکمن حکومت مخه ونیسي، چې د سولې او بیا رغونې وخت ونه مومي.

وړې ډلې چې د جدي له (۶)مې څخه سرچینه اخلي او د شورويانو د اصلي لاملينو په توگه پېژندل شوي دي. دلته او هلته په بېلابېلو بڼو او په بېلابېلو نومونو تبارز کوي، په خیر غوښتونکي لهجه خپلو ریاکاریو او تېرايستنو ته دوام ورکوي. هغوی د نوي بازار او نویو مشتریانو په تمه هر ډول معاملې ته چمتو دي. هغوی جامې بدلې کړې دي، اوس د سمندر هاغه غاړې ته نظر لري. وړاندې تر دې چې نوی مصیبت وزېږوي باید ماهیت یې رسوا شي. خو تر ټولو مهمه دا ده چې ددې ډلو کسان لکه بناغلی نبي عظیمي غوښتي دي چې د تاریخ په حماسه زېږو پېښو کې قلب کاري وکړي، جرئت یې کړي، چې لاسپوڅي وستایي او فداکاران وغندي. د هېواد هر سړی چې په هر ځای کې وي دنده لري چې د انکار نه منونکو حقایقو په رڼا کې چې مخ پر ډېرېدو دي، ددې ډول خلکو حساب په لاس کې ورکړي. بناغلی عظیمي دنده درلوده چې زموږ په معاصر تاریخ کې جعلکاري وکړي، هغه د یوه ښه مورخ په توگه لیکي: "یو مورخ باید په وینښه د وجداني او له گناه څه په پاک ضمیر د پېښو پر لیکلو پیل وکړي، هغه باید پاکې، خپلواکې او رښتینې گوتې ولري" (اردو و سیاست، ص ۲)

خومره ماناداره او عالي توري! رښتیا هم عظیمي پر دري تورو پوره برلاسي لري، له همدې وجې یې هغه ته درنه دنده سپارلې ده، هغه باید لمر په دوو گوتو پټ کړي او حق پر باطل او باطل پر حق ثابت کړي، خو عظیمي پر هغه واک سربېره چې پر تورو یې لري پر ردولو یې بری نه شي موندی، البته دا د عظیمي کمزوري نه ده، دی له هغه څه نه چې دفاع کوي د نه دفاع وړ دي.

ددې مطلب پر ځانگړنو غږېږو: د مرغومي (جدي) تر شپږمې وروسته يوه شپه د اوومې فرقې له ۴۵ نمبر غونډه څخه چې قوماندان يې عظيمي دی ۲۲۰ تنه وسلوال تښتې، دا سرتېري (يوه لاسپوڅي رژيم ته د خدمت ننگ نه مني)، خو ښاغلی عظيمي چې په عمل کې د يوه عادي سرتېري خپلواکي او رښتينولي هم نه لري، غواړي ثابته کړي چې نوموړي سرتېري د دښمنانو د تبليغاتو تر اغېز لاندې راغلل، په حقيقت کې کارمل لاسپوڅی نه دی. له بده مرغه بوازې افغانستان ته د شوروي نظامي قطعاتو له راتلو سره جوخت واک ته ورسېد. (اردو و سياست، ص ۳۲۳) سره له دې چې دا برخه يې په خپل کتاب کې د (کارمل او د شورويانو يرغل) په نامه نومولې ده خو دلته له يرغل څخه څه خبره نه ده شوې، د کارمل لاسپوڅيتوب د دښمنانو تبليغات گڼي او په ۳۲۳ مخ کې، چې کله کارمل له گلونو څخه په ډک تابوت کې بښي، خوشحاله کېږي او ليکي (افغانستان ته د شوروي نظامي قطعاتو له ننوتو سره جوخت د کارمل رامنځته کېدل، د کارمل په سياسي ژوند کې تر ټولو بده پېښه ده). وروسته ليکي د هغه سياسي مخالفين په ملي او نړيواله کچه هڅه وکړه چې د کارمل پر څېرې د لاسپوڅيتوب رنگ وروټپي. (اردو و سياست ۳۲۳)

په دې خبرو کې عظيمي وايي کارمل واک ته رسېدلی دی، خو نه د سرو يرغلگرو پوځونو په مرسته. نو ښاغلی عظيمي صيب! مهرباني وکړئ ووايست چې د واک ته د رسېدو مادي بنياد او اوپراتيفي ستن څوک او څه و؟ آيا کارمل د شوروي ځواکونو تر يرغل وړاندې يوه اونۍ، مياشت آن يوه ورځ وړاندې کولای شول کابل ته راشي او د حاکميت ادعا وکړي؟

آيا تاسو ستاسود خپلو خبرو له مخې څو مخايراتو وزارت د چاودنې دروند غږ، د راډيو افغانستان پر چاپېره جگړه او پر ماني نامردانه يرغل او د زهر خوړلي مشر د وژنې خبر د كارمل تر وينا وړاندې واورېدل كه وروسته؟

ښاغلی عظیمي! كه بېرك كارمل واك ته رسېدلی و، نو تاسو ولې د خپل كتاب په ۲۶۰ مخ كې شكایت كړی او ويلي مودي (د مسكو ياد څلوبيستم اردو د قوماندانۍ يوازې يوه اشاره بس وه چې د افغانستان د اردو لوی قوماندان خلقي وي كه پرچمي، په بېلابېلو نومونو... تبديل يا هم زندان ته واچول شي او بيا د اردو مخ هم ونه گوري" (اردو و سياست، ص ۲۶۰) او هملته زياتوئ چې (مسكو امر كاوه بايد ترسره كېده).

ښاغلی عظیمي! بېرك كارمل ظاهراً د افغانستان ډموكراتيك جمهوري اردو ستر قوماندان و، ستاسو په وينا خپله واك ته رسېدلی و، ځكه تر دې حده بې صلاحيته و چې د مسكو يا د څلوبيستم اردو د قوماندانۍ په يوه اشاره د خلقي او پرچمي په گډون لوی قوماندانان بنديانېدل، يا هم لرې كېدل. چې بيا به يې د اردو رنگ هم نه لیده.

كله چې لوړ سر قوماندان، گوندي يا دولتي رهبر صلاحيت ونه لري. هغه ته لاسپوڅی وايي.

شايد تاسو خيزونه په خپل نامه نه يادوئ، خو په دې ترڅ كې غفلت نه شو كولاى، حاكيمت په خلكو پورې اړه لري، د دولت رهبر او د اردو اعلى سر قوماندان دا حاكيمت تمثيلوي، كله چې په هېواد كې پردی ځواك امر او لارښوونه وكړي، د خلكو د حاكيمت پر حق تېرى شوی دی، تر هغه ځايه چې د افغانستان په خلكو پورې اړه درلوده، دوى پر خپل ملي پاڅون لاس پورې كړ او

د يرغلگرو پر ټټر يې گوزار وکړ، خو هغه څه چې په تاسو پورې اړه درلوده، پر عکس، د يوه ښه مؤرخ ښېگڼې، د ويده وجدان په واره صدر، له ملي غرور او له حقيقته تش ضمير پر مبتذل پلوي قضاوت بدش شو او ومو ويل خدای دې نه کوي، نه شوروي يرغلگره ده، نه هم کارمل د سلو زرو شوروي د محدودو قطعاتو لاسپوڅی، چې د خپلې انترناسيونالستي دندې لپاره زموږ خاورې ته راننوت.

ببرک کارمل هم چې هغه ته يې مشروعيت ورکړی و، ناڅاپه د شوروي ددې سل زريزو محدودو قطعاتو له راتلو سره واک ته ورسېد، خو ناحقه دښمنان د لاسپوڅي ټاپه پرې لگوي.

دې کرغېړن بحث تر پای وړاندې مې يوازې دومره ويل غوښتل چې تاسو رښتيا واياست، لعنت دې پر يو نيم هغو ليکوالو چې حقيقت په ناسمه توگه ښيي، ايا تاسو پوهېږئ همدا حقيقت پټوونکي ليکوال د هېواد تاريخ ته لوی خيانت کړی، هغو کسانو يې چې له واقعيتونو څخه خبر دي د خپرونکي او تاريخ ليکونکي نوم بد کړی دی، تاسو د يرغلگرو ځواکونو او د هغو د لاسپوڅو پر وړاندې د افغانستان د خلکو وياړمن ملي پاڅون، چې تاسو به هم هغه سهار د هغوی ټانکونو ته گلونه ډالۍ کړې وي اوس داسې ناسم ښيي؟! د مسووليت احساس نه کوي؟! دا خود ښاغلي عظيمي د تخيلاتو غوتۍ وې، گلونو او مېوو ته يې وروسته رسېږو.

د حفيظ الله امين ترور

لکه چې وموليدل امين په زغرده د شورويانو د غوښتنو پسر ضد راولاړ شو او د خپل کورني او بهرني سياست په ټولو چارو کې يې د عمل خپلواکي درلوده. هغه هر ډول لارښوونه او امر په هره بڼه او تر هر نامه لاندې چې وو که دوستانه مشوره به هم وه نه منل، په دې توگه يې د شورويانو غوښتنې په پرله پسې ډول رد کړې. شوروي سفير پوزانوف چې عادت يې نه درلود د ملتونو برابر حقوق په عمل کې رعايت کړي، له هغو حدودو څخه به اوښت چې د يوه بهرني هېواد د نماينده گۍ ريس ته روا دي. امين هغه يو ناوړه کس وباله او د هغه د ماموريت ختمېدو غوښتنه يې وکړه، خپل خارجه وزير ته يې امر وکړ چې د بېلابېلو هېوادونو د سفيرانو په حضور کې ددې موضوع دليل په زغرده بيان کړي، چې په راتلونکي کې چا ته د لاسوهنې جرات پاتې نه شي. امين له شوروي سره په خپلو

مناسباتو کې د برابرۍ او ورورولۍ پلوی و، هغه ټی حسابه ورورولي نه غوښته، خو مشر ورورته قایل نه و. امین په مجموع کې له خوا کمنو ملي ځانګړتیاوو څخه برخمن و، خو ډېرې ستونزې یې پر وړاندې پرته وې. ګوند پر نظامي او اقتصادي انحصاري مرستو تکیه لرله، ګوند نړیوال انقلابي غورځنګ ته پسابندي درلوده، د ملګرو ایډیالوژیک ګومانونه یې د کمزورۍ ټکی جوړاوه، هغه د داسې لارو په لټه کې و چې ځان د کې، جی. بی د توطیو له لومو څخه خلاص کړي او د شورویانو پر بڼه نیت باندې له خپل شک څخه وړ پایله واخلي. هغه د وړ مهال په تمه و خو حالاتو وخت ورنه کړ، په عین حال کې شورویانو د امین په وجود کې خپل راتلونکي موقعیت ناډاډه او کمزوری لیده، له دې نه چې نېغ او پوخ دلیل یې نه درلود، د خپل توطیه ګرانه ذاتي خصلت له مخې یې پر دسیسولاس پورې کړ، په ظاهره کې یې د پراخو اقتصادي او نظامي مرستو وړاندیزونه کول، خو په پټه توګه یې خپل له مکاری نه ډک پلان تطبیقاوه. تر ټولو وړاندې یې د (کام) ریس اسدالله امین ته زهر ورکړل، او د درملنې په نامه یې شوروي ته ولېږه، په دې توګه یې د ملي امنیت دستګاه کمزورې او فلج کړه.

همداراز یې د رهبرۍ قرارګاه، د سوق او ادارې مرکز چې د امین په خوښه له ارګ څخه تاجیک ګوندې ته لېږدول شوي وو، د خپلې رهبرۍ دستګاه یې له ډاډمن مورچل، جنګي اوچتو دېوالونو او برجونو څخه ټی برخې کړې وه، خو د سلاکارانو له غرضه ډکه او دسیسه کونکې مشوره په دې مسله کې هم ګډه وه، د اضطراري او ګړندیو مرستو تر پوښښ لاندې یې د درنو الوتکو له برید نه یې درې شپې وړاندې محاربي ټانکونه او ماشینونه ولېږدول خو تسلیمول یې په دې پلمه ځنډاوه چې ګواکي د انتقال د ختمولو سند

به يې افغاني لوري ته ورکړل شي. تايييف په کابل کې د شوروي نوي سفير به تل د مرستو له ضعف څخه خبره کوله، د شعارونو له اجرااتو او په ټوليز ډول د سياسي بدلون ستاينه يې کوله، خو په پټه د امين د سقوط پلان د سرته رسېدو په درشل کې و.

د ۱۹۷۹م کال د ډسمبر پر ۲۶مه د وړاندېنيو شوروي مشاورينو له خوا په دفاع وزارت کې د معاينې په پلمه ټولې درنې وسلې له کاره واپچول شوې پر همدې ورځ چې د سياسي دفتر جلسه روانه وه، د غرمې د خورلو پر مهال امين او د هغه د سياسي دفتر ټولو غړو ته په سوپ (شوروا) کې زهر ورکړل شول، خو يوازې پنجشېرى د معالج ډاکټر د لارښوونې له مخې له مالگې او غوړو څخه پرهېز و، نو د هغه په وينا خپله يې سوپ و نه خوړل نور ټول غړي بېسده شول. د افغانستان د اردو لوى درستبر يعقوب هم مسموم شوى و. ددې وېرجنې شپې پاتې کيسه به د حبيب الرحمن له خولې څخه واورو چې د قواى مرکز سياسي امر و او د دفاع وزارت په ودانۍ کې د شورويانو د يرغل او پېښو عينى شاهد و او په هېښوونکي توگه ژغورل شوى دى. بيا د لسو کلونو په موده په پلچرخي کې بندي کېږي؛ هغه وايي: "د مرغومي تر شپږمې يوه ورځ وړاندې د اردو رياست له خوا ټولو قطعاتو ته خبر راغى چې تر غرمې وروسته د دولت ريس يوه ارزښتمنه او حياتي وينا کوي. دا وينا بايد د اردو د ټولو منسويينو او سرتېرو غوږونو ته ورسېږي. خو د امين د زهر خوړلو په وجه دا وينا ونه شوه، محتوا يې هم څرگنده نه شوه. ويل کېږي چې امين په دې وينا کې د افغانستان او نړۍ خلکو ته د شورويانو د يرغلگرو نيتونو په اړه څه ويل، د شوروي تر يرغل نه ۸ ساعته وړاندې هغه او سياسي بيرو ته د زهر ورکولو دليل هم همدا کېدى شي چې وينا ونه کړي، حبيبي زياتوي:

۵ بجې او ۳۰ دقیقې وې چې تاج بېك غونډۍ ته د امین د کتلو په نیت روان شوم د گارد قطعات د احضاراتو په حالت کې وو، د څلور سوه بستریز روغتون له قوماندان ولایت خان سره په دهلیز کې مخامخ شوم، هغه وویل د امین صیب معده مو ووینځله، اوس یې وضعه ښه ده، د هغه د خوب کوتې ته ننوتیم، ظاهراً عادي ښکارېده، خو اندېښنه یې کوله چې زهر یې مغزو ته زیان ونه رسوي. پر دې مهال د داخله وزارت څارندوی قوماندان تلیفوني لارښوونه وغوښته چې د جمهوري ریاست قراردادې ترکاری (سابه) چې د گوند د رهبرۍ د زهرجنېدو په وجه توقیف شوي څه پرې وکړي؟ امین خپل زوی عبدالرحمن ته چې تلیفون یې اوچت کړی و، وویل: ورته ووايه چې ټول خوشي کړي، بیا یې زیاته کړه، ډېرې دسیسې روانې دي. وبه گورو چې څه کېږي، خو کله چې تشناب ته تلو او غوښتل یې خپل استقامت ښخ تعقیب کړي، ما او زوی یې ورسره مرسته وکړه.

تر غرمې وروسته ۶:۳۰ بجې وې، ډاکټرانو ټینگار وکړ چې موږ باید د حفیظ الله امین د خوب کوټه تشه کړو. هغو وویل امین اوس آرام ته اړتیا لري. ما (لیکوال) غوښتل مې چې د لوی درستیز یعقوب له روغتیايي وضعې څخه هغه هم زهرور کړل شوي وو خبر واخلم، بیا خپل دفتر ته لاړ شم. کله چې د لوی درستیز دفتر ته ننوتم یوه لویه چاودنه وشوه چې د ښار په ټولو برخو کې واوږدل شوه، لوی درستیز له خونتو شوروي مشاورینو سره د مېز تر شا ناست وو. ویې پوښتم چاودنه چېرته وشوه، ميا په تلیفون کې د ښاري انضباط له قطعې څخه د معلومات اخیستلو لپاره د لوی درستیز د مېز خواته لاړم، خو تلیفون بند و، وروسته څرگنده شوه

چې دا چاودنه د بنار په مرکز کې د ارتباط د پرېکېدو او د عملیاتو د پیل لپاره شوې وه.

پر دې مهال مشاورینو هم چې له لوی درستیز سره د خبرو اترو مهز تر شا ناست وو، په خپلو پتو وسلو پر ډزو پیل وکړ. مورې چې د لوی درستیز په دفتر کې وو بې وسلې وو. ځکه د دود په څېر باید د دروازې په خوله کې خپلې وسلې وسپارو. لوی درستیز یعقوب ټپي شوی و، د دفتر له کونج څخه یې خپله وسله واخیسته او ځان یې په پسخانه کې واچاوه. له هغه ځایه یې پر ډزو پیل وکړ. مورې چې له پرله پسې ډزو سره مخامخ شوي وو، په ناخودآگاه ډول په گاونډیو کوټو کې سره پاشل شوي وو. پر دې مهال د دفاع وزارت له بهر او دننې څخه ډزې پیل شوې وې او هر ډول وسله کارېده. پاتې دې نه وې چې داخله وزیر، د سیاسي چارو عمومي رییس، د نظامي استخباراتو رییس او د داخله وزیر معین هم د دفاع وزارت په ودانۍ کې چې ټول د لوی درستیز پوښتنې ته راغلي وو ددې ډزو له کبله بند پاتې وو. د هغې کوټې دروازې، چې مورې په کې وو د راکټ له لگېدو سره اور واخیست، مورې هڅه وکړه چې د دویم منزل د کړکۍ له لارې له ودانۍ څخه ووزو. خو ژوند شو، ځکه ودانۍ ټوله محاصره او د بېلابېلو وسلو تر اورونو لاندې وه، ډزې تر سهاره روانې وې او د دفاع وزارت ساتونکو د یرغلګرو پر وړاندې سخت مقاومت وکړ. بلې شپې ته د یرغلګرو قطعو یو قوماندان راته وویل، ټول دهلیزونه او زینې د روسي ځوانانو په مړو ډک شوي دي، د استاسو مسوولیت دی، د دفاع وزارت اکثر ساتونکي د ډېرو افسرانو په گډون لکه د دفاع وزارت د شفر رییس، شهیدان شول. عبدالوکیل د شپې په وروستیو شنبو کې چې د شوروي ځواکونو تر یرغل وروسته د دولت د مالیې وزیر په توګه ټاکل شوی و، په داسې حال کې چې د

شوروي افسرانو جامې يې په ځان کې وې او له دوو درېيو تنو روسي وسلوالو سرتېرو سره مل و د لوی درستيز د دفتر په دروازه کې رابنکاره شو، موږ چې په ترلو لاسونو پرمخې پراته او د يرغلگرو ځواکونو په اسارت کې وو، په پيل کې مو د کوم روسي افسر خيال پرې وکړ، خو کله چې يې پر کنځلو پيل وکړ او امين ته يې ډېرې سپکې کنځلې کولې وروسته مو وپېژنده، هغه موږ ته وويل (تاسو بايد اعتراف وکړئ چې امين د CIA جاسوس و، هغه تل پر مرگ تهديدولو او ويل يې که غواړئ چې ژوندي واوسئ نو وواياست چې امين د CIA جاسوس دی. هغه زياته کره موږ د دفاع وزارت ودانۍ ونيوله، امين او لوی درستيز يعقوب خپله جزا وليده، که په دې تمه ياست چې د گارد قطعات به مقاومت کوي بېخايه تمه ده، تاسو بايد پوه شئ چې په دې عملياتو کې د سرو پوځونو څو لخواوې او فرقې گډون لري. ستاسو هر ډول انتظار پایته رسېږي، د امين د CIA اوسېدو اسناد له موږ سره دي. "ما وويل چې اسناد درسره وي، اعلان وکړئ، موږ ته يې هم رابنکاره کړئ هېڅوک د امين شخصي نوکر نه دي، موږ د هېواد په خدمت کې وو، په وسلې يې گواښ راته وکړ "ويې ويل" چوپ شه! تاسو د وطن د نامه يادولو حق نه لرئ، امين هېواد غرب ته تسليم او، د CIA په لارښوونه يې له پاکستان سره سازش کاوه، موږ د امين له دې ټولو پروگرامونو څخه خبر وو" وکيل په داسې حال کې چې کنځاوې يې کولې، له کوتې څخه ووت. گارد د مرغومې په شپه او ورځ کې بڼه مقاومت وکړ او يرغلگر اردو ته يې درانه زيانونه واپول، د گارد ډېر پرسونل د افسرانو او سرتېرو په گډون شهيدان او يو شمېر يې اسيران شول او د شورويانو له خوا پرې د مردکيو باران وشو. پر دويمه شپه هم د تاج بېگ غونډۍ پر شاوخوا ډزې روانې وې. د گارد قوماندان

جانداد يو ځل په زندان كې راته وويل چې د يرغلگر پوځ يـر قوماندان له خان سره بوتلم او د روسانو مړي يې چې په يوه ځاى كې يې سره راټول كړي وو راوښودل او ويې ويل تاسو دا وژلي دي، ما هم د گارد افسران او سرتېري چې په مقاومت كې شهيدان شوي وو وروښودل او ومې ويل: دوى په خپل هېواد كې وژل شوي دي.

په ټولو قطعاتو لكه د قواى مركز په قطعاتو او جزوتامونو، زرهدار او هوايي ځواكونو كې مقاومت ترسره شو، په قواى مركز كې پر گڼو سرتېرو او افسرانو سربېره د مركزي قوول اردو د ارکان ريس ډگرمن شهزاده هم په شهادت ورسېد، تر ټولو سخت مقاومت يو په راډيو افغانستان او بل په بگرام كې وشو. په افغانستان راډيو كې يوه كوچني جزوتام د راډيو د ساتنې دنده درلوده، چې ۸۰ سلنه (فيصده) يې له منځه لاړه.

د بگرام په گارنيزيون كې يرغلگر پوځ پر ساتندوى كندوك، د دافع هوا، د ډگر امریت د الوتكود ځغاستې پر مزي او د هوايي ډگر د ادارې د سوق پر سيمه په ډېر ځواك يرغل وكړ او په دې گړندي يرغل سره يې هڅه وكړه چې زموږ ځواكونه ونه توانېږي د يرغلگرو پر ضد ډگر ته راووزي. خود ډگر ساندى كندوك په ډېره توندۍ سره د يرغلگرو پر ضد وجنگېد، دهغه قوماندان گل اقا او د انضباط بلوك قوماندان له ۸۰ سلنې پرسونل سره شهيدان شول د دافع هوا قطعې هم په مېړانه وجنگېده، د جگړې په بهير كې د قطعې قوماندان جگړن عبدالستار، د قطعې د ارکانو ريس جگړن عبدالرحمن له خپل (۷۰) تنه پرسونل سره شهيدان شول، په ټوليز ډول په بگرام كې د قطعاتو (۱۱۰) تنه پرسونل شهيدان شول. دښمن هم تر موږ درانه تلفات وليدل، په ټوليز ډول د افغانستان وسلوال ځواك په ځانگړي ډول هغه ځواك چې په مركز كې و، د شوروي

یرغلگرو پر ضد سخت مقاومت وکړې او درانه زیانونه یې ور واپول. خود ځواکونو دنه تناسب له وجې په ځانگړې توگه په هوایي ځواک کې ددې سبب شوه چې مقاومت مطلوبې پایلې ته ونه رسېږي، البته لاندېنيو لاملونو هم د مقاومت په ماتې کې نقش درلود:

۱- د افغانستان نظامي اړیکې، د مهماتو د محاربيو تخنیک او د وسلو د اکمالاتو د کدرونو د روزنې او ښوونې له دېرشمې لسيزې نه راپه دې خوا د نظامي مشاورينو او متخصصينو شتون له کبله (د محمد داود د حکومت مهال، سلطنت، وروسته د محمد داود جمهوریت، د هغه ادامه او د غويي (ثور) تر پاڅون وروسته د هغه پراختیا).

۲- یرغلگرو ځواکونو د افغانستان په اردو کې له سلاکارو څخه په توطیه یي او خاینانه ډول کار واخیسته.

۳- د هېواد پلورونکي کارمل او د اسدالله سروري په مشرۍ په څلورکسيز گروپ کې چې مسکو ته وتښتېد او د افغانستان تر نیولو وروسته یې په لاسپوڅي دولت کې له کارمل سره مل امتیاز هم واخیست، ددې گروپ په دننه کې د پنځم سستون سپوتاژ، په سوپ کې زهر شیندنه، د حفیظ الله امین او سیاسي بیرو د غړو، د لوی درستیز او د کام ریس توطیه یي مسمومول، چې په عملي ډول یې وسلوال ځواک له ستونزو سره مخامخ کړ.

د تاج بېگ غونډۍ پر ماني يرغل

اوس ددې وخت رارسېدلی دی چې د (توفان در افغانستان) ليکوال الکساندر لياخوفسکي خبرو ته ځير شو او وگورو چې ده پېښه څنگه تعقيب کړې ده. الکساندر لياخوفسکي د کي، جي، بي له ځينو غړو سره چې د حفيظ الله امين په وژنه کې يې لاس درلود خبرې کړې دي او په دې اړه ليکي: "په افغانستان کې د شوروي سپاهيانو لومړنۍ جگړه، ۳۳۳ يرغل و چې د ډسمبر پر ۲۷مه پيل شوه، چې د هغې په ترڅ کې خانگړو ډلو د تاج بېگ غونډۍ پر ماني يرغل وکړ او امين يې د واک له گدۍ څخه لرې کړ... د (مسلمانانو له کنډک) څخه خانگړي ماموران او د کي، جي، بي ډلې (رعد) او (زينب) وړاندې ماني ته د تللو غوره لار، نظام قراول او د گارد قرارگاه ليدلي وو... (د مسلمانانو د کنډک) غړو او پرسونل ته يې لارښوونه کړې وه چې امين د غويي انقلاب ته خيانت کړي او

له CIA سره يې د غره پيل کړې ده، که رښتيا ووايو له افسرانو او سرتېرو څخه ډېرو لږو کسانو دا توضيحات منل، له ځانه به يې پوښتل، نو ولې؟ امين زموږ سپاهيان رابللي دي. نه د امريکا؟

ټاکل شوې وه چې هماغه مازيگر د ډسمبر پر ۲۷مه به امين د افغانستان په ټلويزيون کې وينا کوي، لور رتبه افسران او د سياسي اورگانونو ريسان يې د فلمبردارۍ له ډلگۍ سره مل راغوښتي وو، خو دا کار د کي، جي، بي له خوا شنډ شو "توفان در افغانستان، ص ۱۸۲، ۱۸۴)

د کي، جي، بي دا پلان چې د ټلويزيون له لارې يې د امين د ارزښتناکې وينا مراسم خراب کړل، هغه ته يې د غرمې ډوډۍ په سوپ کې زهر ورکړل، چې امين او ډېر نور مېلمانان پرې ځينې بېسده او ځينې په کوما حالت کې ډوب شول. امين چې بشپړ بېسده شوی و. مېرمن يې وروډانگل، د گارد ريس جاندا د يې خبر کړ، جاندا تر هرڅه وړاندې د څلورسوه بستريز روغتون ريس جنرال ولايت خبر کړ او مرسته يې ترې وغوښته، د روغتون او شوروي سفارت ډاکټران يې پوښتنې ته راغلل، لکه وروسته چې څرگنده شوه د امين د زهر ورکولو طرحه چې د شوروي سفارت ډاکټران ترې نه ناخبره وو، د معدې په وينځلو، د تنفسي سيستم د بيا جوړولو او د څو امپولو او سيرمو په ترزيقولو يې له سخت کوما حالت څخه رابهر کړ. کله چې امين يوڅه پر سد شو، ډېر ژر يې د دسيسې په ژورو پسې لټون پيل کړ. د کي، جي، بي مشران چې له دې خبرې نه خبر شول، ووېرېدل او د بريد د پيل وخت يې دوه ساعته نور هم وړاندې کړ او د ۲۲ بجو پر ځای يې پر ۱۹:۳۰ بجو عمل وکړ.

د امین د کورنۍ د پاتو شویو غړو په وینا امین هغه شپه اصلي موخه او دیرغل مستقیم قرباني و، په پیل کې ځینې کسان چې په وسلو کې پټې جامې یې په تن کې وې پر نظام قراول برید وکړ. په نظام قراول کې میشت پرسونل په ټینګه مقاومت کاوه، څه له پاسه دوه ساعته وځنگېدل او ټول په شهادت ورسېدل. پردې وخت له هرې خوا څخه پرمانې ډزې کېدې، درېیم منزل په توپونو وران شوی و، امین د خپلې کورنۍ له غړو سره دویم منزل ته کښته شو، ساتونکي په مانه کې دننه، په دهلیز او د دویم منزل په زینو کې سخت ځنگېدل، د ساتونکو له ډلې څخه وروستني کسان عبدالفتاح، گریز او د امین مشر زوی عبدالرحمن امین وو، چې خپل ټول مهمات یې وکارول د دویم منزل په زینو کې شهیدان شول. د شوروي استخباراتو او قطعاتو ځانګړی ګروپ وتوانېد چې دویم منزل ته ورسېږي، هلته یې حفیظ الله امین په شهادت ورساوه. د امین دوه لرونې ګلالۍ او ملالۍ او یو دوولس کلن زوی خوازيک ټپیان شول، د ډاکټر شاه ولي مېرمن یې هم په دې ګومان چې د امین د کورنۍ غړې ده شهیده کړه، شوروي سرتېرو تر دې وژنې وروسته د مانه د شتمنیو پر لوتولو پیل وکړ، هغه څه چې یې وړلای شول یې وړل، نور یې مات کړل، د مانه دروازې یې خرابې کړې او په کوټو کې یې لاسي بمونه واچول. که څه هم ټول ساتونکي وژل شوي وو خو روسي سرتېرو او افسرانو ته هم درانه زیانونه اوښتي وو. د دویم منزل دهلیز او زینې د شوروي سرتېرو له مړو څخه ډک وو. کله چې شورویانو دویم منزل ونیوه، موږ یې واړه لومړي منزل ته راکښته کړل او روسي پهره داران مو سرته ودرېدل. تر نیمې شپې وروسته اسدالله سروري او سید محمد ګلابزوی د روسي افسرانو په ملتیا را پیدا شول، هغوی موږ ګواښولو او کنځاوې یې راته کولې،

امین ته یې هم بدې ردې ویلې. سید محمد گلابزوی د امین ۱۲ کلن زوی خواښک چې پر خېټه یې لږ څه تپ اخیستی و، په دې پلمه چې باید روغتون ته ورسول شي، له ځانه سره یوور، چې تر ننه یې مړی او ژوندی وړک دی.

مور یې څو ځلې د خپل زوی د برخلیک معلومولو په موخه د هغه وخت مقاماتو او شخصاً گلابزوی ته مراجعه وکړه، خو گټه یې ونه کړه، د حفیظ الله امین کورنۍ د مانۍ په لاندېني منزل کې څلور ورځې د روسي سرتېرو تر څارنې لاندې په بند کې وه. بیا د دوو ورځو لپاره صدارت ته ولېږدول شوه، تر سختو رواني شکنجو لاندې یې ډېره موده د زندان سختۍ وزغملې، له ښوونې او روزنې څخه بې برخې وه. الکساندر لیاخوفسکي زیاتوي: "په همدې وضعه او حال کې د دفاع وزارت ودانۍ ونیول شوه، د کي، جي، بي مامورینو او ځانگړو گروپونو په بیړه له ساتونکو سره خپل حساب تسویه کاوه، خو لوی درستیز جنرال یعقوب په یوه کوټه کې پټ شو او (په لومړي گام) کې یې له کومانډو ۴۴۴مې قطعې څخه مرسته وغوښته. هېچا هم ورسره مرسته ونه کړه. د نیمو شپو په شاوخوا کې یې مقاومت پرېښود او تسلیم شو، خو په حق کې یې ښه والی رانه غی، د (نیولو) په ډله کې د پرچم یوې لویې څپرې حضور درلود. (د راتلونکي بهرنیو چارو وزیر عبدالوکیل په وینا) چې د خلق او گوند په نمایندگۍ یې د "ځاین" یعقوب د مجازاتو فرمان ولوست، وروسته یې په خپل ټوپک لوی درستیز له منځه یووړ، د افغان په نوم څېره په بهرنیو یرغلگرو ډلو کې داسې سپړی و چې له هېواد څخه د دفاع په مورچل کې د تجاوز پر وړاندې جنگېده، چې د یوه اجنت یوې گولۍ پرې ولگېده، اجنت له ماليې وزارت څخه د لوړو تحفو د اخیستو په تمه و... په بله پرده کې د خپل بهرني ولي

- نعمت په حکم د ملگرو ملتونو د پلان شنډولو او د نجیب الله پر وخت د گوند د حاکمیت سقوط ته موظف شو، چې بیا هم د شوروي استخباراتو په غوښتنه لوبه ختمه کړي، چې پر خپل ځای د ډېري غزوني وړ وي.

د (توفان در افغانستان) لیکوال په ۱۹۳ مخ کې لیکي: "له ډېره وخته د شوروي مسلمانانو په کنډک کې د افغانستان د نوي حکومت غړي پټ وو، هغوی د کارمل په مرسته تر واکمنۍ وروسته له خپلو ملگرو سره چې ورپسې ته راغلي وو، راوتل". په دې توگه لیدل کېږي چې د کارمل تر رهبرۍ لاندې حکومت څنگه بڼه درلوده او کوم نقش یې لوباه. الکساندر لیاخوفسکي د خپل کتاب په یوه برخه کې زیاتوي: "د تاج بېگ غونډۍ پر مانی د شوروي خانگرو ځواکونو د يرغل او د دولت ریس او د افغانستان د گوندي رهبرۍ حفيظ الله امين د وژلو پر مهال بېرک کارمل په بگرام کې د شوروي پراشوتي کوماندو په ساتنه کې و. د ډسمبر د ۲۷مې پر ماينام اندروپوف له کارمل سره تماس ونیوه... د انقلاب د دویم پړاو د بري په مناسبت يې مبارکي ورکړه او دستور يې ورکړ چې ډېر ژر دې کارمل کابل ته بوتلل شي. په پيل کې يې غوښتل چې په چورلکه (هلیکوپتر) کې پرواز وکړي، خو د امنيتي مسایلو لپاره يې هوډ وکړ په محاربوي ماشین کې لاړ شي، د جگړه ییزو محاربوي ماشینونو کاروان د دريو ټانکونو په پوښن له بگرامه د کابل پر لوري روان شول، په یوه محاربوي ماشین کې د افغانستان نوی رهبر!؟ د (الفا) نومي استخباراتو د قطعې تر ساتنې او د (شیرگین) تر مشرۍ لاندې ناست و، سپېده داغ مهال د نظامي سلاکار ځای ته ورسېدو" (عظیمي، ص ۱۹۳) نبي عظیمي دا مطلب داسې بدل کړی دی: "کارمل د روسانو له راتگ سره جوخت واک ته ورسېد"

(اردو و سياست، ص ۲۵۰) دا هم د جنرال عظيمي له تجارتي او بېي محتوا کتاب (اردو و سياست؟) څخه يوه وړه بېلگه.

د ۱۳۵۸ لمريز کال د مرغومي اوومه چي د ۱۹۷۹م کال د ډسمبر له ۲۸مې سره سمون لري، تر ۸ بجو وړاندې راډيويي وينا خپره شوه، چي د هغې له وجې بايد د مرکزي کمېټې، د وزيرانو شورا او انقلابي شورا غړي افغانستان راډيو ته ځانونه ورسوي. زه (ليکوال) چي د وړاندنيو تجربو له مخې د دې ډول اعلاميو پر مفهوم پوهېدم او د کارمل کرکټر هم راته معلوم و، ځان او د نورو ملگرو برخليک راته څرگندېده چي څنگه به وي. تر نورو وړاندې افغانستان راډيو ته لارم، له کوره چي وتلم، مېرمنې ته مې وويل: د ژوند بار به له څلورو ماشومانو، بندي مېړه او د يوه ښوونکي له معاش سره يوازې وړې! ځيني ملگري چي تر ما وړاندې راډيو ته زما د کتلو په موخه راغلي وو، لارښوونه يې راته کوله چي هېواد پرېږدم، هغوی خپل امکانات زما په واک کې راکړل. تر پېښوره يې زما د خوندي رسولو ضمانت وکړ، خو ما دا غوره وگڼله چي په هېواد کې مې شم. نه د يوه داسې هېواد په غلامۍ کې چي ناولي لاسونه يې هېڅوخت زما د هېواد پر وړاندې نه پاکېږي. تراوسه يې ولي نعمت د ډاکټر برايډن کيسه نه ده هېره کړې... راډيو ته لارم هلته د مرغومي پر اوومه پر لسو بجو اکثره اعلاميې د کتگورۍ په گډون راډيو ته راغلل، حاضري واخيستل شوه څرگنده شوه چي څوک غير حاضر نه دي، په اصطلاح د دويمې مرحلې فعالينو د راډيو افغانستان لور تالار ته بوتلو، نيم ساعت وروسته عبدالوکيل چي هماغه برکه دريشي، روسي کومانډويي خولۍ يې پر سر او د روسي سرتېرو يونيفارم يې پر اوږو و تالار ته راننوت، روسي جامې يې په ځان کې لويې وې چي ډېره خندوونکې

بڼه يې ورکړې وه، زموږ افغانی دوست وړاندېني کتار ته لار، له خنډه پرته يې د هغو کسانو په څېر چې د استدلال کمزوري ولري او په بې منطقه زور ويلو خپل گناهونه او بې کفایتی پټوي، په لوړ غږ وويل: "سپاس دې وي د لوی شوروي اتحاد له مرستې نه، چې د افغانستان نجات ته يې راودانگل، گني ملي خاين حفيظ الله امين به په دې اوونۍ کې د پاکستان د بهرنیو چارو وزير شاغاسي ته په کابل کې هرکلی وایه او په سازش به يې اوس د افغانستان د ډموکراتیک جمهوریت سقوط برابر کړی و. زموږ د هېواد نوم به هم د نړۍ له نقشې څخه لرې کېده. حفيظ الله امين د (تور) ایجنټ په توگه دنده درلوده چې د افغانستان دا نورالسادات نقش ولوبوي. څرگنده ده چې هغه یوازې دا کار نه شو کولای، د هغه په جرمونو کې د هغه ډله نېغ مسوولیت لري، ټول به خپله جزا وگوري، هغوی چې د امين په جرمونو کې ځانونه گډ نه بولي، د ځان د سپیناوي لپاره دې اسناد راوړاندې کړي.

که څوک په دې اړه له موږ سره مرسته کوي، زموږ ور يې پر مخ پرانیستی دی اوس د ويلو لپاره څه نه لرم، بیا به گورو، کله چې عبدالوکيل د تلو په نیت روان شو، د خبرو لپاره څو لاسونه اوچت شول، هغه اوچتو لاسونو ته ونه کتل او په کنایه يې لهجه يې وويل هرڅوک چې د ويلو لپاره څه ولري، بېل، بېل دې راشي. هغه په ماشومانه کړنو د سټډيو تالار پرېښوده او موږ بېرته لومړنۍ کوټې ته راوستل شو.

تر غرمې وړاندې (۱۱) بجې وې چې ښاغلی حشمت اورنگي چې سپينه ټوټه يې د انقلابي فعالينو په نښه ترلې وه ور پرانیست، له سلام نه پرته يې د انقلابي اتلانو په څېر د کوټې اوسېدونکو ته وويل: (له تاسو نه هر يو چې واکمن و، پر موږ او زموږ پر کورنۍ

رحم نه کاوه، اوس ددې وخت دی چې د خپلو کړنو ځوابونه راکړي، دې زهرجنو خبرو ټول راپارول، میثاق وویل "موږ که واک درلود په خپل زور مو گټلی و" پنجشېري وویل "زما په اند اوس ته واک لرې او موږ ترېنه بې برخې یو، خو تر هغه ځایه چې ستا په کورنۍ پورې اړه لري، د غويي انقلاب تر بري وروسته مې د احوالاتو د ساتنې ارشيف کتلی دی اود کورنیو د نقش په اړه ډېر معلومات لرم، که هوښيار يې؛ همدومره درته بس دي" حشمت ډېر ژر له کوتې څخه ووت، یو بل ځوان راننوت او ویې پوښتلو: څوک چای څښي؟ هېچا هم چای ونه غوښت، هغه بېرته لاړ، صالح محمد زېری په ځانگړې لهجې وویل: وروڼو! دا پوښتنې ددې لپاره وې چې موږ تاسې هم بنديان یو، دې خبرې حقیقت درلود. ځکه تر هغه وروسته که څوک تشناب ته تلل، یو روسی سرتېری به ورسره و.

د رادیو افغانستان په سټوډیوگانو کې درې شپې بندي پاتې شولو، په موږ کې داسې کسان هم وو چې له څلور کسيزې ډلې سره یې نږدې اړیکې لرل، ډاډ ورکړل شوی و چې ډېر ژر به خپلو دندو ته بېرته ورگرځي، داسې کسان هم وو چې سرغړونه یې کوله د عبدالوکیل له خوا به تهدید بدل، زېری به د شپې تکراري ټوکې ویلې او غوښتل یې چې ټول وځنډوي، هغه هېڅ غم او اندېښنه نه درلوده، ځینو لوړ رتبه نظامیانو به د بهر احوال ورته رارساوه او د سټوډیو په کونج کې به غږېدل، ځینې داسې کسان به هم راتلل چې د هغه په غوږ کې به یې څه ویل او بېرته ستنېدل، صالح محمد زېری به تل خوښ او روغ و، یو ځل وکیل راغی او ویې ویل که په شپږو میاشتو کې چا په ټول افغانستان کې د ټوپک یو ډز هم واورېد، زه یې مسوول یم او زیاته یې کړه چې پر ختیز او جنوبي پولو به اغزن مزي تاووي داسې وگڼئ چې جگړه نوره پایته رسېدلې ده.

د ۱۳۵۸ لمريز کال د مرغومي لسمه ورځ د يوولسو بجو شاوخوا وه، ښاغلی بصير رنجبر چې د عبدالوکيل په څېر يې د روسي سرتېرو نظامي يونيفورم اغوستی او يو ماشيندار يې پر اوږه و، د سره پوځ دوه سرتېرو يې ملگرتيا کوله، د هېوادني جگړو د اتل په څېر چې د هېواد بهرنی لوی دښمن يې شاته تمبولی وي په وياړ او بېرته ستيديو ته راننوت، امر يې وکړ چې ټول دې رابهر شي، ټول يې پر روسي ټانکونو چې تر زينو لاندې درول شوي وو سپاره کړلو، موږ په ۱۲ روسي ټانکونو کې ځای شولو، بصير رنجبر د حرکت امر وکړ، هغه تر ټانکونو د مخه له دوو روسي لوږ رتبه جنرالانو سره په نوي روسي جيب کې کېناست او حرکت يې وکړ، د راډيو په خړو جې وړه کې ښاغلي اسدالله، کشتمند او څو نور کارمليان چې سپين بازو بندونه يې تړلي وو، لاسونه پر کول او خنډل يې.

دې سفر يو ساعت دوام وکړ، ټانکونه ودرېدل، موږ ته يې د وتلو امر وکړ، کله چې ووتو د څرخي پل په زندان کې وو، ښاغلي رنجبر چې په ژوند يې د (رنځ) مخ نه دی ليدلی، د دې حرکتونو او خپل ولي نعمت ته د وفادارۍ په بنودلو ځان د افغانستان بانک عمومي رياست ته مقرر کړ او د بانک له رياست څخه په ناوړو استفادو د ښايسته ماڼيو، په کابل او مسکو کې د ډېرې شتمنۍ خاوند شو. چې اوس هم په مسکو کې وادراتي او صادراتي لوی شرکت لري. له ځانگړو روسي گروپونو سره د وړاندېنۍ اشنایۍ له مخې له امنيتي امتيازاتو څخه برخمن دی، اوس هم د افغانانو له ځان او مال څخه گټه پورته کوي. رنجبر د څرخي زندان قوماندان طاهر وردگ ته چې نوی ټاکل شوی و امر وکړ چې د زندان د نظامنامې له مخې ټول تالاشي او په دوه کسيزو کوټو کې يې ځای

پر ځای کړې. کارملي قوماندان طاهر وردګ سره له دې چې وردګو
و او له دري ژبې سره یې آشنایي نه درلوده، په پښتو یې هم خبرې نه
کولې او ویل یې دا د فاشیست امین ژبه ده، څوک حق نه لري چې په
دې... ژبې له ما سره خبرې وکړي. هغه د کتنې لپاره تقریباً ټول
برینډول، قلم، کاغذ تر ۵۰ افغانیو زیاتې پیسې یې له
نوکنیوونکي، چاقو او نورو شیانو سره چې د هغه په نظر خلاف
ورتلل سره راټولسول. ټول یې په یوه کتار کې ودرول د دهلیز دواړه
خواوې په شوروي وسلوالو سرتېرو ډکې وې. مور یې په داسې کوټو
کې واچولو چې لویې اوسپنیزې دروازې او وره کړکۍ یې درلوده. په
کوټو کې یوه یوه سطرنجي اواره وه، چې د ډبرو په سکرو لړل شوې
وې. دوه خیرنې برستنې هم هلته پرتې وې، دوه دوه کسه کوټه
قلیان شولو، زندان څارونکو امر وکړ چې له یو او بل همداراز له
پیره دارانو سره د خبرو حق نه لرو، په ۲۴ ساعتونو کې درې ځلې
تشناب ته تلای شو او بس. زه او بارق شفيعي په یوه کوټه کې وو،
په دهلیز کې سرتېري ووپشل شول، چې د زندان څارنه وکړي. په
ټولو کوټو کې د کیناستو ځای نه و، ټغرونه مو وځنډل چې د سکرو
گردونه یې لري شي او د کیناستو ځای پیدا کړو، د شپې ډوډۍ چې
په شګو له لړل شوې شوروا سره یو کلک ټیپر (شلغم) وراوړل شوه،
سبا شپې ته د زندان قوماندان د کوټو کتنه وکړه، هغه ټولو ته یوه
خبره درلوده چې د کارمل صیب په مهرباني بڼاغلی زېری او بڼاغلی
پنجشېري خوشي شول او خپلو پخوانیو دندو ته ورغلل، دې پېښې
قوماندان ظاهر چې په تېرو ۲۴ ساعتونو کې یې گواښوونکي خبرې
کولې یو څه په خود کې، گومان یې وکړ چې ټول به خوشي شي، پر
مهرباني او زړه سوي یې پیل وکړ، برستنې یې بدلې او نوې کمبلې
یې راوړې، یا یې هم ببخي بدلې کړې، بارق شفيعي له مسکو څخه

د خپلې مېرمنې په تمه و چې خپل زوم نوراحمد نور ته د هغه شفاعت وکړي. هغه ویل ان شالله زه به تر دوو شپو ډېر نور دلته نه يم؛ رښتیا هم همداسې وشول، بله شپه د خوشي کېدونکوپه لست کې د بارق شفيعي نوم لومړی و، هغه خلقيان هم د څلورکسيز گروپ تر پېژندنې وروسته د صالح زېري او فرمانبردار پنجشېري... خوشي شول، بارق چې کوټه پرېښوده په خوشحالۍ سره يې ناس راوړد کې او ويې ويل، غوربندي ملگرېه! تاته قول درکوم چې د خوشي کولو لپاره به دې له هېڅ ډول هڅې څخه ډډه ونه کړم، که پردې کار بريالی نه شوم لږ تر لږه دې د ماشومانو خبر اخلم، خو تر دې ټينگې ژمنې وروسته زما د زندان په اته کلن بهير کې ان يو ځل يې په تليفانه کې: هم زما د ماشومانو پوښتنه ونه کړه.

پر بله ورځ عبدالکریم میثاق هم ازاد شو. دی وروستنی کس و؛ پاتې زندانيان د امين د ۲+۴ باند له خوا تثبيت شول، د امين په دې تثبيت شوي گروپ کې د بېلابېلو توکمونو او د ټولنې د بېلابېلو قشرونو په بېلابېلو سنونو کې وو. په هغو کې د لېسو او ښوونځيو زده کوونکي، د پوهنتونونو او انسټيټيوټ محصيلين، وزيران، د اردو قوماندانان، جنرالان، تجربه لرونکي ډاکټران او انجنيران هم وو. يو شمېر باغوانان، مستريان او نالوستي (بېسواده) خلک هم په کې ګډ وو، چې په زندان کې يې پر لوستلو او ليکلو پيل وکړ، يوتن خليل نومېده چې په عقلي لحاظ يې نه قانوني صلاحيت او نه هم شرعي تصرفات درلودل، هغه هم د امين د باند د سياسي بندي په توګه څو کاله خوارۍ وګاللې، د بند په پيل کې مو کولای شول په هرودوو اونيو کې يو ځل جامې ووينځو، له پايواز څخه څه ډوډۍ او دوه کرنيې ليک ترلاسه کړو، چې وروسته د ډوډۍ رالېږل

هم بند شوله، تر ۵۰۰ د زیاتو افغانیو رالېږل هم بند شوله، زمورډ ډوډی،
خوسا شوې سیلو ډوډی او په شگو او خزلو لړلې وه.

گومان کېده چې دابه په لوی لاس د زندانیانو لپاره پخپېږي، د
برقي وسايلو کارول هم بند و اوسپنيزې دروازې به د تړلو
اوپرانستلو پر وخت ډېر بد غږ جگاوه، د شپې او غرمې ډوډی دوه
ورځې وریجې، د کچالو او شلغمو سالند و، چې تودې اوبه او یو
کلك شلغم چې تل به بې مالگې یا به تریو و، دا به سالند و، خواړه
له ویروسه ډک وو، نسناستی د ټولو زندانیانو دایمي ناروغي وه،
بختورو زندانیانوته درې ځلې او بد مرغو هغو ته دوه ځلې په شپه
اوروخ کې تشناب ته د تلوا اجازه ورکول کېده، ناروغه زندانیان اړ
وو چې په کوټو کې له بوتلونو یا پلاستيکي کڅوړو څخه کار
واخلي، دا له حقارته ډکه وضعه او تر ټولو بده رواني شکنجه ځینو
ته د تل لپاره روانې وې.

د مرغومي تر شپږمې وروسته د یو سلو څلوېښتو په شاوخوا
کې زندانیان چې د امین د باند په نامه زندان ته اچول شوي وو، تر
شپږو کلونو پورې بې برخلیکه وو، لومړی درې کاله یې د لمر مخ هم
ونه لیده، هغوی د زندان د انگر په قفسونو کې اچول شوي وو،
ځینې زندانیان به چې کله کله د تحقیق لپاره بهول کېدل، د څو
دقیقو لپاره به یې پر خپل پټو کې لمر احساساوه، کله چې قفس ته
لېږدول کېدل، دروازې تړل کېدې او پهره دارانو به یې څارنه کوله،
قفسونو ته ننوتل د جنایي مجرمینو په څېر و، د زندان له کوټو څخه
تر وتلو وړاندې باید خپل لاسونه تر شا ټینګ ونیسي او په دهلیز
کې دې تر قفسه یوازې لار شپې عبدالحکیم شرعي جوزجاني او
منصور هاشمي یې په لومړیو درېیو کلونو کې په نظارتخانو کې د
کوټه قلفي په ډول وساتل، کله چې څرخي ته راغلل د هغوی د

خوړولو لپاره يې څو تنه لېوني په کوټه کې ورسره يوځای کړل، هغوی به هره شپه د کټ لرگي رايستل، هاشمي او جوزجاني ته به يې اخطارونه ورکول. که ويده شوی دا لرگي مو پر سر درماتوو. هغوی به ځانونه برينډول او په کوټه کې به يې خپل حاجت پوره کاوه. دا نوې شکنجې د نوي قوماندان اختراع وه، چې رزاق حريف نومېده.

د سياسي زندانيانو ريس غني چې اوس دالمان په مونشن ښار کې ژوند کوي، دهغو افسرانو له ډلې څخه و چې مسلکي زده کړې يې کړې وې، دې دوزخي به هره مياشت يو يا دوه ځلې له لومړي او دويم بلاک څخه چې سياسي زندانيانو ته ځانگړي شوي وو کتنه کوله. د جوزجاني په وينا: ده او هاشمي به هروخت هغه ته شکايت کاوه، غني به د هغوی شکايت اورېده او د هغوی د شکنجې ډول به يې وربدل کړ، خليل يو نالوستی او باغوان سپری و. گناه يې دا وه چې د امين له خپلوانو څخه و. هغه له ظلم څخه په تنگ راغی، د هغه هيات پر وړاندې يې شکايت وکړ چې د زندان کتنه يې کوله، بله ورځ د يوه جنايي مجرم له خوا چې د باشي په توگه يې دنده ترسره کوله دومره ووهل شو چې په اوونيو اوونيو نه شو ويده کېدای، دوو تنو کارمليانو چې د زندان په اصطلاح يې لېمان بلل خليل باغوان يې پر لاسونو واخيست او څلورونو تنو نورو دومره ټکولی و، چې تر هغه وروسته يې له هېچا سره خبرې او کتونکي تقليبي هيات ته شکايت ونه کړ. کله چې به يې هيات وليد وبه تښتېد، د زندان له هېڅ يو کارکوونکي سره يې خبرې نه کولې، له ټولسو نه وېرېده. د هغه ورور نعيم تر شکنجو لاندې پر روانۍ ناروغی اخته شو د پوليتخنيک انستيتوت ۲۲ کلن محصل اکبر د څيگر پر ناسور اخته شو او د زندان تر پايه يې دامين د بانډ د

غريټوب په جرم کړاو وليد، هغه زموږ د سترگو پر وړاندې ډېر وکړېد، آخر د لومړي بلاک په دويم منزل کې مړ شو. جنازه يې د ټولو په مخ کې له زندانه وويستل شوه، هغه په کابل کې خپلوان نه درلودل چې جنازه يې يوسي. په دويم بلاک کې داسې کوټې هم وې چې په کې (۲۵۰-۳۰۰) زندانيان هم خايېدل زنداني به اړ و د خپل اړتيا وړ شيان په يوه پلاستيکي کڅوړه يا دسکول کې واچوي او پرهماغه نري کټ يې کېږدي، د اوښتو رااوښتولپاره ځای نه و اکثر زندانيان به په نوبت څملاستل، دا زندانيان د مجاهدينو په تنظيمونو پورې اړوند وو، چې د يرغلگرو شورويانو پر وړاندې په جهاد کې نيول شوي وو. د زندان قوماندان چې عقیده يې درلوده زندان د روزنې يا استراحت ځای نه دی، بلکې د ځور او مجازاتو ځای دی، تل به د شکنجو د ډولونو د اختراع په سوچ کې و، هغه تصميم ونيو چې موږ په خپل اند له نوي گواښ سره لاس وگرېوان کړي. لس کسان يې د مجاهدينو پر ۲۵۰ کسيزې کوټې ووبشل، وړاندې يې هغوی ته زېرى ورکړی و چې د امين د باندې غړي به دروېشو، تاسو خپله سزا ورکړئ. خو کله چې موږ له هغوی سره يوځای شولو د قوماندان دا انتظار پر عکس هغوی زموږ ښه هرکلی وکړ، هغوی خپله مېوه او ډوډۍ چې اجازه يې درلوده له کوره يې وټراوه. يې پر موږ ووبشل او په افغاني دود يې مېلمه پالنه وکړه.

دا چې موږ د خلکو په زور حکومت کاوه، کارمليانو د ملحدينو او خدای نه پېژندونکو په زور حکومت کاوه چې زموږ تېروتنې ورته د بښنې وړ وې، د کابل ښاريانو د امينيانو پر ټانکونو گلونه پاشل او د پرديو يرغلگرو سفير پوزانف ۲۴ ساعته وتل او نور... يې رايادول. په مجاهدينو کې مو ځانونه هوسا وليدل، قوماندان ته د مجاهدينو ښه چلند خوندي ورنه کړ... د زندانيانو په

وینا د مجاهدینو تنظیمونو رازق حریف چې د سیاسي خاد ریس (سخره) یې ملاتړ کاوه قهرجن کړ، موږ یې بېرته په پخوانیو کونو کې زندانیان کړلو یو ځل بیا یې د سیاسي بندیانو په توګه زموږ ټول حقونه رانه واخیستل. له موږ سره یې د برده ګانو غوندې چلند کاوه. رازق حریف د زندانیانو د خبرو، کارونو او چلندونو د څارنې لپاره په هر دهلیز کې لومړنۍ کوټه د باشیانو اود هغوی مرستیالانو ته ورکړې وه، باشیان اود هغو مرستیالان هماغه کارمیلان وو، د هغو لپاره په زندان کې هم د ژوند ټولې اېسانتیاوې برابرې شوې وې، د خپلومشرانو په امر به یې د افغانانو شریفو اولادونو ته روحي او جسمي زجر او شکنجې ورکولې، له سیاسي فرهنگه دا بې برخې ککاین چې د دولتي او شخصي مالونو پر وېش سره نه جوړېدل د زورورو په امر زندان ته راغلي وو، د ځینو نړیوالو خیریه موسسو او نړیوالو امنیتي ادارو ته د ډېرو شکایتونو له کبله د زندان اداري امنیتي مشاورینو اود خاد لوړ رتبه کارکوونکو ته د څرخي په خوندي انګر کې د لامبو حوض او سونا حمام جوړ کړل، د دوبي (اوپر) په تودو ورځو کې به د بلاکونو اوبه بندېدې، چې حوض او حمام فعال شي مهلمانه چې د زندان له احوال څخه ښه خبر وو، پوهېدل چې دوی ته نږدې په زرګونو خوار انسانان د څښلو او اوداسه لپاره اوبو ته ډېره اړتیا لري. هېڅ یوه زنداني ته دا د منلو وړ نه و، چې د څو کوڅه ډېو د خوشحالی لپاره دې د ټولو زندانیانو اوبه بندې شي، خو له بده مرغه له سیاسي فرهنگه دا بې برخې، بېرحمه کسان ځان اخلاقو ارزښت او زنداني حیثیت ته قایل نه وو. ددې نابالو دوستانو خو خپله ښه خوندوره ډوډۍ او اوبه وو، خو د زندانیانو برخه به هم وهل کېده، یوتن د امتیاز خاوند زنداني د بلخ ولایت د ولایتي کمېټې مرستیال ښاغلی رهنورد و، هغه د لومړي

بلاک د ټولو سپورتي آلو واک درلود، هر وخت يې چې غوښتل کولای يې شول له زندان څخه ووزي د خپلو ملگرو او کورنۍ کتنه وکړي، په زندان کې د هغه کوټه يوه سينگارځي (آرېشگاه) ته ورته وه، بېلابېل وېديو کسټونه، ټلويزيون، د هغه د خوښې سندرغاړو فيتې د نورو زندانيانو (چې د ځناک اوبه يې هم نه درلودې) د حسادت لامل کېده. اکثراً ليدل شوي وو چې رزاق حريف د رهنورد په امر د لومړي او دويم بلاک چارې او شکنجې تنظيمولې. ددې بناغلي گناه د بلخ د ولايتي کمېټې د يوه غړي وژنه وه چې گوهرې نومېده او د رهنورد تر شکنجو لاندې له منځه تللی و، د مظلوم گوهرې گناه دا وه چې د رهنورد پر وړاندې يې سپين سترگي او ضدیت کړې و. خو رهنورد چې دويم نظر يې نه مانه د خپل باندې په مرسته يې هغه وواژه، ټوټې، ټوټې يې کړ بيا يې په بورۍ کې واچاه او د بلخ د ولايتي کمېټې په انگرې کې يې تر خاورو لاندې ښخ کړ، خو د گوهرې کورنۍ د بلخ له لويو کورنيو څخه وه اکا يې يو سوداگر و چې له کارمل سره يې له وړاندې نه پېژندلک د گوهرې وينه پټه نه شوه، د هغه مړی يې له خاورو څخه راوويست او د مشاورينو په ټينگار يې دی د پلچرخي زندان ته راولېږه، له دې نه چې په دې وژنه کې د سياسي بيرو د لويو غړولاس هم و، نو هڅه يې کوله چې گوهرې راضي او هيله من وساتي، چې د تحقيق په بهير کې له دې پټ راز څخه پرده پورته نه کړي، ددې لپاره چې دا راز په بشپړ ډول پټ شي. رهنورد يې تېر ايسته او د پليسون په کنده کې يې تر خاورو لاندې کړ. چې هلته يې د هېواد ډېر نور خلک هم نېست کړي دي. رهنورد چې د شپې په تړلو سترگو کندی ته وړل کېده، چغې يې وهې او ويل يې: نامردو! زما په وژلو مو گناهونه نه پټېږي، هغه

په نېغه نور احمد نور یاداوه او ویل یې چې ولې یې نه ژغوري.
زندانیانو دا چغې اورېدې او خاین ته یې لعنتونه ویل.

د زندان چاپېریال او فضا ډېر تنگ دي. سیاسي زندانیانو ته
له بهره د خبرونو د رسېدو لپاره هېڅ کوم سوری نه و، ساتونکي
سرتېري او افسران دنده لري چې د زندانیانو تر منځ د هر ډول
اړیکو مخه ونیسي، په بېلابېلو وختونو په ځانگړې توگه هغه وخت
چې به د نړیوالو خیریه سازمانونو هیات د زندان کتنه کوله د هغوی
د تېر ایستني لپاره به هرې کوټې ته یو یو تلویزیون په نمایشي ډول
کېښودل شو او دا د زندانیانو یو رښتینی جشن و.

شوروي گوندي او دولتي رهبري پر افغانستان د سرو پوځونو
تر يرغل وړاندې په افغانستان کې د خپلې واکمنۍ د تلپاتې کېدو
لپاره یو لړ پلانونه درلودل، چې اصلي محور یې په کارمليانو او
ناراضي خلقیانو کې د اسدالله سروري په مشرۍ د یو متحدې
پایگاه جوړول و. ددې ډلو رقابت د دايمي نفاق لامل شوی و.

اسدالله سروري د خپل (اگسا) ریاست پر وخت د کي، جي، بي
په امر د امین د وژني لپاره مامور شوی و. هغه د کارمليانو په
شکنجه کې هم هېڅ ډول ناغېرې نه وه کړې، نو د انتقام اخیستني
لمبې یې تر منځ بلې وې. د سروري هغه شکنجه چې کښتمند ته یې
ورکړې وه په ځانگړو محفلونو او مجلسونو کې یادېده، دهغوی تر
منځ د نه همکارۍ نښې لیدل کېدې، د یو دولت او څو رهبرو
نښانې په کې څرگندېدې. د هغوی اړوند وزارتونه د هغوی د خپلو
سمتونو د راغونډېدو ځایونه وو، گوندي اصولیتونه او د هېواد
گټې هېرې شوې وې. د کي، جي، بي په امر د امین د وژني تر
ناکامۍ وروسته په شوروي سفارت کې پټ شو. د امین له وېرې او
د کي، جي، بي په مرسته د مړو په تابوت کې مسکو ته ولېږدول شو

سروري د سرو پوځونو تر يرغل وروسته بيا افغانستان ته راولېږدول شو او په انقلابي شورا کې د کارمل د مرستيال په توگه وگومارل شو، د واک په يوه ننداره کې يې هغه مهال چې موږ د راډيو په سټډيو کې وو، په کبر او غرور سم، خان راوښوده. د امين د ظلم او ستم خبرې يې وکړې. موضوع چې جدي شوې نه وه ميشاق په توکو د هغه راوتلې خپټې ته په اشارې سره وويل: (بناغلی سروري! هر څوک د خپلو دندو په چاپېريال کې مسووليت لري، تاسو د امين د اگسا ريس او د شکنجې افزار واست، خلک د شکنجې حساب او د اگسا آزار له تاسو نه غواړي).

د کارمل او سروري له اتحاد څخه يوه مياشت تېره شوې نه وه چې په دې لږزانده اتحاد کې د شوروي په فشار متقابل بريدونه پيل شول، سروري چې يو ځل يې تابوت ليدلی و، تسليم شو او ځينو ناراضي سرتېرو د يو څه امتياز په اخیستو پر دولتي واک بسيا شول. په دې ډول کارمليان د نظامي او ملکي لوړ رتبه منسويينو او کارکوونکو په برطرفۍ کې لوی لاس پيدا کړ، هر مهال يې چې غوښت يو کارملی به يې پر څوکۍ کېناوه او د هغه پخوانی برلاسۍ کارکوونکی به يې لرې کاوه، چې ۱۳ تنه لوړ کدرونه د درې وزيران: صديق عالميار، صاحب جان صحرايي او انجنير ظريف يې د امين باندې د غړو په تور د اشغال په لومړيو ورځو کې په بېره اعدام کړل، په داسې حال کې چې صديق عالميار په اداره کې د يوه پوه په توگه شکنجه غندله او په څو محدودو اوونيو کې لهچې د بلخ والي و، په سلگونو غونډو کې به خلکو ته د ژوند هيلې بښلې او حکومت يې د خلکو خدمت ته مکلفاوه، خو صاحب جان صحرايي او انجنير ظريف په دې پلمه چې د حفيظ الله له فعالو همکارانو څخه وو او د غويي د اوومې په پاڅون کې يې د خلقيانو په رهبرۍ انقلاب بري ته

رسولی و، د کارمل د کینو قربانیان شول. په ډېره ناخوانۍ یې تبلیغ وکړ چې د امین په قتلولو کې ګډ وو. کارمل په ظاهره کې د امین د باندو پر ضد، خو په پټه د خلق ګوند پر ضد تبلیغات کول. چې هېڅ خلقي د قلمي او فرهنگي جګړو په تاوده سنگر کې د دوی له زهرجنو تبغونو څخه خوندي پاتې نه شو. هغه مهال د کارمل ترخو ویناوو دا کرکه پیاوړې کوله او ټاکل شوې وه چې د هغو په لوخړو کې به نور خلقیان هم پليګون ته وسپاري خو دا پلان رسوا شو. پلان جوړوونکي د خلکو له غوسو سره مخامخ شول او د اردو د افسرانو او سرتېرو اعتراضونه اوچت شول. د مجبوریت له مخې د څه مودې لپاره د ګوندي اعدامونو مخه ونیول شوه. خو په عوض په ګوند کې دننه د ورځنیو فعالیتونو په چاپېریال کې فشارونه ډېر شول او ددې لپاره چې چا ته د نیوکې ځای هم پاتې نه شي، ناراضي ګونديان به یې له پوښتنې نه پرته زندان ته اچول او له کورنیو سره یې بد چلند کاوه، په داسې حال کې چې نارینه به یې په څرخي زندان کې وو، په ساړه ژمي کې به یې له مکروریان څخه کورنۍ شړلې او ماشومان به یې له زده کړې څخه بې برخې کول، میرویس د (لیکوال) زوی چې د زده کړې لپاره بهر ته روان و، د نور احمد نور په امر له الوتکې څخه کښته کړای شو او د سفر اسناد یې قید شول. د ښوونې او روزنې وزیرې اناهیته راتیزاد د زرغونې لېسې مدیرې نور جهان حبیب ته امر کړی و، چې د غوربندي له مېرمنې څخه دې د اجتماعیاتو او سیاست مضمون واخیستل شي او بل ښوونکي ته دې ورکړل شي، خو نور جهان حبیب چې یوه پوهه ښځه وه ورته ویلي وو: په ټولو ګونديانو کې د غوربندي د مېرمنې په څېر بله ښوونکې نه لرو. د غوربندي مېرمن ښه ګڼونډۍ او ښه ښوونکې ده. راتیزاد په تاکید او تکرار سره ویلي وو: که ګوندي نه لرئ اخواني ته

یې ورکړې، د غوربندي مېرمن ډېر ژر لرې کړې او له دې خبرې سره غوږې ږدي. له زندانيانو سره د زندان څارونکو چلند د بهرنیو حالاتو غبرگون و، سخت چلند او د خلقیانو نوبتي اعدامونو هم د گوند د کورنۍ مبارزې له فشارونو سره تړاو درلود، کارمليانو هڅه کوله چې د وېرې او وحشت فضا هرځای او پر هر چا خپره وي، په همدې موخه یې په مرکز او ولایتونو کې یو شمېر خلک اعدام او نورو ته یې په اصطلاح د سترگو زهر ورښودل او په اوږد مهالي حبس یې محکومول. لکه څنگه چې کریم، حفیظ، امتیاز، حضرت عبدالرحمن او انجنیر خالق یې چې ټول خلقیان وو په یوه وار اعدام کړل او (۱۲) نور کدرونه یې د لیکوال په ګډون په فرمایشي محکمه کې په مرګ محکوم کړل، د جنرالانو او لوړ رتبه افسرانو په ملاتړ چې د جګړو په مورچلونو کې یې په عملي ډول له دښمنانو سره جګړه کوله د لیکونو، سفرونو او غونډو له لارې په اعتراضی ډول د دې احکامو پر وړاندې خپل مخالفت وښود، چې له همدې وجې نوموړي احکام تطبیق نه شول.

د سیاست تړ بدلون وروسته په ملي او نړیواله کچه لومړی د اعدام حکم پر شل کاله حبس بدل شو. وروسته د ملي روغې جوړې د سیاست پر وخت له زندان څخه خوشې شولو، یانې کله چې سره پوځونه له هېواده ووتل له بنده ازاد شولو، چې زه یې د خپلو حماسه زېږو او خپلواکۍ مینو خلکو برکت گڼم.

کله چې د ۱۳۶۶ لمریز کال پر لومړۍ ورځ د مرغومي شپږمې فقرې لومړۍ ډله تر اوو کلونو او درېیو میاشتو وروسته د لیکوال په ګډون خوشې شوه، ډاکټر صالح زېری او نور احمد نور د گوند د مرکزي کمیټې مرستیالانو وغوښتلو، هغوی د ملي روغې جوړې د سیاست تر ستاینې وروسته په ملکي او نظامي برخو کې د

بريالي توبونو يادونه وکړه او په دې اړه يې معلومت راکړل، ټول مو
واورېدل، په پای کې مو د ويلو لپاره هېڅ هم نه درلودل، ځکه د بهر
له چارو او بهير څخه بېخې بېخبره وو، يوازې يو دوو کسانو د
روغې جوړې اړتيا تايد کړه، د مرغومي د شپږمې د فقرې په
گډون مو د گڼو نورو بنديانو يادونه وکړه او زياته مو کړه، چې د
روانې روغې جوړې نشتوالی عمومي باور کمزوری کوي.

تر دې خبرو اترو وروسته يې اجازه راکړه چې خپلو کورونو ته
لاړ شو، د شپې په بهير کې به د گوند غړو، دوستانو او اشنايانو د
تليفون له لارې تماس نيوه او مبارکي يې ويله او نورو دوستانو ته
يې هم دا خبره رسوله، د ۱۳۶۶ الميز کال د حمل پر لومړي سهار د
ځينو دوستانو له ډېر ښه هرکلي سره مخامخ شوم، د هغه زمان په
موده کې چې له کوره بې خبره وو، د کورنۍ ډېر ځوانان مو شهيدان
شوي وو، له دې نه چې ډېرې کورنۍ غمجنې وې موږ هم ورسره
خپله خواخوږي څرگندوله او هڅه مو کوله چې پر اووه کلنې تورې
دورې پرده وغورځوو، هېښوونکې پېښه دا وه چې د خاد شبکې
تسلط لاهم په ټولنه کې شته. ان په کورنيو کې هم رښتيني او
معصومي خبرې د مجبوريتونو له مخې په خاد شبکه کې داسې
لاهو شوې وې، چې په ځينو خصوصي او صميمي ناستو کې به يې
هم خپله دنده رسوا کوله دا لړل شوي کسان نور زموږ دوستان نه
وو، بلکې د هغو ماموريتونو پر بنسټ چې له جهني دستگاه څخه
يې اخیستل د پوښتنې په پلمه زموږ کورونو ته راتلل، بيا به يې
بېخونده پلټنه کوله زموږ په کورونو کې به يې غږ لېږدوونکې الې
کېښودې، چې موږ به يې له مشرانو سره د کتنو پر وخت غبرگون
ليده.

بهرنيو مشاورينو چې لاهم په خاد کې وو امرونه کول، هغوی مینه وال وو چې پوه شي موږ څه وايو يا هم څنگه سوچ کوو، سربېره پر دې وروسته پوه شولو چې خاد دستگا د کارمل په واک کې ده. هغوی بېل پروگرام او پلان لري، کارمليان رسمي سياست يوازې په خوله مني، خو په ټولو چارو کې يوازې خپلې ځانگړې موخې تعقيبوي. هغوی د هر کار د سرته رسولو لپاره ازاد لاس لري د اطلاعاتو لوري خپله خوښه ټاکي. د ملي روغې جوړې رښتيني پلويان په بېلابېلو ډولونو د خپلو مصالحو تابع کوي او ملي روغه جوړه نه مني. هغوی چې زړه کړې او د نجيب الله د ملي روغې جوړې دفاع يې کړې، په بېلابېلو پلمو او تورو له دندو څخه لرې شوي. او د ترور له گواښ سره مخامخ شوي دي. دا گروپونه چې د خاد له لورو پورونو څخه يې سرچينه اخیسته، ځانونه يې د بريالي پسروراندي ځواب ويونکي گڼل. که څه هم نجم الدين کاوياني او فريد احمد مزدک هم په خاد کې پلويان درلودل خو وخت ته په پام سره پوهېدل چې بايد د نجيب الله په ضدیت، د گوندي حاکمیت په کمزورولو کې له محمود بريالي سره مرسته وکړي، د خپلو رسمي موقفونو د مقام پر بنسټ يې په گوند او دولت کې صلاحیتونه لاسته راوړي وو او له دښمنانو سره د هغوی پلان شويو همکاريو لوی زیانونه زېږول، د دې کارونو کفاره به يوازې د هېواد رښتینو بچو ورکوله، چې شپه و ورځ به يې په کمربندونو او موزچلونو کې د خپلواکې دفاع په وياړ خپلې وينې تويولې او قرباني يې ورکوله. د ملي روغې جوړې د سياست په رڼا او د دولت او گوند د بدلون په برکت د خبرو اترو فضا يو څه ازاده شوې وه، په دې ورځو کې په بېلابېلو سازمانونو او فرکسيونونو پورې اړوند ډېر کسان زموږ ليدو ته راتلل او پر ډېرو مطالبو يې خبرې کولې. ډېر دوستانو او

مینه والو په ځانگړې د گوند هغه غړو چې د ۱۳۵۸ د مرغومي پر شپږمه د سرو پوځونو تر يرغل وروسته يې زيان ليدلی و او په مجموع کې له وضعې څخه ځورېدل، د کارمل د ډلې له ډېرو امتيازونو څخه چې ټول واک يې په لاس کې درلود او د کښتمند د اوږدمهالي حکومت له اداري فساد څخه چې لوړرتبه غړي يې ټول په عيش او فساد کې ډوب وو، شکايت درلود. له موږ څخه يې غوښتنه کوله چې موږ به يو نوی گوند چې له دې ډول مفاسدو څخه تش وي جوړ کړو، چې په خپل ځواک په واحد مورچل کې وجنگېږو. چې هڅه مو جوته او حساب مو له امتياز غوښتنو بېل وي. که څه هم د هغو په غوښتنه کې کوم قانوني خنډ نه و او په عين وخت کې د خاد تر پوښتنې لاسدې گوندونه جوړېدل، خو د يوه رښتيني خپلواک گوند جوړول عملاً ناشونی و، البته د پرديو تر اوږدمهالي ظلم وروسته خلک ددې نيمه خپلواکې ساه اخیستنې پر ارزښت پوهېږي. موږ هم د خپلې عقيدې له مخې د ملي روغې جوړې له سياست څخه په غوڅو دليلونو پلوي کوله. خو ددې پوښتنو لپاره چې څنگه تمه لري، مخالفين چې پر مختللي او هر ډول سياسي او اقتصادي امکانات هم لري او ټول واک يې په لاس کې دی، د دې سياست پر تطبيقونکو بدل شي؟ هغوی په اصطلاح د لوبغاړو نقش لوبوي او ددې سياست ماهيت ناکام او بدناموي.

د نجیب الله د ملي روغې جوړې سیاست

پتو تشکیلاتو چې د مزي سريې د بريالي په لاس کې و د ادارې د گوند په ځانگړي د استخباراتو پراخه دستگاه يې تر خپل نفوذ لاندې راوستې وه. گوندي او ناگوندي خلکو پر دې کار نيوکې درلودې. که رښتيا ووايم ددې نيوکې د ردولو لپاره هم هېڅ دليل نه و، موږ هم په ورځني ژوند کې ټول په څرگند ډول ليدل، پوهېدو چې په رښتيا هم موندل کېدی شي. د هغوی خبرې رښتيا دي، که پر خپل وخت يې مخنيوی ونه شي، د پاشلتيا، ناکامۍ او د دولت د سقوط سببېږي. خوله بده مرغه د پتو تشکیلاتو سرطاني ناروغي د ومره پرمخ لاره چې له غوسې نه پرته يې بله درملنه نه درلوده. د درملنې دا وسيله چې د روغې جوړې له سیاست سره متضاده وه، نه يوازې سمه کارونه نه بلبل کېده په عين حال کې د نجیب الله په اند د پتو تشکیلاتو د بساطني مخالفت گواښ هم تر دې حده وژونکی او زیان رسوونکی نه گڼل کېده، چې جراحي عمل ته اړتيا ولري. زما له ازادۍ څخه دوه

اونی تهرې شوې نه وې، چې له ډاکټر نجیب الله سره د خبرو لپاره وروبلل شوم، پر خپل وخت د جمهوري ریاست دفتر ته ورسېدم، له انتظار نه پرته جمهور ریس ته ورغلم "باید یادونه وکړم چې موږ د ۱۳۵۷ لمريز د غويي تر پېښو وړاندې ښه مناسبات او تفاهمات درلودل. هغه مهال چې بندي وم په عمومي کتنه کې دوه ځلې زما کوټې ته راغی او په ښو نیتونو سره یې په غیر مستقیم ډول د ژوند هیله راکړه، ځکه زه د دار په انتظار کې وم". تر روغې او صمیمانه تعارفاتو وروسته یې لومړنۍ خبره د ملي روغې جوړې د سیاست او د هغې د لاسته راوړنو په اړه وه. ویې پوښتل: په دې موده کې چې په کور کې وې او د گڼو خلکو چې ستا لیدلو ته درتلل، له وضعې څخه ستا معلومات څنگه دي؟ زه چې دلته پاتې راغلم او له وړاندې نه مې کوم ځواب نه و جوړ کړی، ورته ومې ویل اجازه راکړئ چې له وضعې څخه خپل برداشتونه او معلومات په لیکلې بڼه وروسته وړاندې کړم او اوس عرض کوم د ملي روغې جوړې ریاست په خپل پراخې محتوا سره یوه داسې ډلې ته اړتیا لري چې پر څرنګوالي سربېره د هغه پر حقانیت پوره باور ولري، موږ ته څرګنده ده چې هر سیاست اجرائیې ضامن غواړي، په ځانګړي ډول هغه سیاستونه چې له کلېشه یي پروسو او متداولو سلیقو سره توپیر ولري. شننه او تطبیق یې خامخا مهارت او سوچ غواړي. خو وروسته لیدل کېږي چې په لوړو سطحو کې د ګوندیانو پوهه او درک د دې سیاست له صداقت او اړتیا سره یو شان نه دي. ښاغلي ډاکټر نجیب الله زما د ځینو خبرو په تایید وویل "غوربندي ملګریه! زموږ هڅه دا ده چې د ملي روغې جوړې سیاست ټولې ملي عرصې په ځان کې ونیسي او د ټولو بانفوذو سازمانونو او شخصیتونو پر سیاست بدل شي. دا

هڅه هم روانه ده چې خلك د ملي روغې جوړې د تنظيم چارې پرغاړه واخلي او د كينولو منگولو څخه خلاص شي. دې درجې ته رسېدل پرستونزمن دي خو د يوې باصلاحيتې ډلې جوړول په ډېر ښه وخت كې هم يوازې كولاى شي د بېلابېلو اورگانونو لارښوونه وكړي. له بد حالت څخه يې وپرېرم چې ځان غوښتنې او ځاى غوښتنې د عمومي همكارۍ طبيعي ظرفيت لالړنه شي په هر حال، خپلې نظريې او وړانديزونه وليكئ، ډېر ژر به بيا سره وگهرو، ځان كار ته چمتو كړه په داسې حال كې چې څه موسكې شو ويې ويل، استراحت بس دى، ما هم وخنډل ومې ويل زندان څارونكي په خپلو دندو كې بريالي دي، څوك استراحت ته نه پرېږدي؛ په دې يو نيم ساعته خبرو اترو كې مې ډاكټر نجيب الله د ايدېولوژيكي محدوديتونو تر شا يو شخصيت اود خودۍ او ناخودۍ له بند او سوچونو، همداراز له سازماني بريدونو څخه هوسا وليد، چې زموږ د گوند دا استثنايي رهبر د يوه گوند په تنگه اډانه كې نه خاپېرې، هغه د ملي روغې جوړې په سياست^{په واسطه} له پرديو څخه د هېواد د خپلواكۍ ساتنې په سوچ كې ډوب دى. چې د يوې ډلې وړانديز ددې سياست تطبيق فركسيون بازي گڼي. په هېواد كې له بده مرغه افراط او تفريط په ډېره پراخۍ سره د ځان غوښتونكو او ځاى غوښتونكو كاركونكو تر څنگ، پټو تشكيلاتو او له بلې خوا له متعصبو او تنگ نظرو دښمنانو سره لاس وگرېوانېدل ناسم كار رامنځته كړي، چې نه يې د مسايلو او ستونزو ايدېالي حل ممكن كړي بلكې وړانديزونه فعاليتونو د كارمليانو د پياوړتيا او د ملي روغې جوړې سياست او د ملگرو ملتونو د پروگرام د ناکامۍ سبب به شي. د سياسي چارو تحليل گرانو او ډيپلوماتيكو كړيو دا پايله پېژنده او خپلو هېوادونو ته

یې راپورونه ورکول چې غبرگون یې له بېلابېلو راډیوگانو څخه اورېدل کېده. دننه په هېواد کې هم امنیتي وضعه له چا نه پټه نه وه، د ملي روغې جوړې پلویان او مینه وال د هغو د وړاندیزونو د نه اورېدو له کبله خوابدي او لرې کېدل، ځینې خو له جمهورریس او د گوند د عمومي منشي د ډېرېدلۍ له کبله په اداره کې د پنځم ستون په واسطه لرې شول، یا هم د دښمن په نامه تورن شول، هغوی نور د فعالې همکارۍ جرات نه درلود. یوه گوت ته یې پناه وړله او وروسته وروسته چوپېدل.

یوه ورځ مې له سلیمان لایق سره د هغه د کار په دفتر کې وکتل، غوښتل مې چې ورسره د زړه خواله وکړم، سلیمان لایق په خپل سیاسي ژوند کې د څو وروستیو اوونیو په استثنا هغه هم د ځان د دفاع لپاره د شمال ائتلاف د سرتېرو د ناندريو پر وړاندې چې په پیل کې یې د بريالي په امر فعالیت کاوه تل د کارمل د ناسمو کارونو پر ضد مبارزه کړې ده، په ټولو چارو کې د کارمليانو له یو اړخیز سیاست او د روغې جوړې د سیاست د پلویانو له بې تفاوتۍ څخه شکایت وکړ، له هغه څخه مې چاره وغوښته، (لیکوال) د یوه جدي او لازېنود ځواب په تمه وم، خو پرعکس سلیمان په سادگۍ سره وخنډل او ویې ویل څو ورځې وروسته ته هم ما غوندې بې تفاوته کېږې، غوره به وي چې چوپ پاتې شې، زه له تجربو نه درته وایم، چې د کارونو په بڼه والي کې ستا وړاندیزونه او نیوکې اغېز نه لري او کومه گټه هم نه ورکوي. که ټینگار وکړئ د ایراني دوستانو په وینا پرونده (دوسیه) درته جوړوي. لایق په تاکید را ته وویل: غوربندي ملگریه! پوهېږې چې له ما سره یې هم همداسې وکړل دوسیه یې راته جوړه کړه، داسې دوسیه چې گواکي زه د نجیب الله پر ضد کودتا کوم، زما ملگری

يې مياشتې مياشتې تر شكنجې لاندې ونيول چې وړ اسناد تر
 لاسه كړي. اوس د خلكو د متل له مخې (خپله شوله خورم او پرده
 مې كوم!) د سليمان دا خبرې راته قناعت بينونكې نه وې، هسې
 مې بېخايه وگنلې. دا حقيقت مې مثبت و ارزاوه چې د ملي روغې
 جوړې سياست د وطن گوند (حزب وطن) او عمومي منشي په
 وجود كې جوت هويت پيدا كړې او په ملي و نړيواله سطحه
 دوستان او د بنمنان لري، زياته مې كړه ددې سياست د انساني
 محتوا منطقي بډايول چې رښتيني ډموكراتيك ارزښت لري، د
 نوښتگرو او پلويانو لپاره وياړ دى. د ايدولوژيك فكري مزي
 د بنسټپالو مقاومت، دولتي او گوندي امكاناتو ته د رسېدو
 آسانتيا او له هغو څخه منفي استفاده بايد رسوا شي. د زيان
 رسوونكو پېښو پر وړاندې چوپتيا او سترگې پټول چې په هر دليل
 وي وړ نه دي. ما له اداري كسانو، د هېوادني سوچ خاوندانو،
 گونديانو، د وطن گوند له غړو او فركسيونونو څخه منطقي
 وړاندیزونه او نظريې راټول كړل، په پايله كې مې د پوهو او د هغو
 كسانو چې د افغانستان د سولې په اړه سوچ كوي د عامه ذهنيت
 په رڼا كې راټول كړل، ملي روغې جوړې ته مې د هغې د اهدافو د
 تحقق لپاره ټول سره سم كړل او تم شوم چې وخت يې راشي او بيا
 له ډاكټر نجيب الله سره وگورم. زما انتظار ډېر لنډ و. لس مخيز
 وړاندیزونه مې د ژمنې له مخې وروړاندې كړل او زياته مې كړه.
 خداى (ج) دې وكړي چې دا ناخيزې پانې ستاسو وخت ونه نيسي،
 ددې وړاندیزونو هسته دا مطلب دى چې ددې سياست پر وړاندې
 پراخه سينه او سخاوتمندانه چلند منم. هېڅ داسې شدت او غوسه
 چې د روغې جوړې له ماهيت سره اړخ ونه لگوي نه وړاندې كوم.
 خو غواړم چې برخليک او اختيار يې په كمين كې د ناست د بنمن

په لاس کې ورنه کړئ، ځکه هغه یې د نابودۍ او ورکېدو هڅه لري. اجازه راکړئ په زغرده ووايم چې ستاسو د فکري مزي پلويان ستاسو او د ملي روغې جوړې له سياست څخه په واضح ډول دفاع نه شي کولای ځکه په هرځای کې یې لومې او تلکونه اېښي دي. که هرڅوک له هغوی څخه بېل دريځ ولري، يا د بل څه پر محور ودرېږي نو کافي ده چې د دښمن د وړانکار او نامطلوب کمېس په توگه تکفير وکړي. ضربې واردې کړي او پر چاپېريال وېره واکمنه او نور له دې عاقبت څخه په وېره کې واچوي. په دې وړانديز کې د صلاحیتونو د يوه مثلث جوړولو یادونه هم شوې وه چې د ثبات او خپلواکۍ ضامن وي او د بې اندولۍ مخه ونيسي. ډاکټر نجيب الله په دې اړه توضیح وغوښته، ومې ويل پر اوس مهال خلقیان او ډېره برخه کارمليان د چارو او اختیارونو واگي په لاس کې لري. چې هر وخت یې زړه وي خپلې چارې ترسره کوي او امتیاز اخلي. په واک کې یوازې د خلقیانو نقش بس نه دی، ځینې یې د مرغومي د شپږمې د تاریخي متحدینو په نامه د واک وپشلو لپاره سازش لري. که هغه کمېس نه چې د مرغومي تر شپږمې وروسته یې گوزار لیدلی زندان ته واچول شول او په هغو کې د تېر حکومت تکړه انجنیران او تجربه لرونکي ډاکټران سره وگومارل شول او د مثلث درېیم ضلع له دوی څخه جوړ شو، د حاکمیت او ثبات په گټه به وي. د ملي روغې جوړې په ښه والي او تطبیق کې چې گټور رقابتونه راولاړېږي، بې له شکه ټول به هڅوونکي وي. دا توضیح یې خوښه شوه، وې ويل تا درک کوم، د کارونو او واکونو د بیلابیلو چک د دولتدارۍ ډاډمن او تجربه شوي اصول دي. د ملگرو د تخصص ساحه او بشپړه پېژندنه راته ترتیب کړه او راوې سپاره، چې له دې ارزښتمنې زېرمې څخه وړ کار اخلي. ستاسو د

وړاندیز نیولیک هم د دقت او ارزښت وړ دی. پر خپل وخت به ورته پاملرنه وشي. په لومړي گام کې هڅه کوو چې لاسونه سره ورکړو د نورو شخصیتونو، تنظیمونو او گوندیانو په تفاهم له گاونډیانو سره په خپل هېواد کې سوله ټینګه کړو او که بریالي شولو څه ناڅه خلکو ته د هغوی مسلم حق چې تر ټولو وړاندې په سوله او امن کې د ژوند حق دی ورکړو او خپله لویه تاریخي دنده ترسره کړو، ددې لپاره باید لومړی د عمومي باور پر بحران لاسبري شو او سیاسي چاپیریال د تفاهم وړ کړو. دې عاطفي او سپېڅلو خبرو چې په صمیمیت او خلوص سره کېدې پر ما سخت اغېز وکړ او د زړه له کومې مې هیله وکړه چې کشکې توطیه کار او دسیسه کار مخالفین د خپل گوند دا لوی شخصیت درک کړی وای او د هېواد توپان خپلې بهرې یې په گډو مرستو د ژغور ساحل ته رسولې وای او د هېواد په تاریخ کې یې نېک نوم گټلای. خو افسوس هیلې چې هرڅومره لوړې او فداکارانه وي، په یو اړخیز ډول رښتیني انعکاس نه لري او ثمر نه ورکوي. یوه پوه ویلي دي "په هغو هېوادونو کې د اخلاقي مشرۍ فوق العاده ډولونه: **وَأَمْنٌ - ډي** چې اوسېدونکي یې پرېښتې او ملایکې وي". خود خاورینې ځمکې په دې وروسته پاتې څنډه کې یې دا چار نه ترسره کېږي. بلکې د قربانیو دا محافظه کاري ډېرېږي. فاجعې پراخوي تلفات او زیانونه هم جبران نه منونکي کوي. په دې هیله چې له نویو ځواکونو سره په همکارۍ کې گډون وکړو او دا ټولنیز ستن پیاوړې کړو. همداراز د تجربه لرونکو گوندي روڼاندو په جلب و جذب په خپل ورځنۍ چار کې نوره هم سیاسي پراختیا رامنځته کړو. مخه ښه مو وکړه، وروسته مې د ملگرو لست چې ډاکټر صیب غوښتی و ورکړ، زما د وړاندیز پر بنسټ او د ډاکټر نجیب

الله په لارښوونه له ملگرو سره مې ليدنې کتنې او مشورې پيل کړې. له نېکه مرغه ټولو چمتووالی وښوده چې تر خپله وسه⁴⁴ همکاري به کوي. د ملگرو شمېر (۱۳۵) تنو ته ورسېد. د ليدنې کتنې په پای کې ډاکټر نجيب راته وويل هيله ده په تجارت وزارت کې مو خپلې تجربې هېرې کړې نه وي. کشتمند به په نږدې وخت کې درسره وگوري. د خپل نظر له مخې دا مثلث پياوړی کړی.

تر هغې نېټې وروسته ډاکټر نجيب اله بناغلي ډاکټر شاه ولي، عبدالکریم میثاق، عبدالحکیم شرعي جوزجاني او ليکوال بيا راوغوښتل، چې د کارونو دښه والي په اړه په آزاده فضا کې سره مشورې وکړو، موږ هم په دوستانه توگه د هېوادنيو ستونزو پر حل پيل وکړ، د ډاکټر نجيب په خبرو او د ستونزو په يادولو کې د گارډ د منسويينو د امتيازونو له ستونزو څخه نيولې چې د گوند د جزوتامونو اندېښنه يې راپارولې وه. د امدادي موادو او د سکتوري پانگو تر غلاوو پورې چې د لوړ رتبه کارکوونکو د فساد له کبله کېدل، خبرې وشوې د بحث په بهير کې هغه کسان هم يادېدل چې دا غلاوې يې کولې يا يې هم په هغو کې عمده نقش او لويه برخه درلوده، دوی د دې اداري فساد پر وړاندې يوه بې ځنډه مبارزه غوښتله، خو له بده مرغه ددې پر حقو شکايتونو د لرې کېدو لپاره کوم اغېزناک او عملي گام نه پورته کېده، که څه هم ډاکټر نجيب په ډېر ټينگار فرمان ورکړ چې د "ليکوال" او د جمهورريس د معاون محمد رفيع په مرسته دې ددې فساد پر ضد يو کميسيون جوړ شي. دې کميسيون پيه پرله پسې دريو جلسو کې د گوندي او دولتي لوړو او پېژندل شويو کسانو لست چې پر لويو سواستفادو تورن وو جوړ کړ او د قضايي څارنې لپاره يې څارنوالی ته وروپېژندل، د عناني په څېر خلک يې (ممنوع

الخروج) اعلان كړل. خو فرید احمد مزدك چې له گوندي نفوذ څخه نسو استفادې سره يې دولتي شتمنی له قانوني پراوونو نه پرته د خپلې كورنۍ پر غړو پلورلي وو او له دې لارې څخه يې په مليونونو افغانۍ گټلې او ترې ناوړه استفاده كړې وه له كميسيون سره تورن و. د كشتمند په مرسته يې د اريانا لويې الوتكې له پلورلو څخه د گڼ كمېشن په اخیستو د شركت د ريس عبدالقيوم بشريار پر ټينگار سربېره چې د الوتكې پلورل يې د شركت گټو ته خيانت باله، په پلمو او بېلابېلو نيرنگونو يې دا نوی كميسيون لومړی رخصت كړ او د لغوه كېدو فرمان يې له ډاكټر نجيب څخه واخيست. فرید احمد مزدك به په بې خونده شوخی د ځان په څېر ملگرو ته د تليفون له لارې مباركي وركوله چې د هغه په اصطلاح د فساد كميسيون ته يې فني ضربه وركړه. عجبه لادا چې بناغلي مزدك څو ورځې وروسته له (ليكوال) نه په تليفون كې پوښتنه وكړه تاسو ډاكټر صيب ته كوم لست وركړی و چې خلك په مناسبو ځايونو كې مقرر شي؟ ومې ويل هو! د ډاكټر په لارښوونه دا لست جوړ شوی و. په بې ادبۍ او بازاری لهجه يې وويل: ددې نومونو تلفظ د سړي نو (ناف) باسي؛ د ساري په توگه كرول، حكم خان او داسې نور... دا مو له كومه ځايه راپيدا كړل؟ ومې ويل بناغلی مزدك! كه ددې هېوادنيو اصیلو نومونو په تلفظ كې ستاسو نو پرې كېږي، غوره به دا وي چې كوم ډاكټر ته ورشي، تليفون مې كېښوده، بله ورځ د كشتمند دفتر ته وغوښتل شوم، هلته مې تر يو څه څنډو وروسته له كشتمند سره وكتل، په سر كې يې له دې نه چې د غويي (ثور) د پېښو توپانونو، سپلونو او بارانونو ډېر ملگري سره بېل كړي، هر يو څوړېدلی او بېل برخليک يې ورپه برخه شوی، خواشيني څرگنده كړه، بيا يې اصلي مطلب بيان كړ

او ويې ويل "تاسو ډېر کلونه د زندان کړ اوونه وگالل، زه يې درک کوم اوس يوه استراحت ته اړتيا لري، خو استراحت له کوم عايد نه پرته نه شي کېدی، زه په پام کې لرم چې تاسې خای کې وټاکم چې کار يې لږ وي خو امتيازونه او معاش يې ډېر، تر يوه لنډ ځنډ وروسته يې زياته کړه، غواړم تاسو ته وړاندیز وکړم چې د سوداگري وزارت په چوکاټ کې د غاليو د اتحاديې رياست چارې پر غاړه واخلي" زه هم له کشتمند څخه د همدې چلند په تمه وم، خو د خبرو روحیه يې زما د تمې خلاف وه، پرته له دې چې په حالت کې مې څه بدلون راغلی وي ومې ويل بناغلی کشتمنده! خپل خیر رسوونکی زړه سوی د هغو کسانو په برخه کې وکړی چې ورته اړتيا لري. زه گوند لرم، د هغه له برکته اړ نه يم او د هغو کلونو په بهير کې چې بندي وم کورنۍ مې خپل نور مال ژوند لرلی دی. اوس مې هم چاته د تمې لاس نه دی اوږد کړی، دا کتنه هم زما د غوښتنې پر بنسټ نه وه، بلکې تاسورا وبللم. هيله ده په زغرده راته وواياست زما له سياسي همکاري سره د حکومت د غړو په سطحه موافقه لری که نه؟ که د موافقې اړتيا مو درلوده، خبر مې کړی. که نه د خدای پامان! له خپله خايه اوچت شوم، کشتمند هم ولاړ شو او ويې ويل: خدای (ج) مه کړه موخه مې کومه خلاف خبره، يا په ملگرو او گونديانو کې ستاسو مقام ته نه پاملرنه نه وه. که سو تفاهم رامنځته شوی وي بينه غواړم، لږ تم شه چې يوه پياله چای وڅښو او غورې وکړو. که ستاسو خوښه وي د وزير تر لاس لاندې⁹ د څه مودې لپاره د معين په توگه کار وکړی ومې ويل ستاسو له لطف څخه ډېره مننه، خپل پرېکړه مې درواوروله او بيا هم تکراروم چې همکاري ته چمتو يم خو په مناسبه سطحه کې، د کار سابقې ته په پام سره هماغه ورځ عبدالحکيم شرعي

جوزجاني هم له ورته چلند سره مخامخ شوی و او همدې ته ورته
ځواب يې ورکړی و.

دوه ورځې وروسته ډاکټر نجيب الله د ټليفون له لارې دستور
راکړ چې د پنجشنبې پر ورځ د مازيگر ۶ بجې له ډاکټر شاه ولي،
شرعي جوزجاني، عبدالکریم میثاق سره مل ورشو، نجيب وويل
د شپې ډوډۍ به هملته خورو، هيله ده مشورو او خبرو ته پوره
وخت پيدا کړو، خپلې نظريې وليکئ او ماته يې راوړئ.

موږ پر ټاکلي وخت د ماني وره ته ورسېدو، د جفسر په
مرسته سالون ته لاړو، څو دقيقې وروسته ډاکټر نجيب الله راغی،
تر تود روغې وروسته يې په دوستانه لهجه وويل: له کشتمند
صيب سره موافقې ته ونه رسېدل است؟ کشتمند د نويو همکارانو
په منلو کې چې له هغو کسانو سره چې د کار سابقه او متجانسي
ځانگړتياوې ونه لري يو څه سخت گيره دی. خو سازش نه منونکی
نه دی، ستاسو د همکارۍ په لار هغه هم په لوړو سطحو کې
خامخا خنډونه راپيدا کېږي، بايد په اوسپله او تدبير پرې بريالي
شو. دا به هم درته ووايم چې له زندان څخه ستاسو په آزادۍ او په
مرکزي کمېټه کې ستاسو د حقوقو په اعاده کولو کې تر حد ډېرې
ستونزې وې. اوس له هغو پړاوونو څخه اوبتسي يو. هيله ده په
جوړوونکو او گډو هڅو نورې ستونزې هم غوڅې شي. پوښتنه يې
وکړه آيا کوم ځانگړی ليکل شوی وړانديز لرو؟ میثاق يولنډ
يادښت چې درې مادې يې درلودې ورکړ. د يادښت محتوا داسې

و:

۱- موږ بهل گوند جوړوو، کومه ځانگړې مرسته نه غواړو،
يوازې دې زموږ په کار کې خنډ نه رامنځته کېږي.

۲- د حال په وړ (مناسبه) سطحه اود خپلو کارونو په سوابقو کې همکاري ته چمتو یو.

۳- اوسنی وضعې ته دوام ورکوو، یانې په کور کې پاتې کېږو هغه څه چې له احوالونو څخه درک کوو، په وجداني بشپړ احساس او د ملي روغې جوړې مصلحت ته پام سره یې پر سموالي - عقیده لرو، تنویری او توضیحي کار کوو، هېڅډول امتیاز نه غواړو.

ډاکټر صیب نجیب ژمنه وکړه چې سبا به ددې وړاندیز ځواب ورکوي، ماته یې دنده راکړه چې (۱۱) بجې یې دفتر ته ورشم. په دې توګه د ناستې لومړۍ برخه خلاصه شوه. تر ډوډۍ خوړلو وروسته په دویمه برخه کې په ګوند کې د ډلو د مخالفتونو په اړه چې د ملي روغې جوړې د سیاست موخو ته نه جبرانېدونکي زیانونه اړوي، ددې ډول ځان غوښتونکو هڅو پر ضد چې د خلکو او رښتینو ګوندیانو غوښتنه ده په دې اړه نظرونه وغوښتل شول، خو له بده مرغه هغسې چې دود وه وروستيو پایله اخیستنو خپله عملي بڼه نه خپلوله او هېڅ کار نه ترسره کېده.

سبا (۱۱) بجې د ډاکټر نجیب د کار دفتر ته لارم. دا ځواب مې ترې ومونده تاسو د وړاندیز دویمه ماده ومنل شوه، په دې برخه کې به پر ستونزو سربېره نیمګړتیاوې هم لرې کړل شي.

په مشخصه توګه یې ډاکټر شاه ولي د مشاور وزیر، عبدالکریم میثاق د کابل ښروال، شرعي جوزجاني د سترې محکمې د قاضي القضاات مرستیال او عبدالقدوس غوربندی د افغانستان د ملي جبهې د لومړي مرستیال په توګه او نور ملګري یې هم د وړاندېنیو دندو په کچه منلي وو.

ډاکټر صيب هيله وکړه چې ملگري دې له ځنډ نه پرته خپلو دندو ته دوام ورکړي، موږ د زمان په دې پړاو کې مقاومت وړونه باله او دندې مو پيل کړې. که څه هم په دې دندو کې يې ډېرې ستونزې راته وزېږولې. د پامير اخبار کارکوونکي يې د ميشاق ضد تحريک کړل چې گویا هغوی يې توهين کړي دي. ما ته يې بناغلی مزدک د جبهې د ريس په توگه راروان کړ. ډاکټر شاه ولي يې د صدارت په کوچ کې گوښه نشين کړ او عملاً يې له گونديانو سره ټپې هره ورځ يې له مجلس څخه ډېر څه زده کول اړيکي محدود کړل. د شرعي قانوني صلاحيتونه يې هم لږ کړل. په هرحال، موږ هم تسليم نه شولو او د انحرافاتو پر ضد مو خپلې مبارزې سختې کړې. ورسره مو په ټول ځواک هڅه وکړه چې د دښمنانو پر ضد چې د گوند د گړندۍ نابودۍ لپاره ولاړ شوي ملگرو ته داسې روحيه ورکړو چې مستقلانه دفاع د ځان لپاره يوه تاريخي ازموینه او ملي فرض وگڼي او د اړتيا پر وخت له ځانه هم تېر شي. موږ هڅه وکړه چې ناندری او کودتا بازی چې محرک يې پردي ځواکونه وو، ځنډی او ناکام کړو، له بله پلوه دوست ډوله او ریاکار دښمنان هم زموږ له مخې نه لرې شي. که څه هم موږ په دې مورچل کې په وفادارۍ سره تر وروستۍ شېبې پاتې شولو، خو افسوس چې زموږ داعيه د ډاکټر شاه ولي د رهبرۍ له وړ ملاتړ څخه برخمنه نه وه او په ټولو سياسي پایلو کې يې لږه ونډه درلوده.

د.ا.خ.ډ.گ د دويمې کنگرې رښتيني بڼه

د پېړۍ تر څلورمې برخې ډېره موده تېره شوه چې گوند
توانېد په ظاهره خپله دويمه کنگره جوړه کړي، دا کنگره څه له
پامه جوړه شوې وه او په خپل متن کې يې څواکونه رانغاړلي وو،
چې دلته يې يادوو:

۱- د بريالي پټ تشکيلات چې بېلابېلې رهبرۍ، موخې او
کارونه يې درلودل، کارمليانو چې گوند ياداوه، موخه به يې
هماغه نيم برنده تشکيلات وو، چې گوندي او دولتي واک يې په
لاس کې و او د هېڅډول گوندي پرېکړې او دستور پابند نه وو د
گوند ريس ډاکټر نجيب و، کارمليانو بېل سياسي تگلار او
پړاوونه درلودل.

۲- د گوند په دننه کې بل (گوندگي) بېل کړل شوی و، چې په
نجم الدين کاوياني او فريد احمد مزدک اړوند و، هغوی د اسلامي
جمعيت پټ غړي او د "نظار شورا" په څانگې پورې اړوند وو. د

ګوندي حاکمیت په سقوط کې د دوی خایانه نقش له هېچا نه پټ نه دی، دوی خپله هم ترې انکار نه کوي.

۳- درېسم ځواک د کنگرې د چلوونکي کښتمند او پسه هغه پورې د اړوندو فاسدو بیروکراتانو و. کله چې د حکومت تر دویمې دورې وروسته کښتمند برطرفه شو، له ګوند او سیاسي دفتر څخه یې استعفا ورکړه، په شرمونکي توګه یې وویل له وحدت ګوند سره فکري تړاو لري او د هغه د ټینګښت لپاره یې هڅې کړې دي او د شمال ائتلاف پر حقه ګڼي. دې درې واړه ډلې د نظر غوښتنې په مرحله کې طرحه وې او کنگره یې د خپلودرېځونو د ټینګښت لپاره غوره وسیله ګڼله.

۴- څلورمه ډله چې په کنگره کې یې د ګډون شتون ممکن نه و د خلقیانو لویه برخه وه، چې د شهنواز ټني تر کودتا وروسته په زندان کې وو، له دویمې کنگرې او دهغې له پرېکړو سره یې خپل نه اړیکي اعلان کړل. هغوی پر قانون، د نمایندگانو د ټاکنو پر کړنلار په ځانګړې توګه پر رهبرۍ چې پر ټولنیزو غوښتنه ولاړه نه وه او په مستقیم ډول تر سره شوې نه وه، نیوکه درلوده.

۵- پنځم ځواک د ډاکټر نجیب الله ملي روغې جوړې ته سر سپارلي او وفاداره ګونديان وو، دوی په تمه وو چې کنگره به د رښتیني قاضي په توګه د مشرانو کارونه په هراړخیز ډول وارزوي. د مشرانو په اړه له شخصي او ډله ییزې کینې او لېوالتیا نه پرته خپل تاریخي حکم صادر کړي. دې ډلې ګونديانو د مرکزي کمیټې پر گزارش چې د ډاکټر نجیب الله له خوا راوړاندې شوی و باور درلود، د کړنلارې او تګلارې د نوي کولو په اړه او د ګوند د نامه او د ملي روغې جوړې پر لوري د حرکت نوښت هم دومره شونی کار برېښېده. هغوی عقیده لرله چې هر بدلون له انسانه

بېلېږي، د ټولو بدلونونو په محور کې انسان ولاړ دی، له دې نه چې کنگرې د دې ډول بدلونونو طبيعي او قانوني ځای دی، کله چې يې د هيلې پر خلاف او په حيرانتيا سره يې د نوې مرکزي کمېټې په لست کې هاغېه زاړه نومونه وکتل، د کنگرې پر ارزښتونو او عدالت شکمن شول دا چې په نتيجه کې کنگره له استحقاقه پرته يا د استحقاق خلاف نوره هم ځواکمنه شوه، په دولتي او گوندي مقاماتو کې يې د خپل موقعيت پټ تشکيلات پياوړي کړل. نوي لاسته راوړنې د ډله ييزې مبارزې د محصول په توگه د ډله ييز مورال د لوړوالي او د منفي غرايزو د ودې سبب شوې. له بله پلوه د کنگرې پايله چې قرار دادي وه، د رښتينو دوستانو د نهيلۍ لامل شوه. سربرېره پر دې چې دوستانو د ملي روغې جوړې په برياليتوب کې يوه شېبه هم له هڅوڅخه سپما ونه کړه. خو افسوس چې دوی په تشو لاسونو او له تشکيلاتو نه پرته، خو دښمنانو په ځواکمنې روحيې او بنو امکاناتو سره خپلې چارې پر مخ بېولې.

کابل ته د کارمل بیاستنېدنه

تر کنگرې وروسته چې په مرکزي کمېټه کې چارو د بریالي، کاورپانې، مزدک او کشتمند د ځان غوښتنې د تگلارې په ګټه بدلون موندلی و، دوی هم د خپلو غوښتنو سطحه اوچته کړه، په لومړي ګام کې یې کابل ته د کارمل د بیاستنېدني پلان تر لاس لاندې ونيو. که څه هم په هېواد کې ژوند کول د هر انسان طبیعي حق دی، خو هغوی چې پر ملي جنایتونو او جرمونو تورن دي باید بېرته حساب ورکړي او د خلکو د قضاوت پر وړاندې حاضر شي، که نه حق نه لري چې د مشر او مخکښ په توګه راڅرګند شي او د هغوی پر (ټپونو) مالګې ودوروي. په هر حال، د وطن ګوند (حزب وطن) ریس نجیب الله په سیاسي بیرو کې دا موضوع یاده کړه او په دې ترڅ کې یې د سیاسي دفتر د غړو نظریې وغوښتې، له دې نه چې بریالي په سیاسي دفتر کې ډېر ملګري او پلویان درلودل،

غوښتل يې چې ددې کار لپاره د سياسي بيرو په کچه قانوني اجازه واخلي او داسې ونييي چې په مجموع کې گوند د کارمل بيا ستنېدنه غواړي، ما (ليکوال) چې دجلسې فضا داسې وليده چوپتيا مې غوره ونه بلله، ومې ويل: نجيب ملگريه! زما په اند د ملي روغې جوړې د سياست پوه غوښتنه دا ده چې د نورو خلکو نظريو او عقيدو ته بايد خير شو، کله چې مو له خلکو نه د کارمل په اړه په رښتيني او ساده ډول نظرونه وغوښتل، څرگنده به شي؛ خلکو د ۱۳۵۸ لمريز د مرغومي (جدي) هغه لوی زياتونه چې وراوښتي وونه دي هېر کړي، کارمل د يرغل، هېواد پلورنې او سرې جگړې سمبول گڼي، روان ملي پاڅون ددې خبرې انکار نه منونکی شاهد دی، سربېره پر دې کارمل چې د واک مدعي دی کراره نه کېني، موږ په دې شرايطو کې ډېرې ستونزې لرو، دا غوره نه ده چې بله ستونزه راولاړه کړو، تر دې خبرو وروسته د جلسې په فضا کې چوپتيا خوره شوه. آخر کښتمند وويل: ډاکټر صيب! تاسو اوس ژمنه کړې چې هېواد ته د کارمل په راستنېدو کې کومه ستونزه نه شته، لکه څنگه چې ليدل کېږي ټول ملگري دا ژمنه دگوند يووالي ته گټوره گڼي. ډاکټر نجيب الله وويل: کارمل کولای شي راشي، کومه ستونزه نه شته. په دې اړه خبرې پایته ورسېدې، پر هماغه شپه بريالي د وکيل، کايواني، مزدک او کښتمند په مرسته د روغې جوړې په نامه د وطن گوند زيس نجيب الله يې د اناهيټا کور ته بوتله، هلته د وړاندېنيو ترتيباتو له مخې کارمل اناهيټا ته تليفون کوي او اناهيټا په خپل کور کې دنجيب الله د حضور خبر ورکوي، په دې توگه د کارمل او نجيب-

الله تر منع نېغ تماس ټينگېږي. په دې خبرو کې نجيب الله د کارمل (چې په ظاهره هيله لري خپلې وروستۍ ورځې په هېواد کې تېرې کړي) په راستنېدو کې د آسانتيا يادونه وکړه، کارمل په بېرته د خپل سفر غوټه تياروي. بريالی د هغه څه خلاف چې مفهوم شوی و د پټو تشکيلاتو په غږو کې بڼه هرکلی جوړوي او کابل ته پرواز کوي، چې د ترتيب شوي هرکلي مخنيوی کېږي. خود راستنېدو له لومړۍ ورځې څخه سياسي ليدنې کتنې پيلېږي. په داسې حال کې د بڼه ژوند ټول لگښتونه يې د گوند له خوا برابرېدل خود د کارمل فعاليت د هماغه گوند پر ضد زياتی مومي. پر دې سخاوتمندانه بخشونو سربېره ښاغلی عظيمي په غرض لرونکې ارزونه کې د ډاکټر نجيب الله د شخصيت په اړه وايي "نجيب د خپلې مبارزې په پيل کې له خلقيانو سره صميمانه اړيکي نه درلودل او په تعصب يې له هغوی سره چلند کاوه، خود جمهوري رياست تر نيولو وروسته له هغوی سره يو شو، په بدل کې يې د کارمليانو سوله نه منونکی دښمن شو. دې دښمنۍ ته پای نه و او هېڅکله نه بښل کېده"

ښاغلی عظيمي! تاسو عادت لرئ چې مطالب سرچېه وليکئ او د کتاب لوستونکي په شک کې اچوی، تاسو ته به چې خان د کارمل د مکتب زده کوونکی گڼئ (نه) د (هو) او (هو) د (نه) په مانا وي.

نجيب الله چې جمهور ريس او د وطن گوند ريس و، که د کارمليانو سوله نه منونکی دښمن وای څنگه دېته تيارېږي چې له واکه شړل شوی کارمل ته چې نه يوازې دځواک ساده مدعي دی.

بلکې په خپلو ټولو امکاناتو د واک نیولو په هڅه کې دی. اجازه ورکړې چې په ۲۰۰ متری کې یې خپل ټغر رغوړوي او موازي ځواک تشکیل کړي. همداراز په پرله پسې ډول د نجیب الله د کمزورۍ او سقوط لپاره وړاندوونکي فعالیتونه وکړي. که دې دښمنۍ پای نه درلودای او نه بښل کېده څنگه یې اجازه ورکړه چې دا خطرناکه او له دښمنیو نه ډکه هڅه د گوند د حاکمیت تر بریادۍ، د ملت تر تباهی، د ملي روغې جوړې د سیاست تر ناکامۍ او د ملگرو ملتونو تر پنځه فقره ییز پروگرام پورې وغزول شي.

ښاغلی عظیمي! تاسو زموږ په څو زره کلن تاریخ، په ځانگړې په ۲۵۰ وروستي کال کې سدوزي او بارکزي کورنۍ چې له یوې وینې او یوه ټبر څخه وو، د دې په څېر بله بېلگه ورکولای شئ؟ خلک پر نجیب الله چې د خپلو تېرو عواطفو تر اغېز لاندې یې په خپل لستونې کې مارت ته ځای ورکړ او زهر یې د ټولني ټول شته له منځه یووړل او د عمومي بریادۍ لامل شو. پر حقه نیوکه کوي. خو تاسو پر هغه نه بسیا کېږئ، ډېره عجیبه ده.

ښاغلی فقیر محمد ودان د خپل (دشنه های سرخ) نومي کتاب په ۲۲۴ مخ کې د یوه یادښت په یوه برخه کې لیکي: (ستر جنرال محمد نبي عظیمي چې په ظاهره شیک اغوستی، مهذب، د نظامي سرتېرو په کچه یې وښتېان تر حده ډېر اوږده او ډېر استراحت غوښتونکی و. په گوند کې دننه ان د گوند تر کړيو بهر د شخصي امتیازونو د ترلاسه کولو لپاره په هره ډله او کړۍ کې به تفاهم او ناندریو کې پاتې شو او په خپل لوړ استعداد سره

یې په دې ترڅ کې مبارزه کوله، ځان ته یې وړ نظر ایجاداوه او په خپله گټه یې ترې کار اخیسته. دا ذاتي ځانگړتیاوې له باثباته او نظامي وده موندونکي ژوند څخه په هر ځواک کې د سردار محمد داود د کودتا له بري څخه بیا د صبغت الله مجددي تر جمهوري ریاسته پورې حسابېږي. د کانديد اکادميسين محمد اعظم سيستاني د ليکنې پر استناد د (انقلاب شور و پیامدهای آن)، سريزه، ص ۱۹۳)

(جنرال محمد نبي عظيمي د محمد عظيم معروف لمسی زه نه د عظيمو په برکت د حربي فابريکې مشهور کارکوونکی دی. دی هماغه کس دی چې د لومړيو مشروطه غوښتونکو اسرار يې امير حبيب الله خان ته گزارش ورکړ او انعام يې واخيست او مشروطه غوښتونکي له مرگوني برخليک سره مخامخ شول) څه ښه يې ويلی: لږم د هېچا پروا نه لري.

د کارمل له مریټوب ټرلټوب څخه د نجیب تر مېرني ناپیلتوبه پورې

په افغانستان کې د مشر سلاکار الکساندر مایوروف په وینا: (سېرک له خپل اردو سره مینه نه درلوده، له خپل اردو څخه وپریږده. له هر ډول بری څخه یې په وېره کې و، په ماتې یې خوشحالیږده ځکه د هغه په اند همدغه ماتې د سرو پوځونو رابلنې ته یوه ښه پلمه وه (په افغانستان کې رښتیا څه تېرېدل، الکساندر مایوروف، مخ ۹۷) هغه په گوندي او دولتي خانگو کې په داسې حال کې چې یوازې په پلازمېنه (پایتخت)، په مرکز او ولایتونو کې امنیت و. د ملکي سلاکارانو په لیدو گوته پر غاښ پاتې کېږي او لیکي "په هغه جلسه کې چې د سفیر له خوا جوړه شوې وه، یوازې د مشرانو شمېر یې زرو تنو ته رسېده" (په افغانستان کې رښتیا څه تېرېدل، مخ ۱۵۹)

الکساندر مایوروف دا رابرسپره کوي چې شوروي سفير د
 گوند د سياسي بيرو په غونډو او انقلابي نظامي شورا کې برخه
 اخيسته. (هماغه کتاب، مخ ۱۸۳) دا تريخ حقيقت د دې دوو
 دولتي او گوندي لورو اورگانونو د عمل د آزادۍ سطحه
 څرگندوي او د بېرک کارمل د تېټ موقعيت ښکارندوی دي. خو
 کارمل له خپل دويم ماموريت سره داسې ښکاري چې په طلايي
 قفس کې له اسارت څخه نه دی ستړی شوی. او داسې يو
 شخصيت (نجيب الله) څخه د انتقام په هڅه کې دی، چې ټول عمر
 يې خپله ده ته خدمتونه کړي دي. کله چې يې ده ته د گوند او
 دولت لوی مسووليت وروسپاره دا تمه يې درلوده چې د کارمل
 بشپړ ملاتړ ترلاسه کړي. خو ډاکټر نجيب الله نه پوهېده چې د
 عظيمي د وينا خلاف دا کارمل دی چې هېڅکله نجيب الله نه
 ښيي. او ورسره سوله نه منونکې دښمني لري. د ولي محمد
 زيارمل د اعتراف له مخې چې زمزمه کول يې: کارمل ويلي چې له
 نجيب الله څخه غچ اخلي، کله چې داغچ د فقير محمد ودان په
 وينا د افغانستان د خلکو پر انتقام اوږي، د دوی لپاره پروا نه
 لري. دا سړی چې د پرديو په لاس بدلون مومي د ښه او وړ کس په
 توگه وټاکل شو، چې د روسانو او کارمل په مرسته د نجيب د
 سقوط لپاره هڅې وکړي. که بخت ورسره ياري وکړه، خپله يا يې
 ورور پر تخت کېښي، که نه څه ناڅه په شمالي ولايتونو کې چې د
 شوروي (او د هغه ميراث خورې روسيې) جنوبي پولې خوندي کړي
 دا بېلې پولې که هېواد هم تجزيه کوي، د دوی لپاره بې کار دی.
 هغوی اصلاً د هېواد ځمکنۍ بشپړتيا د ځان په گټه نه گڼي او د
 خپلې رښتينې غوښتنې په توگه يې هېڅوخت نه ده مطرح کړې

ځکه پوهېږي چې د يوه ستر افغانستان په اډانه کې د ډموکراتيک له لارې حاکميت ته د رسېدو چانس نه لري او د کودتا بازي. دوران هم پایته رسېدلی دی. نو سيمه ييز ځواک يې غنيمت وگڼه او په ارزښت کې يې د منځنۍ اسيا هېوادونو او روسيې ته چې گویا د بنيادگرایی مخه يې نيولې وه، مبالغه کوي د روسيې فدراتيف دولت چې لاهم ځان د منځنۍ اسيا هېوادونو ته اړ گڼي، د هغوی لویو او بډايو ذخيرو ته يې سترگې نيولې دي. په افغانستان کې چې دې هېوادونو ته د راکرې ورکړې تجارتي دروازه ده سوله او امن د خپلو گټو لپاره بڼه نه گڼي او په دې سيمه کې خپلو تحريکونو ته ادامه ورکوي، د وسلو او مهماتو په لېږلو سره د جگړې لمبې بلې ساتي. چې له بده مرغه بيا هم افغانان وژل کېږي او هېواد ... له منځه ځي. حيف چې د جهاد نويو خلکو په دې نقش کې لوبېږي او له تاريخ څخه يې عبرت نه دی اخيستی، خو له نجيب الله سره (د پخواني شوروي) اود روسيې د فدراتيف دولتدارانو کينه له کومه ځايه سرچينه اخلي؟ هغه کينه چې د بناغلي فقير محمد ودان په وينا په درېيو کودتايي هڅو کې رامنځته شوه.

لومړی د حسن شرق په کودتايي هڅه کې، دويم ځل د شهناز تنې په نظامي پاڅون او درېيم ځل د ببرک کارمل او دهغه د ملگرو کاوياني، مزدک او کشتمند په وجود کې.

د دې تاريخي پېښې بشپړه لړۍ د بناغلي ودان په (دشنه های سرخ) نومي کتاب کې بيان شوې ده، لوستونکي کولای شي ويې لولي. زه دلته له تکرار څخه ډډه کوم، خو درېيمه توطيه چې د بريالي او د پنځم ستون له پټو تشکيلاتو څخه کار واخيستل شو

او لويه ملي غميزه يې رامنځته كړه، د هغه لاملين يې هم په خپل اور كې ايره كړل، تر هغه ځايه چې په جريان كې وم خپل هېوادوال ترېنه خبروم.

لومړې به د ډاكټر نجيب الله د سقوط دسيسه جوړول، كې، جي، بي او د هغه كاركوونكي، پنځم ستون، د بېرك كارمل، بريالي، كاوياني، مزدك، وكييل، عظيمي، فتاح، يار محمد، آصف دلاور، سيد اعظم، سعيد او په دې څانگې پورې د لوړرتبه اړوندو افسرانو او نظاميانو په وجود كې يې سرچينې وپلټو. د شهيد مير اكبر خيبر او شهيد حفيظ الله د مړينې له تجربو څخه چې دواړه د كې، جي، بي له خوا ترور شول داسې ښكاري، چې شوروي استخبارات او مشرتابه خپل قربانيان د خپلو دوستو گوندونو او هېوادونو په هغو كسانو كې ټاكي چې د خپلې فكري خپلواكۍ او برابرې حقوقو د غوښتنې جرات يې كړي دي. د ملي روغې جوړې او ملي گټو ساتنه يې د خپلې دندې مهم ټكي گڼلي وي. همداراز د خپلو خلكو پر ملي او امنيتي ځواكونو تكيه ولري، له خپلو ټولو تاريخي او كلتوري ارزښتونو څخه په مېړانه دفاع وكړي او په متقابلو اړيكو كې د برابرې حقوقو غوښتونكي وي. هغوی د خپل نفوذ په ساحه او د خپلې واك غوښتنې په جوړښت كې نوكران غواړي او د هېڅ شخصيت راتوكېدل نه شي زغملی، په يوه نه يو ډول يې څپي. د شوروي په پرمختللو ځواكونو كې دا ډول كارونه ډېر ليدل كېدل. نو د نجيب الله پر ضد روانې دښمنۍ بايد د نجيب الله په همدې څانگې تيا كې ولټول شي. چې د لسكلن تماس په بهير كې يې روسان په ښه توگه وپېژندل او ترې لرې شو. د ملي روغې جوړې سياست يې ټينگ كړ

او خپلواکه دفاع يې خپله کړه. د گوند موخې يې د ټولني له واقعيتونو سره همغاړې کړې همدارز (هېواد) کلیمه يې د گوند له نوم سره يوځای کړ او په دويمه کنگره کې يې په زغرده اعلان کړ چې (په هېواد کې د شوروي نظامي قطعاتو موجوديت د گوند او هېواد د تاريخ يوه دردناکه پاڼه ده) د ملي روغې جوړې د سياست په اډانه (چوکاټ) کې يې هڅه وکړه چې خپل بهرنی سياست متوازن کړي، ورسره له گاونډيو هېوادونو سره خپل مناسبات ټننه کړي، د لويو هېوادونو د پاملرنې په موخه له امريکا سره هم اړيکي ټينگ شول، کابل ته د دريسو امريکايي هيتونو راتلل او امريکا ته د سليمان لايق سفر ددې اړيکو پيل و، ددې نويو تحركاتو په اړه نجم الدين کاياني هم ځينې سفرونه درلودل، خو هغه خپل پروگرام او موخه تعقيبول. کاياني هرځای په دولت او گوند کې د نجيب الله شتون د روغې جوړې خنډ باله او د هغه لرې کېدل يې ضروري گاڼه. هغه په گوند کې نوی بدلون غوښت. له افغانانو سره يې په خپلو کتنو کې په اصطلاح د افسانه يي شخصيت او د شمالي سمت د جبهې نظامي مشر (احمد شاه مسعود) ستاينه کوله. خو دا فعاليتونه له نجيب الله څخه پټ پاتې نه شول. هغه د يوې سياسي بيرو په غونډه کې چې زه هم هلته وم له دې ډول وړانکاريو څخه چې د گوند له مادي او مانيزو امکاناتو څخه کار اخيستل کېده پرده پورته کړه او وېيل: (که د سياست او گوند له مشرتابه سره مخالف ياست، د مدني ټولني د نورمونو له مخې استعفا ورکړئ او د خپلې خوښې گوند ته لاړ شئ، ستاسو بشپړ امنيت زه تضمينوم)، (خو دلته د سياسي بيرو تر چټ لاندې چوپتيا او له هغه ځايه بهر وړانکارۍ او ضدیت د

خوانی (لار نه ده). نجیب الله په ضدیت سره غرېده او نجم الدین کاویانی یوازې دا جمله تکراروله (هغه څه چې تاسو ته گزارش درکړل شوی، ناسم دی) خو وروسته څرگنده شوه چې نه یوازې سم دی، بلکې د هغوی تر وړانګاری نه لږ و، چې په ګوند کې دننه د ګوند په وسیله د نجیب الله په سقوط او ناکامۍ کې تر سره کېده. فرید احمد مزدک د ګوندي لوړ مقام خاوند په دې څانګه کې کار کاوه او د ګوند ټول لوړ راپورونه یې د خپل ورور یار محمد په واسطه او ملکي راپورونه یې خپله سره یوځای کول او په منظم ډول یې احمد شاه مسعود ته رسول.

یوه ورځ یې نه پوهېږم د کوم مقصد له مخې راته تلیفون وکړ، ځان، هغه او د هغه همکار کاویانی مې ماتې خوړلي فاتحین وبلل او زیاته مې کړه چې د نجیب الله په سقوط او د ګوند په ټینګښت کې یې له خپل نقش څخه څه ګټه واخیسته؟ په بهر مې سره یې وویل (زه د نجیب الله په راپرځولو کې له خپل نقش څخه منکر نه یم، زه یې مخالف وم نو ځکه مې دا کار وکړ). ورته ومې ویل بناغلی مزدکه! چې مخالف یې وې، استعفا به دې ورکوله، د ګوند له معیارونو څخه استفاده په عین حال کې دهغه په ویرانۍ کې دسیسه کارانه هڅه له هېڅ اخلاقي معیار سره نه جوړېږي.

مزدک چې بل ځواب یې نه درلود وویل: دا چې استعفا مې ورنه کړله، تېروتنه مې وکړله. مې ویل: دې کار ته په ټولو ژبو خیانت وايي، اوس څرګنده شوې چې ستاسو خیانتونه ډېر پراخ وو، زه باور لرم چې ستا مخلص مریدان به هم درنه توضیح

غواړي، چې ستاسو لپاره د دې خيانتونو او د هېواد لپاره د وړانكارو پايله څه وه؟

سره له دې چې د كارمل، بريالي مزدك او كاوياني لپاره د واك غوښتنې او د انتقام هوس ځواكمنې انگېزې وې، خو د مزي اصلي سر د روسانو په لاس كې و. چې دنفوذ ساحې د ساتنې او له خپلو گټو څخه د حمايت په نامه يې تصميم نيولى و. چې نجيب الله ته سقوط وركړي، په دې منظور يې عوامل او ايجنتونه پر كار واچول، د نجيب الله پر ضد د شورويانو دبنمني هغه وخت اوج ته ورسېده چې جمهورريس د ۱۳۷۰ د جدي پر ۲۵مه نېټه د ملي روغې جوړې په پنځمه كاليزه كې په خپله وينا كې اعلام كړه چې د ۱۳۶۷لمريز كال د دلوي ۲۶مه د افغانستان د خلكو ملي پاڅون د شوروي نظام پر تجاوز بريالى شو او دا ورځ يې د افغانستان د ملي نجات ورځې په نامه ونوموله، وروسته يې د جمهوري رياست د فرمان په ترڅ كې دا ورځ په كليز كې گډه كړه او عمومي رخصتي يې اعلان كړه" دا مسئله يو تاريخي حقيقت و چې روسي چارواكي يې راوپارول. د روسيې سفير د جدي (مرغومي) پر ۲۶مه نېټه د يوې گړندۍ گټنې په ترڅ كې هغه وينا رد كړه چې په هغې كې د دلوي ۲۶مه ورځ د (شوروي تجاوز پر وړاندې د افغانستان د خلكو د پاڅون) په نامه نومول شوې وه، نجيب الله په ځواب كې ورته ويلي وو (تاسو په خپله اعتراف كړې چې افغانستان ته مو لښكر كشي. تجاوز و) بيا مو هم كه مشران پر دې مسئلې اعتراض لري د افغانستان د بهرنيو چارو وزارت ته دې وسپاري.

دا اعتراض هغه مهال کېږي چې د روسيې فدراتيف دولت دوه نيمې مياشتې وړاندې د پردې تر شا په يوه موافقت کې د مجاهدينو هيات (په داسې حال کې چې په پېښور کې دمجاهدينو د حکومت ريس صبغت الله مجددي دی) د برهان الدين په رياست دعوتوي.

د روسيې جمهوررئيس معاون الکساندر اوسکوی دافغانستان حکومت ته د وسلو او د سون موادو نه ورکول د قراردادونو خلاف گڼي، د روسيې فدراتيف حکومت او شوروي مسوول کسان په نړيوالو ټولنو کې له نجيب الله سره خپله نه همکاري او نه ملاتړ اعلانوي، د هغو په اند د افغانستان په سياسي ستونزو کې نجيب الله هېڅ هم نه شي کولای (د اريانفر ژباړه، مخ ۱۹۶-۱۹۷). پر دې بنسټ د نجيب الله پر ضد دسيسې او توطيې پياوړې کېږي او ستر جنرال نبي عظيمي د اصلي اتل په توگه په نقاب کې ډگر ته راوړي... د هغه په خپله وينا مزدک له يوې لويې دسيسې او توطيې نه پرده پورته کړې او د مسکو ښار په يوه هوټل کې يې ورته ويلي (په مزار شريف ښار کې به داسې اور بل کړم چې وچ او لاندې وسوځوي، مومن زموږ د گوند يو رښتيني اتل او بچى دى، د اختر زوى (نجيب الله د اختر محمد زوى) ته به داسې درس ورکړم چې تاريخ يې هېر نه کړي). (اردو و سياست، ص ۴۹۶) سبا ته ستر جنرال چې د توطيه گرانو د راز محرم و د گډو دندو د ترسره کولو په موخه کابل ته راځي، چې په مزار کې د اور بلولو او نجيب الله ته د درس ورکولو په موخه خپل کار پيل کړي.

دا جنرال کابل ته له رسېدو سره د توطيه گرانو ډله بريالۍ، کاوياني او وکیل د مزدک په واسطه گوري، چې په لومړي گام کې له نجيب الله سره د شمال موضوع مطرح کړي او د شمال د ياغي

جنرالانو پر وړاندې يې متقاعدې كړي او دا لارښوونه ورته وكړي چې دوستم او مومن ته امتياز ورکړي او شرايط يې ومنې. هغه شرايط چې د پردې تر شا د بريالي، کاياني، مزدک او وکیل له خوا فورمول بندي کېدل. ښاغلي عظيمي ددې ډول دندو په ترسره کولو کې ډېرې تجربې او ځان ته په پام رارولو کې ښه مهارت درلود. سره له دې چې ښاغلي عظيمي په بېرته له جمهور ريس سره ليدنه کتنه کوي او له هغې لويې دسيسې او توطيې نه چې مزدک ورته رسوا کړې (د هغه په خپله وينا د هغې په اورېدو يې لويه روحي ضربه خوړلې) څه نه وايي پرعکس په دې موخه چې د شمالي صفحاتو د ډلو چمتووالی چې د مومن او دوستم د نظامي اخ و ډب پر ضد تنظيم شوي، شنډ کړي (د جنرالانو او د وسلوال ځواک د افسرانو په نمايندگي جمهور ريس ته د سنگر کشي او مقابلي په اړه گواښ کوي او زياتوي چې تاسو د دفاع امکان هم نه لرئ) نو غوره به دا وي چې امتياز ورکړئ (عظيمي، ص ۴۹۷) نجيب الله د عظيمي پر دوو اړخيزو او گواښونکو خبرو پوهېږي او په سره سينه وايي: جنرال عظيمي! تاسو له دې جنرالانو سره پېژندنه لرئ، تاسو ته دا دنده درکوم چې شمال ته لاړ شئ، له گټورو امکاناتو او تدابيرو څخه کار واخلي، پراس مهال عاجله مسئله د لارې پرانيستو او کابل ته د ضروري خوراكي موادو رسول دي. ډېر ژر پرواز وكړئ. خو تر تللو وړاندې دا حقيقت له ما نه واورئ چې خبره پر دريو ناراضيو جنرالانو نه ده. سياستوال دا جنرالان له کابله تحريکوي، غواړي چې افغانستان تجزيه کړي او د افغانستان شمال د تاجکانو او ازبکانو د حقوقو د داعيې په نامه رابېل کړي. موضوع ساده نه ده، لکه څنگه چې کاياني څو ځلې له کبر او غرور سره ويل چې له جنرال مومن سره يې له پخوا نه اړيکي لرل او هغه يې گوند ته راغذب او مزدک ته يې

ورپېژندلی دی. مومن په خپله هغه اوږده مرکه کې چې له حامد علمي سره یې درلوده او دلته یې ځینې برخې رااڅلو، داسې وایي: (د ۱۳۷۰ لمريز کال د جدي پر ۲۵مه نجیب الله غوښتل چې ما، جنرال هلال الدین او جنرال عبدالوهاب له کاره لرې کړي، خو د فرمان تر رارسېدو وړاندې مې د نجیب له پروگرام څخه خبر کړل. کله چې پوه شوم ټول افسران او سرتېري له ما نه اطاعت کوي، د حیرتان ځواک د قوماندان په صفت مې ډاکټر نجیب الله ته پیام راولېږه او خبر مې ورکړ چې له دې ډول کارونو څخه لاس واخلي او په همغه وخت کې له جنرال دوستم، د ۸۰مې فرقي اړوند جنرال سید حسام الدین جنرال نادري، جنرال هلال الدین، غفار پهلوان او د رسول پهلوان غوندې خلکو سره په تماس کې شوم، له خپل پلان څخه مې خبر کړل. دنجیب الله د فرمان په ردولو کې مې د هغوی ملاتړ ترلاسه کړ. له هماغه جلسې څخه مو نماینده وټاکه او احمد شاه مسعود ته مې ولېږه، چې په پاڅون کې یې مرسته وغواړم. د ډاکټر نجیب الله د امر په شک پسې مې جنرال جمعه خان ته هم اخطار ورکړ. کله چې نجیب الله متوجه شو چې نظامي فشار اغېزناک (موثر) نه دی، د روغې جوړې لپاره یې هیتونه ولېږل، د جمهورریس معاون محمد رفیع او جنرال فاروق یعقوبي ته مې اخطار ورکړ چې حیرتان ته رانه شي. د جمعه اخک تر لرې کولو وروسته مې بیا هم د نجیب الله وړاندیز ونه مانه. په دې وختونو کې مې له جهادي قوماندانانو څخه گڼ لیکونه^{ترلاسه کول} چې زموږ د پاڅون پلوي یې کوله. د ۱۳۷۰ لمريز کال د حوت (کب) پر شلمه مو په حیرتان کې یوه پټه جلسه جوړه کړه چې جنرال دوستم هم په کې گډون درلود، له جهادي ډلو سره مو نظریې او ځواکونه هماهنگ کړل، په گډه مو پر مزار د برید پلان جوړ کړ. کله چې مزار ښار سقوط شو پاڅون په کابل کې د مرکزي کمېټې د غړو او

د کابل مېشتو جنرالانو ملاتړ هم ترلاسه کړ. لسوی درستیز جنرال اصف دلاور، د کابل ګارنيزيون قوماندان محمد نبي عظيمي او د جمهوري رياست د ګارډ رياست قوماندان جنرال سيد اعظم سيد او لسګونو جنرالانو په زغرده له مور سره يووالي وښوده. د حوت پر ۳۰مه نېټه د مزار شريف په مرکز کې مويوه مهمه جلسه جوړه کړه. په جبل السراج کې موله احمد شاه مسعود سره جهادي شورا جوړه کړه چې جهادي ګوندونه او اسلامي ملي غورځنګ يې غړي وو. احمد شاه مسعود يې د ريس او جنرال دوستم يې د مرستيال په توګه وټاکل شول، د ۱۳۷۱ لمريز کال د حمل پر ۲۶مه نېټه يې نجيب الله او د هغه د پلويانو مشري ختمه کړه او د مجاهدينو د حکومت راتلو ته موزمينه جوړه کړه (سفرها و خاطره ها، ص ۲۰۳-۲۰۶). جنرال مومن په بل ځای کې وايي چې مور د خپل ستر رهبر (ګران بېرک کارمل) غچ واخيست دا تصادفي نه ده چې بېرک کارمل په حيرتان کې د همدې جنرال تر سيوري لاندې د خپل ژوند وروستی ورځې تېرې کړې او مزدک د مسکوپه هوتل کې ښاغلي عظيمي ته ويلي وو (جنرال يو اتل او زمور د ګوند رښتيني بچي دی، په مزار شريف کې به داسې اور بل کړم چې وچ او لاندې وسوځوي. د اختر زوی ته به هم داسې درس ورکړم چې تاريخ يې هېر نه کړي).

مزدک پر خپلې ژمنې وفا وکړه او روڼه لابل دي، وچ او لاندې ايرې کېږي او د روان تاريخ له حافظې څخه هېڅ هم نه هېرېږي.

په شمالي ولايتونو کې د عظيمي کارنامه

وړاندې مو وويل چې د صحنې اصلي چلوونکي يا د جنرال مؤمن په وينا نظامي ځواک او مقاومت بناغلی عظيمي و. چې لا يې نيم مخ په نقاب کې پټ و. په غوره ژبه او حق پر جانیه څېره يې له جمهور ريس څخه د اختياراتو په اخیستو په ظاهره کې سر د مسلې د حل په نامه خو په واقعيت کې دوستم ته د شمالي ولايتونو د سپارلو لپاره هغې سيمې ته ځي. په لومړي گام کې يې د اوپراتيفي ډلې پلان چې ټول نظامي امکانات ورسره وو، د ياغي جنرالانو پر ضد د بريد عمليات چمتو کړل. په دې پلمه چې (ژمنه) له عيني شرايطو او د ځواکونو له تناسب سره مطابقت نه لري، شنډوي يې او خنډ ورته جوړوي، د ياغي جنرالانو دې گونو ځواکونو ته په خپلو ويناوو کې د تسليمۍ روحیه خپلوي او د هغوی د ځواکونو يووالی يادوي. چې په پایله کې د نظامي مورال د زياتې کمزورۍ سببېږي او د مزار پر لوري د دوستم ځواکونو ته

د مارش بې خطرې زمينه برابره پرې. تر مزاره وروسته د بغلان ولايت وار رارسېږي، پلخمرې ته پرواز کوي او سيد منصور نادري دې ته هڅوي چې د پښتنو پر ضد چې دهغه په اند فاشستي روحيه لري، د هغه ولايت له ټولو ناپښتنو قومونو سره تماس ونيسي او د مجاهدينو له قوماندانو سره توافق ته ورسېږي. د نجيب الله له ختمولو سره (چې د هغو په اند اصلي خنډ دی) په خپلو کې روغه جوړه بري ته ورسوي. ښاغلی عظيمي د لارې د بندوونکو په دنده کې پرته له دې چې د کابل اوسېدونکو ته يوه لارې د اړتياوړ مواد ورسوي، هرځای ته چې سفر کوي يا هم تماس نيسي هغه ځای له منځه ځي، يا يې هم د سقوط زمينه برابره پرې. جنرال دستگير زماني د سمنگان په گارنيزيون کې د عظيمي د مرستيال په توگه کار کوي او تل يې د سمنگان د دفاع خبرې کولې خو له عظيمي سره تر تماس وروسته خيانت کوي او له کوم مقاومت نه پرته سمنگان د جمعيت قوماندان ته تسليموي. عظيمي په تليفون کې جمهور ريس ته وايي چې وضعه هره شېبه زموږ په زيان وده کوي. غوره به وي که د دوستم ټول شرايط ومنئ.

بله چاره نه شته، ښه به وي که جمعه اخک او د کابل د اوپراتيفي ډلې ټول گروپونه چې خپلې دندې يې پرې اېښې دي وغوښتل شي. جمهور ريس چې له يوې خوا د عظيمي د وفادارۍ په اړه بېخي نهيلی شوی نه دی، له بلې خوا د ملي روغې جوړې بری، د سولې ټينگښت او د ملگرو ملتونو پنځه فقره ييز پروگرام هم د تحقق په درشل کې دي او بل انتخاب نه لري اوپراتيفي ډله کابل ته راغواړي او خپله عظيمي د سرپرست په توگه مزار ته لېږي، عظيمي د خپلې دندې تر اخيستو وروسته دوستم ته اجازه ورکوي چې له خپلو ټولو عملياتي قطعو سره مزار ښار ته ننوزي.

پر دې بنسټ ۵۳مه فقره د عظيمي په برکت له کوم مقاومت او خنډ نه پرته د څارندوی قطعه او ۱۸مه فرقه خلع سلاح کوي او په بري سره ښار ته راننوزي. عظيمي د نجيب الله وروستی دستور هم ترسره نه کړ، چې الوتکې بگرام ته ولېږدوي او سکات راکټونه له کاره واچوي، سربېره پر دې د جنگي کلاکلی هم په سخاوتمندانه ډول دوستم ته سپاري، چې له پرمختللو او ارزښتناکو وسلو او وسايطو څخه ډکه وه، په دې توگه په شمالي ولايتونو کې خپله دنده په بريالي ډول سرته رسوي.

د حضرت علي (ک) د جنډې د لوړولو په ورځ کې د دوستم بيانیه تر لږ څه لاسوهنې وروسته په دې موخه خپروي، چې په کابل کې يې د خپل نقش غزېدل په پام کې درلود. په هغې پسې (پرهماغه ورځ د احمد شاه مسعود يوې مهمې او پټې جلسې ته چې جنرال دوستم، آزادبېگ، د ايران د اسلامي جمهوري د اطلاعاتي سازمان لوړ رتبه افسر ښاغلی نجفي او عبدالعلي مزاري حضور درلود) (دشنه های سرخ، ص ۹۰، ستر جنرال عظيمي) له لويو څيزونو سره چې د نوي کال د ډاليو په نامه يې تر لاسه کړي وو گډون کوي او د کابل د نيولو پلان پر همکارۍ خبرې کوي او د کابل د گارنيزيون قوماندان په توگه د همکارۍ وعده ورکوي. د دې په بدل په نظامي شورا کې چې په همدې جلسه کې جوړېږي د هغې د ريس په توگه ټاکل کېږي. په بلې شورا کې چې د سياسي شورا په نامه د ايرېږي او احمد شاه مسعود يې مشري پر غاړه اخلي. له دې نه چې په شمال کې د عظيمي دنده پایته رسېدلې، د هغه په وينا د چورلکې (هليکوپټر) په واسطه د شبرغان هوايي ډگر ته پرواز کوي. هلته يې د شبرغان د مشابه هيات په ډېر درناوي هرکلی کوي. څنگه چې په کابل کې هم

پخه پایه لري او په حقیقت کې واک په دې پورې د اړوندو سیاستوالو او خبریالانو په لاس کې دی، ورته الوتکه استوي او په کابل هوایي ډگر کې یې په لوړه سويه هرکلی کېږي.

ښاغلی عظیمي په کابل کې ډېرې دندې پر غاړه لري، دا غوره گڼي چې نېغ د جمهور ریس لیدو ته ورشي او د خپل تلپاتي عادت له مخې پېښې ناسمې وښيي، تصادفاً هغه ورځ د (حزب وطن) اجراییه بیرو جلسه درلوده، زه (لیکوال) هم په کې وم، چې ښاغلی عظیمي راتنووت. د حزب وطن عمومي منشي ورڅخه وغوښتل چې د خپل سفر بهیر بیان کړي. ستر جنرال عظیمي په شمال کې خپل پلان هغسې چې بریالي، کاوایي او مزدک ورته ویلي وو په بریالي ډول تطبیق کړی و، د ویلو لپاره یې څه نه درلودل. په بدل کې یې له بل چل څخه کار واخیست. پر یوه هنري ننداره (نمایش) یې پیل وکړ او په ژړا شو اوښکې یې د رلی په څېر پر مخ راروانې شوې داسې حالت یې غوره کړ چې د خبرو اړتیا ختمه شي. همدا یې تکرارول چې زه یې تحقیر کړم. نجیب الله له څوکۍ نه رااوچت شول له مته نه یې ونیو او ویې ویل ته د وسلوال ځواک لوی افسر یې دا حالت درسره خوند نه کوي. اوس کورته لاړ شه، آرام وکړه بیا به وروسته سره گورو. دې صحنې د ځینو خواخوږي راوپاروله، خو هغو چې د پردې تر شاله کار روایی څخه خبر وو، د هغه ممثل ته یې د دې بېلابېلو برلاسو په اړه آفرینو ویل.

گودتاچي سیاستوالو: بریالي، کاوایي، مزدک او وکیل گام پر گام جمهور ریس او د حزب وطن عمومي مرستیال خلع سلاح کړل او ټول مهم مواضع یې ونیولې. د حیرانۍ ځای دی، جمهور ریس په داسې حال کې چې د وسلوال ځواک درې واړه

وزيران ورته ښه وفاداره وو، داسې يوازې او بې دفاع پاتې كېږي. ښاغلی عظیمي د نظامي واك په مركز كې قرار نیسي او په كبر و غرور د وسلوال ځواك د قوماندانانو خيانتونه چې په هغه پورې نښتي وو او ځانونه يې د هغه د قوماندې ترسره كولو ته مكلف گڼل. اوس برېښه وي او وايي: د گارد عمومي قوماندان سيد اعظم سيد راته راغی او... ويې ويل څرنگه چې ته مې دوست او مشر وروزي يې، نو راغلم چې درته ووايم له همدې شېبې نه مې د گارد د ټولو قطعاتو قومانده دروسپارله، په هره ښه چې كاروي يې. (اردو و سياست، ص ۵۴۰)

په سيد اعظم سيد پسې د هوايي ځواك او هوايي مدافعي عمومي قوماندان جنرال فتاح هم ورته راځي او وايي چې د كابل گارنيزيون ټولو اوامرو ته غاړه ږدي. په دې ډول د بنسټيزو ځواكونو قومانده د جنرال عظیمي لاسته ورځي او بريالی د كابل هوايي ډگر د ځواكمنولو په خاطر نجيب الله ته د دوستم له نامه نه (ساخته گي) تلگرام وركوي چې چمتو دی د حكمتيار د بريد پر وړاندې د كابل د كمربندونو دفاع ته سرتېري واستوي، په پيل كې د جمهوررييس له خوا دا وړانديز ردېږي خو د سياستوالو په ټينگار سره د وسلوال ځواك د مورال د ځواكمنولو په موخه دا كار گټور گڼي، نجيب الله حاضرېږي او په سمبوليك ډول سرتېرو د لېږلو لپاره مزار ته ۱۸ الوتكې لېږي. د ۱۳۷۱ لمريز د حمل پر ۲۶ مه كابل ته زرتنه سرتېري راوستل كېږي او د هوايي ډگر كنترول په لاس كې اخلي. د محمد نبي عظیمي د كودتا نظامي افسران، د كابل گارنيزيون قوماندان او د دفاع وزير لومړی مرستيال، لوی درستيز جنرال آصف دلاور، د هوايي ځواك او هوايي مدافعي عمومي قوماندان عبدالفتاح، د جمهوري رياست د گارد عمومي

قوماندان سيد اعظم سيد، د دوستم د مرستيال جنرال مجيد روزي او د دوستم د امنيت ريس جنرال خان آقا په گډون او د احمد شاه مسعود د وياند عبدالله ورور جنرال عبداللطيف چې د عظيمي په دفتر کې په ځانگړي ډول مقرب و، سره راټولېږي چې د بريالي له امر سره سم د جمهور ريس د برخليک (سرنوشت) په اړه تصميم ونيسي.

بلې شپې ته پر اوو بجو د سياسي بيرو ټول غړي چمتو وو، د بريالي تر جلسې وړاندې يې په باتو او لاف سره ويل چې نن شپه کولای شي نجيب د... په څېر ووژني. خو پرې يې ښودل چې خلک او گوند يې په اړه تصميم ونيسي. پر همدې شپه د ملگرو ملتونو د ځانگړي نماينده بنين سيوان الوتکه کابل ته رارسېږي. د دوستم د ځواکونو له خوا محاصره او پر مرگ تهديدېږي. هغه له نجيب الله سره تماس نيسي، له خپلې محاصرې او د هوايي ډگر له خرابې وضعې څخه يې خبروي جمهور ريس په خپل چاپيريال کې وضعه څېري، گارد په توطيه کې رابنکېل مومي. پر دې پوهېږي چې خطر نږدې دی. که چاره ونه لټوي ډېر ژر به د کودتاچيانو په لاس اسير يا ووژل شي. ډېر ژر له کوره وځي او نږدې امن ځای (د ملگرو ملتونو دفتر ته) پناه وړي. بناغلی عظيمي له خپلو کودتاچيانو سره د کارمل او بريالي امر ته منتظر دی، چې د ډاکټر نجيب الله په اړه تصميم ونيسي د بنين سيوان له محاصرې او د ملگرو ملتونو دفتر ته د نجيب الله له پناه وړلو څخه خبرېږي. ډېر ژر هوايي ډگر ته دانگي او بنين سيوان خوشې کوي او دفتر ته يې رسوي. بنين سيوان د شپې پر دوو بجو د سياسي بيرو د گړندۍ جلسې جوړول غواړي، چې نوي پرمختگونه په کې وارزوي او د ملگرو ملتونو د پلان او د نجيب الله د برخليک په اړه تصميم

ونيسي. بريالی سبا اوو بجو ته د اضطراري جلسې د جوړولو وعده كوي او زياتوي چې جمهورريس بايد د خان او د مرستيالانو د استعفا سندونه تسليم كړي. د جمهورريس د مرستيالانو برطرفي خكه غواړي چې د واك بدلولو په مساله كې (چې د جمهورريس تر استعفا وروسته به په نورمال ډول د هغه لومړي مرستيال ته انتقال مومي) منتفي وي او د نظامي شورا تشكيل ته چې په حقيقت كې د کودتا ارگان دی يو ډول مشروعيت ورکړي. عظيمي ته دستور ورکوي چې د نظامي شورا پر جوړولو چې غړي او دندې يې وړاندې چمتو شوي وو پيل وکړي او ډېر ژر متعهد افسران او لوړ جنرالان پر خپلو ټاکل شويو دندو وگوماري. د بريالي پلان دا دی چې نظامي شورا د شمال ائتلاف له خوا کونو سره مل په جهادي شورا کې له احمد شاه مسعود سره ائتلافي حکومت اعلان کړي او د ملگرو ملتونو پر وړاندې د لنډ مهالي حکومت د دندو په ترسره کولو کې ځانونه مکلف وگڼي. بريالی وايي ددې تگلار په اجرا کې ډېرې ستونزې شته.

لومړی: دا چې حکمتيار — بالکل دښمن دی.

دویم: دا چې موز د مزار شريف په سياسي او نظامي شوراگانو او د جبل السراج په منعقده جهادي شورا کې متحد هم يو. خو کوم دليل هم نه شته چې د ستونزو پر حل بری ونه مومو. اوس څرگندېږي چې ارواښاد يعقوبي له دې پلان څخه خبر و، ځکه تر دې پېښو يوه ورځ وړاندې هغه مهال چې سليمان لايق د روانو ستونزو او پېښو په حل کې د سياسي بيرو د صميمانه همکارۍ په اړه خبرې کولې، خبرې يې ورغوځې کړې او ويې ويل: لايق صيب! تاسو په څه سوچ کې ياست؟ توطيه او دسيسه ډېره ژوره ده، دښمنان مو پر لار باندې کوهي کني او د محاصرې کړۍ هر گړۍ

تنگه کپړې. هغه کسان چې دلته سره راټولېږي زموږ د گوند د بریادۍ او سقوط پلان سنجوي، بریالی، د واک لېونی کاویانی، مزدک او وکیل د احمد شاه مسعود مزدوران دي. دا د دې رښتیني او فرمانبرداره انسان د ژوند وروستی ورځ وه. دښمنانو په چل او نیرنگ، ورڅخه د واک او ځواک ټول واگي په خپل لاس کې اخیستي وو. خپله هم آخر د خپلو اعتمادونو او پاکزړیو قربانی شو. او د باوري کسانو په وینا د خپل معاون او د مزدک ورور جنرال یار محمد په لاس ترور شو.

احمد شاه مسعود چې تر وهلو ټکولو وروسته یې پر شمال واکمني ومونده د شمالي سالنگ، جبل السراج، چاریکار او بگرام تر نیولو وروسته د کابل دروازو ته ورسېد. له مقاومت نه پرته یې خپل سرتېري له کمربندونو څخه واړول او د کابل د شمال په حساسو ځایونو کې یې ځای پر ځای کړل. د حزب وطن اجراییه پلاوي د شمالي جبهې د سرتېرو د یو مخیز نفوذ په اړه اندېښنه درلوده، ځکه له راپورونو نه برېښېدل چې گلبدین حکمتیار هم پر ورته اقدام لاس پورې کوي او کابل ښار د جگړو ډگر کېږي. د حزب وطن اجراییه پلاوي د دې نفوذ او د وینو حمام تر بهېدو وړاندې چې ډاکټر نجیب الله یې اټکل کړی و تصمیم ونیوه چې د دواړو غاړو د مذاکرې لپاره پلاوي (هیتونه) ولېږي. د هغه مهال د بهرنیو چارو وزیر وکیل داوطلب شو چې جبل السراج ته لاړ شي، په دې اړه له احمد شاه مسعود سره مفاهمه وکړي... د جمهورریس مرستیال جنرال رفیع د حکمتیار سیمو ته روان شو او د کابل گارنیزيون له خوا پرې ډزې وشوې او د حکمتیار تر واک لاندې سیمې ته یې پرې نه ښود. دویمه ورځ د ځاني خطر په قبلولو سره له حکمتیار سره گوري او د هغه همکاري ته ترلاسه کوي. د

جنرال رفيع په وينا حكمتيار وعده ورکړې وه، که احمد شاه مسعود کمربندونو ته د ننوتو له یو مخیز نفوذ څخه ډډه وکړي. دی به هم پر کابل برید نه کوي. غوره به وي که له حکمتیار سره د احمد شاه مسعود تلیفوني خبرې اترې (چې حکمتیار خان د کابل دروازو ته رسولی و) ولولو، هغه مهال احمد شاه مسعود په رسمي ډول د پنځم ستون له ډلې سره پر خبرواترو لگیا و: (گلبدین حکمتیار: ستاسو ځواکونه د کابل پر شاوخوا په امنیتي کمربندونو کې ځای پر ځای شوي... همدا اوس د خواجه رواش په هوایي ډگر کې داسې کسان هم شته چې په گارنیزون، د کمربند په پوستو، د شمال په یوه برخه او د لوگر پر لوري داسې ډېر کسان ځای پر ځای شوي دي. موږ داسې فکر کوو چې څو بېرک پلویو جنرالانو د خپلو شرایطو د تحمیل لپاره دا کار وکړي. ځینو ته به یې ډاډ ورکړی وي او هڅولي به یې وي چې مرستې ته یې ځواکونه ولېږي...!؟

احمد شاه مسعود: ښه ده، ستاسو خبرې سمې دي. لکه تاسو چې وویل هغه ځواکونه ځای پر ځای شوي دي، زه یې منکر نه یم...؟! (بهای آزادی کابل از سقوط تا فتح، ع- منصور، ص ۷۳-۷۵) او (دشنه های سرخ، ص ۱۰۳) پر دې بنسټ احمد شاه مسعود د خپلو ځواکونو له ځای پر ځای کولو څخه منکر نه دی، دې کار د گلبدین حکمتیار غبرگون هم په ځان پسې درلود، چې د کابل جگړې یې راوژېرولې...؟!؟

د حزب وطن اجراييوي بيرو وروستی غونډه

دا غونډه د حمل پر ۲۷مه نېټه د سهار پر ۹ بجو په بهرنيو چارو وزارت کې جوړه شوه. په پيل کې د وطنچار له وړانديز سره سم سليمان لايق چې تر نورو مشرو، د موقت سرپرست په توگه وټاکل شو.

تر نورو وړاندې د دې غونډې د بهير په اړه د بناغلي عظيمي بي بنسټه تورونه ارزوو. عظيمي چې تل په خپله خوښه پېښې د کودتاچۍ ډلې په گټه رانقلوي. دلته هم د خپل کتاب په ۵۶۱ مخ کې د جلسې فضا غلطه، بي بنسټه او غرض لرونکې روايتوي. د هغه په وينا "جلسه په داسې حالت کې وه چې خدای (ج) دې چاته نه بښي!! کار کنخلو او فحش ويلو ته وتلی و... زه رخصت شوم، نه پوهېږم د هغوی تر منځ په بهرنيو چارو وزارت کې نورې څه خبرې او شخړې راولاړې شوې".

بناغلی عظیمی یوه ځانگړې (مشخصه) خبره نه کوي. هغه هېڅکله نه وايي چې چا، چاته کنځاوې کولې، د چا تر منځ شخړه راولاړه شوه؟ او چا جگړه وکړله؟ بناغلي عظیمي په خپله صحنه جوړونه کې په ناخوداگاه ډول داسې یوه فضا انځور کړې ده چې ګواکې هرڅوک د دسیسه کارانو او توطیه ګرانو پر وړاندې د قهر او غوسې څرګندولو حق ولري. په داسې حال کې چې بریالي د کودتاچیانو په برکت په هغې اوسنۍ کې ټول ځواک په خپل لاس کې متمرکز کړی و. د عظیمي، بېرک او بریالي په امر یې د جنرالانو تر سیوري لاندې له نجیب الله او د هغه له پلویانو څخه انتقام اخیسته. ارواښاد شان چې جرات یې وکړ، په پټو تشکیلاتو سره یې له بریالي سره خپلې رابطې غوڅې کړې، د روغې جوړې عادلانه سیاست ته یې ځان وقف کړ، ترور کړای شو. د ارواښاد یعقوبي او باقي جنازې لابنځې شوې نه وې، د زاړه مکروریان د دېرشم بلاک د اوسېدونکو او بهرنیو خبریالانو په ځانگړي ډول د بي، بي، سي په شهادت، پر لیکوال چې د حزب وطن سیاسي بیرو ته د کارمل پیا ستندلو (ددې لپاره چې د شوروي یرغل سمبول دی)، مخالفت کړی و راباندې برید وکړ، چې تصادفاً وژغورل شوم. که بناغلی ستر جنرال عظیمي ویلای چې وحشت او ګډوډیو د جلسې فضا نیولې وه او د بریالي په اشاره مرګ هرچاته ګواښ کاوه، واقعیت یې بیان کړی و. خو هغه څه چې یې په خپل ذهن کې حکم کړی د هغه پر عکس یې تعریف کړي دي. سربېره پر دې حقیقت دا دی چې بناغلي عظیمي په هغه جلسه کې اصلاً ګډون نه درلود او د هغه گزارش د نظامي شورا په اړه په اجندا کې ګډ نه و، د عظیمي د خبرو کمزوري د هغه په خپلو خبرو کې ټنګاري

هغه خپله ليکي: (هغه خبره چې په غونډه کې نه کېده د نظامي شورا مسئله وه. ما له اجراييه بيرو څخه هيله وکړه چې خبرو ته مې غوږ کېږدي، يو شمېر خلک مې چارچاپېره راټول شول).

بناغلی عظيمي! که ستاسو گزارش په اجندا کې ګډ وای، د هغې ټول غړي مکلف وو چې ستا خبرې واورې. په يوه مهمه او رسمي جلسه کې چې بنين سيوان هم په کې ګډون لري، څنگه يو شمېر خلک راولاړېږي او د جلسې د اداوو پر خلاف پرتا راټولېږي؟ او هغه نور څنگه؟ حقيقت دا دی؛ د جلسې په پای کې هغه مهال چې د ګډون کوونکو اکثریت رخصت شوی و، تاسو په دهليز کې راښکاره شوی، کاوياني، مزدک او وکیل مو پر شاوخوا راټول شول په خپلو کې يې کومه خبره کوله، چې د بريالي په ګډون نورو هم ورته مينه ونه بنوده، بريالي ځکه درته لېوالتيا ونه بنوده چې تاسو د نجم الدين کاوياني او فريد احمد مزدک د هدايت له مخې د احمد شاه مسعود د غوښتنو په درک کولو سره د نظامي شورا له مسووليت څخه چې بريالي درسه ژمنه کړې وه اوږه تشه کړه. خو د پېښو بهير او د جلسې بڼه څنگه وو؟ کله چې جلسه رسماً پيل شوه بناغلي بينن سيوان دوه پانې کاغذونه له خپله بکسه راوايستل او د جلسې موقت ريس سليمان لايق ته يې ورکړل، ويې ويل (لومړی پاڼه د نجيب الله استعفا پاڼه او دويمه د جمهوررئيس د مرستيالانو د برطرفۍ احکام دي، تاسو ته درسيارل کېږي له هېواده د نجيب الله د وتلو د اجازې موضوع چې ملګرو ملتونو يې د ژوند ضمانت کړی دی ستاسو په لاس کې ده)، پر جلسې واکمنه روحيه دا وه چې نجيب الله ته له هېواد څخه د وتلو اجازه ورکړل شي. خو ټول پوهېدل چې د اجازې او نه اجازې واک له بريالي سره

دی، بریالی په غوسه ناکه خبره وویل: (پر پردی چې نجیب الله د خلکو پر وړاندې د خپلو جنايتونو ځواب ووايي. بنين سيوان د بریالی ددې گواښوونکو خبرو تر اورېدو وروسته يوه شېبه چوپ پاتې شو، بيا يې وويل) ښه! د ډاکټر نجیب الله د برخليک په اړه تصميم د افغانستان د خلکو حق دی خو د ملي روغې جوړې سياست، د ملگرو ملتونو پلان او لنډ مهالي بې طرفه حکومت ته واک سپارل هم د افغانستان د خلکو په گټه و، په تېرو جلسو کې مو دا پلان منلی و، خو اوس يې چې ردوی او گټه يې نه منی په تاسو پورې اړه لري. زه کوم ټينگار نه لرم، اوس پر دويم مطلب پيل کوم او داسې يې ادامه ورکړه (د وروستيو پېښو وده د اووه گونو تنظيمونو د دريځونو د ډراماتيک بدلون لامل شو او د جهادي ځواکونو غوښتنې يې لوړې کړې دي، اوس هغوی هم د لنډمهالي بېطرفه حکومت پر ځای غواړي چې ټول واک دې د مجاهدينو گډ حکومت ته وروسپارل شي، البته هغوی چمتو دي عمومي عفوه اعلان کړي، خو دا په هغه صورت کې چې د واک انتقال سوله ييز او داوطلبانه وي. ستاسو ځواب څه دی؟)

وړاندې تر دې چې پر دې موضوع خبرې وشي، کوم چا د راننوتو اجازه واخيسته او نېغ د مزدک خواته لاړ او هغه ته يې په غوږ کې څه وويل. مزدک په ظاهره کې په غمجنه خبره اعلان وکړ چې له بده مرغه ملگري يعقوبي خانوژنه کړې ده، تر دې پېښې ^{خو د ټولني} وروسته باقي، د (پنج) ادارې ريس د خانوژنې خبر خپور شو. پر دې بنسټ څرگنده شوه چې هېڅوک په امن کې نه دي. غوښتل يې چې د جلسې پر فضا وېره او وحشت خپاره کړي. بايد يادونه وشي چې د جلسې په بهير کې ښاغلي بریالی څو ځلې په بېلابېلو پلمو

له جلسې نه ووت او هر ځلې به چې ووت تر څو دقیقو وروسته به بیا راگرځېده. ټول خبر وو چې هغه له خپل مشر ورور څخه هدايت اخلي او کودتا چيانو ته دنده ورکوي، چې د خپلې خوینې پرېکړه ترلاسه کړي. د يعقوبي په اصطلاح د ځانونزني په اړه پرېکړه وشوه چې د ارواښاد ټول مرستيالان جلسې ته راوغوښتل شي چې معلومات ورکړي او د هغوی تر راتگه دې جلسه وځنډول شي.

لايق د اجراييه دفتر د غړو نظر وغوښت په جلسه کې چوپتيا خپره وه، هرچا له ځانه پوښتنه کوله په موجوده شرايطو کې چې له لنډ مهالي څو ورځني واك څخه رازېرېدلی وحشت حاکم دی د هغوی نظر څه ارزښت درلودی شي؟ په هر حال، ما (ليکوال) چوپتيا ماته کړه او ومې ويل ځواب د نظامي امکاناتو په اړه دی. د وسلوال ځواک دوه تنه وزیران دلته شته، درېيم هغه چې له بده مرغه ترور شو، په کابل ښار او گوند کې د وژونکي نفوذ کچه ښيي. د واك سپارلو تر هر تصميم وړاندې بايد د داخله او دفاع وزیرانو نظرونه واورو، چې د هغو په رڼا کې خپل امکانات وسنجوو او تصميم ونيسو. دا وړاندیز ومنل شو، سليمان لايق، پکتين او وطنجار ته مخ ورواړاوه او د هغوی نظرونه يې وغوښتل، ښاغلي پکتين په تاثر او خواشینی سره وويل: (له بده مرغه د داخله وزیر مرستيال او له انقلاب څخه د دفاع عمومي قوماندان ډگر جنرال عبدالعظيم زرمتي له کودتا څخه د دفاع په موضوع کې راغی او د خپلو قطعاتو قوماندانانو ته يې لارښوونه وکړه چې له وحدت حزب او نظار شورا سره هم همکاري ولري. د ښار دوولس گونې حوزې يوازې د ښار د امنيتي دندو د ترسره کولو لپاره دي. چې هغه هم ستونزمنې کېږي. که ما نظامي توان

درلودای، ملگری بناغلی نجیب الله به مې د ملگرو ملتونو له دفتر څخه ایسته، د ملگرو ملتونو په پلان او بې طرفه انتقالي حکومت ته په واک سپارلو کې به مې چې زموږ ملي گټې او د گوند اعتبار په کې خوندي وو یوه شپه هم خنډ نه کاوه!! وار وطنجار ته ورسېد، هغه د ډاکټر نجیب الله په اړه د پکتین خبرې تکرار کړې. د هوایي قوا او هوایي مدافعه د عمومي قوماندان لوی درستیز دلاور فتح خیانت یې هم یاد کړ، په پای کې یې د خان او ډاکټر نجیب الله په اړه چې د بلوسگرو بنکار او د خپل بېخایه باور قربانیان شوي وو، په ملایم ډول نیوکه وکړه او زیاته یې کړه. پاموږ نظامي امکانات چې له کودتاچیانو او اووه گونو تنظیمونو سره د مقابلې توان ولري په لاس کې نه لري. دلته وار بریالي ته ورسېد. هغه په کبر او غرور چې ولې یې ملگری بې روحیې شوي دي، پر ټولو نیوکه وکړه. هغه گوند ته د وفاداره نظامیانو (موخه یې خپل پټ تشکیلاتي گوند دی چې اوس علني شوی دی) په اړه خبرې وکړې او د گوند گډون یې واک ته ضروري وباله او زیاته یې کړه: یوازې نجیب الله چې د سولې خنډ و له واکه لرې شوی دی، نور ټول څیزونه پر خپلو ځایونو پاتې دي. دا خبره یې په پرله پسې ډول تکراروله. موږ وزارتونه لرو، موږ نوي متحدین لرو، موږ وفاداره نظامیان لرو، په واک کې زموږ برخه زموږ حق دی. کله چې یې له احساساتو ډکه وینا او په هغې کې دا جمله چې موږ ټواک لرو خو ځلې تکرار کړه، ما په دوستانه او آرامه لهجه وپوښت هیله ده موږ ته دا خبره روښانه کړئ، چې تاسو د کوډټواک خبره کوئ؟ که موخه مو د دوستم ۵۳ فرقي ټواک وي چې تاسو پرې حساب کوئ، دا ټولو ته څرگنده ده چې هغوی د گوند د

سقوط اصلي لاملين وو، سربيره پر دې لکه مؤزې په دوو بېلابېلو ژبو خبرې کوو، هغه کسان چې تاسو يې وفاداره نظاميان گڼئ، هغوی گوند ته خيانت او جفا کړې ده، د گوند کلمه هم متضاد مفهوم پيدا کوي. موږ هغه گوند په رسميت پېژنو چې د ملي روغې جوړې سياست يې تعقيب او، د ملگرو ملتونو پنځه فقره ييز پلان ته وفاداره و او د هغه عمومي مېنځني نجيبي الله چمتو شوی و، د سولې لپاره واک ناپېيلی لنډ مهالي حکومت ته وسپاري او استعفا وکړي. خو هغه گوند چې تاسو يې يادوئ ددې ارزښتونو پر وړاندې ولاړ دی. تاسو د نويو متحدينو خبره هم وکړه، زما په اند د مزار او جبل السراج شوراگانې اوس نه شته.

احمد شاه مسعود چې د (پنځم ستون) په حساب يې په دې لويه لوبه کې ستره ونډه لرله، خپلې موخې يانې د شمالي ولايتونو تر اشغاله رسېدلی دی. نور نه غواړي چې په دې شوراگانو کې په گډون سره جهادي تنظيمونه خرابې کړي. که له دوستم او کودتا چې جنرالانو نه پرته کوم بل ځواک هم شته چې د وسلوال ځواک وزيران او د اجرائيه بيرو نور غړي پرې نه دي خبر، هيله ده په زغرده يې ووايست چې د هغو په رڼا کې تصميم ونيسو. تر ما وروسته د اجرائيه دفتر نورو غړو هم خبرې وکړې، هر يوه له بناغلي بريالي څخه غوښتنه وکړله چې هغه ځواک راڅرگند کړي چې دی يې يادوي. خو بريالي غوښتل چې گوند او سياسي بيرو د دوستم په خدمت کې ځانگړي کړي او شمالي ائتلاف د گوندي ځواک په نامه ونوموي. خو چمتو نه شو چې په زغرده څه ووايي. د خبرو په پای کې رای گيري وشوه، له بريالي نه پرته نورو پرېکړه وکړه: که ملگري ملتونه د وروستيو پرمختگونو په اړه د خپل پلان

پر تطبيق بريالي نه شي. واك دې داسې حكومت ته وسپاري چې د جهادي ځواكونو نمايندگي وكړي.

دا و د حزب وطن د سياسي بيړو د ۱۳۷۱ د حمل ۲۷مې نېټې جلسه يا هم د معروف په وينا وروستى مېخ چې د گوند پر تابوت ټك وهل شو او ورپسته هغه څه چې د گوند په نامه يادېدل د بريالي ډله وه، چې كله به يې د احمد شاه مسعود او رباني په پلوي د حكمتيار پر ضد او كله هم د حكمتيار په پلوي د رباني او مسعود پر ضد د خپل گوند مومن او خانتېرېدونكي غړي د توپ خولې ته وركول او د مرگ كندې ته يې غورځول. په پاى كې يې د گناه له گڼو پېټو سره سفر وكړ او د اواره گانوله گوند سره يوځاى شو. د نجيب الله دا اټكل سم وخت چې ويلي يې وو (هغوى چې د گوند پر جرړو تېشه وهي، نه يوازې د زرگونو انسانانو كركه وړ په برخه كېږي بلكې، خپل ژوند او شخصيت ته هم د تل لپاره خاتمه وركوي).

نجیب الله د ملگرو ملتونو په حمایت کې

سیاستپوهانو او د افغانستان د چارو څارونکو ته د کودتا جوړېدل، په هغې کې د وسلوال ځواک د ځینو جنرالانو گډون او نقش همداراز د دولت او گوند په لوړو پوړونو کې د هغوی ملاتړ روښانه او انکار نه منونکی و. د خاد پراخه او لویه دستگانه نه وه توانېدلې د وضعې دا خطرناک بهیر چې په پراخ ډول یې د ځواک د له منځه وړلو پر لوري حرکت کاوه پټ کړي. او نجیب الله په بېلابېلو ډولونو غافله وساتي. بیا هم دا پېښې کم ارزښته ونیسي او په دې ډول د یوه رښتیني نجیب سرې له اعتماد او باور څخه سو استفاده وکړي او لوی مجرمین چې د صحرايي د محکمې وړ وو، د رتبې او امتیازونو مستحق وگڼي او د لوړو صلاحیتونو په بدلون سره د هغوی وړاندوونکو فعالیتونو ته ورگډ او نوې ستونزې راولاړې شي، په دې توگه دا ناسمه لړۍ د وړاندکارانو او توطیبه گرانو په گټه روانه وي. دې کودتایي دسیسه کارانو ځان ته د وړ

نظر په ترلاسه کولو کې نظامي، استخباراتي او اداري امکانات درلودل. چې خنډونه يې پرې لرې کول او په ذهنونو کې يې نفوذ کاوه. هغه مهال يې نقابونه له مخونو څخه لرې کړل چې د خپلو زړونو خبرې يې وکړې او پټولو ته يې اړتيا نه درلوده.

په دې لړ کې ښاغلی عظيمي لومړی کس دی، کله چې نجيب الله د ملگرو ملتونو دفتر ته پناه يووړه، عظيمي څو شېبې وروسته هلته ورسې ورغی. خو په خپل کتاب کې واقعاً په (گستاخانه)، ناځوانۍ او نامردۍ سره وايي (د تاريخ دې عوام غولونکي سړي ته مې په څير سره وکتل، له دې نه چې لوبه يې بايللې وه پښمانه او خواشيني ښکارېده. هغه سپين او پرسېدلي مړي ته ورته و چې د چرو په سلگونو گوزارونو يې يو څاڅکی وینه هم نه څاڅي) (اردو و سياست، ص ۵۵۷).

له ښاغلي عظيمي څخه پوښتنه کوم، ښاغلی عظيمي! ايا ستاسو په اند يې واقعاً لوبه بايللې وه؟ ايا ستاسو په اند په هر قيمت چې وي فزیکي پايښت بری دی؟ هو! ددې لپاره چې ستاسو دندې نه دي بشپړې شوي، تاسو بايد د ماهير په تنگي کې د مجددې په رکاب کې منډې ووهی، تاسو بايد په کابل گارنيزيون کې د احمد شاه مسعود هرکلی وکړئ او ترې پاداش واخلي. ډېرې مننې او وړئ او د هغه ترڅنگ د گلبدين حکمتيار پر ضد او د حکمتيار ترڅنگ د مسعود پر ضد وجنگېږئ. لنډه دا چې اوبه او دانه مو پاتې ده او له تاسو سره بری هم همدا دی، خو نجيب الله ته هغسې چې خپله يې څو ځلې ويلي وو (په تاريخ، مانا، د سوچونو په ځلښت او په ملي او نړيوالو تعهداتو کې يې موجوديت چې د هېواد د خلکو او نړۍ پر وړاندې اړايه وي. په دې برخه کې له شکه پرته بری له نجيب الله سره دی، نه له هغو کسانو سره چې په

کودتابازی کې یې حرفوي مهارت تر لاسه کړې دی، له وینې
تویولو او پر نورو له چرې بشخولو نه پرته بل سوچ نه لري. د یادونې
وړ ده چې د افغانستان خلک، د ملي (وغي جوړې د سیاست
پلویان او شهید نجیب الله په دې لټه کې وو، چې پوه شي آیا
نجیب الله په خپل ژوند کې د کودتایانو مشر وپېژنده؟

جنرال عظیمي په خپله په ناخودآگاه ډول ددې معما غوټه
خلاصه کړه، هغه د نجیب الله له قوله وايي: (ملگری عظیمي له
تاسو او ستاسو له ملگرو نه مې دا تمه نه درلوده چې په دې بڼه به
زما پر ضد کودتا وکړي؟) نجیب الله لاهم عظیمي ته د ملگری
خطاب کوي او له ملگری څخه یې د کودتا تمه نه درلود. ددې
لپاره چې ډېر امتیازونه، پراخ واک او بشپړ صلاحیت یې ورکړي
وو، هغه باور نه کاوه چې دا (ملگری) به تر دې کچه ناسپاسه
انسان وي. هغه د عظیمي د خبرې پر بنسټ ددې په اصطلاح
ملگری! له کودتا څخه شکایت درلود. ځکه دې ملگری یې له باور
او اعتقاد څخه په ناخوانۍ سره استفاده کړې وه. د عظیمي په اند
نجیب الله لوبه بایللې وه خو هغه په (په گستاخی سره) نجیب الله
پر کودتا تورن کړ او د هغه د تېبنتې خبره یې وکړه. دا ټکي له یوې
خوا د هغه د شخصیت پېژندنې لارښود دي، له بلې خوا د هغه ټول
غرض لړلي تورو په زبات رسوي. د ساري په توگه د هغه دا تور
چې (په گستاخی سره مې ځواب ورکړ، تاسو کودتا وکړه که موږ؟)
د عظیمي پر دې ځواب څه تم کېږو! له بناغلي عظیمي څخه په
دوستانه ډول پوښتنه کوم آیا دا منې چې د افغانستان پخوانی
جمهورریس نجیب الله په عین حال کې د افغانستان د وسلوال
ځواک اعلیٰ سر قوماندان هم و؟ تاسو دا حقیقت نه شی ردوالی.
بیا هم درنه پوښتنه کوم چې د یو څو جنرالانو او افسرانو برطرفي

ان د هغوی حبس او محاکمه هم د وسلوال ځواک د اعلى سرقوماندان له صلاحیت څخه و، که نه؟ تاسو د قانوني مندرجاتو په حکم منفي ځواب نه شی راکولای. که د قانون په استناد دا دوه پوښتنې مثبت ځواب ولري، هیله ده وویاست د وسلوال ځواک اعلى سرقوماندان ستاسو که د خان پر وړاندې اړتیا درلوده؟ آیا نه یې شول کولای چې له خپل قانوني صلاحیت څخه په کار اخیستو په ساده ډول تاسو برطرف کړي او مزاحمت ختم کړي؟ دلته دي چې تاسو اړ یاست پر خپلې کودتا اعتراف وکړئ او وویاست چې هو! موږ د خپل عادت له مخې بیا کودتا وکړه او دا وخت مو ورنه کړ، هغه مو له هر لوري نه محاصره کړ، کله چې په سد شو وخت تېر و او کودتا بریالۍ شوې وه هغه نور واک نه درلود، له قدرت څخه بې برخې شوی و. باید د کودتاچیانو حکم ته یې غاړه اېښوده او ځان یې تقدیر ته سپارلای. د ښاغلي عظیمي په عقیده نجیب الله د ملگرو ملتونو دفتر ته د پناه اخیستو لپاره دا حق نه درلود چې ملگري ملتونه دې د ساتنې ضامن وي. هغه یې (تېښته او خیانت) وبلل. دا دي د ښاغلي عظیمي خبرې چې په پیل کې یې ژمنه کړې وه چې په ویښ وجدان، له گناه او ریا څخه په پاک ضمیر به پېښې بیانوي.

د ملي روغې جوړې د سياست برخليک او د شهيد نجيب الله وړاندوييونه

شهيد نجيب الله د ۱۳۷۰ لمريز کال د ميزان (تلي) پر درېيمه د افغانستان د جمهوري ملي شورا مجلس ته د ملي روغې جوړې د جوړېدو په اړه داسې وويل: تاسو په ځيرنې سره پوهېدلي ياست چې سياسي او ټولنيز شخصيتونه يا هم تر هېواد دننه او بهر ټول سياسي تنظيمونه او ډلې چې کله غږېږي نو وايي "د افغانستان د خلکو د ارادې پر بنسټ يا د دوی د ارادې په بري" دا يوه عامه جمله ده. گرانو دوستانو! راشئ چې دې جملو ته ځانگړې او عملي محتوا ورکړو. په اوسنيو شرايطو کې د افغانستان خلک څه غواړي؟ زه فکر کوم په اوسنيو شرايطو کې د افغانستان د خلکو لويه غوښتنه د لاسولي او ملي روغې جوړې تامينول دي. نو که موږ د روغې جوړې پوښتنه رامنځته کړې، دا د افغانستان د خلکو لويه غوښتنه ده. دا سياست د يوه سړي، يو ذهن او يوې ارادې له

ذهن خخه نه دي راتوکېدلي، که موږ هم د افغانستان د خلکو پر بنسټ داسې سياست نه وای درک کړی، دا به په زغرده تاسو ته ووايم چې په ټولنه او نړۍ کې به د پېښو له کاروانه شاته کېدو. موږ د خلکو د غوښتنو، د ټولني همداراز د افغانستان د خلکو او نړيوالې فضا پر وړاندې خپل مسووليت ترسره کړ او دا سياست چې د افغانستان د سپينږيو، مخورو او بېلابېلو قشرونو له تفاهم او مشورې څخه خړوب شوی، د افغانستان د خلکو اړتيا ده. د سولې ټينګښت د افغانستان د خلکو غوښتنه ده که له هر چا څخه وپوښتل شي چې په افغانستان کې سوله غواړې که جگړه؟ هر څوک پرته له دې چې بېلابېلې لارې او تگلارې وټاکي وايي سوله غواړم، له دې کبله سوله د افغانستان د خلکو اراده ده.

شهيد نجيب الله ټولو ته د ملي وحدت د حکومت جوړول وړانديز کړ او دندې يې ورمشخصې کړې. په دې لړ کې وايي "د ملي وحدت حکومت چې په بنسټ کې يې د افغانستان صدراعظم ښاغلی خالقيار، د پېښور موقت حکومت. دې د ايران مېشتونډه گونو سازمانونو په ګډون، د کورنۍ شورا قوماندانان، اروپا مېشت او امریکا مېشت افغاني شخصيتونه دې د ظاهر پېر شاوخوا راتول شي. داسې حکومت دې جوړ شي چې انتقالي ځانګړتيا ولري، دوی دې د افغانستان اساسي قانون ته بيا تجديد نظر وکړي، همداراز دې د ټاکنو د قانون طرحه، د مهاجرينو موضوع او د ملګرو ملتونو په مرسته د هغوی بيا رالېږدېدنه او افغانستان ته د وسلو د رالېږلو بندېدنه وڅاري. موږ به په دې لار کې په لوی زړه، په ځان تېرېدنې او له روغې جوړې سره په يووالي پرمخ لاړ شو. چې د افغانستان د خلکو له غوښتنو سره سم د خپل تاريخي رسالت له مخې وړاندې لاړ شو."

شهيد نجيب الله د افغانستان او حزب وطن (وطن گوند) د وسلوال ځواک د نقش په اړه چې په زړه ورتيا يې د افراطيونو مخه نيولې وه، يو لړ توضيحات ورکړل او ټولنو هېوادوالو ته يې وړاندیز وکړ چې په ژور احساس سره د روغې جوړې په برخليک کې ځانونه گډ وټولي. د هغه پرځای او دقيق وړاندوييونه داسې لولو: "شفاهي خبرې: زه دا منم چې د حزب وطن همدا ځواک، همدا حاکميت چې وسلوال ځواک او سياسي متحد ځواکونه يې له عرصې نه رابهر شوي. دا بايد په زغرده ووايم موږ پر دې مسايلو ډېر غور کړی، د درې گونو تنظيمونو يا معتدلينو په گډون نور سياسي ځواکونه هم کولای شي ډېر ژر د دې حاکميت ځای ډک کړي. چې د بنسټپالو (بينادگريانو) پر وړاندې مقابله وکړای شي، تاسو دا سوچ وکړئ که بنیادگريان افغانستان ته راغلل، زه يې له تاسو نه نه پټوم، نن ستاسو پر وړاندې ډېرې مسلې ېدم. پرېږده د افغانستان د پارلمان تربيون د افغانستان د پارلمان سنگين او دروند تربيون چې د افغانانو او نړۍ د تلویزيون او راډيو د څپو له لارې په مستقيم يا غير مستقيم ډول د ديالوگ وسيله وي. که دا ځواک، حاکميت سياسي متحدین او حزب وطن نه وي څوک به د دوی ځای ډکوي؟ يوازې بنیادگريان او هغه هم د پرديو په ملاتړ؟ که گلبدین، خالص او سیاف دلته راشي، ماته په زغرده ووايست، منځلارو ته به ځای وي؟ ظاهر شاه ته به اجازه ورکړي چې دلته راشي؟ احمد شاه مسعود ته ځای شته؟ نهه گونو سازمانونو ته به اجازه ورکړي؟ بڼه "ملي رستگار" او (د ډموکراسي او آزادۍ لپاره د اتحاد پاڅون) خو پرېږده، دوی به ډموکراسي او خپلواکي ياد کړي؟ دوی ته به په ټولنه کې نور ځای نه وي، همداسې نه ده؟ هغه څه دي چې د افراط گرایي، وحشت،

وژنو او د وحشت د يوې توري دورې مخنيوی وکړي؟ هغه کوم
ځواک دی؟ دا د افغانستان وسلوال ځواک، حزب وطن او د هغه
سیاسي متحدین دي، چې د افغانستان د کورني ثبات پر یوه مهم
فکتور بدل شوي دي.

نوزه خپلو ټولو هېوادوالو او سیاسي ځواکونو ته که په بهر
کې دي که دننه دا وړاندیز کوم: باید گامونه داسې مسوولانه
اوچت کړو چې خدای مه کړه هغې نه په بازارونو او کوڅو کې مو
د خویندو او میندو عزت او غیرت ولوټل شي او ماشومان مو په
هېواد کې د ژوند کولو حق له لاسه ورکړي. هېڅکله باید ناسنجول
شوي گامونه: — اوچت نه شي.

دا ساه ده چې هرڅوک ووايي: ځواک دې بدل شي، نجیب دې
خپل ځای پرېږدي، بل څوک دې راشي، دا مسئله دې ډېر ژر حل
شي. باید پر دې خبرې هم غور وکړو، ددې کارونو لار پیدا کړو، د
تگلارې مکانیزم ولټوو، د تاریخ په دې حساسو شرایطو کې
اوسنیو واقعیتونو ته نه پاملرنه هېواد له تباهی سره مخامخوي.
زما غوښتنه دا ده چې هرڅه دي. د همدې ځواک (حزب وطن) چې
عیبونه مو وویل، ښه والی یې هم ووايه. که یې منت نه نیسې دا
خپله د یوه سیاسي فکتور په ډول د افغانستان ثبات ساتلی دی،
د هغه سیاسي موجودیت د خلکو او ټولني په گټه دی، په همدې
ځواک به ثبات وساتو. کله چې ټول څیزونه ډموکراتیک مسیر ته
ولوږدل واک او صلاحیت د افغانستان د خلکو شو؛ هلته د
افغانستان خلک دا ټاکي چې څوک د واک او ځواک پر گدی
کېږي، زه خو بله لار نه وینم. هېڅوک حق نه لري د خپلو میلیونونو
هېوادوالو پر برخلیک لوبې وکړي او په واک کې دا تشیال (خلا)
رامنځته کړي، چې اور کور په کور او کوڅه په کوڅه ورگډ شي.

خوك كولاى شي په داسې شرايطو كې چې د واك تشيال رامنځته شي، د هېواد مسووليت پر غاړه واخلي؟ زه اعلان كوم هرڅوك چې دې مسئلې ته كانديد دي چې د واك په خلا كې دا مسووليت ومني بسم الله، خپل غړي دې نن ماښام يا سبا د نړۍ د بېلابېلو راډيو گانو له خوا له كوم خبريال سره په مرکه كې رااوچت كړي. زه يې رابللم، خپل گوند وربښم د گوند او پارلمان په مشرۍ پارلمان وربښم او وايم چې داسې يو كس راپيدا شوى او داسې مسووليت يې منلى دى او ددې مسئلې ضمانت يې هم كړى دى، تاسو گورئ چې پرله پسې خلك رابلو، خو هغوى په دې ډول او بل ډول پلمې كوي ولې؟ شرايط ستونزمن دي ددې خرابو شرايطو زغمل آسانه كار نه دى، كه نه زه چمتو يم نن اعلان وكړم: هرڅوك چې د خواك د خلا مسووليت پر غاړه اخلي او غواړي هغه پر پښو ودروي، ځان دې كانديد كړي زه يې رابللم، دى بايد د افغانستان د ملت او خلكو او نړيوالو پر وړاندې ودروو، پرېردئ چې د هغو پر خپل وړاندې يې ودروو."

په افغانستان كې د قوماندان سالزى د حاكميت په لومړنيو مياشتو كې د ملي روغې جوړې د طرحه كوونكو او د شهيد ډاكټر نجيب الله د وړاندويينو سموالى په دې اړه د واك خلا او د هغې وپروونكې پېښې په زبات ورسوي. سياسي، اقتصادي، ټولنيز او فرهنگي بهيرونه له منځه لاړل. د ملي وحدت انارشيزم او پاشلتيا ته زمينه برابره شوه. د روانديزو اندېښنو او پاڅونونو له منځه تلو ته هم زمينه برابره شوه.

نړيوالو سازمانونو په افغانستان كې له بشري حقوقو څخه د پرله پسې سرغړونو پنه باب د ۱۹۹۲-۱۹۹۹م كلونو ترمنځ ډېر مطالب خپاره كړل. چې له كلنيو گزارشونو، د امريكا د بهرنيو

چارو وزارت له کلني گزارش، بنياد آزادي (لندن) مرکز تعاون (پېښور)، د ملگرو ملتونو د ځانگړي خبريال گزارشونه (فليکس ارماکورا وروسته چيونگک هيون پاک) دبېسرحدو ډاکټرانو او ژورناليسټانو له خوا د ډله ييزو وژنو، غبر قانوني زندانونو، اسيرولو، يرغلونو، د عامه او شخصي شتمنيو لوټ او تالان، د انسانانو سوځول او د هغوی پر بدن مېخ ټک وهل او د سيمه ييزو قوماندانو د دود له مخې د قانون او نظم له منځه تلل ياد کړو. د وروستيو اوو کلونو جگړو په بهير کې په کابل کې ۲۵ زره تنه شهيدان کړای شول او تر ۵۰ زرو تنو ډېر کسان بېکوره او بې اوره شول په وروستيو جگړو کې دا شمېره پاموړ زياتوالی موندلی دی.

شهيد نجيب الله د گوند په دننه کې منحرفين چې غوښتل يې واک په انحصاري ډول په لاس کې ولري او گوند (طبقاتي مواضعو) ته ولېږدوي، چې دا کار په عمل کې له عيني واقعيتونو څخه لرېوالی، د ملي روغې جوړې نفسي کول او په هېواد کې د وينې تويېدنې او جگړې اوږدېدل دي. دوی غندي او وايي: "که موخه مو په واک کې گډون وي پرېږدئ چې دا کار د ملگرو ملتونو د سولې د عمليې په اډانه کې د ملي روغې جوړې پر بنسټ ترسره شي، له هغه نه پرته مو دا هڅې له تاسو نه واک لرې کوي. تاسو به د اورلگيت د يوه تيلي دنده ولرئ چې کولای شي لوی درمند وسوځوي او خپله هم وسوځي..." په گوند کې د ټاکلو ډلو مخالفتونه روان وو، يوه هم وروستی کودتا وه چې خلک يې په سياسي، نظامي، ټولنيز او اقتصادي لانجو کې رانېکېل کړل.

په دې برخه کې په ډيلي کې د يو شمېر افغاني مهاجرينو په وينا (د وروستی پېښې (د ملگرو ملتونو د سولې عمليې) په ملاحظې افغاني ليکوال او څېړونکي کولای شول د هغې پر تطبيق

د افغانستان او پر دم هالي دردونه پایته ور سوي ، ټولو گوندي او دولتي مسوولينو (سياسي بيرو) دا اسناد تائيد او لاسليك كړي دي، دلته يې خپروو. نوموړي اسناد دا دي: د افغانستان د جمهور ريس وينا ۱۳۷۰ ال كال د حوت ۲۸ مه نېټه د مارچ ۱۸ مه، د حزب وطن اجراييه هيات، د افغانستان جمهوري وسلوال ځواك، د افغانستان جمهوري د سترې محكمې غړي، د افغانستان جمهوري څارنوال مشرتابه، د سياسي گوندونو او د افغانستان جمهوري رستگاري جمعيت ريسان.

لومړۍ او وروستۍ خبره،

ملي روغه جوړه د مقصدي احكامو له مخې (د حزب وطن ستراتيژيك لار ده، چې د افغانستان د خلكو له دوديزو او اسلامي معتقداتو سره بشپړ يووالی لري) دا ملي او انساني سياست چې شهيد نجيب الله د خپل ژوند تر پايه د هغه په تطبيق كې پرمخ لاړ، بديل نه لري. په راتلونكي كې هم د سولې ټينگښت، ملي حاكميت او خپلواكي، د بشر د حقوقو تامين او د افغانستان ځمکنۍ بشپړتيا، ټولنيز پرمختگ او بيارغونه يوازې د ملي روغې جوړې له لارې كېدې شي چې ټول هېوادوال په كې گډون ولري.

اته كاله غموونكي، خونړي او وحشتناك كلونه د خلكو لپاره سختې تجربې دي، چې هېواد ته يې مادي او مانيز سخت او نه جبرانېدونكي زيانونه اړولي دي. همداراز د ټولو ځواكونو، تنظيمونو او ډلورښتيني ماهيت د هغو په ورځنۍ سياسي تگلار او كړنلار كې څرگند شوي دي. نو په اوسنيو شرايطو كې ملي غوښتنه د ټولو گډه غوښتنه ده، چې سموالی يې د ټولو افغانانو لپاره يو عام او انكار نه منونکی حقيقت گرځېدلی دی. هر افغان چې تر ځاني گټو ملي هغو ته په درنه سترگه وگوري د شهيد نجيب الله د ملي روغې جوړې سياست ته يې درناوی كړی دی، د هغه په تحقق كې به هم د زړه له كومي هڅې كوي. ومن الله التوفيق

سرچینې:

- ۱- غبار، میر غلام محمد: افغانستان در مسیر تاریخ، لومړی چاپ، کابل، ۱۳۴۶ل، (دویم ټوک، ۱۳۷۸ل، ورجینا، امریکا).
- ۲- مبارز، عبدالحمید: تحلیل واقعات سیاسي افغانستان (۱۹۱۹-۱۹۹۹)، دویم چاپ، پېښور، میوند، ۱۳۷۷ل - ۵۳۶ مخ.
- ۳- پنجشېري، غلام دستگیر: ظهور و زوال حزب د موکراتیک افغانستان، پېښور، ۱۳۷۷، دویم ټوک.
- ۴- عظیمي، محمد نبی: اردو و سیاست در سه دهه اخیر افغانستان، پېښور، میوند، ۱۳۷۷ لمریز کال، دویم ټوک (په یوه وقایه کې).
- ۵- ودان، فقیر محمد: دشنه های سرخ، پېښور، ۱۹۹۹م کال.
- ۶- علمي، سید حامد: سفرها و خاطره ها، پېښور.
- ۷- حبیبی، علامه عبدالحسی: جنبش مشروطیت در افغانستان، قم، کمیسیون فرهنگی وحدت اسلامي.
- ۸- شرق، محمد حسن: کرباس پوشان برهنه پا، پېښور.
- ۹- جاج ارنی: د سید محمد یوسف علمي او حبیب الرحمن هاله ژباړه، افغانستان گذرگاه کشور کشایان، پېښور، میوند، ۱۳۷۶ لمریز کال.
- ۱۰- عمرزی، جنرال: شبهای کابل، پېښور.
- ۱۱- لیاخوفسکی، توفان در افغانستان.
- ۱۲- سیستانی، محمد اعظم: مقدمه بر انقلاب ثور و پیامدهای آن.

۱۳- آسیا-افریقا مجله، نهمه گڼه ۱۹۹۳م کال
وسپالینکوف، مسکو.

۱۴- الکساندر مایوروف: په افغانستان کې رښتیا څه تېرېدل، د
ډاکټر داود جنبش ژباړه، پېښور، د افغانستان د کلتوري ودې ټولنه-
جرمني.

۱۵- الکساندر لیاخوفسکي: توفان در افغانستان.

۱۶- ع منصور: بهای آزادی کابل از سقوط تا فتح، ۱۳۷۴ل
کال، دولتي چاپخونه، کابل.

۱۷- دیگو کور دوویز او سلیک هریس: حقایق پشت پرده تهاجم
اتحاد شوروي، لومړی چاپ، ۱۳۷۵ لمریز کال، پېښور.

ضمیمې (ملپانې) د افغانستان د جمهورریس د ۱۳۷۰ لمریز
کال د حوت (کب) ۲۸ مې نېټې تاریخي اعلامیې کاپي.

د افغانستان د جمهورریس اعلامیه

ما همدا اوس په افغانستان او پاکستان کې د ملگرو ملتونو له ځانگړي استازي بناغلي بینن سیوان سره د افغانستان د مسئلې د سیاسي حل په اړه د دې استازي په هڅه د مشورو یو پړاو پایته ورساوه.

پر دې سربېره د ملگرو ملتونو د استازي پتروس غالي د وړاندیز پر بنسټ مې بناغلي بینن سیوان او د هغې ژمنې پر بنسټ چې ما د افغانستان له خلکو سره کړې بیا مې هم ډاډ ورکړ چې زه به په هغو پیشنهاد شویو افغاني غونډو کې چې د ملگرو ملتونو د استازي ترسپرستی لاندې جوړېږي، په خپل شخصي ګډون په ټینګار ونه کړم.

زه له دې سره موافقه لرم. د هغه تفاهم پر بنسټ چې په کابل کې د یوه انتقالي حکومت د جوړولو لپاره د ملگرو ملتونو د پروسې له لارې په افغاني غونډو کې تر سره شوی دی. اجرایسوي

واک او ځواک به له هماغه لومړۍ ورځې نه انتقالی حکومت ته ولېږدول شي. لکه څنگه چې استازي وویل انتقالی حکومت باید داسې ضروري واک او ځواک ولري چې د افغانانو یو والی، خونديتوب، امن او همداراز د افغانستان د ځمکنۍ بشپړتیا تضمین کړي، انتقالی حکومت د بشر حقوقو ته درناوی هم تضمین کړی دی، په افغانستان کې به د یو انتخابی حکومت د جوړېدو لپاره آزادي او عادلانه ټاکنې اداره او سمبال کړي.

زه له هغه څه سره بشپړ موافق یم چې استازي د عمومي اسامبلې په ۴۶مه جلسه کې گزارش ورکړی، یو ځل پر بناغلي بینن سیوان ټینگار وشو چې د ملگرو ملتونو ضمانتونه هم تر سره شي. چې انتقالی حکومت جوړ شي او دا حکومت وکولای شي خپلې دندې چې وړاندې یادې شوې په اغېزناک ډول ترسره کړي. نوزه یو ځل بیا خپل چمتووالی تجدیدوم چې د افغانستان د خلکو گټې تر شخصي هغو لوړې گڼم او جداً هیله لرم چې نورې غاړې هم ورته هڅې وکړي.

د ۱۳۷۰ لمریز کال د کب (حوت) ۲۸ مه

د ۱۹۹۲م کال د مارچ (۱۸)

۱۸ مرداد ۱۳۷۰

مجلسین شورای ملی جمهوری افغانستان با متن اعلامیه محترم رقم ۱۳۷۰ افغانستان در مورد مسأله جلالآباد سرمتشی مل

در رابطه به گردهمایی افغانی در سرزمین تخنن علیه صلح ملل متحد ۲۰۰۲ از جانب مورسوف پیشنهاد شده است توافق میدارند.

دکتر...
۷۰/۱۲/۳۶

۱ - دکتور... حسین رئیس مجلس سنا

۲ - دکتور خلیل احمد ابروی رئیس دسی جرگه

غیره :

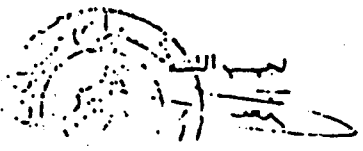
اعلامیه مورخ ۸ آوت ۱۳۷۰ محترم رئیس جمهور افغانستان.

شماره ۲۷۰ / ۱۰ / ۷۹

کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران
کتابخانه مرکزی حزب وطن
کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

مجموعه کتابخانه مرکزی حزب وطن در استان آذربایجان غربی
کتابخانه مرکزی حزب وطن در استان آذربایجان غربی
کتابخانه مرکزی حزب وطن در استان آذربایجان غربی
کتابخانه مرکزی حزب وطن در استان آذربایجان غربی
کتابخانه مرکزی حزب وطن در استان آذربایجان غربی

راحمند پسر محمد
طربان آید
عبدالباقی
فلام قارن پسر
فرید احمد
محمد علم و شکر
محمد رفیع
محمد بهیال
محمد پسر گایان
نفسه
نور احمد نسور



کتابخانه مرکزی حزب وطن

این کتاب در راستای حفظ احادیث و روایات گردآوری شده است.

۲۷ خوت ۱۲۷۰

شورای وزیران جمهور افغانستان بشنود
امضاء خان را سردار مسافر...
که هم آن افغانی و تهریم تختی طلمه طلمه...
پیشنهاد شده است و باید و تعویب مدارد

۱- نقل الحق خالقهار مداراطم ج ۱۰

-۲

-۳

-۴

-۵

-۶

-۷

-۸

-۹

-۱۰

-۱۱

-۱۲

-۱۳

-۱۴

-۱۵

-۱۶

-۱۷

-۱۸

-۱۹

-۲۰

ضمیمه: اطلاع بیخ ۱۲ خوت ۱۲۷۰ محترم
رئیس جمهور افغانستان

۲۸ خوت ۱۳۱۰

و همرو لوی سلج جمدوی افغانستان من الامه محترم رئیس جمهور
افغانستان را در مورد سامی جلالی استاز سرمنشی طلب متحد در رابطه به کرد شم آس
افغانی و سررم تحلیقی علیه صلح طلب متحد که از جانب موضوع پیش نهاد محسد
تایید میداند .

- ۱- ~~سترنجنرال محمد اسلم وطنجار وزیر دفاع~~
- ۲- ~~سترنجنرال محمد آصف دلاور لوی درستیژ لوی سلج~~
- ۳- ~~دگر جنرال مانوکی منگل ارتیس عمومی تعلیم و تربیه~~
- ۴- ~~دگر جنرال عبدالفتاح قوماندان عمومی لوی هوایی و مدافع هوایی~~
- ۵- ~~تیرنجنرال محمد صدیق زمین رئیس عمومی نسلمه و تنخیک~~
- ۶- ~~تیرنجنرال گل محمد رئیس عمومی لوزستیک~~
- ۷- ~~تیرنجنرال عبدالقادر ساحیل همزندان وزارت دفاع~~
- ۸- ~~برید جنرال محمد ظریف معاون ساحضانی وزارت دفاع~~
- ۹- ~~تیرنجنرال محمد هاشم رئیس اوپراسیون وزارت دفاع~~
- ۱۰- ~~تیرنجنرال خندان رئیس گنبد~~
- ۱۱- ~~سوپر جنرال محمد مطیم قوماندان عمومی توبیس~~
- ۱۲- ~~تیرنجنرال محمد داود عزیز می معاون لوی درستیژ~~
- ۱۳- ~~دوکتور راز محمد بکتمین وزیر امور داخله~~
- ۱۴- ~~تیرنجنرال سید کاظم معاون اول وزیر امور داخله~~
- ۱۵- ~~دگر جنرال محمد مطیم زرمش معاون وزیر امور داخله~~
- ۱۶- ~~تیرنجنرال اسد الله پیام رئیس عمومی تعلیم و تربیه~~
- ۱۷- ~~تیرنجنرال معشوقی وهاب رئیس عمومی لوزستیک~~
- ۱۸- ~~تیرنجنرال غلام مصطفی رئیس عمومی کار و برخواست~~
- ۱۹- ~~تیرنجنرال محمد ولی قوماندان بخارتندی شهر~~
- ۲۰- ~~تیرنجنرال محسن هلالی رئیس عمومی نظم نامه~~
- ۲۱- ~~برید جنرال اکلیل رئیس امنیت نظامی بخارتندی~~

اعضای سترو محکمہ جمہوری افغانستان با ضمن اعلامیہ بدستور
رئیس جمہور افغانستان در مورد سانس جلالستاب
ششمنی ملا شرف در رابطہ بدستور کہ ہم آیین افغانستان و سن
توثیق طلبیہ در سطح طلبیہ بدستور کہ از جانب روسین
پیشنہاد شدہ است . توانس میدارند .

و تالیفہ

اسم

- ۱- عبدالاکرم نادان
- ۲- عبدالکیم شرف جوزجانی
- ۳- عبدالولی حجت
- ۴- میر عزیز الحق غمینی
- ۵- محمد امین الم
- ۶- غلام شرف جہد
- ۷- جنرال نثار احمد
- ۸- جنرال محمد قاکر
- ۹- امان اللہ سوید
- ۱۰- محمد عمر بوند
- ۱۱- فضل احمد
- ۱۲- مدد الحق مدنیسی
- ۱۳- مراد علی سرگاد
- ۱۴- عبدالحنان صالح
- ۱۵- محمد انور اناسی

قائس القذافی جنرل افغانستان
 معاون قائس القذافی
 معاون قائس القذافی
 معاون قائس القذافی
 معاون قائس القذافی
 قائس سترو محکمہ
 رئیس دیوان جرایم انصران سترو محکمہ
 رئیس دیوان سربازان سترو محکمہ
 رئیس دیوان محاکمہ قضا و ستارہ
 رئیس دیوان جزا و موس سترو محکمہ
 رئیس دیوان مدنی و حقوق عامہ سترو محکمہ
 سررستویا سترو محکمہ
 قائس سترو محکمہ
 قائس سترو محکمہ
 قائس سترو محکمہ

ضمیمہ: اعلامیہ مورخ ۲۸ جولائی ۱۳۳۰ء محترم رئیس

جمہور افغانستان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۸ حوت ۱۳۷۰

رعسری خانوالی جمهوری افغانستان با جن اعلیٰ محترم رئیس
جمهور افغانستان در مورد مسائل جلالتمآب سرمنشی مل متحد در رابطه
به کرد هم آبی اذعان و تسریه حقوق طلبه ملج مل متحد که از جانب میسوف
پیشهاد شد، است و توافق میدارند .

۱- شیدوف اولین شرف
 ۲- عزال عبدالغنی
 ۳- عبدالرزاق شندوی
 ۴- عبدالهادی غلیلی زکی
 ۵- غلام حسین فرزی

۱۰۵۰
 ۱۰۵۰

ط
 ط

ضمیمه :
اعلامه مورخ ۱۰ حوت ۱۳۷۰ محترم رئیس جمهور افغانستان .

۲۸ حوت ۱۳۷۰

وجیهت پیشاوردی

روسای احزاب - اس: جمعی از افغانستان با این اعلامیه سرور رئیس
جمعی افغانستان در مورد مسامی جلاتیاب سرخس طالع شد و در رابطه
به کرد هم آبی انسانی و تدبیرات آن علیه طالع شد که از جانب
مردود پشتمبار شده است و توانی صد آرند

- ۱- محترم - محبوب اله کوشانی نشر اول سازمان انقلابی زحمت کشان افغان - ان
- ۲- در حداله کران نشر اول سازمان زحمت کشان افغانستان
- ۳- در عزیز اله عزیز نشر اول: به هفت ملی افغانستان
- ۴- در مولودین اله طابید رئیس حزب اسلامی مردم افغانستان
- ۵- در مولود محمد الستم خادم معاون اتحادیه انط و الوی
- ۶- در شیخ علی شوق الاسلام و شوق رئیس حزب اله افغانستان
- ۷- در محمد سرور لیمان رئیس حزب عدالت هم نشر مردم افغانستان اندامان
- ۸- در زمانک دهانی رئیس اتحادی مبارزان ملی نشر افغانستان
- ۹- در محمد الدین سرپرست اتحاد طمس دهقان سر افغانستان
- ۱۰- در پروهاندا صفر رئیس جمعیت سقاری طمس اندامان

Handwritten signatures and notes on the left side of the list, including a large signature at the bottom left.

ضمیمه :
اعلامیه مورخ ۲۸ حوت ۱۳۷۰ محترم رئیس جمعی افغانستان

د ليکوال لنډه پېژندنه



ښاغلی عبدالقدوس غوربندی پر ۱۳۱۲ل کال د پروان ولایت د غوربند ولسوالۍ په چهاردهي سیمه کې زېږېدلی دی. لومړنۍ زده کړې یې په غوربند او منځنۍ یې په (علوم شرعیه) مدرسه کې تر یوولسم ټولگي

پورې تر سره کړې دي، وروسته یې د ثانوي تخنیک لېسې ته په تلو سره خپله دنده پیله او مشخصه کړه، تر فراغت وروسته یې د ملکي هوايي چلند په روزنیز مرکز کې هم دنده تر سره کړې ده. پر ۱۳۴۴ل کال د ملکي هوايي چلند په برخه کې د مسلکي زده کړو د بشپړولو لپاره امریکا ته لاړ، تر راستنېدو وروسته یې د ښوونکي په توگه دند تر سره کړې ده.

عبدالقدوس غوربندی د افغانستان خلکو د موکراتیک گوند تر لومړۍ کنگرې وروسته د هغه مهال په پرمختللو غونډو کې گډون درلود په کنگره کې یې د نمایندگۍ حق ترلاسه کړ، پر ۱۳۵۴ل کال د دهغه گوند د مرکزي کمېټې غړی شو، کله چې گوند واک ته ورسېد نو دسوداگرۍ وزارت وزیر شو. کله چې شورویانو د ۱۳۵۸ل کال د مرغومي پر ۶ نېټه پر افغانستان باندې برید وکړ زنداني کړای شو او د ۱۳۶۶ل کال د وري (حمل) تر لومړۍ نېټې پورې په څرخي پله زندان کې پاتې و. نوموړی د ۱۳۶۷ - ۱۳۷۰ل کلونو ترمنځ لومړی د ملي جبهې مرستیال او بیا د افغانستان د سولې جبهې د ریس په توگه وټاکل شو، ده د افغانستان خلکو د موکراتیک گوند په دویمه کنگره کې گډون درلود او د (وطن گوند) د اجرائیوي بیرو د ازمېښتي غړي په توگه ټاکل شوی دی.